

INLEIDING

Het geheel van de kosmos bevat een oneindig aantal aspecten!

Het is niet mogelijk al deze aspecten volledig te belichten. Toch zijn er een aantal mystieke geheimen, soms in geheimscholen onderwezen, soms ternauwernood vermoed of in een ver verleden vastgelegde die wij in deze cursus proberen samen te vatten.

U zult merken dat er telkenmale een verhaal wordt verteld. Dit verhaal kunt u misschien al zijn wij zeker niet zo ijdel te denken dat het gelijkwaardig is vergelijken met de bijbel. Ook in Genesis wordt verteld over de schepping. Wat wij u vertellen over de schepping is hetgeen wij daaromtrent geestelijk en stoffelijk weten en begrijpen.

LES 1 - DE SCHEPPING

Eerste blok A

HET bestond. HET was en HET was niet. Niemand kon omschrijven wat HET was en mogelijk kende HET zichzelf niet.

HET dacht. Maar de gedachte was niet kenbaar. In de gedachte was ruimte. Ledige ruimte zonder licht, maar gevuld met de kracht van dit Wezen. En het Wezen dacht en probeerde zijn gedachten vorm te geven. Er ontstond een razende werveling. En nog steeds was het duister. Toen brak opeens de beweging zich baan in een fel licht dat zoveel tinten en kleuren vertoonde als een regenboog. En ziet, elk licht was een andere dimensie, het was een andere wereld. Zo ontstonden er in de ruimte een aantal wervelingen waarin licht was en kracht was en waarin materie ontstond.

Elk van de wervelingen sprak tot zichzelf. Ik besta. En zo, denkende werd het een eigen veld met een bijzondere en eigen kracht. En deze bijzondere en eigen kracht deelde zich weer in vele delen en er ontstond massa.

Uit de wervelingen werden de sterren geboren. En de sterren wervelden en elk zei tot zichzelf: Ik besta. En de sterren, al wervelend, ontmoeten elkaar in de vurige nevel van de levende Kracht en er ontstonden kleine sterren die rond de grote ster cirkelden. En ieder sprak tot zichzelf Ik .ben Ze keken naar de grote ster waan zij omheen cirkelden en zeiden Dit is mijn vader.

Zo gebeurde dat in vele werelden; 63 zouden ze zijn in getal. En in die 63 werelden sprak elk voor zichzelf: Dat waaruit ik ben voortgekomen is God. Dat wat ik ben is de uiting van God, het Woord van God. De sterrennevel die zeis Ik ben het Woord van. God,^o was Gods want zij beheerste alles wat in haar gebeurde. En al beheersende sprak zij tot de sterren en gaf haar wil en wet. Zij bepaalde de beweging, het ritme en de samenhang. Zij dreef de sterren voort op hun baan. En de ster zeide tot zichzelf Ziet, dit is God. Maar ik ben het Woord van God, de uiting, want ik vervul Zijn wil en maak haar kenbaar. En de planeten spraken:" Ziet, onze zon is God.

Dit is een zeer vrije vertaling van een oud scheppingsverhaal. Een mystiek en magisch verhaal. Want als u goed heeft geluisterd dan heeft u overall persoonlijkheden ontmoet. Persoonlijkheden die ontstaan in een ledige ruimte van iets wat wordt omschreven als Het, als het Onbekende of als het Onzijdige, maar waarvan men wel zegt dat Het denkt. Hoe kun je weten. dat .het Onbekende denkt,?. Alleen wanneer de gedachte beleefbaar wordt,

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Eerste blok - A - De schepping

Als je doordringt tot in het diepste duister, weet je: ergens blijft er niets meer over dan een kloppende emotie. Deze kloppende emotie op zichzelf wil verbeeld worden, zij wil Woord worden.

Zo zijn ook wij, wanneer wij, willen. scheppen. Ook in ons is een behoefte.

Diep in ons is een eerste gedachte, een schets, en wij proberen die dan buiten ons waar te maken. Maar dat kan alleen. indien alle vormen van materie samenwerken, de werktuigen ons gehoorzamen en de ruimte ons niet frustreert. Dat is de .werkelijkheid. Daarom is het verhaal zeker niet zo dwaas als het wel lijkt.

In de magie, dat zal u bekend zijn, worden planeten beschouwd als zijnde beziel. Ze hebben namen. Er bestaat zelfs een ziel van de planeet, een geest van de planeet, die gelijktijdig heerser is van de dienende geesten van de planeet. Het is alsof alle krachten in de kosmos persoonlijkheden zijn. In de magie werkt men daarmee. Er bestaat een magische astrologie waarin men de verschillende krachten roept bij hun naam en teken. Ook daarin blijkt weer het is een oude overlevering dat de mensen altijd hebben gedacht aan al wat er bestaat als aan een persoonlijkheid. Dit is het eerste wat wij in een beschouwing van kosmologie moeten beseffen.

Alles heeft een eigen structuur en een eigen uiting iets wat we een eigen leven zouden kunnen noemen. Je kunt niet zeggen dat een planeet leeft zoals een mens. Je kunt ook niet zeggen dat een planeet niet leeft. Dit zelfde geldt ook voor zonnen en Melkwegstelsels.

Een ander punt dat ook buitengewoon interessant is in de magische astrologie is de splitsing van de werelden. Wij hebben dit het is misschien niet helemaal juist vertaald als 63 sterrenniveaus. Het getal 63 is een symbolisch getal. Het is de 9 (het wezen dat voor God treedt) dat hiermede wordt aangegeven al spreekt men wel over een werkelijk aantal sterrenniveaus, zo geloof ik ook dat wij moeten denken in termen van dimensies, van andere werelden, andere bestaans- of zijnstoestanden:

De fragmentatie in die eerste kracht het is een bekend verhaal is de eerste explosie. Die eerste explosie wordt verklaard als een spanning, een gedachte, die wordt geuit door het Onbekende. En daaruit ontstaat dan eigenlijk pas een kenbaar verloop van oorzaak en gevolg. Maar het mysterie blijft. De oorsprong van de kosmos kun je niet verklaren.

In alle kosmosen en dat is hier het typerende dat evenzeer moet gelden voor elke andere dimensionale wereld bestaan er wetten en regels: Deze wetten en regels. zijn volgens de boeken waaruit ik heb geciteerd (het zijn oude, lang vergeten boeken) niet alleen overal gelijk en gelijkwaardig, maar ze zijn essentieel. Alle krachten en persoonlijkheden kunnen tezamen slechts dan bestaan, indien zij beantwoorden aan de wetten die hun zijn opgelegd. Want in de eerste flits van ontstaan werd een beweging gegeven, deze beweging is het leven.

"Hij, die de beweging ontkent, ontkent het leven. Hij, die de beweging staakt, verliest het leven. Alles is een voortdurende rondgang, maar de banen zijn bepaald. De banen zijn deel van de kracht waaruit ze zijn voortgekomen"

Een zeer vrije vertaling, want die oude taal zonder meer in Nederlands om te zetten, zou alleen maar tot grote verwarringen leiden.

De onontkoombare wetmatigheid van de kosmos wordt hier zo maar even geproclameerd, je kunt alleen verdergaan, je kunt niet terug. Dat is hier gin van de belangrijkste regels. En dat geldt voor sterren en voor planeten. Voor sterrenniveaus en voor al wat er maar kan bestaan. Het is belangrijk, dat wij ook hier begrijpen wat er wordt gezegd:

In de eerste plaats zegt ieders Mijn hogere is Goal. Ik ben het Woord Gods: Ik ben de openbaring van dat hogere Wezen. Dat is natuurlijk een wat vreemde opvatting, want aan is iedereen eigenlijk ergens God voor alles wat onder hem staat. Maar als je dit gaat zien als een orde vang grootte van krachten, als je gaat begrijpen dat elke God in zichzelf gelimiteerd is tot datgene wat hij binnen een hoger bestel is, dan kom je als vanzelf tot een lotsgebondenheid. Een lotsgebondenheid, die zeker niet alomvattend is, maar die bepaalde zaken dicteert.

Het is misschien aardig daarvoor moet ik dan wel in een ander werk duiken om hier het concept tijd aan toe te voegen. Dit werk, dat schijnt te stammen uit een Atlantische of een even na Atlantische periode (het is nog in het z.g: bloemenschrift geschreven. het is een pictogrammenschrift in gebogen lijnen stelt.

Dat wat wij zijn, is vastgelegd. Maar dat wat wij beleven van ons zijn, is niet vastgelegd. Zo is het ons beleven dat ons voortdurend verrast als wij onszelf ontmoeten. Deze ontmoeting met ons zelf is de voortgang der dagen. De tijd in de kosmos is dus eigenlijk geen technische factor. Ze is een bepaling. Tijd kan alleen dan bestaan, indien je zelf verandert. Alle verandering is zinloos voor mij, indien ik niet zelf verander, want slechts in mijn eigen verandering kan ik het zijn meten. Het meten van het zijn is de tijd. Een typische opvatting.

De mystieke leer over de kosmos gaat nog veel verder: Zij stelt dat alle werelden zijn voortgekomen uit dezelfde krachten dat er zo steeds werelden zijn die elkaar weerspiegelen. Het werk waarin ik deze gelijkenis vind is ongeveer 9 á 10:000 jaar oud. Het staat in een ideogrammenschrift. Later is het op houten tafels gecopieerd.

Het stelt.

"Zoals de maan zich spiegelt in de vijver, zo spiegelt de wereld onze wereld: Deze beide zijn gelijk, want de een is het beeld van de ander, en wie zal zeggen welk beeld werkelijkheid is?"

Wel vrij vertaald, maar de gedachte is authentieke Hieruit zou u kunnen afleiden dat er voor deze wereld gerekend in dimensies een andere vergelijkbare zijnstoestand is. Een toestand, die vanuit ons beleven niet zoveel hoeft te verschillen van het stoffelijke en het geestelijke bestaan zoals wij dat kennen. Het is een wereld waarin wij a.h.w. kunnen overgaan. en nu niet in de zin van sterren, maar van ons bewustzijn kunnen verplaatsen.

Er zijn enkele magische werken waarin wordt gesteld, dat indien wij ons bewustzijn verplaatsen naar die andere wereld, de mogelijkheden die wij daar bezitten een verandering in ons wezen tot stand brengen die dan later, bij terugkeer in onze eigen wereld, blijft bestaan omdat de identiteit moet worden gehandhaafd. Dat is het idee van misschien in je droom herboren worden, rijk of arm worden of iets voor een ander doen en dan wakker worden en ontdekken dat het inderdaad is gebeurd. Want voor de mens is die andere wereld een droom. Maar indien de kosmos werkelijk zo is opgebouwd (er zijn allerlei redenen om dit aan te nemen), dan is de eerste conclusie die wij in dit eerste onderwerp mogen stellen:

De kosmos is een geheel, maar wij behoren tot een fragment daarvan. Dit fragment beperkt onze erkennings- en belevingsmogelijkheden. Wij zullen alleen een volledige erkenningsmogelijkheid vinden, indien een ander fragment van de werkelijkheid overeenstemt met het fragment, waarin wij leven.

Ik zou nu graag willen overgaan tot onze eigen geestelijke beschouwing van het Al, die uit de aard der zaak toch weer iets anders is, ofschoon deze mystieke elementen bij degenen die zich bij ons daarmee bezighouden erg aanslaan en worden gezien als een weergave in symbolen van een werkelijkheid. Eenvoudig gezegd.

Wij weten dat de Melkweg. een persoonlijkheid heeft. Wij weten dat sterren persoonlijkheden zijn en onderling met elkaar spreken. Wij weten dat planeten bezielde zijn. Als geest kun je dat weten, als mens moet je, het maar geloven. In die wereld blijkt dan, dat het leven van een mens op aarde eigenlijk grotendeels is beperkt tot zijn lichamelijk beseffen en dat zijn uittredingen indien ze al plaatsvinden wel een contact geven met onze wereld of met een ander deel van zijn eigen werkelijkheid, maar dat hij daar weinig of niets van overhoudt en dat hij dat ook niet kan vertalen.

Als wij kijken naar wat sterren en planeten zijn, dan lijkt het eerder erop dat hun lichamelijke processen het dromen zijn, terwijl hun geestelijke processen de uittreding bevatten, vergelijkend gesproken. De entiteiten die in sterren en planeten wonen hebben communicaties. Hun persoonlijk besef verschilt sterk van dat van de mens. Je kunt zeggen het is een andere tijdsfactor of iets dergelijks. Hoe het ook zij, ze spreken onder elkaar. Ze hebben

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Eerste blok - A - De schepping

---

een werkelijkheid die wordt bepaald door voorstellingsvormen en niet door stoffelijke vormen of massa.

Het is duidelijk, dat daardoor een wereld voor ons een andere betekenis krijgt. Die wereld heeft een aura. Ze is afleesbaar. Die afleesbaarheid is echter beperkt tot de stoffelijke processen die plaatsvinden. Je kunt zeggen: Hier is een zieke plek, daar een stofwisselingsmoeilijkheid, hier is een heel grote spanning of g hier. bestaat een onrust. Verder kom je niet. Probeer je del persoonlijkheid zelf te volgen, dan. treedt het verschil in besef zeer sterk op de voorgrond. Je kunt niet. zeggen: De aarde denkt dit of dat. Je kunt hoogstens aanvoelen dat er. een proces is dat in een gedachte zal kristalliseren. De afleesbaarheid blijft beperkt en de werkelijke geestelijke waarden van een aard of zonnegeest zijn voor ons moeilijk te volgen. Maar het feit, dat die persoonlijkheden bestaan en dat onze wereld verwant is aan de uwe, soms de uwe: zelfs doorkruist en toch de beide werelden gescheiden zijn, doet ons veronderstellen dat ook de dimensionale werelden ergens waarheid zijn dat er een groot aantal verschillende bestaanstoestanden en levensomstandigheden zijn waarin de kosmos kan worden ingedeeld.

Wanneer wij het scheppingsproces nagaan, dan weten wij allemaal: er is massa. Die massa wordt door een oorzaak onevenwichtig, daardoor ontstaat beweging van de massa. en daardoor de explosie. Dat wil zeggen, er ontstaat warmte. Warmte veroorzaakt straling. Straling veroorzaakt nog grotere beweging en in een soort kernreactie ontstaat het eerste licht. Dat is allemaal na te gaan en helt is een zeer redelijke verklaring voor alles wat men in de kosmos kan constateren. Maar kun je daar stil bij blijven staan? Natuurlijk, als je de zaak alleen maar oppervlakkig wilt bekijken, heb je gelijk. Dan zeg je: Er zal een eerste explosie zijn geweest, daardoor is dit zus en dat zo bepaald en dat heeft de wetten van de ruimte en zelfs de buiging van, de ruimte bepaald. Maar voor onze werkelijkheid, zoals die geestelijk bestaat. is del buiging van de ruimte iets wat niet meer constateerbaar is. Voor ons bestaat er geen rechte of een gebogen lijn, maar een groot aantal punten. Dat grote aantal punten tezamen maakt voortdurend ons bewustzijnsvlak of onze wereld uit. En dan behoeven die punten niet naastliggend te zijn. Ze kunnen op heel verschillende afstanden geconcretiseerd worden, als je het menselijk bekijkt.

Het is duidelijk, dat dergelijke stellingen bij ons niet zo zullen aanslaan en dat we sprekend vanuit ons denken zeggen. Er is een begrensdheid. Die begrensdheid is die van de. gedachte van het licht. Het licht dat wij kennen is niet het totale licht, het is een fragment daarvan. Wanneer wij het gehele scheppingsproces willen leren begrijpen, dan moeten wij doordringen tot het oorspronkelijke licht. Dat betekent, dat wij dan een groot aantal andere werelden of andere kosmische belevingsmogelijkheden zullen moeten kennen voor dat wij terecht komen bij het Onbekende.

Ons leven inde sferen leert ons verder, dat gedachten krachten zijn en ook bepalend zijn. Daarom staan wij veel minder dan de mensen afwijzend tegenover het denkbeeld dat de gedachte van een zon of een planeet bepalend kan zijn voor de gehele toestand waarin ze zich bevindt. Een dergelijke toestand zal alles omvatten wat zich op zo'n wereld bevindt. Voor u is dit laatste niet erg logisch en het is trouwens ook helemaal niet leuk. Je kunt over al die dingen filosoferen, maar de praktijk wijst in ieder geval dit uit en het is een stoffelijk feit:

Er is een werveling. In deze werveling, vooral in haar kern of beginpunt, schijnt massa aanwezig te zijn die aan een voortdurende spreiding onderhevig is. Hierdoor wordt de trechtersvorm van elke sterrennevel eveneens verklaarbaar. Het is duidelijk, dat bij een dergelijke warreling de condensatie van energie tot materie of van straling tot massa niet gelijkmatig zal verlopen. Dat zal de verklaring kunnen vormen voor het langzaam ontstaan van een afgeplatte bol, die langzaam maar zeker meer de richting van een schijf of een discus uitgaat en waarbij een deel van de massa aan de uiteinden een uitwaaiing vertoont: de grijpparmen van de Melkweg: Aan een einde daarvan zit de zon met de aarde.

Als wij de beweging vooropstellen, dan komt de vraag: Wat is er in de kern? De kern blijkt stoffelijke gezien te bestaan uit een zeer groot aantal sterren, die en dat is het zonderlinge op

zo korte afstand van elkaar staan, dat hier in de buitenwijken van het Melkwegstelsel het bestaan van sterren niet eens meer mogelijk zou zijn.

Nu weten wij uit de proeven die de mensen hebben gedaan met o.m. een cyclotron dat, als je een bepaald veld (een magnetische kracht opwekt, het wel degelijk mogelijk is om energie af te buigen van een rechte baan om een soort eigen ruimte te scheppen waarbinnen b.v. gamma- en beta-deeltjes een bepaalde omloopbaan afleggen. De conclusie voor het bestaan van die vele sterren op korte afstand van elkaar zou dus zijn, dat er enorm sterke velden moeten bestaan.

Waar komen die velden dan vandaan? Wij kunnen niet vertellen dat ze uit de massa komen, want dan zouden ze ook bij de zon constateerbaar moeten zijn en dat is niet het geval. Indien wij echter uitgaan van een energie, die vooral in de kern nog aanwezig is, ook al is haar omzetting in massa praktisch teneinde, dan wordt dat ineens wel aanvaardbaar: Dan zeggen wijs

Het is een energie vergelijkbaar met een sterk magnetisch veld waardoor elke, ster zich a.h.w: in een afgesloten deel van de ruimte bevindt en haar eigen werking en straling zodanig wordt afgedempt, dat ze geen overmatige beïnvloeding van nabij zijnde zonnen tot stand kan brengen. Om u daarvan enig idee te geven:

Er zijn een groot aantal zonnen wier massa het duizendvoudige is van Sol (uw zona terwijl hun onderlinge afstand gemeten kan worden in misschien 2 á 3 lichtjaren. Dat is praktisch onmogelijk, als u zich voorstelt wat voor energieën daar een rol moeten spelen, vooral als u zich ook realiseert dat een goede uitbarsting van de zon magnetische stormen veroorzaakt die tot voorbij Saturnus gaan. Als u zich dat gaat realiseren, is dat iets ontstellends.

Gaan we echter weer uit van die velden, van de persoonlijkheid, dan zou je kunnen zeggen, Het is een goddelijk gebod waardoor de ster zichzelf omhult met de kracht waaruit ze is voortgekomen. En naarmate ze zich verder verwijderd van haar oorsprong, is de behoefte om tot deze vorm van isolement te komen steeds kleiner. Dat zou ook betekenen, dat sterren, die in de kern van het Melkwegstelsel dicht bijeen staan, mogelijk wel satellieten hebben, maar die zullen kleinere sterren zijn en ook een sterrenmassa bezitten.

Bewoonbare planeten, zoals wij die hier kennen, zullen niet voorkomen in de dichtste kern van het Melkwegstelsel, maar alleen naar de rand van de Melkweg toe. In de kern zijn levensmogelijkheden aanwezig, ook voor persoonlijk leven, maar dat zou. dan energetisch leven, energievormen moeten zijn.

Het zou nooit een stoffelijk leven zijn.gelijk aan of vergelijkbaar.met levensvormen en zelfs bestaanswaarden zoals ze bij u op aarde kenbaar zijn. Het is goed om ook dit in het oog te houden. Want al beredeneren wij dit nu zo menselijk mogelijk, als je probeert het wezen van de kosmos te vinden, de schepping zelf, dan moet je wel eerst uitgaan vanuit jezelf kunt constateren en wat je. •er zelf van weet.

Het wonderlijke is, dat als wij dat allemaal hebben geconstateerd en we willen geen absolute doelloosheid aanvaarden. niet alleen voor de kosmos maar ook voor onszelf dan moeten wij terug gaan in de richting van deze mystieke kosmogonese (de geboorte uit een Ik) waarin, elke opvolgende reeks ik heden door een soort splijting ontstaat en wederom vader of godheid wordt voor hetgeen uit hemzelf voortkomt. Een gevlochten keten, zult u zeggen. De kabbala komt met haar verklaring van de hemelen, in haar opstelling van hierarchieën en de vervlechting van tekens heel dicht bij die werkelijkheid.

Gaan we kijken naar onze geestelijke werkelijkheid waarbij we spreken over Tronen, de Heren van Stralen, de Heren van Wijsheid, dus een aantal gepersonifieerde functies, die al zijn ze op.zichzelf een hiërarchie aan de top een persoonlijkheid hebben, iets wat wij als persoonlijkheid beleven en erkennen, dan zijn wij ook dicht bij deze mystieke werkelijkheid. De kosmos,. bezien als iets wat alleen mechanisch bestaat, betekent alle waarden van bezieling, van geestelijk bestaan en voortbestaan ontkennen: Maar wanneer wij teruggrijpen naar de bron, dan komen wij op een punt terecht dat wij moeten zeggen:

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Eerste blok - A - De schepping

Het andere is voor mij God, omdat het datgene is waaruit ik ben voortgekomen. En al datgene wat vanuit mij leeft of door mijn gedachten en levenskracht wordt bezield, zal mij als God erkennen. Dan ontstaat er een soort Pantheon waarin de ene God uit de andere voortkomt en zelfs de tijd als een Kronos der antieken zijn eigen kinderen opeet. Want altijd weer zal alles terugkeren.

Ook voor die terugkeer bestaat er een filosofie, die wij waarschijnlijk in de wetenschappelijke Atlantis periode moeten plaatsen en dat is ongeveer 35.000 jaar geleden. Daar wordt namelijk dit gezegd;

Wanneer het ene Al dooft, licht het andere op. Wanneer er in het ene bestaan een stilstand komt of een verval, zo zal elders een hernieuwing en een bloei optreden. Want het leven zelf en het verschijnsel van erkenning en leven gaat niet teloor. Slechts de wereld en de uiting waarin ze zich manifesteert, kan verdwijnen. En zelfs dit verdwijnen betekent, dat het als potentie blijft bestaan. Wanneer in het andere Al geen voldoende verandering en levenskracht meer optreden, zo zal het oude Al wederom oplichten. Als wij dit concept heel ver terug volgen. dan koeien wij terecht bij de Hindoeleer. Brahman en de dagen en nachten van Brahma. Een kosmos onderzoeken, een kosmos.beschrijven, een schepping benaderen en proberen te begrijpen betekent altijd een mystiek avontuur. Als je een machine kent en je kunt elk radertje en de functie ervan verklaren, je kun misschien zelfs zeggen wat het product van de machine is, dan weet je nog niet waarom ze is ontstaan en wie het product zal gebruiken, Ik geloof, dat ook dit een zeer belangrijke factor is. Voor dit mystieke avontuur moet ik naar onze geestelijke wereld terugkeren en bepaalde opvattingen, denkbeelden en misschien ervaringen daaruit aanhalen.

Het product van alle leven is verandering. Elke verandering impliceert echter behoud van de vorige mogelijkheid. Slechts energie verandert van vorm zonder dat ze haar vorige waarde blijft behouden, maar ze kan die onder omstandigheden steeds hervinden. Energie bevat alle mogelijkheden. De mogelijkheid waarin een bepaalde energiehoeveelheid of eenheid optreedt, wordt alleen bepaald door de plaats waarop of de situatie waarin ze zich bevindt ten aanzien van de omgeving. Hier is dus een voortdurende verandering zonder aleeer mogelijk. Dit zou waarschijnlijk voor de kern van ons leven evenzeer waar zijn. Ik geloof niet, dat de kracht die wij persoonlijk zijn verandert.

Ik geloof alleen, dat ze zich steeds weer in andere situaties bevindt en daardoor anders optreedt en andere mogelijkheden toont.

Als ik dat voor de geest van toepassing verklaar, dan moet ik dat ook doen voor bezielde planeten, sterren, sterrenniveaus en misschien zelfs voor het Onbekende zelf. Dan kan ik zeggen. Alles kan zijn reden hebben, maar niet in de energie.

Maar wat blijkt nu? Naast energie bestaat er zo iets als een geheugen. Er is een besef dat blijft voortbestaan, ongeacht de vorm waarin de energie optreedt. Zelfs mensen herinneren zich soms vorige levens of belevingen in een bepaalde wereld of sfeer, die op dit ogenblik niet de hunne is. Stel, dat dit nu de betekenis is. De schepping is een poging tot omschrijving of erkenning. In den beginne was het Woord. En het Woord was uit God en het Woord was God. Het woord de geuite gedachte. Want pas wanneer je het woord spreekt, zul je door de daad van het spreken beter beseffen wat het is. Zoals het bij u (u spreekt zoveel dat het niet meer zal opvallen.) een feit is dat iets wat u heeft opgeschreven, dus waar u de gedachte weer in een actie heeft omgezet, veel beter in het geheugen is gegrift. Het niet gerealiseerde wordt zo beter gerealiseerd. De inhoud van eigen wezen verandert misschien niet, maar ze wordt wel veel duidelijker kenbaar.

In de mystiek rond Jezus tijd zegt men dat de ware schepper zich spiegelt in zijn schepping. Later zal dat nog vele malen worden herhaald, zelfs door christelijke mystici.

Men zegt: God wilde Zichzelf kennen. Dat is natuurlijk onvoorstelbaar, tenzij God ook een beperkt wezen is. Ik geloof, dat kennen niet het juiste woord is. God wilde Zichzelf omschrijven. Dan kan die actie op zich zinloos zijn. Voor ons behoeft er dus niet een specifieke

betekenis worden toegekend aan de schepping. Het lijkt mij verwaten aan te nemen dat de hele schepping alleen heeft plaatsgevonden voor de mensen, voor de geesten of desnoods voor cue primaire mens waarvan we allemaal deel zijn. Wij weten het niet. Wij kunnen het hoogstens vermoeden. Maar zeker is, dat ook wij, als wij proberen iets duidelijk te naken, dromen. Droomt God misschien? Is het Zijn droom die onze kosmos is?

Aardig gezegd, roept de realist uit, maar het is dan toch wel een erg kenbare en tastbare droom. Ongetwijfeld. Maar is onze werkelijkheid wel zo werkelijk als wij denken? In de geest is dat in ieder geval niet zo, want als je denken verandert, verandert ook je werkelijkheid. En als we met mensen te maken hebben, „vraag ik mij ook wel eens af, of hetgeen ze hun werkelijkheid noemen niet voor een groot gedeelte afhankelijk is van hun eigen denkbeelden en hun illusies omtrent het leven en de verschijnselen daarin.

Zeker, er zullen vaste normen en waarden zijn, zoals er in de hele kosmos kennelijk vaste regels en wetten zijn. Kosmische wetten van evenwicht, van gelijkblijvende volden, van compensatie van krachten. Maar die wetten zullen wij niet helemaal beleven. Maar als wij proberen onszelf te vinden, dan is er iets wat creatief is, dan vertellen wij onszelf een verhaal, „dan maken wij een droom of een dagdroom waarin dingen voorkomen, die in onze wereld of volgens ons besef niet reeel zijn. Maar wij gaan ons voorstellen. hoe het zou zijn. En als wij ook nog willen beseffen waarom wij het ons zo voorstellen, dan krijgen wij een veel duidelijker beeld van onszelf. Daarom zou de Schepper niet net zo zijn? Zeker is, dat Zijn schepping een enorme hoeveelheid splitsingen vertoont. Het zijn allemaal onvoltooide gedachten die een eigen leven gaan leiden en zichzelf verder uitwerken.

En hoe de materie aan haar vorm komt? De materie komt aan haar vorm, denk ik, uit de kracht die zichzelf probeert te beschouwen. Zoals de sterren midden in het Melkwegstelsel gevangen zijn in dat vreemde, zware magnetische veld waardoor ze naast elkaar kunnen bestaan in omstandigheden die volgens de menselijke natuurwetenschap onmogelijk zouden zijn, zo hebben zij misschien of de groten die ons hebben geschapen of de krachten waaruit zij zijn voortgekomen ergens zichzelf gekristalliseerd in vorm, in materie omdat het denken een contrast nodig heeft en dat slechts kan. vinden door zichzelf te binden.

De volgende maal komen we op de geestelijke schepping teug. De geestelijke schepping is toch weer iets anders, omdat de geest zich bezighoudt met het denken, de gedachtenvorm. Nu hebben wij geprobeerd de kosmos te beschouwen en de bestaanswaarde, de mystieke verklaring daarvoor naast elkaar te leggen. Onwillekeurig kom je in zo'n les tot een soort geloofsbelijdenis. Nu moeten we gaan kijken welke gedachte erin. schuilt. Als we de gedachte voldoende hebben omschreven, dan zouden we ons nog moeten afvragen wat eigenlijk leven is, hoe leven werkelijk ontstaat. Niet alleen maar een wereldzee en een beetje straling, maar die vreemde bezieling, die belevingsmogelijkheid. Hoe ontstaat die en wat is de, zin daarvan? Ik hoop u daarmee dan meteen een beeld te hebben gegeven van wat de lessen van het eerste blok zullen worden.

COMMENTAAR

Wat is scheppen eigenlijk? Per slot van rekening kent iedereen op aarde een opschepper. Wat is een opschepper? Een opscheppen is iemand, die door zijn woorden iets doet voorkomen wat niet zo is. Dat is b.v. een visser. die kans ziet van een stekelbaarsje een vis van 12 meter te maken. Met andere woorden, hij kan wel werken met het bestaande, er zal wel iets zijn, maar hij maakt er iets van wat er niet was. En als een opschepper dat doet, zal een schepper dat ook wel doen.

Er zijn altijd heel grote problemen geweest over het allemaal in elkaar zat. Laten we nu ook een beetje nuchter zijn, want wij kunnen natuurlijk in het vage blijven doorredeneren.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Eerste blok - A - De schepping

Wat God is? Wie zal het zeggen. Je kunt God niet definiëren. Op het ogenblik, dat dat het geval is, zijn we net zo groot als God, anders kunnen we Hem niet overzien. Dientengevolge moeten wij beginnen met te constateren dat er in het hele proces van het scheppen en de schepping voor ons raadselen schuilen. Er zijn punten, die wij niet kunnen oplossen. En als wij ons daarmee bezighouden, dan is, het allemaal mooie filosofie, misschien mystiek. Het zijn dingen die je kunt aanvoelen, maar het is niet een zaak die hand en voet heeft.

Wat valt eigenlijk op bij de Schepperen de schepping? Eigenlijk valt ons op dat er een orde is, dat wij onze eigen orde daar voortdurend tegenover stellen en dat het resultaat altijd weer wanorde is. Anders gezegd: Wij zijn kennelijk in de gehele schepping. ook eer. invloed. Alleen werken wij volgens ons eigen concept en dat schijnt niet in overeenstemming te zijn met het concept waaruit de schepping is, geboren. U weet hoe dat gaat; De Rijn heeft zuiver rivierwater. Ja, dat zou hij moeten hebben. Het is de eigenschap van rivieren dat ze koel, helder water hebben. En wat hebben de mensen ervan, gemaakt? Dikke, lichtgevende pekelpel.: Nu kun je wel zeggen dat ze de pekelpel. erdoorheen gemengd hebben, maar waarom? Om de doodeenvoudige reden, dat de mensen de zaak anders bekijken. Dan valt ons op, De schepping is in zichzelf een wetmatigheid waarin geen exploitatie bestaat. De schepping is gewoon samenhang. Zodra de mens op zijn manier gaat scheppen, dan doet hij dat door datgene wat er bestaat te exploiteren. en zo te veranderen in iets waarvan hij denkt dat hij er beter van wordt, wat dan gewoonlijk maar korte tijd het geval is. Wij zouden moeten zeggen: De Schepper moet wel een heel andere visie op het bestaan hebben gehad dan wij.

Als wij zien hoe al die zonnen daar rondzwerven, dan vragen we ons toch wel even af: Hop zit dat in elkaar? Ineens is daar zo'n felle lichtstraal en dan,,zeggen de mensen Daar staat een nieuwe heldere ster. Maar wat is het feit? Het is een nova: een ster die zichzelf verteert. Daar botsen kometen, meteoren en weet ik wat al tegen planeten aan. Planeten vallen uiteen. Je kunt het zo gek niet denken of het gebeurt. Het is niet alleen een wordingsproces. De hele, schepping is een.continuu proces van ontstaan en ondergaan: En dan zouden we de conclusie snoeten trekken: De schepping is een voortdurende verandering van toestand, die echter verloopt op een wijze die voor ons niet geheel constateerbaar is en daardoor ons de schijn geeft van een vaste ordening waarin slechts nu en dan een wijziging plaatsvindt, Maar gezien over het geheel zijn het de wijzigingen die alles beheersen. Het is niet het bestaande, maar de voortdurende verandering waardoor de schepping wordt gekenmerkt.

Wat is de Schepper? Antwoord: Ik weet het niet. Waarom heeft Hij geschapen? Antwoord; Ik weet het niet. Waarom doe ik dan alsof ik het weet? Antwoord: Omdat ik alleen door de Schepper uit te beelden volgens mijn eigen normen en uit te gaan van mijn besef voor mijzelf aanvaardbaar word. Ik ga iets wat gevoel is omzetten in rede.

Als ik spreek over kosmische wetten waarom noem ik die dan wetten? Waarschijnlijk omdat ik ze zelf zou maken om een ieder daaraan te binden: Daarom neem ik aan, dat er vaste waarden of regels bestaan. Een kosmische wet is eigenlijk alleen maar een kwestie van evenwicht. Het is een bestaanstoestand. De mogelijkheden worden begrensd door de mogelijkheden die in het bestaan liggen.

Dan is het aardig te spreken over meer dimensies, werelden en sterrenniveaus, maar je bent er nog niet aan toe je eigen wereld te begrijpen. Ik heb soms het idee, dat de mensen zo graag naar de maan en naar Mars willen, omdat ze niet weten wat ze met de aarde aan moeten. We moeten, dus een beetje dichter bij huis blijven.

Wat zeggen de mensen? God heeft de hemel en de aarde geschapen.

Daar ga ik onmiddellijk mee accoord, want de aarde is een deel van de hemel. Misschien ook van de hel, maar dat weet ik niet precies.

God heeft de aarde speciaal geschapen voor de mensen. Nu, dat weet ik zo niet. Maar als God de aarde speciaal, voor de mensen heeft gereserveerd, dan zou Hij de mensen kunnen navolgen.

De mensen houden werelddierendag. Waarom houdt God dan niet wereldmensendag of zo iets? Neen, daarover spreken we niet.

God is rechtvaardig. Als je het hele leven bekijkt, dan schijnt Zijn rechtvaardigheid een beetje te verschillen van ons besef te dien aanzien.

God heeft wel alles systematisch gedaan. Dat klopt, want als wij de zaak ontleden, komen wij tot een lijst van elementen. En dan zeggen we: Die elementen komen voor op de maan en op Mars hebben wij ze ook teruggevonden, dus zal het overal zo zijn. Dat is net zo iets als wanneer een kleine jongen zegt; Er ligt zeil in de voorkamer en in de achterkamer, dus zal het op straat ook wel liggen. We trekken maar eenvoudig conclusies. Als ik mij dan verstout commentaar te geven op de ongetwijfeld heel mooie en diepzinnige inleiding die u heeft, gehoord, dan doe ik dat vooral om u duidelijk te maken dat we ook nog even met de voeten op de grond moeten blijven. En de grond waarop een mens staat heet aarde.

Op het ogenblik, dat wij in onze gedachten en met onze verkenningen van de kosmos te ver gaan, komen wij in een droomwereld terecht. Een wereld, die misschien bestaat, maar die op de wereld en voor ons leven op aarde heel weinig betekenis heeft en van weinig belang is. Zaten we daarom de schepping vanuit aards standpunt volgen.

God heeft hemel en aarde geschapen, daarna zee en land, ten slotte kwam Hij aan Adam. God was kennelijk geen feminist, anders had Hij het anders gedaan. Toen Adam eenzaam werd, kreeg hij zijn ribstuk. Dit is allemaal heel leuk, maar erg overdrachtelijk. Waarom zeggen we: God schiep eerst Adam, de mens, de man? Omdat het in een mannenmaatschappij werd uitgevonden? Ik geloof, dat het eigenlijk enigszins anders is: De man was de daad. De vrouw was datgene wat uit de daad voortkwam. De vrouw was a.h.w. de achtergrond van de man. De man was in de oertijd de beschermer, de heerser. Dus is het heel duidelijk, dat hij zichzelf als beschermende, als machtsfactor stelt, als de eerst aanwezige voordat de vrouw kan komen, de voortbrengende factor. God zou dat dus zo hebben geschapen. Of is dit oorzaak en gevolg? Anders gezegd: de relatie tussen mensen is niet de wil van de Schepper, maar een normaal resultaat van de wereld waarin ze leven.

Als we het paradijs nog wat nader bekijken, dan wordt dat verdeeld door stromen. Waarom? Omdat dat geografisch juist is? Daar geloof ik niet veel van. De vier stromen zijn vier elementen. Vroeger geloofde men dat er vier elementen waren waaruit alles was opgebouwd. Het paradijs is kennelijk de plaats waarin alle krachten, waaruit alles wordt opgebouwd, samenkomen. Dan wordt het ineens begrijpelijk waarom men spreekt van "wandelen met God". Zouden de mensen het misschien zo moeten zeggen:

Het proces van de schepping is de voortdurende samenvoeging van elementen, totdat daaruit kenbare bouwstoffen met mogelijk een eigen bestaan voortkomen? En dan weten we nog niet. waar die elementen vandaan komen, maar dat kunnen we niet achterhalen. Laten we in ieder geval beginnen met de feiten.

We zitten in een wereld waarin wij worden bepaald door de elementen, de dingen die rond ons zijn. Is er iemand die dat niet gelooft? Daar is een muur, samenvoeging van moleculen. Probeer daar even doorheen te lopen, maar dan wel flink hard. Het lukt niet. Waarom? De elementen bepalen wat wij kunnen er niet kunnen, wat wij zijn en niet zijn. Dan kan de gedachte misschien sterker zijn dan al dat andere. Een geest loopt per slot van rekening door jullie heen. Van mijn standpunt zijn jullie niet veel meer dan mist, tenzij ik mij speciaal op jullie instel, dan ga ik er een beetje vorm in zien. En zo zijn wij ook voor jullie: Je mogelijkheden worden bepaald door de waarden van je omgeving. Is de schepping dan misschien vanuit ons standpunt niets anders dan onze poging om te verklaren waarom wij door onze omgeving zijn beperkt? Dit is misschien niet zo filosofisch, maar wel erg praktisch.

Elk concept dat wij hebben van schepping en Schepper moet voortkomen uit de wereld waarin wij leven en de beperkingen die wij daarin ervaren. Als wij zeggen dat de Schepper ons mogelijkheden kan geven, die onze beperkingen overschrijden, dan komt dat voort uit onze

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Eerste blok - A – De schepping

---

behoefte om minder beperkt te zijn door onze omgeving dan door ons gevoel. Dit is wel heel mooi en nuchter, maar wij zijn er nog niet.

Wat moeten wij dan doen met de begrippen kosmos en schepping? Heel eenvoudig; wij moeten erkennen dat kosmos en schepping niets anders zijn dan de woorden waarmee wij de beperkingen van ons eigen bestaan omschrijven en ons vermoeden omtrent andere bestaansmogelijkheden, die wij op dit moment niet kunnen realiseren. Dan is het Onbekende, God, de Eerste Oorzaak of hoe wij het ook noemen niets anders dan de aanduiding van een beginpunt, omdat wij niet verder kunnen kijken.

Er bestaat een erg aardig verhaal over iemand, die wilde weten wat het heelal was. Hij maakte een heel mooi ruimteschip en ging daarmee ontzettend ver weg, helemaal door de duistere ruimte heen. Toen keek hij om en zag hij wat het was. De hele kosmos met al zijn sterrenniveaus was een amoëbe die dreef in een onbekende zee die hij niet kon constateren.

Nu is dat natuurlijk een gelijkenis. Als wij met de kosmos en de schepping bezig zijn, dan kunnen wij dat filosofisch doen omdat onze gedachten niet beperkt zijn. Maar zodra wij reëel willen worden, moeten wij zeggen: De kosmos is voor ons voorlopig beperkt tot ons eigen zonnestelsel. Al het andere dat wij weten, dat er moet zijn (de radio of ruissignalen die telescopen ontvangen is alleen maar een poging om ons te oriënteren. Bij die oriëntatie zijn wij echter steeds weer gehouden aan onze technische mogelijkheden op aarde, onze eigen besef en voorstellingsmogelijkheden.)

Wij kunnen de kosmos eenvoudig niet omschrijven en we willen toch aan kosmologie doen: Dat wil zeggen, dat wij, vanuit menselijk standpunt proberen het onbekende te bepalen. En als we daaraan willen beginnen, best, maar laten we dan ook beginnen met te kijken wat eraan de hand is wanneer wij gewoon op aarde zijn. Want u zit op aarde en kosmologie is voor u alleen belangrijk, indien u haar ook kunt beleven vanuit uw aardse standpunt.

U kijkt naar boven en u ziet de sterren. Maar u weet dat boven geen boven is want u zit op een bol en die heeft geen boven en geen onder. Toch spreekt u over andere mens als tegenvoeters, antipoden. Hoe komt dat? Omdat u een eigen oriëntatie heeft. Die oriëntatie wordt dan misschien door de zwaartekracht van de aarde bepaald, maar voor u is ze een werkelijkheid. Uw beeld van de kosmos zal dus worden bepaald door de situatie waarin u zich bevindt t.a.v. de kosmos.

Wij zeggen; De aarde is een persoonlijkheid. Roep maar eens hard; Au. misschien luistert ze wel. Als ze luistert, komt er misschien een lichte rilling en dan zegt u: Er is een aardbeving. Dus roept u alstublieft niet te hard.

Als er een wezen is dat in de aarde leeft, dan zal dat van u verschillen dat u niet in staat bent het te begrijpen. Zelfs een bezieling van de aarde kunt u niet begrijpen. En als wij er iets van maken dat wij kunnen begrijpen dan hebben wij eerst weer de persoonlijkheid van de aarde gehumaniseerd, haar menselijk gemaakt.

Wij meten de afstanden in de ruimte en zeggen. Deze ster staat op een afstand van zoveel lichtjaren en die ster op een afstand van zoveel lichtjaren. Wij denken, dat wij een objectieve maatstaf hanteren maar is dat wel waar? Wat weet men in feite over de gedragingen van licht in de ruimte tussen de sterrenstelsel? Niets: Eigenlijk weet men niet eens wat licht precies is. Als licht je treft, is het een trilling. Als het zich door de ruimte voortbeweegt, kan dat niet als trilling, want er is niets. Dus dan zou het daar straling moeten zijn. Het is erg moeilijk om dat allemaal uit elkaar te houden. Zouden wij misschien moeten zeggen; Licht is onze reactie op een verschijnsel? Maar dan kunnen wij ook niet in lichtjaren gaan rekenen en is de lichtsnelheid waarover wij redeneren iets wat niet absoluut is. Dan moeten wij de relativiteit ook gaan toepassen op alle bekende maatstaven. Voor ons gelden ze, maar gelden ze ook ergens anders? De kosmos is een groot raadsel, tenzij wij ons bewust willen beperken tot een menselijk beeld daarvan. Ik kom dan tot deze conclusie;

Vanuit een menselijk standpunt gezien is de kosmos een verzameling van mogelijke werelden en mogelijke sterren waaraan wij voorlopig een betekenis toekennen zonder te weten of deze concreet is.

De kosmos lijkt ons beperkt te zijn alleen al door het feit, dat wij ons geen beperking kunnen voorstellen en gelijktijdig een onbeperkte niet kunnen beseffen. Wij weten echter dat licht een zekere buiging kent, een kromme. Het licht gaat niet helemaal recht uit. Dan zou er dus buiten hetgeen wij kunnen zien nog veel mannen bestaan wat wij niet zien, menselijk gezien. Wij zullen dus nooit de volledige kosmos kennen.

Belangrijk is de relatie die wij hebben met de kosmos. Onze kosmologie en kosmogonie zijn eigenlijk niets anders dan onze aardse voorstellingen waarbinnen wij proberen een begrip te krijgen van een totaliteit waartoe wij behoren, maar die wij niet kunnen overzien.

Ik zal trachten op mijn manier de kosmos in een aantal termen samen te vatten.

De kosmos is ons besef van totaal bestaan.

De schepping is voor ons het ontstaan van het voor ons kenbare.

De Schepper is de oorzaak voor het ontstaan van het voor ons kenbare, zonder dat wij die oorzaak kunnen omschrijven.

Onze eigen wereld is het voorbeeld voor alle beelden, die wij van de kosmos verwerven. Onze logica, onze benadering en de situatie waarin wij zelf verkeren, zal bepalend zijn voor de wijze waarop wij de Schepper en de schepping beschouwen. Dan is het geheel van de kosmos en de kosmologie ten slotte te herleiden tot onszelf. Wie dit beseft, moet toegeven dat het onze: gedachten zijn die de wereld scheppen waarin wij menen te wonen. Als we zover zijn gekomen dat we dit toegeven, dan moeten we ook zeggen De God, die ik mij buiten mij voorstel, woont in mijn gedachten. Dat wat in mijn gedachten woont is deel van mijzelf, zodat al wat ik buiten mij erken in feite deel van mij moet zijn. Ik neem aan dat er buiten mij iets zal bestaan, maar dat kan ik niet omschrijven.

Maar het beeld dat ik heb komt uit mij voort. Dan moet ik ook in en vanuit mijzelf werken om tot een persoonlijke kosmologie te komen. Alle andere kosmologieën en kosmogonieën zijn niets anders dan een aanleiding tot een denkproces waardoor ik vanuit en voor mijzelf moet constateren wat voor mij de betekenis van dit alles is in mijn bestaan. In mijn poging om dit bestaan te rationaliseren komt uit die rationalisatie voor mij demogelijkheid tot besef en handelen voort. Waarom is de geest dan altijd zo druk bezig over kosmos en kosmische wetten? Kosmische wetten zijn eigenschappen. Een van die eigenschappen is. b.v. dat energie nooit verloren gaat. Energie kan van vorm veranderen, naar gaat nooit verloren. In de praktijk blijkt een deel van de energie - al is het een tamelijk gering promillage - wel verloren te gaan althans. ze treedt niet meer in de bekende vorm op: Het gaat ergens naar toe. Nu kunnen we zeggen Het gaat naar een tweede kosmos, die nu in stasis (rust) verkeert. Als daar genoeg energie is, begint het proces daar en zijn we er hier voorlopig van af. Een geest kan dat zo ongeveer zeggen, omdat hij weet dat er zoiets bestaat. Maar het is zijn persoonlijke interpretatie en dat blijft het logischerwijze zal een mens, die zich wenst bezig te houden met kosmologie de volgende stellingen moeten onderschrijven,

Daar ik zelf degene ben die de voorstelling zal moeten maken die voor mij geldig is, zal al hetgeen ik uit de buitenwereld ontvang slechts een aanleiding kunnen zijn tot een nadere definitie van datgene wat ik in mijzelf eigenlijk al weet of aanvoel.

Alle lessen die u krijgt, zijn eerder ervoor bestemd uw denkbeelden en gedachten, zoals ze. in u bestaan, nader te definiëren dan u tot andere gedachten te brengen:

Wij leven: Ons leven is een proces van verandering. Dat kunnen wij onderschrijven, want dat maken wij allemaal zelf meer. Dan zal niet alleen ons ik veranderen, maar ook ons beeld van de kosmos. Alleen indien wij bereid zijn ons beeld van God, van schepping en kosmos voortdurend te wijzigen in overeenstemming met ons wezen en riet de veranderingen die zich daarin voltrekken, zullen wij tot een benadering komen van een voor ons leefbare

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Eerste blok - A - De schepping

---

werkelijkheid. Een kosmos waarin je niet kunt leven is de moeite niet waard om er over na te denken.

Misschien vindt u dit commentaar vervelend. Maar als je begint met alles mooi op te bouwen, dan moet je ook proberen het weer een beetje af te breken, want het is niet voldoende een mooi beeld te hebben. Je kunt natuurlijk, als de muren erg vuil zijn en er zit ook nog enig klein leven in, daar gewoon een nieuw behang overheen plakken en zeggen: Nu is alles weer mooi en zuiver. Maar dat is niet waar. Je moet eerst tot de kern van jezelf komen.

Ik heb u een stel regels voorgelegd en die zijn op zichzelf misschien niet zo belangrijk, maar ze zijn een aansporing even na te denken over wat u doet. Kunt u uw oude voorstelling van de schepping van God en van alle andere dingen eenvoudig overplakken met een nieuwe filosofie of moet u er eerst mee afrekenen? Moet u het eerst weer eens beschouwen? Als wij een begrip willen krijgen van de kosmos dan zullen wij eerst moeten begrijpen hoe wij de kosmos tot op heden hebben gezien en als het even kans waarom?

Wij moeten terugkeren tot de basis van ons wezen, want van daaruit kunnen we verdergaan. Wij kunnen niet eenvoudig een ander denkbeeld nemen. Wij kunnen het raadsel niet oplossen zolang in ons die raadselen nog niet eens omschreven zijn. Alles wat zich met kosmos en kosmogonie bezighoudt zal voor de mens vaag zijn of onbevredigend. En dat is logisch. Vaag, omdat hij voor zichzelf de problemen niet heeft omschreven die hij heeft t.a.v. de kosmos. Vaag omdat het te maken heeft met feiten die hij mogelijk zou kunnen begrijpen, maar die teveel van hem vergen om ze volledig te kunnen begrijpen. Het is niet de moeite waard. Wat is dan wel de moeite waard?

De moeite die wij doen om te begrijpen heeft alleen zin, indien onze kosmologie ons gelijktijdig voert tot een groter begrip van onszelf, een juistere interpretatie van onze eigen wereld en de verschijnselen daarin en een erkenning van mogelijkheden, die wij in die wereld misschien tot nu toe niet hebben gerealiseerd, maar die wij afgaande op het begrip van de kosmos in onszelf moeten vermoeden en daarom kunnen proberen te ontdekken. Een speurtocht naar het begin van alle bestaan is gelijktijdig een speurtocht naar de kern van je eigen wezen. En als je dat niet wilt aanvaarden, kun je er beter niet aan beginnen.

Ik wil u nu nog enkele feiten over de kosmos zelf geven.

Het zal wel een ontzettende klap zijn geweest, toen het eerste leven begon, maar er was niemand om het te horen.

Dat uit de sterrennevel sterren zijn ontstaan is ongetwijfeld juist want wij kunnen elders nog zien dat het gebeurt. Maar waarom het precies zo gebeurt, kunnen wij alleen maar afleiden en dat alleen op grond van de kennis die mensen bezitten betreffende velden, stralingen en massavormen. Wat dat betreft zijn wij onze tijd al ver vooruit, want hetgeen wij hebben gezegd over het ontstaan der kleinste delen van de materie, namelijk als wervelingen van energie, is iets waar men nu wetenschappelijk over denkt maar nog niet helemaal achter is. Het is waar.

Dat in die wervelingen de geboorte van planeten kan plaatshebben is evenzeer waar maar de vraag hoe? hebben de mensen nog niet opgelost.

Het feit, dat twee sterren die elkaar ontmoeten elkaars massa (het is eigenlijk een deel van elkaars atmosfeer en plasma) kunnen aantrekken, is ongetwijfeld ook waar. De geboorte van planeten daardoor is zonder meer aanvaardbaar en waarschijnlijk. Maar het is niet de enige manier. Wij zijn geneigd aan te nemen dat onze manier de enige en de enig juiste is. Dat er geen andere manier bestaat. Dan is de theorie van sterren, die elkaar ontmoeten of van het ontstaan van kleinere massa's, die sneller afkoelen en dan in een omloopbaan rond de sterren worden getrokken (de wijze waarop de omloopbanen rond de zon bestaan is volgens mij strijdig met deze hypothese, maar ze wordt verkondigd) wel aannemelijk. Wij kunnen althans materieel verklaren hoe het mogelijk is dat er sterren en planeten zijn. We kunnen dan ook niet ontkennen dat hun beweging een onderlinge samenhang heeft, dat er een bepaalde wet bestaat. We kunnen zelfs constateren dat de aarde zich met een bepaalde snelheid, tezamen

met de zon en andere planeten, door de ruimte beweegt. We weten dus dat wie op aarde woont in feite op reis is in de ruimte.

De mensheid beweegt zich door de ruimte. En dat wil zeggen, dat ook de invloeden van de ruimte voortdurend kunnen veranderen. Er kan geen vaste relaties bestaan tussen ruimte en de zon en haar planeten, omdat bij een voortdurende verplaatsing in de ruimte met een versnelling die niet gelijk is en dat is weer constateerbaar aan die van alle andere sterren er een voortdurende wijziging van relatie moet plaatsvinden zowel tot de totaal massa van het Melkwegstelsel als tot enkele sterren in de nabijheid. Deze verandering betekent verandering van straling, van iets wat men misschien zwaartekracht of veld zou kunnen noemen. De aarde en de zon ondergaan daarbij natuurlijk een voortdurende verandering door de ruimtereis en het is heel goed mogelijk dat deze reis mede aansprakelijk is voor het levensritme dat de mens kent en dat bij tijd noemt.

Als wij dat weten, kunnen wij nog een stap verdergaan en zeggen. In alle dingen wordt alles nagebootst. Als wij kijken naar een stofje dat op lichtdruk in de ruimte zweeft en wij zouden dat gaan ontleden, dan blijkt dat dat in zichzelf eigenlijk een soort sterrenneveltje is met een vaste vorm naar buiten toe (dus in vorm al gekristalliseerd): maar met in zich een voortdurende verspringing en beweging van allerlei kleinste delen t.o.v. elkaar, ongeacht de vaste bindingen.

Er zijn indringers, kleine deeltjes worden opgenomen door het stofje, andere worden door baanverdringing en baanverschuiving weer uitgestoten. En als dat in een stofje zo is en de vergelijking met sterren en planeten gaat op, dan mogen wij ook aannemen dat de microkosmos en de makrokosmos vergelijkbaar zijn. Dan zou de mens al datgene wat hij over de microkosmos weet moeten gebruiken als uitgangspunt voor zijn verklaring van de makrokosmos. En dan zou kosmologie in feite zijn een overdragen van de constateerbare waarden in de kleinste delen naar deze grote onoverzichtelijke hoeveelheid planeten en sterren om zo tot een begrip te komen van het bewegingsritme en zo ook van de bestaanswaarde daarvan.

Nu ik dit zo heb opgenoemd, moet ik mij ook nog afvragen, of de geest en de andere dimensies een rol daarbij kunnen spelen.

Ik weet dat een geest anders leeft dan een mens. Ik weet ook dat onze wereld een andere is dan de uwe. Onze wereld is minder vast omljnd dan de uwe, maar ze is wel degelijk ook begrensd en pas als wijzelf veranderen, verandert ook de begrenzing van onze wereld. Als dit voor de geest bestaat (u kunt zeggen: dat zijn andere dimensies), dan moet dit ergens samenhangen met het bestaan op aarde, met de mensen. Want als wij daaromtrent denkbeelden kunnen delen, zo zullen wij ook de feitelijke waarden delen, zelfs als wij die niet persoonlijk en aan den lijve ondervinden. Dan stel ik op grond daarvan,

Elke benadering van de kosmos is gebaseerd op voorstellingen Deze voorstellingen bepalen onze beleving ervan, zonder dat gelijktijdig de bepaling en de beleving daarvan een zekerheid scheppen omtrent de blijvende waarde van de kosmos. Eerst wanneer wij begrijpen hoe wijzelf door een verandering van ons bewustzijn tot een andere beleving van de kosmos komen, zullen wij beseffen dit al wat wij onder kosmologie verstaan niets te maken heeft met het wezen en de essentie van de kosmos, maar eigenlijk alleen met onze persoonlijke relatie tot het bestaan dat wij buiten ons constateren.

LES 2 - DE GEESTELIJKE SCHEPPING

Eerste blok B

Elke mens denkt. Elke mens droomt. Elke mens bouwt voor zichzelf voorstellingen op, die misschien op de werkelijkheid zijn gebaseerd, maar niet daaraan gelijk zijn. Hij verandert er iets in. Het gemakkelijkst zie je dat, als je een schilder bezig ziet. Een schilder ziet een landschap, hij pakt er een stukje uit, hij geeft het zijn inhoud en beleving mee en er ontstaat iets wat net anders is dan de werkelijkheid, omdat het een eigen sfeer, een eigen karakter krijgt. Hij heeft dan iets geschapen, iets voortgebracht dat zo niet bestond.

Nu is de schepping in haar geheel natuurlijk een geestelijk proces. Als u zich herinnert hoe wij de vorige maal in de inleiding hebben gesproken over HET, het Onbekende dat denkt en hoe eigenlijk uit dat denken de uiting voortkomt: het Woord en uit het Woord al het andere, dan zult u al begrepen hebben dat geestelijk scheppen in feite is; het maken van een werkelijkheid vanuit jezelf.

Nu zullen mensen zeggen: Voor ons is dat niet van toepassing. Er zijn echter nogal wat dingen die daar tegen pleiten. Hoe komt het anders dat je alleen door je gedachten geconcentreerd in te stellen b.v. een zieke kunt genezen of een bepaalde situatie veranderen? Dan verander je ook iets in de werkelijkheid; je schept een nieuwe mogelijkheid. Het is deze werkelijkheid die wij moeten ontleden. Je begint dan automatisch weer met het geheel, want ons uitgangspunt en ons einddoel zijn en blijven de totaliteit waarvan wij allemaal deel zijn.

Als het geheel van de schepping voor de mens een vaste vorm heeft, dan zien we dat zodra we het element tijd anders gaan bezien eigenlijk alles in een staat van voortdurende verandering is; er is flux, er is stroming. Nooit zijn de dingen precies hetzelfde. Als je een woord spreekt, dan is er weer een ogenblik voorbij. Wat er ontstaat is nieuw en het woord, heeft daarin zijn betekenis. Wanneer het woord een gerichte gedachte weergeeft, dan is er een nieuwe bewuste impuls geschapen en die zal het geheel kunnen veranderen. Zo is dus het geheel plooibaar voor de gedachte.

Die plooibaarheid zal ergens natuurlijk beperkt zijn. We nemen aan dat het niet mogelijk is om iets te scheppen wat niet in God bestaat. Maar aan de andere kant weten we wel dat er veel meer mogelijkheden zijn en veel meer werkelijkheden kunnen worden opgebouwd dan je ooit als mens zoudt denken.

Op het ogenblik, dat er in het "ik" een voorstelling ontstaat die intens genoeg wordt beleefd en waarbij een voldoende besef is t.a.v. de verwezenlijking, zal dit beeld op enigerlei wijze ook buiten de veroorzaker kenbaar worden. Het wordt een deel van de werkelijkheid. Zo is dus de gedachte scheppend en herscheppend ten aanzien van de werkelijkheid rond de denker. Misschien is dat een van de dingen die wij ook in de grote werelden (de planeten, de zonnen) kunnen zien, Ook deze hebben een persoonlijkheid.

Wanneer de aarde denkt, dan doet ze dat anders dan u. Maar haar denken is wel degelijk scheppend en herscheppend. Want op het ogenblik dat ze voelt dat er in haar wezen, al is het maar aan de oppervlakte, omstandigheden zijn ontstaan die ze niet meer kan dulden, begint ze zich voor te stellen hoe dit moet veranderen en wat gebeurt er? De aarde verandert, maar ook de gedachtensfeer van de wezens die op haar leven verandert. Er zijn veranderingen in de atmosfeer, er zijn misschien nieuwe samenvoegingen van grondstoffen en voor je het weet is de wereld aan het veranderen. is er een nieuw evenwicht. Wanneer dit evenwicht geestelijk op een bepaald punt te groot wordt dan zien we dat juist aan de zwakheden van de aarde zich openbaren. Dan heeft daar de aarde, er zijn stormvloeden, aardverschuivingen en allerlei rampen Die rampen verstoren dan wel precies de gedachtenuitstraling die niet gewenst is, die moet harmonisch is. Je zoudt kunnen zeggen, dat elk wezen probeert zich te handhaven.

Handhaven in de werkelijkheid is in feite een automatisch proces ; daaraan kun je niet veel veranderen. Maar je kunt je gedachten uitstralen. Met je gedachten kun je je mogelijkheden veranderen en daardoor jezelf handhaven in een wereld waarin je normalerwijze ten onder zoude gaan.

Wij leven allemaal met een innerlijke wereld. Of wij nu geest zijn of mens in ons bestaat een soort droomland met al zijn aangename en onaangename verschijnselen. In die wereld vallen allerlei beperkingen weg. Wij zijn in die wereld jong en mooi of oud precies zoals wij het zelf willen! Wij zijn in die wereld soms gebonden aan de omstandigheden, omdat we het gevoel hebben niet meer meester te zijn van het gebeuren, van onze eigen ontwikkeling. Een ander ogenblik vliegen wij als een vogel. Het is een wereld die anders is en die niet werkelijk is, zeggen de mensen dan. Maar alles wat ik ben in die innerlijke wereld, de aanduidingen die ik daarin vind zullen mijn gedrag bepalen of veranderen. Door de innerlijke wereld ontstaan er ook kenbaar voor mij in de wereld buiten mij effecten en aspecten, die zonder dit nooit zouden hebben bestaan. Ik schep mijn eigen werkelijkheid door de intensiteit waarmee mijn innerlijke wereld wordt beleefd, want daarmee maak ik het gedachte tot werkelijkheid.

Als u dit punt kunt aanvaarden, dan is het ook eenvoudiger te denken in termen van allerlei magie en mythologie waarin juist dit aspect zo'n grote rol speelt dat wat ik denk te zijn, word ik. Als ik zeg. Ik ben God, dan kan ik mijzelf een ogenblik zozeer vergeten, dat voor één ogenblik de totale goddelijke macht door mij uitstraalt. Dan ben ik ,voor mijn wereld God. Zeker, ik besef dan weer wie ik ben en het is voorbij. Maar dat ene ogenblik ben ik meester geweest van alle dingen.

Er bestaan bepaalde technieken, oosterse technieken vooral, waarmee de geest tijdelijk de meerdere wordt van de materie. Nu moet u niet denken dat,het een kwestie is van alles omvormen. Een eenvoudig voorbeeld is het volgende Als je geketend bent met metalen ketenen die je normaal nooit zoude kunnen verbreken en je kunt je op de juiste manier concentreren, dan zie je die keten als breekbaar. Op het ogenblik dat je beseft: die keten is breekbaar, moet je een beweging maken en de keten breekt. Nu is het vreemde, dat die techniek vaak autosuggestief of autohypnotisch genoemd inderdaad de beoefenaren van een dergelijke vechtkunst instaat stellen om ijzer te breken. IJzeren ketenen, waartoe zelfs de modernste handboeien behoren en dat is toch behoorlijk staal, breken zij. Maar alleen indien ze de kans hebben om eerst deze concentratietechniek toe te passen.

Nu kunt u zeggen: Wat heeft dit te maken met scheppen? In feite veranderen zij iets. Zij worden voor misschien een honderdste seconde de beheersers. Hun voorstelling van de eigenschap van de materie domineert die van alle andere wezens. Op dat ogenblik is ijzer zacht, bros, breekbaar, precies zoals zij het hebben gedacht.

Als we bij de magie gaan kijken, zien we dit ook. Men zegt dat je van lood goud kunt maken. Natuurlijk kun je dat.. Als je het patroon van goud je maar voldoende kunt voorstellen, kun je de materie van lood daarin veranderen. Soms doe je dat met een agens (een werkzaam middel). zoals sommige alchemisten dat hebben gedaan. Je kunt, het ook doen, zoals van sommige ingewijden wordt verteld, alleen door de kracht van de gedachte. Het wonderlijkste hierbij is weer, dat er iets tot stand wordt gebracht dat zo niet heeft bestaan.

Scheppen is een hele wereld voortbrengen. Maar als je een wereld voortbrengt, dan ben je aan de wetten ervan gebonden. Ook dat is een punt waarmee u rekening moet houden. U kunt dus niet zeggen: Ik schep een nieuwe wereld en nu ga ik eenvoudig de regels veranderen, zoals grote schrijvers in het verleden wel ervaren hebben. Als je moet schrijven (Duoras pere is dat overkomen, die werd opgesloten omdat hij een roman moest schrijven) dan kun je wel de figuren ontwerpen, maar op een gegeven ogenblik gaan ze leven. De intrige onttrekt zich voor een deel aan je wil en beheersing. De figuren, die je toch zelf hebt bedacht, gaan handelen en je bent niet meer in staat om ze terug te brengen in het oorspronkelijke patroon. Je wordt erdoor meegesleept.

Nu is dat voor een schrijver maar een fantasiewereld en wij kunnen met een paar psychologische verklaringen daar misschien nog onderuit. Maar als u begint om in uw eigen

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 2 – De geestelijke schepping

---

leven een bepaalde wet te stellen, dan kunt u door uw concentratie die wet en alles wat eruit voortkomt waarmaken. Niet alleen voor uzelf als een innerlijke zaak, maar wel degelijk als een toestand die buiten u bestaat. U heeft de gedachte gemaakt tot een deel van de werkelijkheid. Maar vanaf dat ogenblik bent u nog meer dan anderen juist aan deze wet gebonden. Dat is de grote moeilijkheid.

Er zijn over al deze dingen ontzettend veel beschouwingen geweest in de loop der tijden: Vandaag zou ik graag een stukje willen citeren uit een werk van een hindoemysticus van ongeveer 300 n. Chr. Hij behoort tot de z.g. Magische School van Benares, later bekend geworden als de School van de Zonnemagie. Hij heeft het over het scheppend. denken en zegt letterlijk tegen zijn leerlingen:

"Weest voorzichtig met je gedachten, want als je denkt, schep je werkelijkheden. Een gedachte, die vaak genoeg gedacht is, blijft bestaan, ook als je haar niet meer wenst te denken."

De gedaante, die je hebt opgebouwd als een angstdroom voor anderen, zal ook jou beheersen. Want al wat je denkt, wordt deel van een werkelijkheid. En hoe vaker je het denkt en hoe intenser je het denkt, hoe onomstotelijker en wezenlijker het wordt, ook in je eigen wereld.

Als je denkt aan jezelf als je bevindende op een andere planeet, dan komt er een ogenblik dat je op die andere plaats bent, dat anderen je daar zien, dat je met hen spreekt, eet en drinkt en toch zul je, wanneer de impuls verzwakt, weer ontwaken en uitgeput zeggen: ik heb te lang geslapen.

Ieder die beseft welke krachten hij in zich draagt, weet hoe de schepping der goden tot stand is gekomen, want in ons is Brahman, de kracht waaruit al voortkomt. In ons is de gehele wereld der goden. Ik wanneer wij één daarvan in ons wekken en gestalte geven, zo zal die van ons wezen uitvliegen en buiten ons bestaan.

Hij, die de machten, die in hem leven gebruikt, verandert zijn wereld, maar hij blijft gebonden aan hetgeen hij heeft voortgebracht."

Dat laatste vind ik wel het meest interessante. Het betekent dus, dat je niet naar willekeur kunt scheppen wanneer je met de geest werkt. Als we dit herleiden tot het Onbekende, datgene wat alles heeft voortgebracht, dan zou dat betekenen dat God de schepping heeft voortgebracht en daarmee opgescheept zit. Want Hij heeft haar waargemaakt en nu moet die waarheid ten einde lopen, de fase die is ingezet. Maar die eerste impuls, de eerste gedachte moet voltooid zijn voordat er iets anders kan komen.

Scheppen met je gedachten is een werkelijkheid creëren. Mensen, die wat meer bewust zijn, weten wat je bedoelt met de "tweede werkelijkheid". Het is inderdaad mogelijk je een gedachtenwereld op te bouwen zo volledig en zo intens dat je daarin kunt beleven en daarin over mogelijkheden beschikt om informatie in te winnen, om bepaalde krachten te geven, om zelfs bepaalde bezittingen te vergaren. En als je intens genoeg in die tweede wereld leeft, zul je zien dat ze meer en meer met je eigen wereld versmelt:

Ik citeer weer een mysticus.

"Rond ons is een droom, de begoocheling die wij werkelijkheid noemen. In deze droom zwelgen wij, niet beseffend dat als de dromer zijn droom wijzigt, de werkelijkheid zal veranderen. Noch zijn wij niet in staat te ontwaken tot de werkelijkheid. Maar zouden wij, dromers, niet meester kunnen worden van onze droom?"

Meesterschap. Op een andere manier dan de meeste mensen dat interpreteren. Niet alleen maar dat mijlen ver uitsteken boven de mensheid, God kennen, de wereld kennen en alle dingen. Zoals deze mysticus het ziet, zijn we daar meestal niet rijp voor. Maar meester worden over de droom dat wil zeggen: beseffen, dat een groot gedeelte van onze werkelijkheid allen op gedachten berust; dat de feiten veel geringer in aantal zijn en veel plooibaarder dan wij plegen te veronderstellen.

Het scheppen met de geest, het scheppen met de gedachte is het innerlijk creëren van een wereld die in de plaats kan treden van een werkelijkheid die je tot op dat ogenblik meende te moeten beleven.

Voor mensen klinkt dit natuurlijk als onzin. *Zij* zullen zeggen: Kunnen wij daaraan iets veranderen? Wij kunnen onze wereld niet veranderen. Door dit te zeggen binden *zij* zich aan de wereld zoals die bestaat. Maar als je in de sferen leeft, dan besef je hoe eigenaardig het eigenlijk is dat onze gedachten onze wereld kunnen bepalen.

Wanneer je in Zomerland ontwaakt, treed je een landschap binnen. Is dat landschap een werkelijkheid? Welneen. Op het ogenblik dat je zegt; De grond is er niet, is ze er niet. Op het ogenblik dat je zegt: Hier staat geen huis maar een kerk, staat daar een kerk. Het zijn gedeelde illusies, dat weet ik wel. Wij kennen hele landschappen waar altijd zeer velen tezamen zijn, leven, beleven en gelukkig zijn. Maar als een van hen zegt; Dit is voor mij niet meer waar, dan verandert zijn bestaan en de wereld. Als iemand zegt: Ik leef in een hel, dan leeft hij in een hel. Als hij zegt, Ik leef in een hemel, dan bouwt hij zich de voorstelling van een hemel, hij beweegt zich daarin en geniet alle waarden die hij in die hemel meent te mogen veronderstellen. Zo wonderlijk is het leven in de geest.

Als wij kijken wat er op astraal vlak gebeurt, dan zien wij in een sneller en gemakkelijker merkbaar proces wat er aan de hand is..

Er is een mens. Die mens denkt diep en intens na en in de astrale wereld ontstaat er vaag een wolk, een nevel, die naarmate de gedachte verder gaat concreter wordt totdat er een figuur, een gestalte is gevormd. Zeker, een schil. Ze is niet beziel, zeggen we dan. Maar het is een vorm geworden. Het is een schepsel van de denker. Dergelijke gedachtenbeelden dwalen rond uw wereld, opgebouwd door het gelijke geloof van vele duizenden of miljoenen mensen gedurende vele jaren. Krachtig zijn die goden en ze spreken een oordeel uit van verdoemenis, ze geven genade precies zoals de mens van hen verwacht. Toch zijn het goden die de mensen hebben geschapen.

De geest scheidt. De geest is kracht. Deze kracht, zijnde deel van de Oerkracht waaruit het Al bestaat, heeft het vermogen om al wat van zichzelf uitstraalt vorm en gestalte te geven; zichzelf a.h.w. te maken tot een wereld. Scheppen met de geest is niets anders dan een denkbeeld zo volledig zien dat het waar wordt. Denk niet dat mensen dat niet kunnen. Denk niet dat deze dingen alleen in de astrale sfeer mogelijk zijn of misschien in een hogere wereld.

U leeft op aarde. U leeft in een kosmos die volgens u waar is. Als u zegt dat er tussen uw wereld en andere sterren zoveel lichtjaren liggen, dan zijn ze er. Maar wie zegt u dat het altijd zo is geweest? Wie zegt u dat de mensen die zeiden; mijn wereld is plat, niet evenveel gelijk hadden. En dat zij die zeiden; de sterren zijn alleen maar gaatjes in de hemel, ook niet gelijk hadden? Het is krankzinnig als je dat zegt, want dan ga je tegen de wetenschap in. Maar hoe komt het dan dat de wetenschap niet in staat is alles van het verleden te verklaren? Hoe is het mogelijk ik vraag het maar even dat lang voor het begin van uw jaartelling medici, die volgens de huidige opvatting toch eigenlijk een soort wilden waren, trepanaties uitvoerden en kennelijk wisten wat ze moesten doen, dat ze in enkele gevallen ongetwijfeld operaties hebben uitgevoerd waar de mensen vandaag de dag alleen maar over denken en aarzelend aan beginnen, namelijk het verbreken van bepaalde contacten, zodat centra in de hersenen kunnen worden uitgeschakeld. Hoe komt het dat deze primitieven, die eigenlijk nog niet eens wisten dat de maan een hemellichaam is, wel in staat waren om precies bepaalde ruimtelijke gegevens, tot zelfs de omtrek van de aarde en de nauwkeurige omloop van de aarde rond de zon te bepalen? Zij hadden niet uw instrumenten, niet uw mogelijkheden, maar ze konden het veel. Waarom? Misschien wel, omdat zij meer dan u met de geest de middelen schiepen om zichzelf en hun wereld te kennen; omdat ze met hun geest schouwden en zo mogelijkheden vonden, die u eerst langs vele externe experimenten ooit eens zal vinden. Maar dit mag je niet zeggen, want u leeft immers op de top van de beschaving. Maar is ook dat niet een illusie die wij zelf scheppen?

De waarderingen die je scheidt, komen ze eigenlijk niet uit de geest?

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 2 – De geestelijke schepping

Laten we eens een eenvoudig voorbeeld nemen.

Er zijn bepaalde Zuidzee eilanden waar een vrouw alleen mooi is, als ze moddervet is; een bewijs van weelde. Tot voor kort was een Twiggy een symbool van schoonheid in het Westen. Wie heeft nu gelijk? Schoonheid ligt in de beschouwer, niet in het beschouwde. Als je dat gaat begrijpen, begin je ook aan te voelen hoezeer in je wezen de werkelijkheid wordt bepaald. Zelfs aangenaam en onaangenaam zijn waarden die wel heel erg persoonlijk zijn. Wat de een verschrikkelijk vindt, dat vindt de ander ontzettend leuk. Het is maar hoe je erover denkt. Je gedachte bepaalt je ervaren en je wereld. Maar schep je dan niet een wereld, die afwijkt van die van anderen? Je verandert de regels voor jezelf en je beleeft volgens de regels die je hebt gesteld. Dat is zelfs als mens mogelijk. Dit kan elke mens, die begrip heeft voor sociale samenhangen voor zichzelf bewijzen.

Stel u nu eens voor, dat u die stoffelijke beperkingen terzijde schuift. In u zit een besef. Een zuiver besef dat nog veel minder door een maatschappelijke suggestie gebonden is aan een bepaalde wereldvoorstelling. Stel u voor, de geest in zich droomt. Wanneer de geest droomt, bouwt ze een wereld. Wanneer de geest vreugde beseft, schept ze vreugde buiten zich. Het is niet zeker, dat het een vreugde is die door een ander als zodanig ervaarbaar is, maar het is een vreugde. Je bouwt je eigen schoonheid, je eigen kosmos, je eigen heeral: Je schept in de geest en uit de geest het geheel waarin je leeft.

Nu moeten we teruggaan naar de werkelijkheid zoals u die meent te ervaren. Waarom heeft u zoveel rituelen nodig om bepaalde contacten met God te vinden of om bepaalde effecten te veroorzaken? Vraag u dat eens af.

De rite op zich is over het algemeen zinloos. Zij heeft alleen betekenis omdat ze u overtuigt van uw mogelijkheden, van uw nieuw contact. Is dat contact eenmaal gelegd, dan ontstaat er een werkelijkheid die beleefbaar is en dat is voor een ander kenbaar. Verder moet je zelf scheppen. Je moet niet in de schepping van een ander opgaan. Ieder van u kan ook zonder rituelen en zonder allerlei bijkomstigheden, indien hij overtuigd is dat het kan, voor zich de wegen scheppen om zelf te spreken met de geest als hij dat wil, om de krachten van de oneindigheid te bundelen en te richten op medemensen of zelfs op de wereld.

O ja, u gelooft in de wereld op een bepaalde manier en u zult dat niet teniet kunnen doen. U kunt niet bepalen wie zal winnen in de verkiezingen die op het ogenblik worden gehouden in de U.S.A: omdat u niet gelooft dat u sterker bent dan een heel volk. Toch zou u, indien u volledig in uzelf geloofde, dit kunnen waarmaken. U zou dan leven in een mogelijkheid waarin bij wijze van spreken de pindamijnheer wint in plaats van de motorman of omgekeerd. En dan zeggen de mensen: maar die anderen dan? U leeft in een wereld waarin het voor u zo is. Want niet een ieder leeft in dezelfde wereld, ook al heb je contact met elkaar.

Er zijn z.g. mogelijkheidswerelden. Dat wil zeggen, dat b.v. in Nederland een bepaald bedrijf failliet kan zijn of net op tijd kan worden gered, hetgeen voor werkgelegenheid en andere zaken een groot verschil kan uitmaken. Nu lijkt het alsof het voor u allemaal hetzelfde is. Maar als er mensen zijn die zeggen; dat kan werkelijk niet, dan leven zij in een wereld waarin het bedrijf behouden wordt, terwijl u allen zegt: het is failliet. Voor hen is er dan die werkgelegenheid, voor hen zijn er alle mogelijkheden.

De geest leeft mede in elke wereld die tot haar mogelijkheden behoort, maar zij kiest voor haar beleving een bepaalde baan temidden van die mogelijkheden. Je maakt voor jezelf waar datgene waarin je gelooft, niet wat je verlangt, maar waarmee je je een gevoelt.

Het wonderlijke daarbij is dat je altijd het verleden moet aanvaarden zoals het is, want daarop baseer je alles wat je doet. Dat kun je niet veranderen. Ik weet het wel, voor u is het krankzinnig te horen dat er vandaag mensen zijn die u ziek zien, terwijl u zelf gezond bent en helemaal geen ziekte ervaart. Maar het is waar. Dat kan absoluut een werkelijkheid zijn. En als uw geest zich verplaatst naar een van die andere werkelijkheden of ze nu door iemand anders geconcipieerd is of niet dan gaat de kracht van uw geest daar binnen. Die wereld bestaat vanaf dat ogenblik. Maar dan moet u er helemaal in opgaan, niet ten dele, niet met voorbehoud.

Elke geest kan volgens haar inhoud en bewustzijn werelden scheppen en teniet doen. Elke kracht, die denkbaar is voor een geest, kan die geest in zich betrekken, activeren en lichten op elk doel dat zij daarvoor kiest. Elk beeld dat je van jezelf hebt kun je waarmaken, indien je in dit beeld volledig opgaat en het andere vergeet. Dit voert tot krankzinnigheid, zal men uitroepen. Dat is dwaasheid: Maar dit zijn de feiten. De geest is in zich volledig scheppend. De geest kan in zich alles tot stand brengen. De geest kan haar eigen wereld bepalen, maar ze kan zich niet onttrekken aan de regels en wetten welke voor die wereld bestaan. Om het heel eenvoudig te zeggen: Als u zich een wereld denkt waarin alle verkeer links houdt, dan kunt u niet zeggen: ik ben de schepper, ik rijd toch rechts, want dan zult u vanuit het hiernamaals neerschouwen op de wereld die u heeft geschapen en u afvragen hoe u ooit zo dwaas heeft kunnen zijn. Want dat is de werkelijke wereld. Dit om duidelijk te maken waar het om gaat.

De geest scheidt, maar in feite scheidt zij de regels waaraan zij zelf moet gehoorzamen. God scheidt de begrenzingen, de beperkingen, maar binnen de grenzen van deze goddelijke wetten scheppen wij onze eigen wetmatigheden, onze eigen levensritmen, onze eigen belevingen, onze eigen mogelijkheden, onze eigen ondergang of ons eigen succes. Dat zullen wij onszelf nooit willen toegeven. Wij zijn het zelf die scheppen. Wij zijn het die werelden voortbrengen en werelden te gronde doen gaan. Elke dag misschien duizend keer zonder het zelfs maar te begrijpen. Wanneer *wij* wakker worden en eindelijk beseffen welke macht en kracht er in ons leven, zal het nog veel moeite kosten om ze te gebruiken.

Wanneer de Schepper denkt aan zijn schepping, wordt het Woord de actie en uit de actie komt alles voort, volgens het verhaal. Dan is het een besef dat scheidt. Maar als het eenmaal is gebeurd, beantwoordt het aan regels. De schepselen nemen a.h.w. de schepping in handen of de Schepper dat wil of niet. Want zo heeft Hij zijn schepping gedacht, zelfs wanneer hij misschien de uiterste consequentie daarvan niet heeft overzien. Zijn regels bepalen de schepping. En zo zijn wij de gedachten waarin de Eerste Kracht (de Beginkracht) de schepping, de openbaring, de mogelijkheid heeft gerealiseerd waar wij ons niet buiten kunnen stellen, want wij zijn er deel van. Maar daarbinnen zijn alle mogelijkheden waaraan wij ons wezen volledig kunnen geven en waarin wij ons kunnen verdiepen werkelijkheid. Daarom kan elke mens voorzichtig (voorzichtig, want hij moet vooral het vertrouwen in zichzelf en zijn wereld niet verliezen) kleine dingen veranderen door ze zich zo volledig in te denken dat het niet anders meer kan zijn. En dan zult u zien dat het gebeurt.

Wat anderen dan paranormale gaven noemen is eigenlijk niets anders dan een manier van denken. Het is de geest, die de mogelijkheden scheidt of teniet doet. Daarom leven zoveel mensen in werelden waarin ze elkaar niet kunnen begrijpen, omdat wat voor de een een werkelijkheid is die werkt, waarvan hij de resultaten kan zien, voor de ander niet denkbaar is en daardoor wordt verworpen zodat zelfs de resultaten niet meer kenbaar en aanvaardbaar zijn.

De geest scheidt zoals de musicus componeert, beetje bij beetje, totdat het hele werk er staat en geheel kan worden weergegeven. Zoals de schrijver zijn werk opbouwt; figuren en omstandigheden in woorden samenreiend totdat er een beeld ontstaat waarmee hij kan uitdrukken wat hij wil zeggen. Of zoals de dichter, die woord na woord breekt en samenvoegt, overbodigheden schrapt en de essentie van emotie zoekt totdat hij ten slotte in een klein ritme, met een paar woorden zijn eigen oneindigheid uitdrukt. Zo scheidt de kunstenaar. Voor die kunstenaar is dat een werkelijkheid, zelfs als een ander het niet kan begrijpen.

Zo scheidende mensen *en* dat willen ze aanvaarden. Waarom dan niet aanvaarden dat u meer kunt zijn dan dat? Ik zeg u dit; Wie begrijpt wat geestelijk scheppen is, zal niet alleen zijn eigen wereld steeds meer kunnen aanpassen aan hetgeen hij werkelijk als een innerlijke noodzaak voelt, maar hij zal ook meer en meer ontdekken waar zijn grenzen liggen. In die grenzen zal hij zijn Schepper ontmoeten. Want dat zijn de onmogelijkheden die zijn ontstaan door de Eerste Gedachte waaruit alles is voortgekomen. Scheppen met de geest is gewoon je denken maken tot je leven. Dat doet iedereen.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 2 – De geestelijke schepping

Er zit veel mystiek in. Er zitten veel dingen in die zuiver redelijk niet te verwerken zijn. Ga niet proberen ze te verklaren zoals u wilt, laat het gewoon op u inwerken. Misschien dat u dan in u bepaalde processen op gang brengt en daardoor leert dat het scheppende denken voor u wel degelijk bestaat. Kosmologie waarin delen van de kosmos niet bewust deel zijn van het geheel heeft weinig betekenis. Wij zijn bezig met een beschrijving en een verklaring van deze kosmos. Maar die kan altijd alleen bij onszelf beginnen, omdat ons eigen besef bepalend is voor alles wat wij in de kosmos zien en beleven.

Overweegt u dit alles. Neem er proeven mee, voorzichtige proeven. Misschien zult u zichzelf anders gaan zien. Als u zichzelf anders ziet, verandert uw wereld, maar dat ontdekt u pas achteraf.

COMMENTAAR

Als je ooit zelf geestelijk geschapen hebt (ik heb dat gedaan; ik heb in mijn tijd boeken geschreven), dan weet je dat het soms een zware bevalling wordt al zijn het maar geesteskinderen. Het is gemakkelijk te zeggen dat de geest van een mens zijn werkelijkheid bepaalt, maar de mens gelooft daar niet in. Het is even gemakkelijk te zeggen dat God ons allemaal bepaalt. De mens gelooft daar eigenlijk ook niet in, maar hij doet alsof omdat dat gemakkelijker is.

Wie zich bezighoudt met het hele complexe probleem van mogelijkheden en waarschijnlijkheidswerelden, die wordt zo langzamerhand duizelig van alles wat men, met enige goede wil rationeel nog kan noemen. Aan de andere kant denkt hij bij zichzelf het is mooi dat die dingen er zijn, maar ik zit met mijn ellende. En vandaaruit zou ik mijn commentaar willen opbouwen.

Weten, dat je met de geest kunt scheppen is heel iets anders dan het doen. Het eerste wat wij nodig hebben is een mate van zelfvertrouwen. Een mens, die niet in zichzelf gelooft, kan niets. Een mens, die gelooft in God, kan ook niet veel. Maar een mens, die gelooft dat God hem de kracht geeft om iets te doen, gelooft in feite in zichzelf en die kan weer wel veel doen. Waaruit moge blijken dat het eerste dat wij nodig hebben: hoe dan ook is een gevoel van vertrouwen en van innerlijke zekerheid. Zonder die innerlijke zekerheid blijft de hele inhoud van onze geest braak liggen. Wij weten dan dat het misschien wel kan en een ander zal het ooit wel eens hebben gedaan of nog doen, maar Voor ons is dit niet weggelegd.

Ik zie altijd met grote bewondering op naar de sprekers, die een dergelijk, toch wel zeer verwarrend en complex probleem bespreken in een vurig betoog dat eigenlijk neerkomt op: mens, je kunt veel meer dan je doet, dus begin er eens aan, Maar ik weet hoe mensen zijn. Ik ben er ook een geweest. Dat is natuurlijk niet direct een compliment, maar het is wel een treurig feit.

Je bouwt je eigen wereld op, dat is waar. Maar zijn wij niet altijd gebonden aan onze ergernissen? Voor je het weet, ben je zozeer verwant met al het negatieve dat je in de wereld ziet dat je vergeet dat je zelf een positieve kracht bent.

Ik hoor mensen ijverig strijden voor de zuiverheid van het milieu. Het is leuk te zien hoe ze dat doen: ze delen folders uit en dan loop je later door een soort vergane tickertape van milieu oproepen heen. En dan zeggen ze: dat is nodig. Dat is het nou; het is nodig! Wij zien wel waar wij heen willen, maar wij geloven niet dat we dat gewoon, zonder meer kunnen waarmaken. Wij menen, dat anderen het voornaamste werk moeten doen.

Als u met de geest wilt scheppen ik heb het in de sferen zelf ervaren dan moet u gewoon zelf beginnen. U moet niet zeggen: de wereld is anders of verkeerd of: ik heb deze moeilijkheid of: dat gaat niet goed: U moet tegen uzelf zeggen: deze mogelijkheid wil ik nu hebben. Dat wil ik nu bereiken. Dan moet u dat nog zo kiezen, dat het iets is wat speciaal voor u bestaat en in u

leeft. Dan kunt u er iets mee doen. Het is met al die dingen alsof we eigenlijk voortdurend aan het kijken zijn naar wat een ander dan wel zou kunnen doen.

Wij lopen door de wereld van het natuurlijke en het bovennatuurlijke snuffelend als een hond langs de bomen, overal kijkend of iemand er een visitekaartje heeft achtergelaten. Dat kan dan wel zo zijn en we leren er misschien wat van, maar ondertussen zitten we aan de riem en we worden meegesleurd. Meegesleurd door ons idee van het onvermijdelijke. Maar is er werkelijk iets onvermijdelijk? Ik geloof, dat het alleen onvermijdelijk is, als je je eraan overgeeft.

Zeker, er zijn zaken die wij niet onmiddellijk kunnen veranderen. Theoretisch zou een mens, die lichamelijk ziek is in een oogwenk gezond kunnen zijn. Maar dan vraagt hij zich af, of hij dan toch niet een beetje ziek nog is en dan is hij alweer een beetje ziek. Anders gezegd; we grijpen voortdurend naar het verleden terug en alle scheppingen, die wij kunnen voortbrengen uit onze geest en onze wereld, zijn allemaal enigszins gebonden aan het verleden. Wij hebben behoefte aan wat men noemt: de continuïteit, de voortdurende voortgang. Dat is een van de grote moeilijkheden, volgens mij, die je ontmoet, als je je bezig gaat houden met het scheppen van de geest. Daarom vind ik het ook veel gemakkelijker te praten over God.

God is ergens Iets. Wij weten niet wat. Op een gegeven ogenblik begint dat Iets te denken en zegt het: Die gedachte is goed. Het stuwt het van zich. uit en het wordt het Woord. En het Woord was uit God en het Woord was in God en het Woord was God. En ter plekke begint de ellende want dan staat het ver weg. Ik meen, dat wij eerst anders moeten leren geloven.

Geloof is de innerlijke overtuiging die zich niet bezighoudt met redelijkheid, maar die zegt: zo is het en anders niet. Nu wij allemaal beseffen dat wij deel zijn van de oerkracht, allemaal beseffen dat die kracht daardoor van ons kan uitgaan, beseffen dat wat die kracht kan dus voor ons ook mogelijk moet zijn, komen wij misschien een beetje verder. Maar om nu zo plompverloren te zeggen: Mensen, jullie kunnen veel meer, doe het dan maar even, dat lijkt mij zoiets alsof je tegen iemand met twee linkerbenen zegt: Kom, dans eens even een rumba voor mij. De enige methode om dat nog een beetje voor elkaar te krijgen is een cactus, met flinke stekels achter in de pantalon, dan gaat het wel. Met andere woorden: er moet een prikkel zijn, anders gaat het gewoon niet. Die prikkel moet dan van buiten komen. Tegen de mensen zeggen dat ze meer moeten zijn en meer moeten doen is best, maar er moet toch ook een reden zijn. Er moet iets zijn dat hen aanspoort, hen voortdrijft; en dat ontbreekt vaak.

Als ik terugdenk aan mijn eigen menselijke bestaan (wat ik achteraf bekeken helemaal zo beroerd niet vind als ik toen dacht), zeg ik; Eigenlijs was je teveel gebonden aan wat je niet had. Als je leeft in een wereld waarin je je tekorten voortdurend opsomt, dan kun je op een gegeven ogenblik niet meer zonder tekorten leven. Er zijn mensen die altijd arm zijn geweest. Als ze dan steenrijk worden, zijn ze ongelukkig totdat ze weer met een fles wijn onder een brug gaan liggen slapen en dan voelen ze zich happy. Zo zijn wij ook. Wij zijn te veel gesteld op de onvolkomenheid waarin wij leven. Dat zullen wij onszelf natuurlijk niet toegeven. Ieder van ons zegt: Heer, verlos mij van mijn zonden. Maar ondertussen denken ze wel: Heer, stel het a.u.b. uit totdat ik op het punt van overlijden sta, dan heb ik tot die tijd in ieder geval het genoeg ervan. Zo is de mens. Hij kan geen afstand doen van de onvolledigheden die hij erkent, omdat hij op de een of andere manier ook daarin een mate van zelfvervuiling vindt.

Een oproep om eens even met de scheppende kracht te gaan werken betekent, dat je eerst moet prijsgeven wat je bent. Daarom heb ik een paar commentaren, die zijdelings met het geheel samenhangen.

Je moet leren wat je zelf bent. Ken uzelf, zeker. Maar dan niet alleen: zie je zelf in relatie tot God of tot welke kracht dan ook, maar zie dat je zelf de kennende basis bent voor je wereld.

Doe afstand van jezelf. Neem a:h.w. geestelijk een stukje radeer gvmmi en veeg alles wat je voor jezelf niet aanvaardbaar vindt weg.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 2 – De geestelijke schepping

Dan is het wel leeg, maar dat vult wel weer op. We moeten eerst proberen onze onvolkomenheden opzij te schuiven. Pas als wij dat hebben gedaan, kunnen wij er iets anders voor in de plaats stellen.

Scheppen lijkt mij voor de geest in de sferen zonder meer gemakkelijk. Toch is het daar ook nog wel eens dat je denkt: eigenlijk zou ik dat huisje wel kwijt willens maar het staat zo leuk in het landschap. En dat terwijl je beseft dat huisje en landschap alleen maar illusies zijn. Maar je kunt er niet van af: Zo gaat het met de mensen toch ook.

Je hebt een droom en die wil je graag leven, Een mens, die van dromen af wil, zal vele dingen eerst opzij moeten schuiven. Hij zal er af stand van moeten doen. Een voorbeeld: Als je een nieuw huis wilt bouwen en je hebt maar een stukje grond waarop al een huis staat, dan zul je dat eerst moeten afbreken, ook al zitten er dingen in die je dierbaar zijn. Scheppen is niet alleen maar even een paar kleine veranderingetjes aanbrengen, een soort binnenhuisarchitectuur in het "ik". Het is wel degelijk een herschepping, dus een herbouwen van alles. En ik denk, dat het daarom juist zo moeilijk is. Wij zijn allen bereid om b.v. de kelder weg te laten. Daar kan wat anders voor komen. En gelijkvloers, behalve dat ene kamertje mag ook alles weg. Maar twee hoog hebben we een leuk knutselhok zitten en dat kun je toch niet weglaten? Maar dan kun je het hele huis niet neerhalen. Je kunt niet die paar dingen behouden en de rest wegdoen. Vernieuwing is altijd totaal.

Als je een nieuwe wereld met nieuwe wetten en regels wilt, dan is ze toegankelijk, ze is bereikbaar. Alleen moet je dan wel bereid zijn om de gehele oude wereld eraan op te offeren. Je kunt niet zeggen: ik wil het allemaal hebben, maar dan moet dit en dat blijven bestaan zoals het nu is. Dat kan niet. En daarom meen ik dat degene die u zo heerlijk aanmoedigt om uw eigen wereld maar even te gaan scheppen voorbijziet aan de menselijke behoefte om te behouden wat hij heeft.

Wij willen eigenlijk veel waaraan wij ons ergeren niet missen omdat roze niet weten wat wij ervoor in de plaats krijgen. Je zou moeten zeggen: Mens leer jezelf zien zoals je bent. Reinig jezelf van al wat je niet aanvaardbaar vindt en schep dan met de kracht die in je is de wereld, die past bij het nieuwe "ik". Dat zou de oplossing zijn. Maar die eis, is, zoals gezegd te groot. Je hebt een geloof nodig. Je hebt iets nodig waardoor je voldoende zelfvertrouwen hebt.

Ik vind het altijd heel mooi, als je in onze wereld degenen ziet die bezig zijn om met elkaar van gedachten te wisselen. De een heeft een huisje met het slootje en de wilgen. het stinkt er zelfs nog zeer realistisch. Dan zegt de ander: Ik vind het wel mooi, maar het moeten geen knotwilgen zijn maar appelbomen die in bloei staan. Na verloop van tijd worden zij het eindelijk met elkaar eens en dan staan er een stelletje, als appelbomen bloeiende knotwilgen of zo iets. Een compromis.

In de schepping is daar toch altijd weer het compromis, omdat wij niet kunnen loskomen van onze eigen conceptie. Wij kunnen ook de ander wel aanvaarden, maar alleen als het bij ons nog net een beetje past. En daardoor kom je niet zo gemakkelijk verder.

Je hebt een handleiding nodig, zeggen de mensen altijd. Nu, er zijn er verscheidene. Maar het moeilijke is voor mij altijd dat de mensen bij wijze van spreken als ze goede tafelmanieren willen leren het kookboek er ook bij houden.

Er zijn nieuwe filosofieën in het Nabije, en het Verre Oosten die absoluut de moeite waard zijn: Maar men wil die alleen zien in verband met ....en dan noemt u maar op: het hindoeïsme, boeddhisme en nog andere ismen. Men wil het christendom en het Evangelie (een perfect receptenboek voor een mens die zichzelf wil leren kennen en wil ontkomen aan die schijnbare noodlotsdwang) wel aanvaarden, maar alleen indien men heerlijk kan putten uit het Oude Testament om met de spreuken en profetieën daarvan de inhoud van het Nieuwe Testament te ontcrachten. Wanneer wij een keuze willen doen, dan kunnen wij niets behouden. Wij moeten prijsgeven. Je kunt geen christen zijn als je een deel van je levensbeschouwing op het Oude Testament baseert, dan moet je alleen van de Evangelieën uitgaan. Je kunt geen modern mysticus zijn, als je je steeds weer aangetrokken voelt tot alle goden van het verleden en alle

sub goden en godinnen, die zelfs vlak bij de mensen weldoend of wrekend rondfladderen. Je moet werkelijk een lijn trekken en zeggen: hier begint mijn nieuwe wereld.

En als mensen dit onder elkaar al niet kunnen, wanneer ze een werkelijk grote vernieuwing, als die van een Evangelie onmiddellijk aantasten door eerst het oude erbij te halen en er een soort super judaïsme van te maken, kun je dan verwachten dat mensen innerlijk beter zullen zijn? Wil je afstand doen van wat je bent geweest, dan kun je een nieuwe wereld betreden. Zeker. Maar als u eerlijk bent, wilt u afstand doen? Wilt u dat verleden eenvoudig uitblussen en vervangen door een verleden dat u nu nog niet kent, of dat u alleen met dat andere verleden in de nieuwe wereld kunt bestaan?

Ik ben het eens met iedereen die zegt dat je, indien je je volledig geeft, kunt scheppen. Dat is absoluut waar. Maar ik ben bang, dat het altijd bij details zal blijven.

We zullen met de kracht van onze geest een medemens kunnen genezen. We zullen een boodschap kunnen horen of kunnen uitzenden, daarbij blijft het meestal. Pas wanneer je je bewust, bent van je beperkingen, aan je enorme gebondenheid aan herinneringen die vaak ook nog halve leugens zijn als je ze beter met de feiten zoudt vergelijken of met allerlei belevingen die je misschien geïdealiseerd hebt, allerhande zaken die je voor een groot gedeelte alweer vergeten bent en waarvan je alleen het goede hebt onthouden, als je daarvan allemaal afstand moet doen, dan kun je dat niet. Maar pas als je er afstand van doet, ben je werkelijk in staat om je wereld te veranderen. Maar dat geldt gelukkig niet alleen voor ons.

Als je kijkt naar de aarde of de zon (dat zijn toch grote, machtige wezens, een soort goden), dan zullen die toch alles kunnen doen. Dat had u gedacht! De aarde zit nog gebonden aan de herinneringen *aan* Tirannosaurus Rex, de eerste modderbrij en de brakende vulkanen. Daar kan ze ook niet van loskomen. Daarom is er evolutie: een voortdurende opeenvolging van gebeurtenissen. Als de aarde ingrijpt, is dat altijd slechts een kleine wijziging in de loop van de ontwikkeling. het is geen absolute vernieuwing. *Toch zou de aarde alle leven en alle mogelijkheden daartoe niet in een slag kunnen veranderen en vernieuwen.* Ja, zich zelfs tot een totaal andere planeet kunnen omtoveren. Ze kan dat echter niet:

De zon evenzo. De zon had best een paar planeten erbij of eraf kunnen doen. Een volledige gedachte en *het* is waar. Maar het evenwicht van het zonnestelsel is eigenlijk deel van het bestaan van de zon. Het is de werking van de zonnemassa. De zon denkt dat het zo wel niet ideaal is, maar toch te goed om nu plotseling een nieuw experiment te beginnen; en ze blijft zichzelf. De traagheid waarmee wij een beeld uit het verleden opbouwen, belet ons onszelf te vernieuwen en onze toekomst zelf te bepalen.

Het zou een beetje pessimistisch zijn, als ik u met dit commentaar naar huis stuurde. Dat is ook niet de bedoeling. Laten we allereerst begrijpen dat we beperkt zijn en waarom. Laten wij dan gaan kijken wat wij dan wel kunnen doen. Ik heb daarvoor hier een paar eenvoudige recepten.

Omdat je jezelf beschouwt als gefixeerd in vorm en ontwikkeling, kun je je scheppingsvermogen voor jezelf maar zeer gedeeltelijk gebruiken. Wat je wel kunt doen, is de spanningen, die er in het heden bestaan, ontkennen en daardoor voor jezelf een andere verdeling van krachten en een nieuw evenwicht van bestaan gewinnen.

U ziet een ander veel meer als een veranderlijk iets dan uzelf, of u het nu beseft of niet. Daarom kunt u uw krachten wel voor an deren gebruiken, maar dan moet u daarbij altijd uw scheppend vermogen richten op die punten waarvan u gelooft dat a. een wijziging nodig is en b. een wijziging mogelijk is.

Probeer nooit het totaal onmogelijk, maar wees niet bang om het onwaarschijnlijke te beproeven. Op deze manier groeit u naar het gebruik van de innerlijke krachten die u bezit. Naarmate u zelf meer scheidt, zult u ook meer begrijpen van de krachten in de schepping.

probeer nooit een innerlijke beleving, die met de werkelijkheid samenhangt of met het scheppen van geestelijke krachten, te verwoorden. U kunt namelijk nooit de woorden vinden

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 2 – De geestelijke schepping

---

die een ander verstaat zoals u ze bedoelt. Juist voor deze zeer persoonlijke en zeer ingewikkelde processen van het ego roet men geen woorden zoeken. Wanneer u dit wilt uitdrukken, doe dit door hetgeen u bent, niet door hetgeen u zegt.

Iedereen gelooft van zichzelf dat hij bepaalde mogelijkheden of gaven bezit. Wanneer je die mogelijkheden of gaven niet afhankelijk stelt van de waardering van anderen, maar alleen van de mogelijkheid om jezelf daarin volledig uit te drukken, dan kun je daarin slagen. Je kunt dus voor jezelf mogelijkheden scheppen (ook als dit kunst zou betreffen of misschien een andere wijze van leven zolang je daarbij niet het oordeel van anderen beslissend stelt.

Wie met de eigen geest wil werken en scheppers, zal moeten uitgaan van zichzelf en zijn besef van mogelijkheid en aanvaardbaarheid.

Ik heb nu nog een blijde mededeling voor sommige onder u: Wanneer je het stoffelijk lichaam kwijt raakt, raakt je veel van de belemmeringen en remmen voor het scheppend vermogen, die daaraan verbonden zijn, eveneens kwijt. In de geest bouw je dan weer snel andere op, omdat je de volledige vrijheid om jezelf te bepalen nog niet kunt aanvaarden. Maar naarmate je beter beseft hoe veranderlijk de kosmos rond je is en hoezeer je eigen wil bij die veranderingen een rol speelt, des te sneller je ook zult gaan beseffen dat je werkelijk leven er heus een is van volledige vrijheid, zodat het "ik" zich positief kan verwezenlijken in het zijnde. En als dat alles voor u geen troost mocht zijn, dan heb ik voor sommigen nog een troost. U incarneert wel weer.

Onthoudt u nu maar een ding: De zaken, die u nu absoluut verwerpt, zult u dan niet meer beleven. U zult dus nooit in precies dezelfde moeilijkheden komen waarin u nu verkeert. Dat u zonder moeilijkheden zult leven in uw volgende incarnatie is onwaarschijnlijk, maar dan heeft u in ieder geval het voordeel van variatie.

LES 3 - DE SCHEPENDE GEEST EN HET LEVEN

Eerste blok C

Als wij worden geconfronteerd met de scheppende geest en al zijn werkingen en wij denken daarbij aan de artistieke prestaties, hoe men eigenlijk uit het bestaande het niet bestaande tevoorschijn tovert en zo een vernieuwing tot stand brengt, dan kunnen wij ons misschien ook voorstellen hoe het is, als een geest een bewustzijn denkt, droomt en schept. We zouden het wat beeldend moeten uitdrukken:

In de leegte drijft een licht. Het licht is aanwezig. Het licht denkt. En denkend ziet het zichzelf weerkaatst overal in de leegte. Het probeert zich voor te stellen hoe het zou zijn als er leven was en het besluit leven te maken. Het licht geeft aanzijn aan een aantal stralen die zich afzonderen en elk van die stralen wordt gezegd: Jij bent leven.

Maar wat is leven in een lege ruimte? Je hebt "dit ben ik" en "dat ben ik niet". Ik ga. Maar welke richting ga ik uit? Ik kan dat niet eens bepalen. Ergens is licht en ergens is duister: Maar wat betekent dat? Ik weet het niet. Het leven zoekt in zich weer een voorstelling te krijgen van de wereld waarin het leeft. En zo zoekt het steeds verder totdat het ontdekt dat er materie bestaat.

In de materie probeert dit leven richting en inhoud te vinden; een omschrijving van zichzelf. Maar in de werkende vulkanen, in de waanzinnige draaiing van de sterrennevels vind je jezelf niet zo gemakkelijk terug. O, je begint een beetje te begrijpen dat er richtingen zijn, maar wie en wat je bent, weet je eigenlijk niet. Dan komt het ogenblik, dat je gaat zoeken naar iets anders, naar een mogelijkheid. Die mogelijkheden zijn overal.

Ergens is er een kristal. Een geest ontdekt dat het kristal zijn wezen schijnt te versterken. Het is alsof er echo's terugkomen. Die geest versmelt met het kristal.

Ergens anders drijft een half eiwit rond in de wereldzee, geschapen door toevallige omstandigheden en harde straling of door het ingrijpen van hogere machten. Die geest zegt tot zichzelf: Zou dit leven zijn? Maar er is geen besef, er is geen bewegingsmogelijkheid, er is niet voldoende. Langzamerhand probeert die geest iets daarin te veranderen en dan, ontstaat er een eerste levensvorm en het wordt al heel snel een amoëbe. Maar die amoëbe heeft niet genoeg mogelijkheden.

Er is jacht, zeker. Er is "het eten" en misschien zelfs al "het gegeten worden" zo hier en daar. Maar als je een pseudo-pode uitstulpt en verder drijft in een wereld die je eigenlijk niet eens goed kunt omschrijven, dan weet je niet veel van jezelf. De geest probeert dat te doen sloor vele, van die wezens elk een vonkje van zichzelf te geven. Hij probeert in de splitsing van een amoëbe voortdurend meer te worden, maar het is en blijft hetzelfde. Bewustzijn kan zichzelf niet omschrijven. Het heeft geen begrip van zichzelf. Dan komt de beslissing, misschien moet ik het anders doen.

Er is een pressie en voor de eerste maal delen een paar cellen zich zonder zich gelijktijdig van elkaar te scheiden. De geest heeft een nieuwe mogelijkheid geschapen. Vanaf dit moment is het mogelijk te specialiseren. De ene cel kan een beetje anders gaan werken dan de andere.

De geest probeert zichzelf te spiegelen, maar komt tot de conclusie: nu kan ik mijn wereld een beetje beter omschrijven. Er is beneden, er is links en rechts. Ik heb vijanden en ik heb vrienden. Ik zie voedsel. Ik zie wat ik moet vreten. Er komen vaag de contouren van een bestaan in mij op. Maar is dat leven? Ben ik dat zelf?

Zo nemen de aantallen cellen toe, worden de organismen complexer en er ontstaat langzaam maar zeker het eerste werkelijke leven. Waarom? Eigenlijk alleen omdat het niet voldoende is alleen maar te bestaan, als je niet iets meer kunt doen dan dat. Het is de hunkering,

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 3 – De scheppende geest en het leven

---

voortgekomen uit die eerste lichtvonk om je te spiegelen aan jezelf. Het is de eeuwige strijd om zelferkenning en zelfkennis. Zo ongeveer kun je het je voorstellen. Dit is gebeurd in een oneindig aantal variaties, want er zijn ook sterren geweest.

Sterren die bezielde werden. Sterren waar in een enorme kolk de gassen zich langzaam, maar zeker tot een kern verdichtten en waaromheen de enorme gloed bleef spelen van een voortdurend zich vernieuwend reactieproces. Het zijn dus persoonlijkheden. Ze hebben met elkaar gesproken, maar ook daar blijft de hunkering bestaan om zichzelf te kennen. Ook hier is de behoefte om jezelf te uiten.

De zon zendt tiaar stralen uit naar een planeet, eruptief bijna. Harde straling treft de oppervlakte. Waarom? Omdat een geest zichzelf wil kennen:

Scheppen is een poging om je aan jezelf te onthullen. Het is vaak een beetje moeilijk dat proces goed te begrijpen. Wij denken aan de scheppende geest heel vaak als iets wat almachtig is. Maar wat is die almacht? Wij zijn deel van het grote Licht, zeker. Voor ons is dat Licht almachtig, want al wat wij zijn en alle mogelijkheden die er bestaan hebben wij daaraan te danken. Maar is het Licht voor zichzelf almachtig? Wij weten het niet. Wij kunnen het alleen maar veronderstellen. Die veronderstelling is, dat de schepping voortkomt, zoals ze bij de mens en bij alle leven door de hele kosmos heen altijd is voortgekomen, uit de behoefte om het eigen "ik" te kennen. Het is een poging om jezelf te ontmoeten. Een poging ook om jezelf te ontmaskeren.

Als we te maken krijgen met normale scheppende kunst, dan denken de mensen altijd aan dat wat naar buiten toe kenbaar wordt. Ze horen de melodie, ze zien het schilderwerk of het beeldhouwwerk, ze lezen de roman, ze proeven het gedicht en denken dat is de uiting. Maar eigenlijk is dat niet waar. Wat u erin ontmoet is wat u er zelf in legt. Het is uw reactie op iets van een ander. Maar wat heeft die ander willen doen? Waarom heeft hij die melodie geschapen? Omdat er in hem een droom leeft. Iets waarvan hij voelt: dat zou ik zelf kunnen zijn en hij wil dat buiten hem zien. Daarom schildert hij, daarom probeert hij over de grenzen van het grijpbare en uitdrukbare heen iets meer te zeggen.

Rembrandt van Rijn schildert Saskia. Het is eigenlijk maar het spel van de vakman, zou men denken. Maar dan ineens wordt hij ergens gegrepen. Hij ziet iets meer en op de een of andere manier moet dat beeld worden verwerkt. Hij moet het veranderen. Het kan geen gewoon portret zijn, want ergens is daar zijn visie en zijn reactie op Saskia. Dan ontstaat er plotseling een eigenaardige werking van de achtergrond. Er is een bepaalde lichtval. Er komen wat schaduwen bij. De materialen krijgen een andere, een rijkere gloed. De vrouw zelf wordt bijna raadselachtig, alsof de uitdrukking die ze heeft veel verbergt: het zoeken achter het masker van de schilder, die niet de vrouw. zoekt maar zichzelf; de betekenis die de vrouw voor hem heeft.

De scheppende geest is altijd bezig met zichzelf. Je kunt dat proberen te ontkennen, maar welke vorm van kunst je ook neemt of je de reis van de Pelgrim beschouwt of misschien een Kronkel leest het is altijd weer: wat ben ik zelf? Het is het innerlijke drama uitgebeeld bij de een in een poging jezelf duidelijk te maken waar js naartoe gaat en bij de ander in de sfeertekening van een cafeetje of van een paar mensen die praten. Het is de eigen onbewuste en toch altijd. aanwezige hunkering naar iets anders, naar een grotere warmte dan met de milde spot alleen uitdrukbaar is. Het is een honger.

Als ik u dit voorleg - ik geef toe dat ik daarbij enkele oratorische trucs heb gebruikt - dan doe ik dat om de scheppende geest toch een beetje dichterbij te brengen.

U schept ook op uw eigen manier. U probeert net even anders te zijn of te doen. U probeert contrasten te zien en te beleven. U probeert zelfs met uw uitingen tegen de mensen het eigen wereldbeeld op de een of andere manier een andere vorm te geven. Zelfs een paar kletsende dames, die het over een derde hebben die er niet bij is, zij zijn niet bezig over die andere, ook zij spreken nog over zichzelf. Want ergens is het scheppend element van de geest altijd aanwezig,

Laten we proberen dit geheel vast te leggen in enkele wat kille regels die minder sonoor zijn, maar juist daardoor misschien eerder enige objectiviteit krijgen.

1. Een scheppende geest is een geest die iets in zichzelf erkent, beleeft en dit kenbaar wil maken. Die kenbaarheid heeft niet de zaak zelf ten doel, maar het herkennen buiten het "ik" van datgene wat binnen het "ik" bestaat en wat in het innerlijk niet voldoende duidelijk beleefbaar is. Het is een voortdurend afzonderen van de elementen in jezelf om zo voor jezelf a.h.w. beetje bij beetje een beeld op te bouwen van dat wat je bent of zou kunnen zijn.
2. Het scheppend proces is voor de geest altijd in de eerste plaats, een denkproces, ook als de gedachten niet het waakbewustzijn bereiken want alle scheppen is uiten. Maar om te uiten moet je eerst de inhoud beseffen. Het is een bewust proces, ook als een deel van de waarden van dit bewustzijn niet in woorden, of gangbare termen uitdrukbaar zijn.
3. De geest, die leven schept, probeert eigenlijk zichzelf te vinden, want leven is de uiting van het besef te bestaan. Daarom zal hij hoe dan ook en waar dan ook steeds weer trachten leven te vinden een voertuig, een vorm, een wereld waarin contrasten zijn. Omdat, alleen op deze manier het eigen besef, van bestaan kan worden uitgedrukt en uitgebeld.
4. Alle leven is een soort charade. Het is een etaleren in vermommingen wat je bent en wat je kunt.: Daarnaast is het zien waar je faalt. In de erkenning van het falen en het slagen wordt de geest pas bewust van zichzelf. De schepping is het proces van de bewustwording.

Als wij ons bezighouden met de kosmos, dan moeten wij beginnen met te beseffen dat overal waar leven, waar beweging is er iets van die energie moet zijn die wij geest noemen of misschien, als ze nog niet is afgesplitst, God. Ik weet dat dit een stelling is, een onbewijsbare stelling. Ik besef heel goed dat je daarvan heel andere uitleggingen kunt geven. Maar als er leven is en dat moet enige zin hebben, dan kan dat alleen door de waarde die dat leven bezit, hoe dan ook, voor wie dan ook.

Ik stel, dat het leven altijd wordt geleefd vanuit een geest, dus vanuit een bewustzijn. Ik zeg dat alle genetische eigenschappen en kwaliteiten, die je bij kleinere wezens en dieren kunt vinden, die zelfs in planten aanwezig zijn eigenlijk niet te maken hebben met het bewustzijn als zodanig, maar dat ze wel degelijk ontwikkeld zijn om een bewust zijn, te dienen. Elk leven bezit een reactievermogen. Soms is het niet iets wat u "denken" noemt. Soms is het proces van realisatie zo traag, dat u niet eens beseft dat het bestaat, maar het is er wel. Planten reageren op geluid en niet alleen op licht. Planten reageren op de liefde van mensen, de uitstraling van mensen. Als je je dat realiseert, moet je toegeven dat er ergens een bewustzijnsproces aan de gang is. Leven is bewustzijn. Het is ook heel duidelijk dat iemand, die werkt met leven zoals heel veel mensen doen; (u heeft waarschijnlijk ook wel een paar plantjes of een paar huisdieren) dit doet om zichzelf in dat leven nog eens extra uit te drukken.

De dame met haar schoothondje en de man met zijn rozen benaderen deze dingen alsof het gewoon een dier of een plant zou zijn. Zij projecteren zichzelf daarin. Het hondje wordt een soort jeudig replica van de persoon in kwestie. Het is het kind waarin men zichzelf herbeleeft. Het is een uitwisseling van genegenheid die aan de ene kant misschien berust op een voederbak, maar aan de andere kant op de enorme behoefte om een reflex te vinden voor bepaalde waarden die in het "ik" bestaan. Dat is met de man met de rozen precies eender. Hij zoekt iets te zien, iets te vinden dat beantwoordt aan wat er in hemzelf leeft.

De hele kosmos is vol van geesten, vol van bewustzijn. Weer een stelling. Natuurlijk. Het zou dwaas zijn om de menselijke psychologie, die bij hond en rozen zo'n grote rol speelt nu onmiddellijk ook toe te kennen aan de heersers van grote sterrennevels. Maar toch, wij als mensen die op aarde leven projecteren delen van onszelf, van ons besef, van onze wereldverwachting, van onze hunkering en ontgoocheling ook vaak in de dingen rond ons. Wij

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 3 – De scheppende geest en het leven

---

wijzen bepaalde figuren af. Niet omdat ze ons iets doen, maar omdat ze voor ons een herinnering of een ervaring zijn. De ervaring wijzen we af. We wijzen bepaalde geluiden, klanken en kleuren af. Niet omdat ze specifieke betekenis hebben, maar gewoon omdat ze voor ons disharmonisch zijn. Zo voelen we ons ook tot andere dingen aangetrokken. Wij zoeken eenvoudig een harmonisch geheel te vinden. Maar in de tegenstelling van afwijzen en aantrekken uiten wij eigenlijk wat wij zijn. Want wat wij in de wereld buiten ons zien is datgene wat wij zelf zijn.

Als je dat een beetje begrijpt, is het duidelijk dat een heerser van een sterrennevel hoezeer zijn processen van besef, van bewustzijn, zijn mogelijkheden ook zullen verschillen van die van ons toch ergens een soortgelijke geneigdheid moet hebben.

In het wervelende spel van de materie, die hij beheerst, wil hij eenvoudig die klontering daarin tot stand zien komen alsof hij de een of andere Hindoegod is die de wereldzee karnt. Hij wil leven op de planeten die zich afsplitsen wanneer zonnen elkaar hebben ontmoet of wanneer materie voor een ogenblik stolt buiten de draaiende kern van de zon zelf. Hij wil deze dingen. Want in de contrasten die er ontstaan in de wisselwerkingen, in de vele schijnbaar strijdige bewegingen, in heel dat kaleidoscopische spel van sterrenbanen tracht hij uit te drukken wat in hem beweegt. Of moet ik zeggen in haar; we kunnen er zelfs geen sexe aan toekennen. Het is een wezen dat leeft, dat scheidt. Maar scheppend geeft het iets van zijn eigenschappen aan de dingen waarmee het werkt. Laat mij het zo zeggen;

De plant reageert op de liefde van degene die haar verzorgt. Het dier gaat zich in zijn gewoonten en in zijn manier van uiten voegen naar de persoon die de verzorger is. Waarom zou dan een ster zich niet gaan voegen naar de kracht die haar heeft veroorzaakt, maar die gelijktijdig haar bewegingen regelt, die haar a.h.w. voert door een onbekende ruimte? De ster imiteert; maar imiterend komt ze tot besef. Ze gaat zichzelf erkennen. Ook zij wil dat licht in de oorzaak besloten zich uiten, ze wil zich openbaren. Zo ontstaan dan de planeten.

De planeten zijn beziel, want ook daarin is er reactie op het leven van de zon. Die reactie zal er een zijn die in de eerste plaats erkenning inhoudt; een soort respect. Het is een behoefte aan bepaalde uitingen en een angst voor bepaalde verwijten misschien. De planeet denkt. Ze kan in de ruimte buiten zich niet iets vinden om te bezielen. Het planeetje kan alleen zichzelf vinden. Zo splitst het zijn massa, verdeelt en herverdeelt die en probeert zo alle combinaties van grondstoffen te vinden. Er ontstaat een eerste leven. Een leven dat voor ons misschien nog geen leven is, omdat het niet beantwoordt aan de normen die een mens aan leven probeert aan te leggen. Er is b.v. een berg, die anders, reageert dan andere bergen, die in zijn massaliteit een soort magnetisme heeft opgebouwd (een eigen uitstraling) waardoor een wisselwerking met de omgeving mogelijk wordt. Dan is het begrijpelijk, dat die berg op zijn beurt, weer alles beïnvloedt wat er rond hem ontstaat en groeit.

Wanneer het eerste leven ontstaat, dan is dat niet slechts een kwestie van toeval of van een scheppingsdaad waarbij men á priori heeft gesteld nu wil ik dit of dat maken. Het is natuurlijk erg aardig je God voor te stellen, terwijl hij druk bezig is om alle beestjes die hij toevallig nog in zijn geheugen heeft te scheppen. Hier de zebra, daar de kangoeroe en tenslotte komt hij aan zijn "meesterwerk" toe: de mens. (Ofschoon dat meesterwerk dan tussen aanhalingstekens staat, want dat wordt alleen door de mens beweerd. U moest eens horen wat sommige dieren van de mens denken.)

Het is een mooi verhaal, maar het is gebaseerd op de behoefte van de mens om zichzelf primair te stellen, om vanuit zichzelf een dominante relatie te scheppen ten aanzien van zijn omgeving. Hij wil meer zijn dan het andere en daarom ontkent hij ontzettend veel dingen die reëel bestaan. Iedereen die een beetje nadenkt kan toch zeggen: Een dier is beziel. O neen. Zegt de mens, dat is een arm, redeloos wezen. Omdat die rede niet menselijk is? Omdat een ezel niet kan lezen is hij een ezel? Ik ken heel veel ezels die heel goed kunnen lezen en op twee benen lopen. Zijn die, omdat ze kunnen lezen, mensen? Het is een eigenaardig oordeel.

De mens projecteert zijn meerwaardigheidsbehoefte in zijn omgeving, maar gelijktijdig verwacht hij uit die omgeving een antwoord. Je test jezelf voortdurend. Dat klinkt wat vreemd,

maar waarom wil de rozenkweker nu toevallig juist die ene nieuwe variëteit ontwikkelen? Is het niet alleen maar om zichzelf te bewijzen dat hij scheppend is, dat hij iets kan maken wat er nog niet was? Waarom probeert iemand, die met dieren omgaat in het dier bepaalde dingen tot stand te brengen die eigenlijk geen nuttigheidsoverwegingen als grondslag hebben, maar gewoon aardigheidjes zijn? Het mooi zitten, het likje, het netjes aan tafel zitten e.d.? Is het eigenlijk ook weer niet omdat je iets wilt veroorzaken dat er nog niet was?

Denk dan maar weer aan de kosmische ruimte. Denk aan al die entiteiten die bezig zijn met iets wat daar toch heel veel op lijkt. Natuurlijk, het zijn geen mensen en het zullen ook nooit mensen zijn. Het zijn geesten. En geest zijn betekent de behoefte, hebben om te scheppen. Niets is voor een geest erger dan in een ledige ruimte te staan, duister en zonder licht en niets te hebben dan zichzelf. De bewuste geest echter ziet het duister en zegt; Het worde licht. Zijn droom van licht projecteert hij en het is licht. Dan zegt hij; Er moeten zon, maan en sterren zijn. Hij neemt zijn gedachten en zegt: Daarbuiten zijn ze, en voor hem is het waar. Hij leeft in een wereld en zegt: Op die wereld moeten er steden en mensen zijn; en ze zijn er.

In de vorige les heeft u het een en ander gehoord over de manier waarop men in de geest creëert. Ook in andere lezingen is reeds het een en ander daarover verteld. Een geest moet werkelijk scheppen. En pas als wij zo ver zijn gekomen dat wij beseffen dat alles in onszelf bestaat en de samenhang in ons wezen kenbaar wordt, zal de behoefte tot scheppen afnemen omdat dan de innerlijke erkenning de uiting meer en meer overbodig maakt.

Alle geest heeft de neiging tot scheppen. Elk scheppen is een poging om het "ik" te realiseren. Het is de onbekendheid met ons eigen wezen waardoor wij onevenwichtig zijn. Dat geldt voor elke geest. Het is de onevenwichtigheid die wij willen opheffen. Daarom maken wij buiten ons dingen waar die in ons hebben bestaan maar die in ons geen vorm hadden, niet kenbaar, niet hanteerbaar genoeg waren. Scheppend brengen wij leven voort: Want als wij met veel liefde en zorg een kunstwerk maken, dan zeg ik u dat daar kracht in schuilt. Het leeft, ook al is het een ander soort leven dan u denkt. De verf leeft. De lijnen leven. De combinaties kunnen leven. Klanken leven. Woorden .leven. Alles krijgt leven. Het krijgt zelfstandigheid. En juist omdat het buiten ons staat als iets waaraan wij eigenlijk niets meer kunnen veranderen, confronteert het ons met onszelf.

Het eerste leven op aarde is inderdaad een combinatie van half eiwitten geweest totdat er een nieuwe vorm ontstond, de eencellige, die in haar omgeving kon reageren. Wij weten allen dat er meercellige wezens zijn gekomen en hoe langzaam, maar zeker daaruit de eerste weekdieren zijn voortgekomen, de eerste algea enz. enz. Maar realiseren wij ons wel dat al die dingen alleen konden bestaan omdat er iets of iemand was die behoefte had zichzelf daarin uit te drukken?

Er wordt nogal eens gelachen, als je het hebt over de beschermgeesten van volkeren, rassen en groepen. Dan zegt men; Daarvoor hebben wij toch geen geest nodig, dat doet God wel. Maar als je gaat kijken naar de verschillende kwaliteiten en eigenschappen die je op je eigen wereld vindt, is het dan niet: begrijpelijk dat er ergens een entiteit is die probeert zijn beeld van leven, van mens zijn te realiseren in de levensvormen die er zijn? In die levensvormen zit ook een geest. Die geest leeft ook weer op zijn manier. Het lijkt een beetje op een Chinees doosjes het ene doosje steekt in het andere. In de ene scheppende kracht is weer een andere verborgen en zo gaat het door totdat je het ogenblik bereikt bij de kern waar niets is. Niets, omdat de werkelijkheid van alle omhulsels in dit ene punt zit.

Zoals het leven op aarde is ontstaan, zo is dat overal gebeurd. Soms is het een vreemde combinatie geweest van een paar chemische stoffen, oxyden, vloeibare gassen, samengekomen ergens op een zware planeet. Het werd een nucleus, een kern. Die kern had mogelijkheden om zich te manifesteren t.a.v. de omgeving. Er is een geest geweest, die daaraan behoefte had, die de omgeving a.h.w. op een andere manier wilde constateren en zo is de bezieling van die eenvoudige kern ontstaan. O, het is geen leven volgens uw denken en in uw vorm misschien. Ik weet het wel.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 3 – De scheppende geest en het leven

Als u denkt aan iets dat leeft en bestaat uit vloeibaar metaal en verschillende oxyden, dan denkt u toch in de eerste plaats aan een soort wezen of een soort, plant. Maar het kan net zo goed alleen een warreling zijn. Een warreling die blijft bestaan, want het gaat niet om de vorm. Het scheppen van het eerste leven is nooit gebaseerd op vorm. De vormnoodzaak en de vormmogelijkheid worden pas concreet nadat het bewustzijn in die eerste vormen gaat beseffen: hier heb ik nog niet voldoende definitiemogelijkheid: Ik moet mij verder openbaren om mijzelf beter te beseffen, om van die vreemde knagende honger, die leegte in mijzelf af te komen en eindelijk mij te, vullen met het besef van al wat ik ben.

Er zijn werelden waar volkeren leven anders dan u. Er zijn humanoïde rassen die van plantaardige oorsprong zijn, Andere rassen zijn voortgekomen uit wat u koudbloedigen zoudt noemen. Er zijn vogels, vissen en wat u zich ook maar kunt denken en allemaal hebben ze wel de kans gekregen om de voornaamste vorm te worden. Die voornaamste vorm is niet alleen maar afhankelijk van de mogelijkheden die de vorm biedt. Het is wel degelijk ook de behoefte van een scheppende entiteit, een levengevende entiteit om in de wisselwerking tussen deze vormen onderling en de wereld waarin ze bestaan zichzelf te erkennen. Daarom geeft zo'n entiteit een stuk van zichzelf in elk leven.

Er zijn heel veel eigenaardige dingen. Als je denkt aan b.v. de manier waarop men in de oudheid de grote goden zag, dan zie je die eigenlijk als planeetgeesten, als manifestaties van werelden buiten de aarde. Tegenwoordig haalt men de schouders op en zegt: Dat is bijgeloof. Maar is dat wel helemaal waar? Is het zo dwaas om zelfs het onweer, dit wonderlijke spel van spanning tussen atmosfeer en aarde, te zien als manifestatie van een persoonlijkheid? Is het niet een levend proces? Je zoudt eens daarover moeten, nadenken. Dan zeg je tegen jezelf; Dit kan niet, want ik ben een mens. Of, ik ben een geest uit het menselijk ras. Ik ken die verschijnselen. Ik kan ze ontleden en verklaren, dus is het niet beziel, is het geen leven. Maar wie zegt u dat hetgeen uitingen zijn van leven?

U zit met elkaar te praten. U roept, terwijl u zit te picknicken elkaar een grap of een groet toe. Maar wat beleeft de mier die de klanken over zich heen voelt spoelen? Hoe zal zij die verklaren? Het is een luchttrilling, zal ze zeggen, een natuurverschijnsel. Of zal ze misschien zeggen: het is de stem van de goden die spreekt? Maar als je je realiseert dat de mier op die manier kan reageren, waarom zou dan de mens niet zo kunnen reageren op uitingen van een leven dat net weer iets hoger is, net een beetje anders is?

Als wij teruggaan naar de eerste levensvormen, dan worden we altijd geconfronteerd met enorme krachten die in de materie spelen. Dan is er onweer en bliksem, er zijn erupties van zonnen, er zijn enorm sterke wisselingen van temperaturen en dan beeft de aarde. Is dat allemaal alleen maar toeval? Of is er een geest, die probeert door reacties te veroorzaken buiten zich op de een of andere manier iets waar te maken?

Wat wij in deze lessen doen is in feite een primitieve kosmologie opbouwen meer niet. Een kosmologie wil zeggen: een beeld van de kosmos en deels een verklaring daarvan. Mag aan het begin hiervan dan misschien de scheppende geest staan, die vanuit zich ook het materiele leven dat eigenaardige spanningsveld dat een zelfstandig bestaan schijnt te geven, veroorzaakt? Ik meen? dat deze les op zich grote consequenties heeft voor een ieder die die mogelijkheid alleen maar aanvaardt. Het betekent, dat alle leven vanaf de eerste primitieve vorm tot wat u nu bent mede wordt geregeerd door Meesters, door bescherm- of geleidegeesten of hoe u ze wilt noemen, en dat de ontwikkeling van de rassen niet alleen maar een speling van de natuur is zonder meer, maar dat er wel degelijk ook entiteiten bij betrokken zijn. Een soort spel misschien van een hogere geest die bepaalde afwijkingen nodig heeft, omdat dit contrast de enige mogelijkheid is om de in hem bestaande vragen te beantwoorden.

Dan is het ook niet dwaas meer te denken dat een planeet een eigen leven heeft, dat een zon een eigen persoonlijkheid heeft. En al zijn die wezens dan vanuit menselijk standpunt zo iets als goden, als onbenaderbare manifestaties van een hoger besef, zeker is dat wij een brokje zijn. van datgene wat zij gebruiken om zich te uiten.

Gesteld; Al wat bestaat in de materie is beziel. De mate van bezieling kan verschillen. Daar waai een entiteit haar gehele energie geeft aan het maken van iets hoe dit dan ook geschiedt zal een deel van de maker mede, versmolten zijn in het werk. Dat betekent dat het werk een eigen leven begint. Een beperkt leven misschien, maar een leven. Het betekent, dat er niets kan bestaan in de gehele kosmos waarin een geest niet ergens een rol speelt. Als wij beginnen met aan te nemen dat alles beziel is, dan behoeft dat nog niet een pantheïsme te zijn. Het behoeft niet te zijn: alles is God. Neen, dan kan het eenvoudiger worden gezegd;

Alles is leven. En leven is altijd weer het product van een scheppende geest, die iets van zijn eigen kracht en van de ruimte die hij buiten zich erkent samenvoegt om zo iets van zichzelf beter te leren kennen. Als alles beziel is, dan is er rond u een enorm spel van allerhande krachten aan de gang. Dan is uw aarde een wezen dat leeft. Dan is de zon een wezen dat leeft. Dan zijn de banen van de planeten niet alleen maar toevalsproducten en dan kunnen wijzigingen daarvan ook voortkomen uit oorzaken, die redelijk gezien daarvoor onvoldoende zijn.

Wie het geheel van het Melkwegstelsel beschouwt, wordt gelijktijdig getroffen door de wonderlijke ordening die daarin heerst en de ongelooflijke verspilling. Als je denkt aan zakelijkheid en efficiency, zoals een mens dat beschouwt, is het een krankzinnig geheel. Sterren exploderen. Stofwolken doen zonnen tijdelijk opvlammen of doen ze doven. Leven ontstaat en vergaat in momenten die vergeleken bij het geheel kort zijn. Zinloos, tenzij er een kracht is, die in al deze dingen leven brengt. Maar waar een geest is, waar een besef is, daar is leven. Waar een bezielende kracht aanwezig is, daar kan deze niet zonder meer worden uitgewist. Ze blijft of als deel van de oorspronkelijke persoonlijkheid of als projectie daarvan bestaan. Niets gaat te gronde omdat de essentie altijd bestaat. Maar dat betekent dan ook, dat de sterren die vergaan zijn ergens nog bestaan. Het betekent, dat werelden met hun leven dat allang is uitgeblust toch nog ergens dat leven dragen, al is het maar een besef. Het betekent, dat de hele kosmos vooral vol is van denkbeelden, vol van kracht en dat betekent weer dat het eerste leven, waar het ook optreedt, altijd het product is van een bewuste scheppende geest, die vanuit zich buiten zich het eigen "ik" waarmaakt. Waar wij verder ook over zullen praten in deze cursus, vergeet u dat niet.

Als wij spreken over sterren en hun banen, dan spreken wij over persoonlijkheden, over bewustzijnsvormen. Dan spreken wij over zaken waarin het verleden blijft bestaan zoals in uw geheugen de herinnering aan uw jonge jaren misschien nog een rol speelt en zelfs dromen van het nooit beleefde u altijd weer stimuleren. Bezieldeheid is belangrijk.

Hoe het eerste leven op aarde, ontstond? Ach, dat is zo eenvoudig. De aarde zelf is het die zich oploste in de eerste wereldzee. Waarom? Dat is allemaal toevallig, zegt men dan. Maar waarom zou dat toevallig moeten zijn? Waarom worden sommige stoffen in veel grotere mate opgelost dan andere, terwijl chemisch, gezien de oplosbaarheid gelijk is? Het is alsof de aarde zelf zegt: Ik wil dat hier iets ontstaat. En als de half eiwitten er zijn, dan is het alsof de aarde heeft gezegd: Nu heb ik de mogelijkheid geschapen voor leven. En dan komt er een ander besef dat zegt: Ja, dit kan leven zijn. Er ontstaat een wisselwerking. de erkenning van de aarde die zichzelf terugvindt in het leven en blijft reageren op de uitstraling van de mensheid ook nog in deze dagen aan de ene kant en het besef dat heeft gezegd: Hier moet ik een levensvorm vinden. Hier bouw ik voor mij een voertuig op. Hier schep ik het contrast waardoor ik mijzelf beter leer kennen, waardoor ik mijn wereld die in mij is buiten mij gemakkelijker kan projecteren en zo meer mijzelf kan zijn.

Je kunt niet zeggen dat alle leven op aarde van de zon stamt of van de aarde zelf. Er zijn andere krachten bij betrokken: geesten met een andere origine dan alleen maar het deel zijn van zon of aarde. Maar dat zij zich kunnen uiten in die eerste levensvorm, is ook te danken aan de behoefte van de aarde zelf. De hele kosmische spilzuchtige, grandioos wanordelijke orde is de voortdurende wisselwerking tussen geesten, die zichzelf zoeken omdat ze geboren zijn uit de projectie van een geest die zichzelf zocht.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 3 – De scheppende geest en het leven

Als wij dat weten, laten we dan maar rustig verder kijken hoe de een-celligen op een gegeven ogenblik tot een celdeling komen zonder directe scheiding. Hoe de meercelligen ontstaan en hoe elke specialisatie van functie in de cellen betekent dat bij celdeling meer organismen ontstaan en daardoor verdere specialisaties.

Dan kijken wij tot wij de eerste mollusk zien, de eerste kwal, de eerste vis, misschien het eerste kruipende dier, de eerste planten en misschien zelfs de eerste mensen. De afstand tussen de eencellige en de stegosaurus is niet groot. Die tussen de stegosaurus en de mens evenmin. Het zijn afstanden in tijd, niet afstanden in uiting. Het is het besef dat de hoofdrol speelt. Juist daardoor kan zelfs de mens soms dingen aan de, hemel lezen, ook al kan hij ze niet goed vertalen. Alleen deze band en de nauwe verbondenheid van alles ongeacht de scheidingen in tijd of ruimte gezien vanuit een voertuiglijk standpunt, maken het de mens mogelijk de toekomst te zien en het verleden te leven, stemmen te horen en stemmen weer te geven.

Zoals het voor de mens is, is het voor alle lever. Want het eerste leven is geschapen toen de eerste lichtstraal, gedreven door datgene wat haar heeft uitgezonden, zocht zichzelf te herkennen. En zich onderscheidend van het duister, zichzelf omschrijvend, daarmee een eigen

COMMENTAAR

Als je de inleiding hoort, krijg je zo het idee: een geest, ach, doet niets anders dan scheppen. Dat is wel waar, ofschoon hij zodra hij in een menselijke vorm komt meer houdt van opscheppen.

Wat is eigenlijk scheppen? Dat is erg moeilijk te definiëren. Als je de inleider in zijn betoog volgt, is scheppen niets anders dan het hergroeperen van bestaande waarden op een zodanige wijze dat ze kenbaar worden en dat deze herkenning op zich eerst mogelijk is na beleving.

Daarbij kom je tot een heel belangrijk punt. Want als je bezig bent over sterren en planeten die bezielde zijn, dan zeg ik; Dat kan wel waar zijn, maar is niet het meest belangrijke dat je iets beleef. Ik vind het mooi dat een kunstenaar kan schilderen, schrijven of componeren, maar ik meen dat het belangrijkste niet eens het eindproduct is, maar eigenlijk het feit dat hij het doet; de beleving waardoor hij het doet. Want dan maakt hij iets waar. Het leven is voor mij een voortdurend proces van een schijnbare verandering waardoor het bestaande beter kenbaar wordt.

Het eerste leven. Ik vind het erg leuk, zo'n eiwitje dat een klap op zijn kop krijgt en dan plotseling muteert tot een eencellige. Daar komt dan een bewustzijn. in. Mooi, maar wat heb je daaraan? Want als je die conclusie moet gaan doortrekken waar kom je dan terecht?

Op het ogenblik, dat je stelt de eerste eencellige wezens werden bezielde door misschien de aarde zelf, maar zeker ook door andere geesten (dus krachten van buiten de aarde) die al op de een of andere manier een zelfstandig bestaan leidden, dan zeg je volgens mij, dat een mens eigenlijk een uit zijn krachten gegroeide amoëbe is, want dat is dan hetzelfde.

Dan zie je die complexe mensenwereld met haar economie, godsdienst, politiek en alle andere kunsten die ze vertonen en zeg je tegen jezelf; Waarom is dat nodig? Voor mij is het niet alleen de vraag; wat is het bestaan? Neen, waarom zijn de dingen zoals ze zijn? Dat vind ik veel belangrijker in een kosmologie.

Als je vraagt: hoe is de zaak ontstaan? Best, dat mag voor mij. Ik vind het meer kosmogonie dan kosmologie. Maar als je probeert te beredeneren wat de zin en de betekenis van alle dingen is, dan moet je toch uitgaan van al het bestaande. Wat bestaat er dan eigenlijk? Heel veel dingen waar wij allemaal tegen zijn, en die wij desalniettemin toch in stand houden. Dat zult u met mij eens zijn.

Wat is de reden daarvan? Kennelijk dat wij tegen onszelf verdeeld zijn. De tegenstellingen, die buiten ons bestaan ik citeer bijna letterlijk de eerste spreker zijn het resultaat van de tegenstellingen in ons die wij buiten ons kenbaar maken. Ik denk, dat heel veel mensen met moeilijkheden zich niet realiseren dat Den Uyl ook hun geesteskind is: En wat dat betreft ook Idi Amin of Menten. Toch is dat allemaal waar. Dan moet je volgens mij niet zeggen; de dingen, bestaan zoals ik ze zie, maar: ik zie de dingen zoals ze in mij reeds bestaan. Ik daarmee is de objectiviteit, waarmee door de inleider even werd geschermd, eigenlijk wel teniet gedaan.

Wat ben ik? Daar is geen antwoord op te geven. Iedereen, die denkt dat hij zichzelf kent, bedriegt zichzelf, tenzij hij het alleen tegen anderen zegt, dan bedriegt hij anderen; tenminste dat denkt hij. De meeste mensen zijn voortdurend bezig een illusie over zichzelf op te bouwen, die ze voor anderen in stand houden, terwijl ze innerlijk de betekenis en waarde ervan ontkennen. En als dat voor mensen geldt, dan zou dat heel misschien wel eens waar kunnen zijn voor een sterregeest, een aardgeest of iets dergelijks.

Onder mensen heb je pure slechte of pure goede. Dan moet dat onder sterren ook waar zijn. En als ik nog wat verder ga, dan moet dat ook in het Melkwegstelsel zo zijn en in de andere sterrenniveaus. Zijn het nu goede of zijn het kwade? Je kunt geen conclusie trekken volgens het gestelde. Je kunt alleen maar zeggen: Voor mij is dit zo. En het is daarom dat ik in dit commentaar graag wil zeggen: Lieve mensen, het kan allemaal wel zo zijn en het is misschien heel erg goed om die dingen eens in u op te nemen en erover te praten, maar u heeft ten slotte toch te maken met wat voor u waar is en wat mogelijk is. Op het ogenblik, dat u alleen kunt denken, als u zo doet (de spreker legt een vinger langs zijn neus), kan een ander denken; Wat een gek mens. Maar denken is belangrijker dan wat een ander ervan denkt. Dus... u legt uw vinger langs de neus of u gaat op uw kop staan.

Elke mens heeft een eigen manier van leven. Hij heeft een eigen belangstelling. Hij heeft een eigen manier waarop hij zich pleegt te uiten. Die dingen zijn dan, uitgaande van de geponeerde stellingen, van het allerhoogste belang. En wat van het hoogste belang is, moet ergens goed zijn. Dus... als u iemand een klap op z'n hoofd heeft, kan dat misschien voor de relatie slecht zijn, maar voor uzelf is het een onvermijdelijk iets; het moet gebeuren. Want als het niet gebeurt, bent u zichzelf niet.

Er zijn dingen, die je ontzettend graag zou willen doen, maar er komt nooit wat van. Dan kun je tegen jezelf zeggen: Dat is vervelend, een foute wereld ...of; ik faal zelf. Maar je zoudt, ook kunnen zeggen. Dat is logisch. Dat kan op dit moment eenvoudig niet waargemaakt worden, omdat ik innerlijk daarin nog niet helemaal geloof. Want als je zegt dat de geest de wereld schept daar komt het eigenlijk op neer dan moet de geest alles scheppen wat voor hem van belang is. En dan zitten we volgens mij weer precies in het oude cirkeltje van de sarasvati (?) en wat je verder nog hebt.

Alles weerkaatst tegen een buitenwereld die ik niet ken. Wat tot mij terugkeert is mijn eigen wezen, mijn eigen gedachten. Maar als ik dat zeg, dan moet dat ook gelden voor degene die zegt: De sterren zijn bezielde. Dan moet ik dat ook zeggen voor hem die zegt.. God is almachtig. God is hier en God is daar. Dat is dan geen kwestie van iets wat buiten mij bestaat, het kan alleen in mij bestaan. Maar als het alleen in mij bestaat, dan is het helemaal niet meer zo belangrijk wat er buiten mij bestaat, want dan is het veel belangrijker wat er zich in mij afspeelt.

U vindt het misschien vreemd dat ik mijn conclusies in deze zin trek. Het zou mooier zijn, indien ik onmiddellijk bezig was geweest met geesten die in vulkanen en op bergen wonen. Ik kan mij voorstellen dat een heetgebakerde geest zich tijdelijk vestigt in een vulkaan. Waarom niet? Maar wat is het nut daarvan? Het nut kan alleen zijn dat je een wisselwerking leert kennen: Maar alles wat je doet is werking. En de betekenis van die wisselwerking wordt bepaald door wat jij daardoor ervaart.

Ik ben bang, dat ik in plaats van een redelijk commentaar te geven. hier in een zedenpreek terecht kom. Je gaat je dan onmiddellijk afvragen; wat is het belangrijkste? Dat belangrijkste

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 3 – De scheppende geest en het leven

---

is volgens mij de zin van de dingen. Wanneer iemand zegt: Er is een licht en dat licht wil zichzelf spiegelen, het leeft in een ledige ruimte en probeert zichzelf waar te maken door delen van zichzelf als een soort werkelijkheid buiten zich te scheppen, dan zeg ik: schitterend. Maar doe ik dat ook? Als u kijkt naar mijn wereld in de geest, dan is dat inderdaad het geval.

Als ik zeg: ik ga eens wandelen in het bos, ben ik de wandelaar en het bos allebei. Voor dat bos moet een ander ook nog even denken dat het bestaat, want als wij het samen eens zijn, dan wordt het meer reëel. Ergens is dat bos iets wat uit mijzelf voortkomt. Maar als u op aarde in een bos wandelt en u zegt: ik heb er genoeg van, moet u niet denken dat het bos weggaat. U kunt zich dan de blaren lopen. Anders gezegd:

Er is wel degelijk een objectiviteit. Er is wel degelijk iets wat bestaat. En of dat nu een groeps- of een rassengeest is of doodgewoon het bos waar je doorheen loopt het moet een objectieve betekenis en waarde hebben. Ik zal die misschien niet begrijpen, dat is wat anders. Misschien dat ik juist door de manier waarop ik zeg "ik heb er genoeg van" het voor mij mogelijk maak om op de eenvoudigste manier het bos te verlaten. En dat ik mijzelf in de war breng. Maar het bos is er. En als dat bos er is en ik moet de stelling volgen dan moet elke boom in dat bos apart leven, dan moet die bezielde zijn. Er moet een geest, een bewustzijn in zijn.

Als ik dat poneer en dat is volgens mij een logische conclusie uit hetgeen de eerste spreker heeft gezegd, dan volgt daar ook nog iets anders uit: de werkelijkheid van het bos bestaat. Maar de relatie tussen mij en het bos wordt bepaald door de wijze waarop ik denk naar het bos toe. Het bos reageert dan op mijn gedachten, op mijn uitstraling. De wederkerigheid is dan ineens iets wat toch verdergaat dan alleen een leegte waarin ik alleen maar projecteer en mijn eigen gedachten terug ontvang: Er is dan sprake van een wisselwerking tussen persoonlijkheden. Ik vind b.v. het beeld van een galactische geest uit het Melkwegstelsel erg mooi, maar die geest kan die baantjes niet in z'n eentje bepalen. Dat moet een samenwerking zijn van alle leven.

Ik geloof inderdaad dat alle leven een bron heeft en tot die ene bron terugkeert. Dat is geloof. De feiten bewijzen mij echter dat de wisselwerkingen tussen leven en de denkprocessen, de bewustzijnsprocessen daaruit volgend een kwestie zijn van realiteiten, van werkelijke ontmoetingen, werkelijke gebeurtenissen en werkelijke conflicten.

Conclusie; Als je je bezighoudt met de scheppende geest en het leven dat hij eventueel heeft voortgebracht, zal je nooit uit het oog mogen verliezen dat de wereld waarin je leeft voor jou een realiteit is. Dat je niet alleen te maken hebt met jezelf en je gedachten, maar wel degelijk met andere gedachten of werkelijkheden of wat het dan ook moge zijn. Wie op deze manier reageert zal zijn eigen instelling moeten vinden waardoor hij op de juiste wijze kan reageren op alles wat er in de wereld rond hem is.

Hoe ik leef en wat mijn leven is, wordt in de eerste plaats bepaald door mijn visie ervan. De dingen waarvan ik niet zeg dat ik ze zou willen hebben, maar waarvan ik zeg dat ik ben, zijn bepalend voor wat de wereld voor mij is. Is dat waar? Ik denk, dat die grondstelling voor een groot gedeelte juist is, maar niet helemaal. Want ik kan dat alleen handhaven, indien ik gelijktijdig in harmonie ben met alles rond mij, dan heb ik niet alleen maar te maken met een gebeurtenisje. Ik heb te maken met de intentie, de mogelijkheden, de reactie, de visie, de wereldbeleving van anderen. Als dat voor ons geldt, moet dat ook voor sterren gelden en voor planeten.

Wij zullen zelf altijd een aantal wetmatigheden kunnen opstellen, die in ons bewustzijn gelden voor de gehele kosmos. Wij zullen geen wetten kunnen opstellen, die ook buiten ons bewustzijn. om te allen tijd en overal gelijk geldig zijn. Dit is misschien een vreemde conclusie. Maar volgens mij is het volkomen juist,; als ik stel: Er is een wet van evenwicht, van gelijkblijvende velden, van harmonie, van oorzaak en gevolg. Ze zijn er omdat wij op een bepaalde manier bestaan. Maar is de harmonie waarover wij spreken nu een evenwicht? Is het een eenheid? Of is het misschien een onevenwichtigheid? Dat kunnen wij niet overzien. Juist omdat wij de kosmische wetten alleen vanuit onszelf kunnen stellen en zelfs bij de wet van oorzaak en gevolg ons soms zullen moeten afvragen, of het gevolg niet de oorzaak is van

hetgeen wij als oorzaak beschouwen want tijd is ook een relatieve kwestie volgens de redeneringen van de eerste spreker dan blijft ons alleen over ons vast te houden aan ons besef. Daarom zou ik ongeacht al hetgeen er omtrent de kosmos is gezegd en wat ongetwijfeld waar is, heel mooi en heel goed, mijnerzijds de volgende aantekeningen daarbij willen plaatsen:

1. Wat wij ook weten van de kosmos, wat wij ook weten. van al hetgeen er gebeurt, het is altijd onze visie. Daarom zullen wij, in het gehele leven van onszelf moeten uitgaan. Wij zullen in onszelf moeten zoeken naar datgene wat voor ons vrede of vreugde is en naar wat voor ons angst of leed betekent. Wij zullen in de erkenning dat het in ons bestaat echter ook de mogelijkheid moeten vinden om het een andere vorm te geven. Wij leven in een realiteit, maar de betekenis voor ons van die realiteit kunnen wij steeds wijzigen.
2. Uitgaande van de inleider ben je geneigd aan te nemen, dat alles een beetje wordt bepaald. Je hebt zoveel geesten boven je, dat je zelf niets meer hebt in te brengen. Dat is alleen waar, als wij onze eigen machteloosheid voortdurend onderstrepen. Naarmate wij echter tot een beter besef komen van onze mogelijkheden, onze kracht en de zin van ons wezen in de uiting, zullen wij ongetwijfeld steeds meer tot stand kunnen brengen. Ofschoon wij daarvoor slechts onze eigen middelen, wegen en mogelijkheden gebruiken, kunnen wij onze relatie met de wereld wijzigen. De manier, waarop dat kenbaar wordt in verschijnselen, zal voor anderen misschien niet dezelfde betekenis hebben, maar daar kunnen wij ons helaas niet mee bezighouden. Want de betekenis, die het voor een ander heeft, kunnen wij niet overzien. Het enig overzienbare is onze eigen wereld. Dus moeten wij werken met onze eigen middelen, uit onze eigen krachten. Wij zullen moeten trachten ziende wat er in ons leeft die uiting te scheppen welke voor ons de juiste uitdrukking is van een wereldharmonie, van geluk, van vrede en vreugde.
3. Wetend, dat de gehele samenwerking van de sterren en de krachten die daarin leven een realiteit is en uit mijn geestelijk bestaan beseffend welke enorme krachten door de ruimte zweven zonder dat ze ooit voorde mensen kenbaar zullen zijn, constateer ik dat de mens niet in staat zijnde net de rede of met zijn zintuigen iets van die krachten te beseffen wel degelijk innerlijk daarop reageert. De mens is, geesten reageert op elke geest. Elke scheppende werking van de geest wordt aanvoeld en kan door de mens zelfs weerkaatst worden. Daarom zullen wij rekening moeten houden. met wat wij aanvoelen en dit aanvoelen moeten vertalen in termen van het eigen denken; wat dan weer moet leiden tot een eigen wereldvisie en een eigen daadstelling binnen die wereldvisie.
4. Alle geloof is aanvaardbaar, mits het door ons volledig wordt beleefd. Datgene wat wij alleen maar geloven zonder dat wij het beleven, is waardeloos en zinloos. Alle overtredingen, die wij koesteren hebben alleen betekenis, indien de overtuiging zo sterk is dat wij haai in de wereld weerspiegeld willen zien en zo proberen in een voortdurende wisselwerking met die wereld op enigerlei wijze daaraan vorm en gestalte te geven. Wij zijn voor onszelf de enige actieve factor, die op grond van zowel aanvoelen als denken, beseffen en overwegen in staat zal zijn om in de gehele wereld, die wij misschien toch ook wel een beetje zelf helpen scheppen die toestanden tot stand te brengen waarin wijzelf vreugde, rede en misschien zelfs een juister erkenning van onszelf vinden.

ZEGEN

De zegen is een visnet waarmee men aardig wat vis kan binnenhalen, omdat door de nauwe mazen over het algemeen de vissen zich niet kunnen onttrekken aan de voortdurend grotere

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 3 – De scheppende geest en het leven

---

beperkingen die je ze oplegt. De zegen, die mensen naar ze zeggen van boven verwachten, is een droom waardoor ze zichzelf op gelijksoortige manier laten beperken. Zegen is iets wat je krijgt. Maar als God iets is wat je mede bent, wat in een ieder leeft, dan behoef je niet over zegen te spreken, dan kun je alleen maar spreken over de waarheid, die in en vanuit jezelf werkzaam is. Doe dat dan liever en laat u niet vangen in de vrome spreuken van hen die u verlossing, eeuwige zaligheid, het einde der wereld of het paradijs op aarde voor uw kinderen en verdere zegeningen beloven, indien u alleen maar wilt nalaten zelf te denken. Denk, voel, leef zelf. Dat is de zegen, die de Schepper ons heeft gegeven. De enige voor zover ik weet, maar wel de hoogste: het feit, dat u een ego bent met een eigen weg, met een eigen besef en een eigen vermogen om de Schepper Zelf in u te erkennen.

PER EXPRESSE

Als de slak haast heeft, haast zij zich langzaam. Toch zegt ze tot zichzelf: Ik ga nu per expresse.

Als een mens haast heeft en hij haast zich langzaam, dan gaat hij snel. Als hij echter probeert sneller te gaan dan hij kan, gaat hij langzaam.

Juist omdat wij begrijpen, dat per expresse eigenlijk niet alleen maar spoed betekent, maar "bij uitzondering", kunnen wij misschien dat "per expresse" beter vertalen als: een ons uitzonderlijk concentreren op of het beseffen van datgene waarmee wij dan zo'n haast hebben.

Hoe meer wij begrijpen wat belangrijk is, des te sneller wij het verwezenlijken. Hoe meer wij voelen wat juist is, des te sneller wij het waar kunnen maken. Maar dan moeten wij niet proberen de zaken te forceren. Wij kunnen geestelijk en stoffelijk nu eenmaal geen ijzer met handen breken. Integendeel, wij moeten met de kracht, de mogelijkheden en de middelen die wij hebben gestaag bouwen aan datgene wat wij tot stand willen brengen. Niet datgene wat wij als uiting daarvan beschouwen, maar wat wij innerlijk en intens bedoelen met de uitingen, die wij misschien nastreven.

Wij zullen dan zien dat de dingen eerder waar worden dan wij dachten. Dan gaat het werkelijk per expresse. En als je daarbij bovendien nog het besef hebt vaal het Goddelijke en je kunt je beroepen op een kracht waarin je intens gelooft, dan is er een soort garantie bij. Dan is het "per expresse" en "aangetekend", want dan is er een stempel van hogere zekerheid, waaide en kracht aanwezig. En daardoor zul je, juist omdat je gestaag maar zonder bijzondere nadruk je richt op hetgeen je juist acht, waarmaken wat werkelijk daarachter schuilt.

Je zult dan die ervaring vinden die, voor jou geestelijk de meest belangrijke is. Dan zul je die uitdrukking vinden waarin voor jou niet slechts tijdelijke waarden of begrippen, maar in feite eeuwige waarden van het "ik" manifest worden.

De meeste mensen hebben of teveel haast om iets zelf te doen en verknoeien het daardoor of ze menen, dat een ander zich moet haasten om iets waar te maken; en dan gebeurt er helemaal niets. Daarom is langzaam aan, maar je concentrerend op dat wat je wilt waarmaken, eigenlijk de enige weg die je kunt volgen. Ik meen, dat dat zowel uit de inleiding als uit de commentaren naar voren is gekomen, want gelooft u mij, u maakt zelf voor een groot gedeelte de wereld die u beleeft, niet de wereld waarin u moet leven.

LES 4 - HET ONTSTAAN VAN LEVEN OP DEZE WERELD

Tweede blok A

Wanneer moet je eigenlijk spreken van leven? Stel u een wereld voor vol van brakende vulkanen, een wolkendek, een wat brijchtig met lava doordrenkt land en verder niets. Toch leeft daar al iets. Daar zijn al elementen die leven aantrekken. Later zullen wij ze misschien salamanders noemen of luchtgeesten: watergeesten en aardgeesten, eigenlijk zijn het de bewoners van de eerste elementen. Ze zijn bezielende krachten.

Een deel van hen bindt zich tamelijk intens aan die vorm van bestaan. Ze zijn half geestelijk, half stoffelijk en ook een beetje astraal. Een ander deel dobbert door de brij totdat op een gegeven ogenblik de zon een enorme reactie vertoont op een boodschap van buiten en daardoor plotseling de regen ontstaat, het water komt:

Waar het water komt, daar ontstaat veel stoom en meer water. Er ontstaat een aantal wereldzeeën, betrekkelijk klein, een beetje puree-achtig zo hier en daar door al die stoffen die daarin zijn opgelost, alle as die erin drijft. Dan gaat dat verder.

Er zijn wat geesten die zich daarvan een beetje terugtrekken. Ze voelen er niet veel voor; Er komt dan een ogenblik dat er wederom een uitbarsting plaatsvindt. In die uitbarsting ontstaat dan het meeste levens de halfeiwitten gevolgd door de eencelligen.

Nu zijn er een aantal entiteiten. die zeggen; Wij zouden daar best iets mee kunnen doen. Maar ja, het zijn van die kleine wezentjes, je kunt je niet helemaal daarin verdiepen, ze zijn zo eenvoudig. Er zijn wel instincten, maar met zo'n wezen heb je eigenlijk geen ervaring. Ze nemen dan hele scholen. Het is alsof een entiteit een hele familie, die door deling van die simpele eencelligen wordt geschapen, voor haar rekening neemt. Het zijn verspreide lichamen die vaak over tamelijk grote afstanden door de wereldzee drijven en langzamerhand zich ontwikkelen tot nog steeds absorbeerdere van chemicaliën of absorbeerdere van ander leven.

Dan ontstaan er meercelligen. Van de meercelligen komen we langzaam maar zeker naar de eerste zeer eenvoudige levensvormen, een beetje molluskachtigen. Er is dan werkelijk al reden om je intenser met dat leven bezig te houden. Zo gaat het een hele tijd verder. U kent allemaal het verhaal ik behoef het niet in details te vertellen van de eerste reptielen; de eerste wezens die steeds meer uit het water aanland komen, zoiets als de longvis b.v.. Onder hen zijn er steeds meer die in de moerassen gaan leven. Moerassen zijn er in die tijd genoeg, want er is ontzettend veel regen en betrekkelijk weinig zon.

Zo ontstaat er langzamerhand een vorm van leven, die zich in de varenwouden probeert te handhaven, maar de meeste kansen zijn eigenlijk wel in wat men tegenwoordig de vloedgrens zou noemen: het gebied waar de wateren van de primitieve oceaan tegen de nog niet geheel gevormde moerasachtige oevers aanklotst. Daar ontstaan ook de eerste grote vormen.

Daar verschijnen de eerste warmbloedigen. Koudbloedige wezens van allerlei grootte zijn reeds aanwezig en een bepaalde soort blijft nog een hele tijd in dat grensgebied vertoeven. Wij noemen ze robachtigen omdat ze iets weg hebben van een zeerob. Ze zijn overigens wat slanker van bouw. Ze leven in kolonies en ze kennen een zeer strikte rangorde. Als deze wezens zich een beetje gaan ontplooiën op aarde (het zijn kolonies van misschien een paar honderd hier en een paar honderd daar), dan komen er entiteiten die al een stoffelijke ontwikkeling hebben doorgemaakt en die zeggen: Hier kunnen we misschien iets aan doen. Zij proberen dan vanuit hun sfeer, middels allerlei astrale krachten en werkingen, met deze wezens in contact te treden. En waarachtig ... het lukt.

Langzaam aan wordt het mogelijk een soort lichtschijnsel te creëren. De wezens reageren daarop. Ze zijn telepatisch zeer ontvankelijk en het is mogelijk hun instinctieve drang: zelfs

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 4 – Het ontstaan van leven op deze wereld

---

voor een deel te reguleren. Er ontstaat voor het eerst op deze aarde een levensvorm die denkt zij het beperkt, die iets van verering of een eredienst kent. Deze eenvoudige levensvorm heeft een gemeenschapsleven waarin de prooi wordt gedeeld en men tezamen bepaalde taken verricht.

In deze tijd komen ook insectenvolken voor, maar die hebben een snelle ontwikkeling en ze verdwijnen *ook* weer heel snel. Er is een tijd geweest van reuzenmieren. Die zijn voor een groot gedeelte eenvoudig verdwenen; daarvan is niets overgebleven. Er zijn ook andere volkeren geweest die doen denken aan de vliesvleugeligen. Men zou het een heel vroege vorm van bijen kunnen noemen. Die insecten hebben wel een groepsinstinct, maar helemaal gaat het toch niet. Het is net alsof ze op een gegeven ogenblik terugschrikken voor een individuele ontwikkeling. Toch hebben de geesten, die geïncarneerd zijn geweest in de robachtigen de behoefte gekregen om zich vrijer te bewegen, om a.h.w. meer zichzelf te zijn, *zich* een beetje los te maken van alle ritmen van de groep. Het resultaat is, dat ze inderdaad, voor een groot gedeelte weer zijn geïncarneerd in warmbloedigen. Dan komen we bij de apen terecht, beter gezegd bij de verre voorvaders *van* de apen.

Nu is dit een enorm stormachtige tijd. In deze periode hebben wij namelijk te maken met alle soorten leven die men zich maar denken kan. Er is b.v. een paard, al is het niet veel groter, dan een fox terrier; het zal later ongeveer zo groot worden als een herdershond. Er is een voorvader van de hond, die vreemd genoeg in die periode groter is dan het paard.

Er zijn allerlei soorten reptielen. We zien langzaam maar zeker de hele familie van de sauriërs van de grond komen. Er ontwikkelen zich bepaalde dikhuidigen, waarvan u nu nog enkele vormen overheeft.

Daar is ook de voorvader van de aapachtigen die later aanleiding zal worden tot het ontstaan van de premenselijke stammen. Kortom, elke vorm van leven die u tegenwoordig nog kent is in beginsel in die tijd aanwezig.

Als je dat zo vertelt, is het een eenvoudig verhaal. De meeste mensen begrijpen niet dat zo iets miljoenen en miljoenen jaren vergt. Het is zo ongeveer gegaan, Wat was hierbij nu het belangrijkste?

In de eerste plaats: de elementalen blijven voor een groot gedeelte, op aarde bestaan. En omdat contact tussen dierlijke en astrale vormen (denk aan de kolonies van de robachtigen) althans voor bepaalde soorten heel normaal is geweest, is het *ook* mogelijk voor deze astrale vormpjes om gewoon te integreren in de natuur.

Als u tegenwoordig een sprookje hoort over een nimf die in een bron woont (een najade) of van een geest die in een boom woont, dan halen de mensen hun schouders daarover op. Als je het hebt over het kleine volkje, dan zeggen ze; Nu ja, dat is in Ierland. De Ieren zijn nu eenmaal grote leugenaars, grote vechters en grote drinkers.

Als ik echter kijk naar wat er gebeurt, dan blijkt dat de astrale vormen, die met hun leven een rol spelen in de verschuiving van de elementen, zich aangetrokken voelen tot stoffelijke wezens, die iets van diezelfde vrijheid genieten, die zich ook bewegen, zich vestigen, die jachtgebieden kennen, die angst kennen. En onwillekeurig komt het tot een uitwisseling.

De natuurgeesten waarschuwen het dierlijk leven. Het is zelfs zog dat in de tijd van de Tvrannosaurus en de Tyrannosaurus Rex hele kudden kleine warmbloedige dieren reeds wegvluchten lang voordat er wat te zien is, omdat er toevallig een astrale flikkering voorbij is gegaan: een waarschuwing. Het leven is niet alleen stoffelijk, zoals u misschien denkt. Er is een zeer lange periode geweest waarin half stoffelijke en stoffelijke levensvormen een eenheid vormen. Ze leven in een soort symbiose waardoor de elementalen voor zich allerlei interessante ervaringen en prikkels vinden in de reacties van het stoffelijke, en omgekeerd alles wat in de stof leeft grotere mogelijkheden of zekerheden verwerft dank zij juist de reactie op deze natuurgeesten.

Dit is natuurlijk mystiek wat ik nu vertel, want ik kan het niet bewijzen. Maar geloof mij, de elementalen hebben in die tijd een heel belangrijke rol gespeeld. Het was zeker niet alleen het werk van de groepsgeesten dat hier van betekenis was. Het was wel degelijk ook de bescherming, die vele soorten hebben genoten doordat ze op de een of andere manier harmonisch werden met de elementalen. Dit geldt zelfs voor de vuur-elementalen (later salamanders genoemd, die in bepaalde gevallen gebieden a.h.w. beschermden. Dus niet verteerden, omdat daar met hen harmonische soorten leefden. Het betreft hier overigens voor een groot gedeelte salamanderachtige wezens. Ik neem aan, dat de geschiedenis van de vuurspuwende draken uit die tijd stammen.

Nu weet ik wel, vuurspuwende draken, zoals die in sprookjes voorkomen, zijn er niet geweest. Ze zijn er echter wel geweest in die zin, dat ze net als sommige koeien tegenwoordig nog gassen konden produceren die onder bepaalde omstandigheden zeer ontvlambaar waren. Als tegenwoordig een koe nog een stal in brand kan steken, is het misschien denkbaar, dat er een bepaalde soort draak was, die kort na het voederen gassen uitbraakte. En als er dan toevallig omstandigheden waren waardoor ze konden ontbranden (dat kon een spontane ontbranding zijn), dan konden ze vuurspuwer. Zo ziet u, zelfs sprookjeswezens vinden in het verleden, wel degelijk hun plaats. En niet op een bovennatuurlijke manier, maar op een heel andere wijze dan in de wereld van vandaag. Het is gewoon een ontwikkelingsstadium van zaken die u nog vandaag de dag kent.

Een zeer belangrijke scheiding treedt op, wanneer we ook op: het vaste land een scherpere verdeling krijgen van de jagers en de eters. De eters voeden zich met plantaardig voedsel. Enkelen van hen zullen in de primitieve periode ook nog bepaalde minerale stoffen als hoofdbestanddeel van hun voeding gebruiken. Daarnaast zijn er de jagers die hun prooi zoeken. Dit betekent dat een andere indeling tot stand moet komen. Als je allemaal plantaardig voedsel eet, dan stoor je elkaar niet zolang er genoeg is. Je kunt dan in grote gemeenschappen leven. Maar op het ogenblik, dat er prooi-jagers komen is het ook nog belangrijk om je te verdedigen. Dan moeten er dus eenheden worden gevormd die juist voor de verdediging mee georganiseerd zijn. Dat betekent een verandering in besef, in instinct. Het betekent tevens een totaal andere benadering van het bestaan.

Het leven hoog in de bomen van de voorvaders van de apen was tot op die dag eigenlijk niet nodig. Alleen bepaalde pterodactylen (reuzen vleermuizen) moesten wat hoogte hebben anders konden ze niet wegfladderen. Die deden het bij voorkeur zo, dat ze een heel lange startbaan hadden, zoals b.v. een D.C. 9 of een ander transatlantisch vliegtuig. Voor de rest was er geen behoefte om een hoog punt te kiezen. Bescherming op een hoog punt? Waar had je dat voor nodig? Uitkijken? Waar had je dat voor nodig. Maar nu wordt het anders; en dit betekent ook dat er angst wordt geïntroduceerd. Een gemeenschappelijke reactie. Een veel grotere behoefte dan voorheen aan een aantal signalen, aan taal. Deels telepatisch in die periode, ongetwijfeld. Die telepatische taal maakt ze weer ontvankelijk voor wat elementalen maar ook groepsgeesten te zeggen hebben. Vanaf dat ogenblik krijgen we een versnelde ontwikkeling.

U zult wel begrijpen, dat het leven op aarde niet helemaal van de aarde alleen afhankelijk is. Per slot van rekening, er zijn onnoemelijk veel sterren, die allemaal een persoonlijkheid hebben, een bepaalde invloed uitoefenen. Een astroloog weet dat vandaag de dag nog. Al die invloeden werken in op de zon en op het zonnestelsel. Dat houdt in dat er voortdurend wijzigende condities kunnen optreden. Niet alleen ijsstijden, maar ook perioden van zeer sterke activiteit, die aanleiding zijn tot het vormen van steeds complexere zenuwstelsels. Perioden van rust waarin een soort traagheid intreedt en de vormen zich stabiliseren. In deze perioden zijn de vroege voor. vaders van aap en mens op een punt gekomen, dat ze uit de wouden moeten komen.

Nu is de oplossing van dit probleem eigenlijk zo eenvoudig dat het mij, verbaast dat er nog niemand op is gekomen. Wat is er gebeurd? Er zijn vlakten ontstaan. Lava is buitengewoon vruchtbaar. Er is zonneschijn, maar niet veel. Er is wel veel regen. Bepaalde gebieden in de bergketens zijn zeer gevaarlijk, want zo'n regenbui kan daar plotseling allerlei stortvloed en

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 4 – Het ontstaan van leven op deze wereld

---

overstromingen teweeg brengen. Op de vlakke ben je echter betrekkelijk veilig. En omdat de basis daarvan toch voor een groot gedeelte lava was, heeft men die vlakke gekozen waar een bijzonder rijke plantengroei was. Een plantengroei waarvan juist de jonge scheuten zo heerlijk en verleidelijk waren voor de nog steeds plantenetende voorvaders van de mens, want uw vroegste voorvader was vegetariër; die wist nog niet beter.

Het is duidelijk, dat de keuze voor dat soort *voedsel weer* betekende, dat je je moet beschermen. De voorvader van de mens neemt een aantal gewoonten en gebruiken over van de planteneters en mengt zich voor een deel ook tussen hen. Het is dus helemaal niet zo vreemd, als u hoort dat de voorvader van de mens samen voederen, samen eten met de voorvaders van hertsoorten, van paarden, van allerlei soorten planteneters, misschien, oerossen en oerkoeien. Dat zijn hun vijanden niet, integendeel. Die zijn door hun sterke telepatische contacten met natuurgeesten vaak nog eerder op de hoogte van gevaar dan de mensen, die tot dan toe in een andere omgeving hebben geleefd en de signalen dus niet zo goed kennen.

Je moet dan kunnen meelopen als er gevaar dreigt. Anders gezegd, de voortbeweging en ook de waarneming wordt belangrijk. Degenen die tot op dat ogenblik op vier pootjes liepen, gingen steeds meer op de achterpoten staan en ook dit is een menselijke kwaliteit die bewaard is gebleven. Zeg maar iets onaangenaams tegen een mens, hij staat meteen op z'n achterpoten.

De situatie van het wordende mensdom is een zeer wonderlijke, want er zijn nog steeds contacten met natuurgeesten, natuurkrachten, elementalen en roet rassen en soortgeesten. Steeds meervormen er zich groepen, die een afzonderlijk gedrag vertonen, want ze moeten zich aanpassen aan de omgeving en aan alles wat er gebeurt. Dientengevolge ontstaan er steeds meer groepsgeesten: entiteiten die een bepaalde groep begeleiden.

De contacten, die in het begin vaak nog gevisualiseerd kunnen worden, zullen door de concentratie op de gevaren in de omgeving steeds minder worden waargenomen. Wat er overblijft is een soort telepatische impuls die zeker niet vergelijkbaar is met een bewust proces. Het is eerder een onbewuste uitwisseling van signalen waarvan de eindconclusie, getrokken door de geest en niet door het wezen in de stof bezielde als het ook moge zijn als een drang naar voren treedt. Hier splitsen zich ook de levensgewoonten van de verschillende groepen.

Er zijn andere entiteiten gekomen. Er is nog wel een groepsgeest of een rassengeest die het geheel overziet, maar de rassengeest laat zoveel mogelijk over aan de groepsgeest. Hij kan alleen nog maar zorgen dat de soort gunstig evolueert, maar niet meer dat daarbij instinctieve drang en dergelijke overal gelijk worden ontwikkeld: Die grondwaarden liggen in de levensomstandigheden. De rassengeest trekt zich a.h.w. terug.

De groepsgeesten veroorzaken allerlei fenomenen die steeds beter worden begrepen. Wat zijn die fenomenen? Wezens, die ook al doordat ze in feite niet tot de sterksten behoren op samenwerking zijn aangewezen, zullen natuurlijk een taal ontwikkelen. Dat behoeft u helemaal niet te verbazen. Er zijn in deze dagen honden, die 800 tot 1000 uitdrukkingen kunnen begrijpen. Het zijn er niet veel, maar ze zijn er. Het is dus duidelijk, dat in die tijd een vocabulair van 80 tot 100 klanken en signalen te weinig was. Ontwikkeling van taal werd noodzakelijk. Daarbij ga je natuurlijk uit van de grondklanken die zijn ingebouwd in de structuur van het strottenhoofd. Langzamerhand ga je ze combineren.

Er ontstaat een soort oertaal die met gebaren moet worden aangevuld, maar daardoor wordt ook de communicatie met de geest anders. Tot nu toe was het een kwestie van meetrillen met de gedachten van anderen. Nu wordt de nadruk meer gelegd op signaal auditief of visueel of beide en is de aandacht dus meer gespist op de vage drang die eens werd verstaan en die voerde tot een onmiddellijke reactie, maar die nu eerst moet worden omgezet in signalen voordat ze aanvaardbaar wordt.

Er ontstaan rassen. De evolutie van de rassen op aarde is een hele geschiedenis. Er zijn reuzen geweest. Er zijn minimannetjes geweest; de pygmeëen zijn daarvan nog een overschot. Overall evolueert nu de groep in overeenstemming met haar omgeving, behoeften en mogelijkheden. De gevaren zijn hierbij van heel groot belang, want het is tegen het gevaar dat je je als gemeenschap moet beschermen. Dit betekent dat de ene groep veel harder moet kunnen lopen dan de andere en dus betere hardlopers gaat voortbrengen. Het is niet voor niets dat een bepaald ras in uw tijd nog steeds de beste atleten juist op dit terrein voortbrengt. Andere groepen worden misschien meer agressief. Sommigen zoeken het juist in hun beweeglijkheid, anderen eerder in een enorme moed en een monolithisch vermogen om te blijven staan tegenover aanvallen van enorm grote wezens.

De groepsgeesten proberen nog steeds te helpen, ze proberen nog steeds in te grijpen. Daarvoor moeten ze nu verschijnselen produceren. Benoemd worden ze niet. De benaming is gewoon verdwenen. Hoogstens zal iemand zeggen Dat lijkt mijn vader of mijn grootvader wel. In sommige gevallen zeggen ze alleen: Hier zijn verschijnselen die zeggen "je mag niet". Ze beseffen niet dat er wordt gezegd: dit is gevaarlijk. Zo ontstaan taboes. Zo ontstaat verering van de voorouders, een van de eerste beginselen.

Gelijktijdig, wordt de drang van de instincten geringer. Zeker, de instincten werken nog wel, maar ze werken nu meer op individuele basis. Het kuddereageren dat in de tijd van de overheersende en dominerende groepsgeest elke menselijke groep steeds als een eenheid deed handelen, verdwijnt en er ontstaan sterke differentiaties binnen de groep. Dat is eigenlijk wel de bestaans- en ontstaansgeschiedenis van het leven op aarde zoals u het kent.

Wij zouden hier zeker allerlei theorieën bij kunnen halen. Wat ik u hier heb weergegeven is zeer eenvoudig, het ontstaan van het leven op aarde zoals de geest dat ziet. De geest let daarbij minder op verschillen dan u doet. Wij zien geen grote verschillen tussen de rassen, die achtereenvolgens de suprematie krijgen. Wij zien niet zo'n groot verschil tussen homo sapiëns en de vroegere vorm met een andere schedelbouw en andere borstkas; dat zijn ten slotte maar uiterlijkheden. Het gaat ons om het verstand.

Dat verstand ontwikkelt zich zeer snel. Als je niet meer door je instincten wordt gedomineerd, maar je je binnen de groep moet handhaven en je bovendien met de groep tegen vele bijzonder grote gevaren moet verdedigen, dan is het logisch dat je gaat denken, dat je alles gaat beschouwen, dat je de mogelijkheden ervan gaat overwegen. Dus heb je een goed geheugen nodig. Niet alleen voor het terrein waarin je je beweegt, maar ook voor de verschillende mogelijkheden die er zijn, indien er een zeker gevaar opdoemt.

Als iemand ziek wordt en hij wordt beter als hij van die of die bessen heeft gegeten, dan geef je die bessen aan een volgende zieke. Of misschien heeft iemand eens een lied gezongen voor een zieke, dan zing je dat lied weer voor een zieke, want het zou kunnen helpen. Er ontstaat dus iets wat lijkt op primitieve geneeskunde.

Enkele mensen, die gevoeliger zijn gebleken voor de krachten die uit de geest en uit de wereld der elementalen contact zoeken, worden haast automatisch wijzen, priesters, sjamanen. Dat kan haast niet anders. Zij zijn gevoelig en daardoor kunnen zij in vele gevallen inderdaad meer weten dan anderen. Maar ze kunnen niet duidelijk maken, hoe ze het weten. Ook in die dagen wazen er al heel veel sceptici die zeiden; Die medicijnman kan mij nog meer vertellen:

De situatie waarin zij zich bevinden, dwingt hen ertoe om bepaalde gaven te vermommen, ze aanmeer zichtbare zaken op te hangen. Zo ontstaan de eerste magische rituelen en rituelen. De wetenschap gaat schuil achter een vorm van poppenkast die op zichzelf niet altijd geheel zinloos is, maar die vooral ten doel heeft om het juiste contact mogelijk te maken. En daarmee zitten wij aan het begin van de menselijke beschaving.

Er zijn groepen, kleine misschien, maar die zich toch beschouwen als een natie in die dagen. Er zijn priesters; mensen die zich bezighouden met de geestelijke waarden en krachten: Er zijn natuurlijk ook de leiders in de strijd en op de jacht. De dictators van die tijd misschien. Er is de strikte rangorde binnen de gemeenschap. de indeling in standen. En als je dat nu allemaal

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 4 – Het ontstaan van leven op deze wereld

---

hebt beschouwd, dan wordt het hoog tijd je te gaan afvragen, of dit in kosmische zin ook elders kan plaatsvinden.

Het blijkt dan dat de gehele ontwikkeling uitgaat van een planeet die zelf actief is; die dus een eigen kernactiviteit heeft waarbij het aanwezig zijn van een atmosfeer natuurlijk ook mede een rol speelt. Hier treden namelijk deze elementale krachten op. Waar elementalen zijn, wordt het eerste, zij het in geheugen nogal zwakke denkvermogen, geschapen. Dit denkvermogen kan zich in stoffelijk vorm bevestigen, indien het bestaan binnen het element niet bevredigend is.

Bijna elke planeet die wordt gevormd kent een periode waarin elementalen daar levenscondities vinden, die voor hen aanvaardbaar en juist zijn. Het astrale leven en de astrale bewustzijnsontwikkeling in de kosmos is dus betrekkelijk groot.

De levensduur van een elementaal is eveneens behoorlijk: Er zijn er bij die een paar duizend jaar kunnen bestaan. Daarna verdwijnt een groot gedeelte van het besef en gaat het a.h.w. weer terug naar de bron. Daarom zegt men in sprookjes wel eens dat de elementalen geen ziel hebben. Dat is niet helemaal waar. Het is eigenlijk een ziel die maar een tijdelijke vorm heeft en vanuit deze vorm naar een verdere ontwikkeling door kan gaan of weer moet terugkeren naar de bron, wanneer de vorm in haar mogelijkheden is uitgeput. Die elementalen zijn er door de hele kosmos.

Als die elementalen er zijn, dan zijn er ook bezielde levensvormen. Daar waar een cel of zelfs een vorm bestaat hoe simpel ook waarin actie en reactie mogelijk is, waarin belevingsmogelijkheden schuilen, daar is de kans heel groot dat die vorm bezielde wordt. Overal waar hogere levensvormen kunnen voorkomen, daar ontstaan rassen en groepsgeesten. Dan is dus het hele Al wel bezielde en overal zal er dus leven zijn. Maar niet alle leven ontwikkelt zich tot mensen of dieren van een soort die u kunt kennen. Het is heel goed mogelijk, dat ergens plantaardig leven de top wordt. Het is ook heel goed mogelijk, dat juist temidden van een groepsleven slechts een eenling, een uitgestotene, tot een verdere ontwikkeling van besef komt en zo in feite de leider gaat worden van alle anderen. Er zijn duizend en een mogelijkheden.

O zeker, de menselijke vorm, wordt hier en daar in het. Al wel herhaald (niet geheel identiek, maar redelijk identiek), maar dat is niet zo belangrijk. Belangrijk is, dat er overal leven kan ontstaan, dat overal een bezieling van stoffelijke vormen kan plaatsvinden, dat overal een menselijke ontwikkeling qua bewustwording en bezieling denkbaar is.

Als wij ons bezighouden met kosmologie, dan moeten wij niet alleen zeggen: alle sterren zijn voortdurend in beweging en alle sterren beïnvloeden elkaar en hun planeten. Wij moeten zeggen, dit gehele heelal is vol van geestelijk bestaan, van astraal leven en van tijdelijk met de stof verbonden besef en leven. Dan pas krijgen we een beeld van de werkelijkheid. Als ik dat beeld nog wat verder wil doorvoeren wat ik dan tot besluit van deze lezing wil doen dan kom ik tot de conclusie:

Overal, letterlijk overal, zelfs in het niets van de ruimte waar op enigerlei wijze elementen bijeen zijn, al zijn het maar partikels stof, daar is een mogelijkheid dat een astraal wezen ermee speelt en op den duur zich er zelfs mee vereenzelvigd en zo een deel ervan bezielt. Het hele Al is dus bezielde.

Nu kunnen we ons wel op de borst kloppen en zeggen dat wij van de menselijke ontwikkeling dan toch wel de kroon, de top der beschaving zijn. Wij zijn de ontwikkeling die het dichtst bij God staat. Ik vind het eigenlijk een brutaliteit om dat zo te zeggen, maar dat neemt niet weg dat anderen er net zo over kunnen denken.

Het ontstaan van het leven op aarde is misschien deels een toeval.

Ik geloof niet dat de zon heeft gezegd Nu ga ik eens uitbarsten, opdat daar op aarde in die primaire wereldzee eindelijk het een en ander kan gebeuren. Maar de mogelijkheid. Was er en het bewustzijn dat zich daarvoor interesseerde, was aanwezig. Dat is belangrijk. Indien er in deze kosmos niet overal bewustzijn aanwezig zou zijn hoe dan ook dat zich voor alle

verschijnselen interesseerde en de neiging had om zich met interessante verschijnselen tijdelijk te integreren, dan zouden wij de wordingsgeschiedenis van het leven rustig kunnen overslaan. Maar dan is er tussen alles ook een verwantschap, want de grenzen die je trekt tussen werelden of tussen de soorten op de wereld, bestaan geestelijk niet.

Je zegt niet tegen een geest, Wat bent u geweest? Een mens? Van welk ras, van welk land? Of: Wat ziet u er vreemd uit. Bent u vroeger misschien een poes of een hond geweest? Dat zeg je niet. Je toetst elkanders bewustzijn. En dat betekent dat het bewustzijn van al die werelden ergens met elkaar verbonden is.

Er is een onvoorstelbaar fijn maaswerk van bewustzijn geweven door het geheel van de kenbare ruimte. En overall ontstaat weer bewustzijn, leven, persoonlijkheid. Hoever het zich zal ontwikkelen vanuit menselijk standpunt gezien, wat er eventueel zal worden bereikt, ach, dat is niet zo, belangrijk. De ene soort gaat misschien met ballons de ruimte in, de andere kiest daarvoor meer een platte doosvorm en de derde heeft zeer onregelmatige vormen en doet aan ruimtevaart. En de mens maakt een soort superrotje en schiet zichzelf naar de maan. Dat komt voor, maar belangrijk is het niet. Belangrijk is het bewustwordingsproces.

Als ik aan het einde van deze korte les alles mag samenvatten, dan wil ik op het volgende wijzen

De elementalen, die ook nu nog op aarde bestaan, zijn uw verwanten. Ze horen ergens bij u. Zonder hun leven in de elementen van een voor het stoffelijke leven van meer ingewikkelde vormen nog niet geschikte wereld, zou er waarschijnlijk geen bezieling zijn geweest waardoor de latere vormen zich konden ontwikkelen.

Wij spreken over rassen en groepsgeesten als zijnde hoge entiteiten: Maar in feite zijn ze wezens zoals u, alleen zijn ze zich meer of anders bewust van hun mogelijkheden en meer en ander dan u geïnteresseerd in bepaalde ontwikkelingen. Wij zijn niet anders. Wij zijn gelijken. En in deze gelijkheid putten wij allemaal uit dezelfde bron van kracht. In deze gelijkheid beïnvloeden wij allemaal elkaar. Als je klein bent, zul je natuurlijk door het dictaat van vaste sterren meer getroffen worden dan iemand die groter is, bewuster en vrijer, maar je wordt erdoor getroffen.

U leeft in een besef dat een hele kosmos omvaamt en dat in die kosmos een bepaalde hoofdontwikkeling onvermijdelijk heeft gemaakt, maar daarom bent u nog geen marionet. Want als u leert de mogelijkheden die er zijn te erkennen, kunt u ook de meest waarschijnlijke mogelijkheid vermijden. U kunt een eigen weg gaan en een eigen bewustzijn ontwikkelen.

Eens zult u misschien een groeps of rassengeest zijn. Misschien ook brengt u het niet zo ver en zult u een tijd dolend in het duister ten slotte een nieuwe planeet ontdekken en u daar vereenzelvigen met een gaswolk, met stollende lava of misschien met het eerste ontstane water of de vloeistof welke die plaats inneemt. Wie zal het zeggen? Maar eindig zijn we niet, behalve in vorm. En juist dit deel zijn van de oneindigheid vormt niet alleen de verklaring van het voortdurend ontstaan en herontstaan van leven, maar ook de reden daarvoor.

Het leven is de voortdurende expressie van het bewustzijn. Het bewustzijn op zich is de voortdurende erkenning van grotere mogelijkheden en harmonieën in die totaliteit waarvan u deel bent. Als u dat uit dit betoog heeft begrepen, dan zal het zeker zijn doelniet voorbij zijn geschoten.

Noot

De hiërarchische indeling in de kosmos

Een hiërarchisch geheel vloeit voort uit een denken dat de gelijkheid nog niet kan beseffen. Dat betekent, dat een hiërarchie menselijk is in haar origine. Het is een menselijk denkbeeld, niet een kosmisch bestel. Ook als wij de verhoudingen vanuit ons standpunt op een bepaalde manier zien moeten wij begrijpen dat op andere gebieden de functies misschien verwisselbaar zijn. U bent misschien nog slaaf van de een of andere Heer van een Straal. Maar in u is ook

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 4 – Het ontstaan van leven op deze wereld

---

een bewustzijn en mogelijk dat u op een gegeven ogenblik de leraar kunt zijn. van diezelfde Heer van een Straal; dus zijn goeroe, zijn meerdere op een terrein. De functie is geen rang. Het vermogen op zichzelf is zelden zo alomvattend dat er van een werkelijk hoger geplaatst zijn sprake is. Daarom moet u kosmisch niet van een hiërarchie spreken, ook als er tijdelijk bepaalde verhoudingen optreden. Die worden bepaald door de verschijningsvorm waarin u leeft: door het bewustzijn dat u op dit moment bezit en door de kracht waarover u op dit ogenblik bewust kunt beschikken. Die bepalen tijdelijke verhoudingen, die elk moment kunnen veranderen of die zijn te wijzigen:

COMMENTAAR

Wanneer je spreekt over het leven op aarde, is iedereen bezig met alle bezieling. Nu vind ik dat natuurlijk heel prettig. Ik houd van bezieling, ik houd van geestdrift en ik houd nog meer van de geest. Als ik het geheel zie, dan geloof ik dat we niet alleen van het begin naar het heden toe moeten werken, maar dat ie ons ook eens moeten afvragen waartoe heeft al dat andere geleid? En dan komen we tot enkele wonderlijke conclusies.

Laten we nu eens die paar rampen nemen waardoor de aarde met de verschuiving van de aardas en nog zo wat zich een breuk heeft gelachen. Het is natuurlijk geen breuk. Het heet de Andreasfault. Het schijnt, dat de aarde de mensheid wat belachelijk vindt, want op het ogenblik vertoont zij alle tekenen van een komende lachbui; en als dat gebeurt, dan beeft de mensheid.

Nu wil ik helemaal niet zeggen dat het voor de mensheid erg is, wanneer de aarde beeft. Per slot van rekening, de slachtoffers komen dan bij ons en kunnen tot rust komen. En als ze recht hebben op de bibberatie, dan kunnen ze dat bij ons krijgen tot in der eeuwigheid.

Als je het zo bekijkt, dan wordt in het heden ontzettend veel bepaald door het verleden. Als u eens denkt aan de vroegere regeringen van Nederland. Misschien kunt u zich de tijd van Colijn nog herinneren. Men heeft hem zelfs uitgebeeld: Colijnsplaat. Dat is een zandplaat die onderwater gaat, als het ernst gaat worden. Als het vroeger op de centen aankwam, dan was Colijn onder water zodra het ernst werd. Zijn mentaliteit weerkaatst in het heden.

Is zonder een Colijn in het verleden een Van Agt in het heden mogelijk? En, wat dat betreft, zou een Carter mogelijk zijn zonder een boerenopstand van eens: De ellende is, dat het nu den hereboer is geworden. Die hereboer zal ongetwijfeld proberen de noten te branden waarmee het volkslied van de Ver. Staten eens is geschreven; en dat betekent dat de Stars en Stripes er lichtelijk gehavend afkomen van het jaar.

In een heel ver verleden, als ik mijn voorganger mag geloven, was er eens een aap, die pas had geleerd op twee voeten te lopen en die een ontzettend paardengebit had: Die zocht ook zijn kapitaal onder de boomstammen en ondertussen probeerde hij iedereen met zijn glimlach te overtuigen dat hij gevaarlijk en gelijktijdig betrouwbaar was. U kunt zeggen: dat is kolder. Maar kan er iets in het heden bestaan wat niet uit het verleden is voortgekomen? Nu kunnen wij natuurlijk zeggen; het was geen directe voorvader van Jim Carter en daarin heeft u groot gelijk. Hij zal waarschijnlijk wel een voorvader zijn geweest van de familie Kennedy, vooral van oma Kennedy. Het is namelijk zo, dat oma in feite bepaalt wat er gebeurt. Het is net een olifantenkudde. In zo'n kudde maakt het oudste wijfje de dienst uit.

Nu is het zo, dat orde in de U.S.A. niet denkbaar is; want het is een democratie. Vandaar dat ze nu een Carter hebben genomen als een aardig evenbeeld om er wat wanorde in te brengen.

Er is vroeger in het heel verre verleden de eerste splitsing geweest tussen kerk en staat, ofwel de machtsstrijd van de medicijnman tegen de aanvoerder. Dat zien wij tegenwoordig nog steeds. Als de staatsman á zegt, dan zegt de Paus B. Er zijn zelfs bepaalde groepsgeest verschijnselen aan de gang. Denk maar eens aan Nederland.

Nederland heeft een C.D.A. Weet u wat dat is? Dat is een autobus, die met Van Agt aan het stuur naar Rome gaat, alle protestanten inclusief.

Het is heel leuk om te zien. Dat zijn gewoon kuddeverschijnselen. Als je kijkt naar de menigte, dan behoef je tegenwoordig alleen maar een spandoek omhoog te steken waarop staat "wij zijn tegen iets" en iedereen loopt mee. Vroeger had je een aap, de brulaap. Die brulde en dan sjokten alle apen achter hem aan. Nu is het net zo, alleen mag je vanwege de geluidsoverlast niet meer brullen, dus neem je een spandoek.

Als ik dat allemaal zo beschouw, dan vraag ik mij niet alleen af: waar komt de mensheid vandaan, maar ook; waar gaat ze naar toe? Op het eerste gezicht gaat ze naar een botsing toe. Dat is ook altijd weer hetzelfde geweest.

Er is een Atlantis geweest waai ze het eindelijk een beetje goed begonnen te krijgen. Toen wilde de een het beter hebben dan de ander; de een wilde meer hebben en minder doen dan de ander. Daardoor brak er een oorlog uit. Die oorlog veroorzaakte de eerste zeebeving. Toen; ontstond er een Atlantis dat licht fascistische trekken had, omdat het dacht dat het de meerdere was van andere bestaande rassen en volkeren. En omdat het zozeer van zichzelf overtuigd was, heeft het zichzelf opgeblazen.

Dat zie je tegenwoordig veel: mensen die zich opblazen. Er zijn natuurlijk ook verstandige mensen. Neem Brandt. Die ontdekte dat hij zich weer eens had gebrand. Toen heeft hij zich laten wegbranden en daarom is hij nog steeds Brandt. Maar als Van Agt merkt, dat hij niet meer geacht wordt, dan denkt hij ik blijf, want ik ben Van Agt. Totdat er een nacht komt dat Van Agt geen Van Agt meer is. Dan zal hij in onze wereld moeten nadenken over alle moeilijkheden, die hij zichzelf op de hals heeft gehaald door niet te erkennen. waar hij zelf faalde. Dit zijn moeilijkheden waar je lang over kunt doorpraten.

Er moet ergens in het verleden iemand zijn geweest, die de eerste lijm heeft uitgevonden. Deze vond uit dat met een beetje speeksel en wat hars heel veel bleef plakken (dat was een verre voorvader van Den Uyl) daardoor kon hij kabinetten in elkaar zetten die wel rammelden, maar niet uit elkaar vielen.

Wat zoudt u denken van de priesters, die hebben gezegd dat de uitvinder van het wiel een boze tovenaer was? Toen zeiden ze; dat is krankzinnig, dat is vooruitgang. Maar als je nu al die auto's ziet, vraag je je stilletjes af, of hij toch niet iets verkeerd heeft gedaan?

De eerste mens, die een lans uitvond (een stok met een verharde punt) had eigenlijk wat meer zekerheid voor de stam willen scheppen, een beter wapen. Maar wie realiseert zich tegenwoordig dat daar eigenlijk de opgang naar de atoombom is begonnen? De atoombom, die ook het komende jaar zo hier en daar wel weer zal ploffen. Ik had liever dat degenen, die hem willen proberen, zouden ploffen. Maar het vervelende is, dat die geen breinmassa genoeg hebben om kritisch te worden. Op het ogenblik, dat de menselijke breinmassa een kritisch punt bereikt of de massa kritisch genoeg wordt beide zijn mogelijk zijn er geen atoombommen meer. Maar in het verleden zei men ook: We hebben een wapen nodig en wat kan het ons bommen wat er van komt. U ziet wat ervan komt.

Wat dat betreft moet ik zeggen: Ik vind het erg mooi dat al die natuurgeesten vroeger zo prettig met de mensen en de dieren omgingen. Tegenwoordig zie je ze ook niet meer. Alleen op de televisiereclame, als een elfje komt vertellen dat mensen van bloemen houden en bloemen van mensen. Het eerste kan waar zijn. het tweede is een leugen. Een elfje kan alleen leven waai sereniteit is, harmonie en rust°. Rust is niet, zoals de mensen denken, vrede: Het hele leven is altijd strijd geweest, maar dan een wonderlijke strijd, want het sterven van het een, maakte het leven van het andere mogelijk. Een keten, een soort ingewikkelde symbiotische verhouding waardoor alles tezamen het bestaan, het voortbestaan en het harmonische bestaan van het leven mogelijk maakt.

Waar kun je dat tegenwoordig nog vinden? Misschien zit hier of daar in de ver afgelegen oerwouden nog de een of andere dwerg en houdt de een of. andere aardgeest zich schuil in een nog niet beklommen.berg, maar daar zal het dan wel bij blijven. Behalve wat

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 4 – Het ontstaan van leven op deze wereld

---

luchtgeesten. Maar in de lucht stinkt het tegenwoordig ook al zo door de straaljagers dat ze ook niet al te lang daar in de buurt blijven.

Ik geloof, dat de mensheid langzaam maar zeker zich niet alleen heeft ontworsteld aan, maar ook heelt ontdaan van een groot gedeelte van haar astrale vrienden. Dat is overigens helemaal niet zo belangrijk, indien de mensheid maar in staat is daarvoor zelf het erkenningsvermogen en de snelheid van reactie te ontdekken, die eens die astrale vrienden mogelijk maakten. Maar wat heeft de mensheid gedaan? Ze is het astrale kwijtgeraakt en heeft de bureaucratie opgebouwd. Ze is dus niet sneller, maar trager geworden. Een bureaucraat is iemand, die snel en hard werkt om alles te vertragen wat een ander snel tot stand wil brengen.

En dan al die leidinggevende krachten. Vroeger had je groepsgeesten, die intens met de groep waren verbonden. Zij zorgden voor de groep. Tegenwoordig hebben ze technocraten die het zo technisch in elkaar zetten; dat de machines goed zijn. Maar dat de mensen er niet meer voor deugen. Dan zeggen ze: onze machines zijn goed: dus deugt de mens niet. En dan wordt de mens als ondeugdelijk materiaal opzij gezet omdat de machines, te goed zijn.

Vroeger was het. Wij moeten samen leven, samen eten, samen drinken, samen feesten, want wij zijn van elkaar afhankelijk. Alleen in een perfecte samenwerking kunnen *wij* ons handhaven. Tegenwoordig hebben wij economen. En omdat vele economen verschillende voorstellingen hebben van de mogelijkheden van de toekomst, voelen alle groepen zich gerechtvaardigd om met een gerechtvaardigd groepsegoïsme op te trekken tegen alle anderen, totdat er voor niemand meer wat overblijft.

Als ik het zo bekijk; het zijn misschien commentaren die maar zeer zijdelings slaan op al datgene wat mijn voorganger zo bondig en volgens mij ook vaardig en deskundig te berde heeft gebracht maar als die eerste mensen van ver vóór homo sapiens er nu eens niet zouden zijn geweest, waar zoudt u dan zitten? Bij ons. Gezellig, zonder regen, zonder vorst, maar wel met een tekort aan bewustwording.

Ik vraag mij altijd af. waarom gaat het juist zo?

Ik kijk dan in de grote wereldzeeën. Daar waren eens ontzettend veel planteneters. Toen kwam er een wezen die zei: Ik wil eigenlijk geen planten meer eten, dat is veel te ingewikkeld, want ik moet meercellig worden, dus ga ik planteneters eten: Dat was de eerste die de Planta heeft uitgevonden. Hij was a.h.w. de eerste werkgever. Toen de werknemers tot de conclusie, kwamen dat ze hem wilden weggagen, had hij zich al teveel vermenigvuldigd. En omdat hij zich zo vermenigvuldigd had, had hij geen neiging meer tot delen. En zo ontstonden er grotere en grotere wezens.

Als je het goed bekijkt, is de eerste zeeslang een voorloper van de huidige Internationals. Zo beschouwd is er een directe parallel tussen alles wat er in het verleden. is gebeurd en wat er vandaag gebeurt. En aangezien dit de eerste kans is die ik heb om mij tot u te richten na het begin van 1977, voel ik mij verplicht daar het een en ander aan te doen, wat u ongetwijfeld inmiddels reeds geconstateerd zult hebben.

Wat is er eigenlijk gebeurd? Er is een jaarwisseling geweest.

Weet u wat dat betekent? Dat je dezelfde sores nu met een nieuw jaartal aanduidt. Maar de jaarwisseling wordt altijd gevierd met vele goede voornemens, kapitalen aan vuurwerk en dranken en al dat andere wat de mens nodig heeft om zich zelf voor te houden dat het nu toch werkelijk een nieuw begin is. Maar er is nooit een nieuw begin. Alles blijft gebonden aan wat geweest is.

In het begin was het Mentens centen. Toen was het alleen Menten en nu is de vraag: waar zijn Menten zijn centen? Op een gegeven ogenblik zullen ze zeggen: Menten dement en wij geen cent. Die kans heb je. Dat zijn de problemen van uw tijd. Maar er is gelukkig in dit jaar iets aan de hand wat steeds in de historie terugkomt zijn van die perioden, dat op de een of andere manier de zon en de sterren op een wonderlijke manier samenwerken, om het een en ander te

openbaren. Die openbaringen zijn dan niet altijd even prettig, dat geef ik graag toe, maar ze zijn vaak wel duidelijk.

De meeste mensen in deze tijd vermoeden dat ze belazerd worden. Maar als Pluto, die retrograde gaat en de andere dingen die daarbij betrokken zijn goed verlopen, dan weten ze dat aan het einde van het jaar zeker. Ik denk niet dat ze er veel aan zullen doen, maar het is toch prettig dat ze weten waar ze aan toe zijn. Belazerd worden is eigenlijk zo'n vreemde uitdrukking. Waar komt lazeren vandaan? Vermoedelijk van Lazarus en Lazarus is een wederopstanding. Misschien zou er een wederopstanding van de zelfstandigheid in de mens kunnen gebeuren, als hij zich realiseert hoezeer alles wat hij aan geestelijke mogelijkheden tot opstanding in zich droeg, werd begraven onder de schijnbaar gedegen goede zorgen van anderen.

Het is een goed jaar. Wij kunnen nu eens gaan uitmaken, of het Kabinet Den Uyl blijft. Nu blijft er altijd wel een Kabinet, dat is de narigheid. Den Uyl daar heb ik niet zoveel bezwaar tegen, maar wel tegen een Kabinet. Want dat betekent beslotenheid; en beslotenheid betekent gebrek aan openheid. Een Kabinet dat zegt, dat het openheid nastreeft, zal dus in zijn beslotenheid bepalen wat voor de openbaarheid bestemd kan zijn. En aangezien de stemmers zeer veel zullen voelen voor meer openbaarheid, vraag ik mij af wat zij zullen stemmen.

Nu vind ik dat voor Nederland op het ogenblik een bijna onmogelijke taak, laat ik het eerlijk zeggen. Wilt u met Wiegel mee en de V.V.D.? Als u dat doet, gaat u terug naar een stijl waarin men zegt: beloof alles, doe weinig en laat God voor ieder zorgen, opdat wij voor onszelf kunnen zorgen. Nu kunt u natuurlijk ook zeggen: dat zal mij een zorg zijn, maar in een zo sociaal bewuste maatschappij lijkt mij dat toch geen aantrekkelijk beeld. Dan kunt u ook zeggen wij gaan naar Den Uyl. Maar ja, per slot van rekening hebben wij al zoveel uilenballen gezien en zo weinig werkelijke resultaten dat je je afvraagt, of het zin heeft deze man verder te laten gaan met zijn ontwijkingsmanoeuvres in de komende periode van vier jaar. Dan blijft alleen over Van Agt en het C.D.A. Maar als je daarmee begint, weet je maar een ding zeker: dat je vandaag of morgen nolens volens elke zondag naar de kerk moet. Ik ben bang, dat het een abortieve kwestie wordt met die verkiezingen. En wat blijft er over? Verwarring.

Verwarring is er altijd geweest in de wereld. Elke keer, wanneer er iets nieuwe ontstond, was er grote verwarring: Wat denkt u, toen die eerste nieuwlichter, die verwijfde homo sapiens met zijn knuppel begon rond te lopen, wat al die anderen hebben gezegd? Die hebben hun brede hoofden geschud, eens in de voor opgezette bast gegromd en gezegd: Daar komt niets van terecht. Homo sapiens heeft het gemaakt: Wat, dat weet hij zelf nog niet, maar gemaakt heeft hij het.

Zo zijn er ook in deze tijd vele symptomen van vernieuwing. Maar nu blijkt, dat in het verleden de werkelijke vernieuwingen altijd gepaard zijn gegaan met nieuwe geestelijke krachten en nieuwe geestelijke inwerkingen en openbaringen. Of dat nu de eerste groepsgeest is geweest; die door een astraal licht de aandacht wist te trekken van de robachtigene dan wel de nieuwe openbaring van de eerste Witte Priesters van Atlantis of misschien de nieuwe bewustwording die door de grote Meesters en Leraren over de wereld zijn verbreid, altijd weer staat er aan het begin van elke verandering een geestelijke vernieuwing en altijd weer is die verandering voor de bestaande machten. en de gewone mensen meestal onaanvaardbaar. Je zou dus moeten zeggen;

Wij bevinden ons in een periode waarin het onaanvaardbare onvoorstelbare afmetingen gaat aannemen. Misschien dat wij dan op den duur zullen erkennen dat in dit onaanvaardbare juist de vernieuwing schuilt zonder welke de mensheid zich op deze wereld niet lang meer zal kunnen handhaven.

Als ik tracht commentaar te geven; dan kan ik alleen maar zeggen; Ik heb meer hoop op de mensheid dan de meeste mensen, want ik zie meer mogelijkheden voor de mensheid dan de doorsnee mens beseft. En bovenal zie ik werkingen en krachten van geestelijke aard, die van een zodanige intensiteit zijn dat ze mogelijk gepaard gaan met rampen of explosieve effecten

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 4 – Het ontstaan van leven op deze wereld

---

op aarde binnen een jaar of vijf waarschijnlijk de mensheid voor een nieuwe taal stellen, een nieuwe mogelijkheid van samenleving en samenwerking. Want het is nog niet afgelopen.

Het ontstaan van de mensheid op aarde mag een mooi onderwerp zijn, maar het is het begin van het sprookje Het is; er was eens... verder zijn jullie nog niet. Maar daar kun je riet bij blijven stilstaan. Je moet het eerst anders gaan zien. Er was eens..., dat is datgene waaruit het heden ontstond. En wanneer dit heden in zijn mogelijkheden wordt gerealiseerd, dan staat er misschien aan het einde van het sprookje ..en ze leefden langen gelukkig.

Dit is mijn commentaar. Misschien niet vol geestelijk commentaar, dat geef ik graag toe. Maar, hoe moet iemand, die zich voortdurend met uw wereld bezighoudt aan geestelijke dingen denken. Als ik mij realiseer dat zelfs in een katholieke krant de mogelijke beschadiging van een knie van Johan Cruyff veel meer aandacht krijgt dan een uitspraak van de Paus, dan kan ik toch wel zeggen: je moet een klein beetje dichter bij de feiten en bij de werkelijkheid blijven.

Weten wat er is gebeurd is leuk, indien je daaruit kunt afleiden wat er in het heden bestaat.

Weten hoe het is gekomen is heel erg aardig, als je dan ook maar weet waar het naar toe gaat. Ik geloof, dat de mensheid nog een lange en zeer vruchtbare ontwikkeling voor zich heeft. Maar ik heb ook de stille overtuiging, dat ze de eerste paar jaren kreunend de geboorteweën van een nieuwe tijd zal blijven dragen. Hopelijk kreunt u niet te hard, want als u niet kreunt maar kijkt naar de positieve ontwikkelingen, dan kunt u er misschien nog den keer om lachen.

En onthoudt u dan maar, dat volgens mij een van de grootste momenten in de historie van de mensheid is geweest het ogenblik, waarop een mens zag hoe een ander op zijn zitvlak viel, daar een eigenaardig gezicht bij trok en begon te lachen. Want uit de lach is de mensheid geboren. Niet uit de logica, de redenering of de traagheid. Als u kunt lachen om de dwaasheden van deze tijd en gelijktijdig voortdurend ingrijpen in de mogelijkheden van de nieuwe tijd, dan zult u waarmaken wat eens waar was,

Door de krachten van de geest, door de invloeden en werkingen van astrale en andere aard werd de mensheid in staat gesteld zich verder te ontwikkelen. Zo groeide ze naar een menselijk stambestaan waarin overigens in een verdeling van machten de huidige tijd voor het eerst vaag gestalte kreeg.

Een toekomst waarin de mensheid meer is dan alleen maar een samenleving van mensachtige wezens, zie ik in deze dagen liggen. Ik zie invloeden en krachten uit de geest. Ik zie een licht van direct Goddelijke oorsprong zelfs. Ik zie ook demonisch en verterend licht en deze tezamen zullen volgens mij de mens louteren, zodat hij met begrip voor de eenheid, die de gehele mensheid dient te verenigen, zal komen in een nieuwe fase van ontwikkeling.

VERDRIET

Verdriet: een diepe klacht in jezelf die je voortdurend herhaalt. Een poging te ontkennen wat onontkenbaar is. Een voortdurend denken aan wat had kunnen zijn en nooit is geworden. Dat is verdriet. Verdriet is wat je had willen zijn niet bent geworden. Verdriet is het "ik" dat de werkelijkheid niet helemaal verdraagt. En toch leef je met de werkelijkheid. Heeft het dan zin om verdrietig te zijn?

Besef, dat verdriet iets is dat van jou is. Dat het te maken heeft met jezelf. Dat de oplossing van het verdriet nooit kan liggen in een ander, maar dat het altijd moet liggen in jezelf, in je eigen houding, je eigen inhoud.

Begrijp, dat iemand die de kosmische harmonie en de kosmische krachten kent en in zich beleeft, niet verdrietig kan zijn. Zeker, je kunt soms wenen omdat je ziet dat een ander zich

niet kan bevrijden. Maar je bent niet werkelijk, verdrietig. Je kunt niet verdrietig zijn, als je het licht kent. Je kunt alleen betreuren dat anderen het licht niet vinden.

Maar in het licht dat je in je draagt, vind je de kracht om voort te gaan tot je misschien bereikt wat nodig is, tot je die ander weer kunt geven wat waarlijk belangrijk is, tot je uit die werkelijkheid datgene kunt distilleren waarvan je nooit hebt gedroomd, maar dat het enig ware en lichtende is waardoor voor jezelf en voor anderen vooruitgang mogelijk is.

Spaar uzelf verdriet door te erkennen: de bron ervan ligt in mijzelf. Want, dan kunt u misschien kijken waar de tegenwaarde van dat verdriet gebleven is. Die zult u buiten u en in uzelf altijd kunnen vinden, als u zoekt.

Wie de kracht zoekt, wie het leed overwint, die vindt ook de kracht waardoor hij leed kan wegnemen. En als u dat wat u in u heeft beter gebruikt, dan is er geen tijd voor verdriet, dan heeft u genoeg te doen.

LES 5 - DE GEEST EN DE WERELD

Tweede blok B

De geest heeft in het gehele scheppingsproces altijd een grote rol gespeeld. Er zijn entiteiten, die reeds tot bewustzijn zijn gekomen in de periode dat het Al zich vormde. En toen zij kwamen tot een binding met de materie, zijn ze haast onwillekeurig betrokken geraakt in de wervelingen van de eerste sterrenniveaus. Deze entiteiten hebben geprobeerd zich daarin uit te drukken. Want alle contact tussengeest en stof is altijd gebaseerd op het uitdrukken van jezelf, het nemen van proeven waardoor het besef omtrent, jezelf en je beleving van de wereld wordt uitgebreid. Naarmate de entiteiten sneller tot bewustzijn koeien, wordt hun neiging om zich aan de materie te binden ook groter.

Als wij kijken naar het allereerste begin, dan zien wij dat er entiteiten zijn die zich met de zon en met de planeten verbinden. De mens heeft hun later namen gegeven die nu nog bekend zijn. Uit deze bezieling van de planeten is ook weer een soort scheppingswerk voortgekomen. Scheppen betekent in feiten waarmaken wat je kunt. En aangezien elke persoon op een andere manier experimenteert, is het duidelijk dat er op elke planeet ook een andere ontwikkeling onvermijdelijk wordt. Maar alle, dat is een feit, zijn verbonden met de zon.

De zon zelf is waarschijnlijk het oudste bewustzijn van het zonnestel. De zon zelf waarschijnlijk, want vanaf het punt, waarop ik mij nu in hoogste bewustzijnstoestand kan bevinden, is dat niet met zekerheid te constateren. Wij zullen eens nagaan wat er gebeurt, als een wereld bezielt is.

Een wereld die bezielt wordt is nog in actie, in wording. Het is meestal een roterende gloeiende massa waarin langzaam maar zeker een afkoeling intreedt waardoor de zwaarste delen van de materie de neiging hebben naar binnen toe te graviteren waardoor ze dan weer vrijelijk elektronen en protonen, invangen en langzamerhand tot bepaalde zwaardere elementen worden. Voor de aarde is dat o.a. nikkel.

Kijk ik nu wat zo'n entiteit doet, dan is dat eigenlijk gewoon experimenteren met mogelijkheden. De afkoeling wordt bepaald door de situatie. Er zijn bepaalde velden (u zoudt ze waarschijnlijk magnetische velden noemen) die mede bepalen op welke manier de aarde draait en wat ze precies zal doen. De zon beweegt zich door de ruimte. De aarde is ermee verbonden, dus heeft de entiteit die de aarde bezielt zeker niet de mogelijkheid om helemaal een eigen weg te gaan. Ze heeft echter een aantal mogelijkheden en die worden benut.

Het merendeel, van die mogelijkheden hangt in het begin samen met de materie, dus met materialen en temperaturen ofwel met de beweeglijkheid van de materie. Langzamerhand komt er echter dat heeft u ook in de vorige les kunnen horen een afkoeling tot stand waardoor zich een atmosfeer en een vaste bodem gaat vormen. De gasvormige elementen hebben zich nu geheel gescheiden van de zwaardere elementen. Er ontstaat een korst die veel vulkanische werking vertoont. Het is eigenlijk een beetje een oertijd.

In deze tijd gaan de elementen zich reeds met de wereld verbinden. Als kleine geestelijke elementen zijn ze anders dan de ziel van de aarde, maar ze zijn wel degelijk belangrijk, want ze stralen impulsen uit van behagen en onbehagen. Zo ontstaat er een steeds duidelijker scheiding van de elementen, omdat de zuivere vorm van een element vreugde is voor de entiteit die ermee verbonden is. De aardgeest reageert dus zeer duidelijk op al datgene wat er aan bewustzijn rond de aarde aanwezig is.

Nu komt er leven op aarde. We nemen maar een grote sprong. Dat leven is te gering om in geestelijk opzicht een persoonlijkheid te kunnen hebben. Een eencellig wezen kan niet zonder meer een eigen ziel hebben. Het kan bezielt worden, maar dan door een entiteit die over het algemeen een groot aantal (dat kan in de miljoenen lopen) van die wezens probeert te bezielen. Het is ook duidelijk dat bij elke scheiding (de deling zoals bij een amoëbe die geest

niet zegt: Nu komt er een nieuwe ziel. Neen, hij zegt: ik krijg een andere bewegingsmogelijkheid.

Als een entiteit eindelijk tot de conclusie komt dat dit geen voldoende ervaring oplevert, dan is niet mee delen van de cellen de meest logische oplossing. De meercelligen zijn dan ook vooral in het begin zeker nog wezens die van buitenaf worden bestuurd.

Als we nu verder gaan kijken, dan ontdekken wij dat er `op een gegeven ogenblik plantengroei ontstaat. Waarschijnlijk persteen soort algen: Deze hebben een eigen levensproces en daardoor wordt het aantal eenheden, dat je als geest kunt besturen en daarmee gelijktijdig experimenteren, kleiner. Je kiest dus voor beperkter mogelijkheden en tevens ga je ook kijken of je misschien als je veelheid ambieert andere kansen ziet. Die kansen zijn er heel vaak, als je van buitenaf besturend optreedt, voor wezens die weliswaar bezielde zijn, maar dan door een minder bewuste geest. De situatie, die je dan aantreft is ongeveer de volgende.

Elke plant is bezielde. Elke plant heeft door de gemeenschappelijke origine bepaalde eigenschappen en kwaliteiten waaraan de bezielende geest van elke plant afzonderlijk gebonden is. Maar gelijktijdig is degene, die eens daarmee was begonnen, nog steeds verbonden met zijn werk en heeft hij nog steeds de neiging te experimenteren. Alleen, die experimenten kunnen nu niet zonder meer worden uitgevoerd, want er is een goedkeuring nodig van de bezielende kracht van elke soort afzonderlijk. Er ontstaan dus wat men zou kunnen noemen soort of rassengeesten, die eigenlijk alleen kunnen reageren in overeenstemming met het besef van alle bezielende entiteiten, die in hun ontwikkeling niet ver genoeg zijn gekomen, althans ten aanzien van de materie.

Het, wordt nog interessanter, wanneer wij gaan kijken naar de dieren. Levende wezen kun je ontwikkelen. Ook daar kun je als geest het proces van de celdeling beïnvloeden; je kunt het levensproces beïnvloeden. Wordt het eenmaal zo ingewikkeld dat een eigen bezielingsmogelijkheid nodig is, dan kun je nog altijd van buitenaf proberen aanwijzingen te geven. Soms loopt dat mis.

Een aardig voorbeeld daarvan is, de sauriërs, die grotendeels al waren uitgestorven voordat een verschuiving van de aardas en verandering van polariteit van het aardmagnetisch veld voor vele andere grote dieren (de warmbloedigen) het einde ging betekenen. Waarom stierven ze uit? Het was eenvoudig: ze ontwikkelden een te grote massa, terwijl een evenredig denkvermogen niet werd ontwikkeld.

Een entiteit, die zo'n wezen bezielde, had maar zeer beperkte reactiemogelijkheden. Dat was op zichzelf al niet. interessant, maar bovendien kwam er *van* buitenaf de impuls: laten we het nog groter maken: Laten we zien wat we kunnen bereiken. En dan ontstaan er soorten als de Tyrannosaurus Rex.

Er ontstaan de verschillende pterodactylen. Al deze dieren kunnen wel verder worden geëvolueerd; maar dan moeten ze worden onttrokken juist aan degene die de impuls geeft van groter worden: de soort of rassengeest. En dat gebeurt inderdaad: U weet waarschijnlijk dat de pterodactyl ergens de voorvader is van o.m., de kip die u dat heerlijke ei bezorgt en van alle andere vogelsoorten. Zoals ook bepaalde reptielen de voorvaders zijn geweest van de warmbloedige dieren. Maar die hebben zich aan de rassengeest onttrokken. Daaruit kunnen wij de volgende lering trekken.

Een geest, die op aarde bezielend optreedt, kan niet worden verplicht zich voortdurend aan zijn soort of rassengeest te onderwerpen. Hij kan zich daaraan onttrekken en daardoor. variaties tot stand brengen, die een afzonderlijke ontwikkeling volgen.

De sauriërs zijn uitgestorven. Hun massa was te groot om op het land te leven. Hun eisen aan voedsel waren eveneens te groot t.a.v. de omgeving waarin ze bestonden en ten laatste: ze hadden niet het nodige denkvermogen.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 5 – De geest en de wereld

De planteneters , zoals b.v. een plesiosaurus (langhagedis) of een brontosaurus, zelfs een tyrannosaurus Rex, dat toch een heel verscheurend dier was, hadden twee soorten hersenen: een klein impuls gedeelte waarin zintuiglijke impulsen en een kleine bereiding mogelijk waren en een tweede hersendeel, dat lag waar bij u tegenwoordig de zonnevlecht ligt. Vandaaruit werden allerlei impulsen gezonden die het automatisme bestuurden en daarnaast een aantal erfelijke reacties. Het wonderlijke was nu, dat deze twee hersendelen op den duur elk voor zich aan zulke grote eisen moesten beantwoorden dat een snel reageren niet meer mogelijk was. Dat betekende, dat een eenmaal begonnen strijd niet kon worden afgebroken omdat, wanneer je beseftte dat je die strijd ging verliezen het meestal al te laat was om op te houden. Bijvoorbeeld: Als je een beweging maakt een tot jezelf zei - zintuiglijke waarnemend, Dit wordt gevaarlijk, ik moet een andere kant uit. Maar voordat je zover was dat je dat wist, was het ongeluk al gebeurd. Zo verdwijnen in zeer korte tijd een groot deel van de sauriërs. Wij zien dat andere, meer warmbloedige soorten een dergelijke periode doormaken. Maar wij zien ook dat ze tevens de neiging hebben om de soort te veranderen.

Neem b.v. de voorvader, van het paard Het dier is ongeveer zo groot als een kleine dog. Het heeft een groot gedeelte van die capaciteiten, alleen is zijn darmkanaal iets korter dan het tegenwoordig is. Deze diersoort kan blijven bestaan door de aantallen; die zijn in die periode tamelijk groot. Maar wanneer het dier sneller moet worden, dan kan het dat niet vanwege de geringe omvang of afmeting. Het resultaat is dat. er een pony-achtig dier ontstaat dat een aanmerkelijk grotere schofthoogte heeft en een grote bewegingsmogelijkheid. Het betekent gelijktijdig datsoorten zich afsplitsen en dan krijgen we de gazelle-achtigen en de ezel, die oorspronkelijk ook van het paard afstamt, maar zich in het bijzonder gaat aanpassen aan de bergen rotsmilieus.

Op deze manier laai elke soort elke keer weer bepaalde groepjes achter, die aan een nieuwe ontwikkeling beginnen. En elk van die groepjes zal door degene, die de aanleiding werd tot die eerste verandering (toen hij zelf nog bezieler was van een stuk materie), worden geholpen en geleid. De soort of rassengeest wordt vaak bij de splitsing van de soorten geboren uit de soort zelf. Ook dat is interessant om te weten.

U zult zich waarschijnlijk afvragen: Hoe zit het met de mensen, want dat vinden mensen altijd het meest interessante. Het is heel eigenaardig mensen houden vaak het minst van mensen, maar ze spreken er het meest over. Wanneer de eerste mensen op aarde komen (dat zijn verschillende groepen), dan hebben ze nog de keuze hoe ze zullen gaan leven. Sommigen zijn in die periode zuiver planteneters, anderen zijn jagers. Dat wil zeggen, dat hun darm lengte aanmerkelijk verschilt, dat er een verschil inbouw is en ook in zintuiglijkheid. Een wezen, dat zich met planten voedt, moet wel goed planten kunnen herkennen, maar het behoeft niet zo snel te reageren dan alleen door een vreesimpuls. Een jager moet in de eerste plaats gemotiveerd worden door een lustimpuls.

Zijn beweging is dus voor het grootste gedeelte gebaseerd op een behoefte-element, een wil. In de tweede plaats heeft hij daarbij een veel groter aanpassingsvermogen nodig. De grazer heeft te maken met een soort leven dat hij in zich opneemt, dat zich niet verveert en ook niet vlucht. De jager daarentegen heeft te maken met wezens die vluchten en die dat vluchtinstinct steeds verder ontwikkelen. Het is duidelijk dat onder de voorvaders van de mens nogal wat verschillen bestaan in het begin. Maar wanneer de vlakten er eindelijk zijn en je je prooi het gemakkelijkst vooral in de vlakke kunt vinden, dan zien wij een versmelting tussen de planteneter die daar naartoe trekt en zijn soortgenoot de vleeseter. Het resultaat is de omnivoor.

De omnivoor staat dus niet aan het begin, maar is deel van een ontwikkeling. Deze omnivoor heeft grote voordelen. Hij heeft nl. in de eerste plaats een snel reactievermogen en een goed waarnemingsvermogen. In de tweede plaats heeft hij de mogelijkheid zich praktisch overall mee te voeden en kan bovendien ook nog combineren en is geneigd tot samenwerking. De eerste mensen zijn dus ook kuddedieren.

In het begin zal de soort ontwikkeld zijn door een enkele rassengeest. Maar toen de splitsing in voeding kwam, waren er al twee. Toen de planteneters en de vleeseters weer moesten samensmelten, ontstond er een grote moeilijkheid, want de derde soort viel onder de invloed van twee bestaande rassengeesten, maar had zoveel eigenschappen en kwaliteiten, dat de eerste bezielers van de nieuwe soort zelf ook weer als rassengeest gingen optreden. Zij bonden zich echter aan speciale groepen. We krijgen nu werkelijk met groepsgeesten te maken.

Deze groepsgeesten zijn dus niet meer en niet minder dan de bezielers van die lichamen, ze zijn alleen anders. Ze hebben een bepaalde. evolutie doorgemaakt en daardoor staan ze nu op een punt dat dit leiding geven. voor hen het meest interessante experiment is en ook de beste mogelijkheid betekent tot zelferkenning en een zich juist bewegen in de eigen wereld.

Naarmate de entiteiten, geïncarneerd in de lichamen van de mensen, zelfstandiger worden, is er minder behoefte aan juist de rassengeesten. Dezen trekken zich a.h.w. terug en blijven alleen nog wat genetische, mogelijkheden bepalen.

De groepsgeesten worden echter erg belangrijk. Want de groepen zetten zich tegen elkaar af. Er is een voortdurend strijdelement. Men wil zichzelf in stand houden. Er is op den duur ook het verwervingselement, dat niet meer alleen slaat op voedsel, maar op den duur op bezit, op jachtgebied en ten slotte op een eigen territorium, eigen wetten, eigen denkwijzen.

Het is in deze periode dat bepaalde groepsgeesten zich beginnen te manifesteren aan degenen die stoffelijk leiding geven. Men meent waarschijnlijk dat dat een sprookje is, maar ik kan u garanderen dat deze z.g. goden of halfgoden: men kent beide namen daarvoor rede wezens zijn. Het zijn entiteiten, die vroeger ook een voertuiglijke ontwikkeling hebben doorgemaakt en die nu de groep die zij proberen te leiden, trachten nieuwe impulsen te geven door zich te vertonen meestal aan de leiders (dat zijn lang niet altijd de heilige mannen, het kunnen ook helden zijn), die een grote betekenis hebben binnen de gemeenschap. Ze zullen in vele gevallen worden aangesproken als voorouders, wat helemaal niet zo dwaas is, want vele geesten die als groepsgeest optreden zijn in feite voorouders van, deze groep en deze soort.

Dan gaan de mensen kunstmatige tegenstellingen scheppen. En nu wordt het moeilijker. Want u zult begrijpen dat een groepsgeest, die toevallig thuishoort b.v. bij de Germanen niet vraagt waar de grens loop tussen Nederland en Duitsland of tussen Duitsland en Denemarken. Hij heeft alleen met de soort te maken. Maar de nationaliteiten gaan zich als zelfstandigen gedragen. Dat gebeurde ook al in een ver verleden.

Ais u weet hoe dat vroeger :was met alle strijd rond b.v.. Egypte, dan kunt u aardig wat voorbeelden hebben hoe daar zowel de trekkende stammen (een soort bedoeien) als ook de Nubische stammen, die eigenlijke rooftochten maakten en slaven wilden hebben, binnenvielen.. U ziet hoe daar het nationaliteits-begrip al bestond. Hier gaat het om de soort. En aangezien liet Boven Egyptische rijk voor een groot gedeelte toch een Nubische afstemming had, is het ook duidelijk dat er een groot verschil kon zijn tussen. de mensen, die nu toevallig onderdanen waren van de koning van Egypte en degenen die onderdanen waren van de vorst of de heerser van een andere stam of een ander rijk. Het is zelfs aardig te zien hoe die mensen dat oplosten. Zij aanbaden a.h.w. gelijke, goden, ook al werden ze anders uitgebeeld of afgebeeld.

"In Egypte komen de goden van de Nubische stammen vooral van het Boven Egyptische rijk voortdurend op bezoek. Later zien we dat het een enkele maal, als eenmaal de twee Kronen verenigd zijn, toch nog geschiedt al s een soort statiegebeurtenis, In plaats van de vorsten die elkaar bezoeken, zijn het nu goden die elkaar bezoeken. Deze goden zijn reële entiteiten, niet goden. Ze zijn soort en groepsgeesten. Daarnaast zijn er geesten ontstaan die naties vertegenwoordigen. Een natie kan deel zijn van een groep; en deze groep kan weer deel zijn van een ris. Hier krijgen we dan de kunstmatig geschapen entiteiten.

Deze entiteiten zijn veelal geen reële bezielde wezens. Het zijn eigenlijk meer projecties. Het is alsof de mens in dit geval astraal voor zich een vorm opbouwt, meestal geen waarschijnlijke

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 5 – De geest en de wereld

---

vorm. Ik vind Michael voor Duitsland evenmin aanvaardbaar als Marianne voor Frankrijk en ik moet zeggen dat ik de Maagd voor Nederland ook bedenkelijk vind. Deze symbolen krijgen een astrale gestalte en worden geladen met denkwijzen.

Nu is er een kracht. ontstaan, die zich soms zo sterk kan uitbreiden, want een heel volk geeft er zijn gedachten zodat ze in staat is de invloed van de werkelijk bezielde groeps en rassengeest deels te neutraliseren, deels af te buigen. Het is alsof, de mensheid steeds onafhankelijker wordt. De eenling is echter nog steeds gebonden. Hij is gebonden aan het ras, aan de groep en nu vooral aan dit projectie wezen, deze door mensen geschapen illusie, die toch zijn gedrag voor een groot gedeelte beheerst.

Er komen bezielende wezens in mensen die zeggen Ik kan dit niet aanvaarden. De projectie kan verworpen worden. Als je er geen deel meer aan hebt, valt een groot gedeelte van de invloed weg. Zeggen, dat je b.v. een wereldburger bent, betekent niet dat je het bent in wettelijke zin. Maar het betekent wel, dat je je steeds meer onafhankelijk maakt van een Uncle Sam, een John Bull Of van een andere symboolfiguur die een natie representeert.

In het voorgaande heb ik geprobeerd u duidelijk te maken hoezeer, de geest eigenlijk verknoopt is met alle ontwikkelingen op aarde, want wat er op aarde gebeurt, valt mede onder de aansprakelijkheid van een geest. Het kan daarnaast deel zijn van een experiment dat een bepaalde geest probeert te voltrekken; een poging om zichzelf te erkennen of uit te drukken. En als het nu ergens vastloopt dat is het typische dan kan een entiteit zeggen. Ik trek mijn invloed terug. Wat betekent dat voor de mens? Het betekent, dat het richtend element, waardoor de geest ondanks alles in een individueel streven toch weer gebundeld werd, wegvalt. Er ontstaat een verdeeld zijn. Men weet niet meer waar men naar toe moet. Ieder kiest voor zichzelf. Er ontstaat in plaats van een nationaal illusie wezen een groot aantal secundaire illusie wezens, die de belangen van bepaalde groepen binnen de natie representeren. En ook zij zijn tamelijk machtig.

Er zijn veel mensen die aan hen geloven of met hen werken. Naarmate ze groeien neemt de nationale schijnfiguur in invloed af. Het betekent dat nu de rassen of groepsgeest weer een grotere greep kan krijgen op zijn onderdanen, maar die zijn inmiddels vervreemd van de wil van een eergelijke rassen of groepsgeest. Wat moet hij dus doen? Hij moet zorgen, dat alles weer in het rechte spoor komt. En dat betekent, dat er heel veel verandert waarop niemand had gerekend en wat iedereen erg onaangenaam vindt. Want een rassen of groepsgeest denkt in de termen van de ontwikkeling van een bepaalde soort, niet in termen van de emoties die bepaalde mensen ondergaan. Dit vergeet men wel eens.

Men denkt wel eens, zo'n geest moet het toch wel goed met ons voor hebben. Die geest heeft het goed voor met b.v. de mensheid of met het Nederlandse volk of met een bepaalde groep daarvan. Maar hij heeft het niet zonder meer goed voor volgens uw voornemen. U zoudt misschien rijk willen worden. Die geest zegt doodgewoon: Die lichamen worden te papperig. Wij moeten dus een situatie creëren waardoor die mensen meer moeten doen en minder kunnen eten, dan worden ze vanzelf een beetje taai.

Deze leidende geesten zijn zeker niet bereid om op elke persoonlijke invloed in te spelen. Als dat gebeurt, dan is dat alleen omdat het bezielde wezen in de stof op dit ogenblik optreedt als een perfecte representant van die sterkere entiteiten, die leiding geven aan een bepaalde ontwikkeling.

Nu komen wij aan een heel interessant deels de mensheid zelf. Elke mens is natuurlijk bezielde. Het zou denkbaar zijn dat er soms menselijke vormen rond lopen die niet bezielde zijn, maar dat zal in de praktijk niet voorkomen, omdat het bestaan van zo'n wezen in feite zinloos is. Het betekent, dat het van buitenaf in stand houden van het gehele biologische proces, de toevoer van bepaalde energieën en het reguleren daarvan een zeer grote inspanning zijn voor een entiteit die daar eigenlijk geen interesse voor heeft. Het resultaat is dus dat het weinig gebeurt.

Een mens is beziel. Wat is de geest die de mens beziel? Het is een wezen; dat een ontwikkeling heeft doorgemaakt. Ja, maar waar? De ervaring wijst uit dat een mens over het algemeen wordt beziel door een entiteit die reeds op aarde heeft geleefd of bindingen heeft gehad met de materie. Maar het is ook denkbaar dat een natuurgeest in een eigen evolutie besluit te incarneren als mens. Dan wordt hij/zij mens. Het geslacht, dat voor mensen zo belangrijk is, is in de geest eigenlijk niet veel meer dan een illusie, een herinnering aan het verleden; een soort terugkeer tot de oude mode, wanneer je weer contact opneemt met de mensheid.

Die mens heeft een geest met een voorgeschiedenis. Een watergeest b.v. kan brandweerman willen worden. Een vuurgeest zal meer voelen voor stoker. Het klinkt gek, maar het ligt niet ver van de waarheid af. Een mens, die vroeger in zijn leven zijn beste emoties heeft gevonden in muziek, zal waarschijnlijk, als hij incarneert, proberen in de richting van musiceren of het aanhoren van muziek te gaan. Er wordt wel degelijk een preferentie geschapen voor zover dat mogelijk is. De geest bepaalt dus niet welke eigenschappen het lichaam heeft, maar wel hoe de aanwezige eigenschappen zullen worden gebruikt. Dus kun je zeggen, dat elke mens een karakter heeft dat door een bepaalde entiteit, die in hem is geïncarneerd, toch mede is vastgelegd.

Die geest heeft natuurlijk daarmee een bepaald doel, maar ook incarneren in de stof is in zekere zin een experiment. Het is een je confronteren met bepaalde denkbeelden, bepaalde mogelijkheden en zo weer het verwerven van een beter inzicht in jezelf en in de kosmische of geestelijke wereld waarin je feitelijk bestaat. Dat laatste heeft implicaties.

U kunt niet alleen zijn, dat is duidelijk. Een geest is verbonden met allerlei geesten. Als u nu toevallig op aarde incarneert, dan betekent dat niet dat alle contacten worden verbroken. Het kan zijn dat anderen ook met u incarneren in andere rassen en soorten, o.a. die hogere entiteiten die met de stof experimenteren. Maar het kan evengoed dat die geest in de sferen blijft en zegt, Voor mij is het nog geen tijd. Dan zal de band blijven bestaan. Ook op deze wijze beïnvloedt die geest uw wereld en de mensheid in sterke mate.

Mensen denken aan dergelijke geestelijke contacten vaak in termen van beschermgeesten of duiveltjes die je voortdurend zondige gedachten influisteren. Nu is dat bij de meeste mensen niet nodig; op die gedachten komen ze zelf wel. We moeten wel stellen: Dit richting geven berust vaak op een eenzijdigheid.

Als u contact heeft met een entiteit op basis van muziek (laten we dat beeld nog even gebruiken), dan zal die entiteit u inderdaad beschermen, leiden en beïnvloeden zodra het gaat om muziek. Maar als het gaat om het componeren van een nieuw gerecht, dan is die geest niet aanwezig; die trekt zich daar niets van aan.

Er zijn entiteiten, die samen een bepaalde groei hebben doorgemaakt. Dan is die groei en het doel daarvan de basis van het contact tussen de mens in de stof en de geest die nog in de sferen is. U kunt dus niet zeggen: ik heb een vaste beschermgeest. U zoudt eerder moeten zeggen: ik ben net een soort rijk: de geesten waarmee ik verbonden ben, reageren ongeveer als ministeries; elk reageert alleen op hetgeen hemzelf aangaat. Het is zelfs mogelijk, dat op grond van een en dezelfde waarde in de mens feestelijk verschillende strijdige invloeden worden uitgeoefend.

Wat die invloed betekent? Voor een individu betekent het inspiratie, geneigdheid of een zekere emotie. Het is geen dwingende factor, maar het betekent wel dat het hele denkvermogen, voor zover dat stoffelijk bestaat, in een bepaalde richting wordt getrokken. Dus de geest heeft wat dit betreft ook een grote invloed.

Nu gaat u zo dadelijk over. Wat zal uw contact met de wereld zijn? Wat zal uw invloed op aarde zijn? In de eerste: plaats moet u zich realiseren dat het enige tijd duurt voordat u weet wie u bent in de geest. U denkt dat u overgaat, zoals u op aarde heeft geleefd. U denkt aan uzelf in dezelfde vorm die u op aarde had. U heeft bepaalde voorstellingen omtrent het hiernamaals en u klampt zich daaraan vast. Die zijn er natuurlijk niet, tenzij u ze zelf kunt

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 5 – De geest en de wereld

---

projecteren. In het begin zal dus uw invloed betrekkelijk gering zijn. Maar u heeft een aantal banden op aarde gehad. Sommigen zijn u voorgedaan, laten we zeggen uw ouders. Sommigen blijven na u op aarde bestaan: uw kinderen en kleinkinderen. Wat hebben die voor u betekend? Dat moet u dan niet meer uitdrukken in menselijke termen, maar werkelijk in: wat hebben mijn ouders in mijn bewustzijn vastgelegd en wat heb ik in mijn kinderen of mijn kleinkinderen in mij aan besef veranderd? Het zijn die besefveranderingen die weer een band betekenen.

U zult echter na enige tijd ontwaken uit uw voorstelling van een bepaald beeld: een soort stoffelijke persoonlijkheid die nu in de sferen leeft. Vanaf dat ogenblik wordt u steeds minder beperkt of bepaald door de soort- of rassengeest en de groepsgeest waaronder u eens ressorteerde. U kunt nu a.h.w. van buitenaf naar de ontwikkelingen kijken. De neiging zal dan groot zijn om te zeggen: Ik geef nu invloeden aan degenen die nog op deze of gene wijze bestaan. Ik neem eens contact op met mijn ouders (heb ik in het voorbeeld gezegd, het kunnen ook anderen zijn die mij zijn voorgedaan. Zo kom ik tot een beïnvloeding van degenen op aarde waarmee ik mij verbonden acht. Die beïnvloeding kan ik echter veranderen, want ik ben niet meer gebonden aan de normen van de groepsgeest en ook niet meer aan de normen en bestrevingen van een rassengeest. Ik kan wijzigingen aanbrengen. Het is ongeveer een op de tien miljoen die dat doet. Het is niet veel, maar het betekent dat er in Nederland altijd nog een of twee geesten kunnen zijn die een dergelijke verandering in een nageslacht genetisch zowel als in mentale en geestelijke benadering tot stand proberen te brengen.

Voor de geest is natuurlijk de wereld van de geest de belangrijkste wereld. Dat geldt ook voor mij. Maar die belangrijkste, wereld bestaat op aarde niet. Je realiseert je dat als geest meestal weinig. Je meent dat jouw waarden ook op aarde waarden moeten zijn en dat is lang niet altijd waar. Wat je dus eigenlijk doet, is weer experimenteren.

Dit experiment kan een zuiver persoonlijke zaak zijn, maar je kunt ook verbonden zijn geraakt, op welke wijze dan ook, met een groot aantal entiteiten, die toch iets gemeen hebben. En dan kom je terecht in een groep waar een Meester, zult u waarschijnlijk zeggen, een meer bewuste entiteit, eigenlijk een soort opperhoofd wordt voor een stam van geesten. Al en noem je dat niet zo en er is ook niet het begrip van; die ander is meerwaardig. Hij weet gewoon meer. Je gaat daar voor een deel op af. Een deel van die Meesters, dus die entiteiten, voegen zich weer samen en dan ontstaat er een organisatie zoals de Witte Broederschap. Die broederschap staat als wezen alweer een heel eind af van de mensheid. Dat is iets wat je als mens over het hoofd pleegt te zien.

De invloed van de Witte Broederschap is gericht op de bewustwording van de mensheid. Maar welke? De bewustwording die geestelijke wenselijk is en dan geestelijk nog volgens een bepaalde sfeer, een bepaalde ontwikkelingsgang en voorstelling van ontwikkeling. Dat wil dus niet zeggen, dat de Witte Broederschap alles alleen maar ten goede doet vanuit een stoffelijk standpunt. Ze kan dingen doen die u stoffelijk onaanvaardbaar, zou vinden, maar die voor haar de enge mogelijkheden zijn om die bewustwording tot stand te brengen. Dan kunnen heel veel entiteiten daaraan meewerken en terwijl ze u allemaal het beste wensen u eigenlijk de grootste ellende van uw stoffelijk bestaan bezorgen. Zij hopen dat u daardoor zult veranderen of dat uw besef daardoor zal veranderen.

Zij proberen u bij te staan, zeker. Wanneer u overgaat en u bent in harmonie met die broederschap, dan zal iemand proberen u te bereiken. Maar ze kunnen toch niet elpen, dat u eerst met uw begrip zult moeten afrekenen. U kunt doodgaan en zeggen: Hier ben ik, waar is de O.D.V.: (dat gebeurt wel eens) en dan kunnen wij proberen te antwoorden. Maar u kunt ons pas horen, wanneer u niet kijkt naar de O.D.V. zoals u zich haar heeft voorgesteld, maar zoals wij haar beleven. Dan eerst ziet u een licht. U ziet in uw gedachten een nieuwe invloed en dat vertaalt u als licht. Dat licht kan dan gestalten bevatten die proberen zich aan te passen aan uw voorstellingsvermogen: Maar het zal altijd zo zijn dat eigenlijk uw behoefte aan die gestalten moet verdwijnen voordat er een werkelijk contact kan zijn.

Tijd is voor de geest van geen belang. Een rassengeest kan een experiment doen dat 100.000 jaar vergt en het net zo beschouwen als u het fröbelen of een ander liefhebberijtje tussen de bedrijven door. Dat klinkt niet erg eerbiedig. Tijd telt niet. Tijd is in de geest niet iets zoals u het kent. Een groepsgeest kan een bepaald iets nastreven en zeggen: Of dat nu duizend of tienduizend of tien jaar duurt, wat interesseert dat mij, als het maar goed tot stand komt.

Die invloeden zijn dus vaak strijdig met uw behoefte om iets snel te bereiken. Ze zijn in uiting vooral strijdig met uw verwachtingen. De vraag is nu maai: reageert u er op of niet? Want wanneer een bepaald volk in al zijn bestrevingen en met zijn mentaliteit in harmonie is met een rassen of met een groepsgeest en niet alleen met zijn eigen geschapen nationaal beeld, dan zal die entiteit zijn krachten geven. Dat betekent, dat de mogelijkheden van elk lid van die gemeenschap groter zijn dan anders het geval zou zijn. Men kan wetenschappelijk en kunstzinnig beter vooruit. Men krijgt nieuwe mogelijkheden en inzichten in sociaal opzicht. Er zijn snelle veranderingen. Alles wat je je maar kunt voorstellen. Is die harmonie er niet, dan loopt het allemaal in het honderd, omdat het alleen een feedback is van je eigen verlangens, je eigen herinnering, je eigen voorstelling. Dus een volk, dat één is met de entiteit die de groep en het ras beheerst, zal in een korte tijd een snelle vooruitgang doormaken. Op het ogenblik, dat die harmonie ophoudt te bestaan, valt de zaak uiteen.

De toekomst waarvan u droomt, legt u vast in de astrale projecties. Maar die toekomst kan alleen bestaan in termen van het verleden, in termen van uw denken. Het is daarom vaak heel moeilijk om het waar te maken, punt 1, Punt 2 betekent het vaak dat u gewoon niet meer reageert op de impulsen van de u beschermende geesten de groeps- en de rassengeest. Om daar iets tegenover te stellen leeft de wereld van de geest de mogelijkheid om zich in de stof te projecteren. Wij kennen deze mensen als de stichters van godsdiensten, als grote filosofen, als grote ontdekkers en wat dies meer zij. Wat gebeurt er in feite?

Eerst moet er worden gezocht naar een geval waarbij personen in hun relatie met het stoffelijk nageslacht proberen een verandering tot stand te brengen; iets los te maken van de eigen omgeving. Wanneer dit is geslaagd (meestal vergt dat 7 generaties werk), dan kun je pas incarneren. De geest die incarneert kan dan, uitgaande van het zuiver stoffelijke, bestaan en alles wat daar bijbehoort, daarin nieuwe geestelijke waarden, harmonische waarden, projecteren. Gelijktijdig zal hij zelf harmonisch zijn. met zijn groepsgeest, zijn rassengeest of misschien zelfs met de geest van de aarde of van de zon. Daardoor zal hij ook vele dingen tot stand kunnen brengen die voor anderen onbegrijpelijk zijn.

De meeste Meesters zijn wonderdoeners in de ogen van anderen, omdat ze geen begrip hebben van de soort energie waarover die Meesters kunnen beschikken en meestal kunnen ze ook niet begrijpen dat de belichaming niet identiek is met hun eigen belichaming. Er zijn bepaalde veranderingen in aangebracht.

Deze Leraren en Meesters passen de mensheid waar het mogelijk is steeds weer aan bij de harmonie met de hogere entiteiten. Die entiteiten noemt u dan god of goden. U noemt ze misschien ook aartsengelen of wat voor termen u daarvoor prefereert. Nu moet u goed begrijpen;

Een god is slechts een menselijke projectie, een voorstelling die nodig is om een harmonie met de in de stof levende entiteiten mogelijk te maken, zodat ze ook stoffelijke bevestigd wordt, meer niet. Een god, die zich aan de mensen toont, is dus geen god. En het beeld dat u ziet is niet het beeld van die god. Het is een combinatie, van de wil van de hogere geest en van uw eigen vermogen om die in een gestalte, in een vorm te verwerken.

Alle goden zijn droombeelden. Alle grote leiders en filosofen worden al heel snel ook als hun leer weer wordt herinnerd vervreemd van hun werkelijk wezen. Er ontstaan droomfiguren waarin het geestelijk uitgestraalde gemakkelijker kan worden overgebracht en daarin kan voortleven. Maar op den duur vervalsen de mensen het zodanig, dat er eigenlijk geen contact meer is. Dan wordt het tijd voor een nieuwe Meester of Leraar en is het tijd voor nieuwe manifestaties. Dit gebeurt dan ook regelmatig. We zouden nog kunnen zeggen.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 5 – De geest en de wereld

Alle manifestaties van goddelijke kracht door Leraren, Meesters, profeten e.d. zijn in feite slechts een aanpassing van de menselijke tendens: de geestelijke wil van degenen die een bepaalde ontwikkeling proberen te beheersen en te richten. Daar zij een beeld hebben dat de toekomst (dus het eindproduct van de ontwikkeling) reeds in zich bevat, zal alles wat zij manifesteren op de bereiking van dat einddoel gericht zijn, ook als dit menselijk niet zonder meer te begrijpen is.

Gezien het voorgaande zal het u duidelijk zijn dat de geest in de ontwikkelingen op aarde een zeer grote rol speelt. De zonnekracht manifesteert zich voortdurend niet alleen in de aarde, maar door die aarde ook in een contact met de mensheid. Sterren en planeten leven met hun gedachten, met hun wezen, in een totaal ander tijdsbesef een heel ander doel nastrevend dan u zich kunt voorstellen wel degelijk met de mensheid. En als u harmonisch bent met deze krachten, dan beantwoordt u eraan zoals uw aarde zal beantwoorden aan de kracht van de zon en aan grotere krachten die in de sterrennevel een rol spelen. Alles blijft met elkaar vervlochten.

Het bewustzijn, dat de basis is van alle geest, van alle bezieling, van alle zijn is draad na draad met alles verbonden, van de kleinste en eenvoudigste levensvorm tot het kosmisch omvattend Wezen dat wij bij gebrek aan beter dan maar God, de Eeuwige of de Eerste Oorzaak noemen. Er is nooit een onderbreking. Alles blijft met elkaar in contact. Niets is waarlijk meer dan het andere. Niets is waarlijk minder dan het andere. Alleen de functie bepaalt tijdelijk de beïnvloeding die van de een op de ander mogelijk is.

Dat ik nog even de nadruk heb gelegd op de gelijkheid heeft zijn reden. U had dat nl. in de vorige les grotendeels over het hoofd gezien en het was nog wel het belangrijkste. Namelijk, pas als u beseft dat uw eigen harmonie u niet alleen deel kan maken van een hogere kracht, maar u ook nog een beetje de gelijke kan maken van krachten, die in andere opzichten misschien boven u of onder u staan, zult u ook de impulsen die u uit de geest treffen beter kunnen interpreteren. En dat is belangrijk. Wilt u de les daarover nog eens goed nalezen.

COMMENTAAR

Als je bezig bent met het probleem van de geest en de manier waarop ze met alle leven vervlochten is, dan kom je op een gegeven moment zo ver dat je zelf niet meer weet wie en wat je bent. Dat is voor een mens een bezwaar. Een mens, die niet weet wie hij is, komt eerst op het politiebureau en dan in een psychiatrische kliniek terecht. Als je jezelf ziet als een minuscuul deeltje van een onoverzichtelijk geheel, dan zit je ook in moeilijkheden, want per slot van rekening, je bent een ego en dat moet je als zodanig beleven.

Het is misschien goed te weten hoe alles samenhangt. Ik kan mij best voorstellen, dat het voor menig mens zelfs een hele verlichting betekent, als hij kan zeggen; Nu begrijp ik eindelijk waarom er Meesters zijn. Meesters zijn gewoon de correctie die de geest probeert aan te brengen in het stoffelijk bestaan, in de stoffelijke ontwikkeling. Maar aan de andere kant krijg je zo het idee: wat betekenen ik dan zelf? Ik geloof, dat ik in mijn commentaar daaraan in de eerste plaats aandacht zal besteden.

Indien u niet belangrijk was, zou het eigenlijk krankzinnig zijn dat zo enorm veel geesten, in sommige gevallen met een zo groot bereik en een zo groot besef, zich met u persoonlijk zouden kunnen bezighouden. Anders gezegd u bent op het ogenblik misschien meer uitvoerend orgaan, dan hersenen althans in geestelijke zin maar u bent belangrijk. Wat u tot stand brengt en wat u beseft, moet wel een grote betekenis hebben. Want alle veranderingen tezamen, die tot perfectie leiden zullen toch mede door u tot stand worden gebracht. De enige vraag, die u hierbij kunt stellen is: Waarom ervaar ik dit niet zo? Ook dat is weer begrijpelijk, want u bent als mens niet in staat te weten waai de geest ingrijpt, waar de geest over de zaken beslist en waar u dat zelf doet.

In het stoffelijk besef lopen al die beïnvloedingen van de geest en de eigen gedachten zozeer samen, dat het haast niet meer mogelijk is om, tenzij u een excuus zoekt, te zeggen: Dit heeft de geest gedaan, dat heb ik gedaan: Je bent tot een projectie geworden waaruit de krachten van de oneindigheid, tot zelfs degenen die eens een sterrennevel hebben help en scheppen, proberen zichzelf waar te maken. Als je weet hoe belangrijk het is wat je bent en wat je doet, dan zul je misschien dat minderwaardigheidsbesef, dat je zo gauw wordt aangepreft, willen vergeten.

Een andere kwestie is: Als ik dan zoveel dingen doe, hoe kan ik nu weten, of de geest daar wel of niet de hand in heeft? Daarvoor kan ik u ook een oplossing geven. Het is tamelijk eenvoudig: Als de geest u ergens toe brengt, dan gebeurt dat zonder dat u eigenlijk weet dat het gebeurt. U ontdekt het pas, als het al voorbij is. Maar als u zelf iets doet, dan maakt u zelf plannen en dan kan het misschien een beetje anders lopen dan u denkt, maar dan heeft u toch wel degelijk rekening gehouden met alles wat er kan gebeuren. Dat is het grote verschil. Dat betekent niet, dat je altijd kunt zeggen: De geest zal er wel niets mee te maken hebben, want ik heb dit of dat gedacht. Je zou je kunnen afvragen, Waarom komen bij mij bepaalde denkbeelden op? Waarom ontstaan in mij plotseling bepaalde impulsen. Als je daar een antwoord op weet, kun je misschien zeggen: Hier zijn invloeden aan het werk waar ik niet tegen op kan.

Wie als mens op aarde leeft, wordt dat is al heel duidelijk geworden door nogal wat autoriteiten beheerst. Want je hebt toch altijd nog de groepsgeest die uitmaakt wat je in de groep moet doen. Je hebt ergens nog een gezamenlijk nationale projectie en die bepaalt ook, of je nu, krentenweger wordt of niet. Dan heb je nog een rassengeest en boven die rassengeest staat nog weer een aardgeest of een nog grotere rassengeest en dan is er nog de zonnengeest en zo kun je doorgaan. Het is zeer complex. Maar één ding staat vast: in je leven ben je niet volkomen vrij.

Wanneer u op aarde leeft, kunt u bepaalde dingen zelf wel veroorzaken, maar niet alle: U kunt initiatieven nemen, maar die lopen op een gegeven ogenblik spaak. Heel anders dan u had gedacht of bedoeld misschien. De mensen hebben u helemaal misverstaan of er is iets tussen gekomen .... en het gaat gewoon niet door. Dan zeg je tegen jezelf. Dat is vervelend, waarom die andere nou niet .... Maar als je goed kijkt, zeg je: Hé, het is net of er in mijn leven een periode is afgesloten. Nu kan dit niet meer op die manier, nu moet het anders gebeuren. Ik weet niet hoe, maar de oude wegen kan ik niet meer gaan. Al zou ik het willen, ik kan niets meer op deze manier tot stand brengen. Ik moet het op een andere wijze proberen. Als je dat gaat beseffen, zeg je ook: Ik maak in mijn leven fasen mee waarin ik op een bepaalde manier iets tot stand breng. Ineens is het afgelopen. Ik kan dan nog wel veel tot stand brengen, maar ik voet het wel over een andere boeg gooien. Ik denk, dat dit voor iemand, die zich met al die entiteiten bezighoudt, veelzeggend is.

Er zijn in je leven bepaalde sporen te vinden. En op een gegeven punt, of je wilt of niet, moet je van richting veranderen. Zoals je bepaalde dingen doet waarvoor je eigenlijk niet eens veel voelt en waarin je misschien helemaal geen zin meer hebt, naar die je toch nog enige tijd moet doen. Je kunt je, er gewoon niet aan onttrekken. Zou je het bewust proberen te doen. dan ontstaan er toch weer omstandigheden waardoor je terug wordt gebracht in het oude. Je zou moeten zeggen Er is wel degelijk een bepaalde gerichtheid in mijn bestaan, ook al kan ik de zin daarvan zelf niet overzien. Mijn commentaar is in feite, dat u niet vrij bent in uw leven, omdat er invloeden, zijn die het u onmogelijk maken op een bepaalde manier iets te bereiken. U kunt niet volgens uw eigen inzicht en wil reageren. U moet altijd reageren binnen het geheel; en dat geheel wordt door anderen beheerst.

Nu is het erg aardig te zeggen: Dan ben ik maar niet vrij en is het dus een andersmans aansprakelijkheid. Maar daar staat weer iets tegenover. Als je in harmonie bent met een zekere invloed of met een zekere kracht, dan blijkt dat plotseling alles wel kan. Het is voor ons dus kennelijk het Vinden van de juiste afstemming, zeker wanneer wij op aarde zijn. Maar ook in de geest geldt dat nog voor een zeer lange tijd.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 5 – De geest en de wereld

Daar waar ik precies ga aanvoelen welke krachten op dit moment op mij inwerken en dus ook op anderen kan ik door in de richting van die kracht mijn hele denken, mijn handelen te ontplooiën a.h.w. veel meer bereiken dan ik ooit alleen uit mijzelf zou kunnen waarmaken. Het is een beetje een kwestie van het juiste ogenblik en de juiste richting vinden.

In elk leven komen van die ogenblikken dat je je gaat afvragen: Waarom gaat het nu zo goed? Dan is het antwoord: harmonie.

Een harmonie kan bestaan tussen u en een gewone geest zoals ik, maar die wel degelijk verder kan reiken. Niemand kan zeggen: Dit is God die door mij werkt. Mensen doen dat natuurlijk graag. Neen, er is iemand of iets die mij heeft geïnspireerd om op een bepaalde manier te reageren of om op een bepaalde wijze iets te doen. Hier ligt voor ons de mogelijkheid te begrijpen wat wij doen. Want als je uitgaat van het standpunt; ik heb een volledig vrije wil, dan kun je wel naar huis gaan, dan lukt niets. Je bent dan de grootste stommeling die er bestaat. Want alles wat je zo graag wilt, dat gaat nu net niet door. En alles wat je niet wilt, dat gebeurt. Als je echter gaat begrijpen, dat het zin heeft, dat het een kwestie van samenhang is, dat het een cyclisch verschijnsel is, dat je je harmonieën soms moet veranderen, alleen omdat je op die manier verder komt en niet meer zoals je hebt gedaan, dan denk ik dat je dan wat gemakkelijker zit.

U heeft zich waarschijnlijk wel eens afgevraagd: Waarom heb ik mij met de O.D.V. beziggehouden? Het antwoord is heel eenvoudig. Het was voor u een harmonische factor. Dat wil niet zeggen, dat u allemaal hetzelfde in de O.D.V. vindt. U heeft allen andere geestelijke connecties. Vooral de directe relaties die u met de geest heeft, zijn voor een ieder weer anders. Hier is voor u een harmonie te vinden en daarmee kunt u werken en moet u werken. Dat wil niet zeggen, dat de Orde u vertelt wat u moet doen. De Orde scheidt in feite slechts harmonische mogelijkheden in u en als uw bewustzijn die volgt, komt u tot de juiste resultaten. Dat geldt niet alleen voor de Orde, dat kan ook gelden voor een kerk en voor welke beweging u maar wilt. Wat mij betreft de P. v.d.A, de P.P.R. Niet de, C.D.A. dat is teveel een hutspot. Er zijn nog andere groepen denkbaar. Dus heel eenvoudig gezegd: Uw harmonieën bepalen de gerichtheid van uw leven en de mogelijkheden die u in een bepaalde periode heeft.

Nu kunt u natuurlijk proberen een algemene regel daaruit te trekken. Ik zal daarom een paar algemene regels stellen:

De gemiddelde periode van streven in een richting duurt voor de doorsnee mens tussen de 5 en 8 jaar. 7 Jaar komt ook bij veel mensen voor.

Elke verandering is ofwel een absolute omkeer, dan wel een geringe afbuiging. Je kunt niet zeggen Ik sla de hoek om. Je gaat of afwijkend in dezelfde richting verder of je keert a.h.w. op de schreden terug. Je gaat het oude herbeleven. Beide mogelijkheden bestaan.

Als u die perioden heeft doorgemaakt, dan moet u verder rekening houden met een periodiciteit die voor de meeste mensen geldt, maar niet voor allemaal dat zeg ik er bij. Het is namelijk de 11 tot 15 jaarsperiode net een gemiddelde van 13 jaar en 3 maanden. Deze periode blijkt vooral het geestelijk besef te beïnvloeden. Hier is niet zozeer sprake van lotsgebondenheid, maar je beleefd iets en je gaat ineens de wereld anders zien. Die beleving verandert verder niet veel aan de normale gang van zaken en je normale belangstelling, want dat spoor ligt nog vast, dat is deel van een 7 jaarsperiode, langer of korter. De 13 jaarsperiode verandert over het algemeen wel je geestelijk uitzicht. Daaraan kunnen we weer een conclusie verbinden.

De meeste mensen zullen, nadat ze 7 jaar iets hebben gedaan en dan zijn veranderd of niet verder zijn gegaan gedurende ongeveer 3 tot 5 jaar, plotseling ontdekken: dit is toch niet helemaal wat ik zoek. Dat is heel vreemd. Dat wil niet zeggen, dat hetgeen ze tot nu toe hebben beleefd waardeloos is geworden. Het wil alleen zeggen, dat hun innerlijke gesteldheid anders wordt. Wij vertalen dit in de geest bij ons over :het algemeen als een wisseling van geleider. Dat is natuurlijk ook maar een term. Het betekent gewoon, dat je op andere geestelijke invloeden respondeert dan vóór die tijd. Kun je dit in je bewustzijn verwerken; dan

zal een dergelijke verandering vaak heel grote gevolgen hebben voor je innerlijke veerkracht en voor je visie op de wereld. Het zal veel minder invloed hebben op de gang van zaken in stoffelijke zin; dus wat je beleeft, wat krijgt en niet krijgt enz.

De periodiciteit die voor sommige mensen ook nog van belang is (maar dat is voor minder dan de helft van de mensheid), is de 30 jaarsperiode. Nu is dat nooit precies 30 jaar. Het ligt tussen de 27 en 33 jaar. In deze periode kun je nl. nieuwe inzichten krijgen. Het is een verandering in je totale wereldbenadering en wereld beschouwing, die gelijktijdig voert tot de erkenning van nieuwe krachten of nieuwe middelen.

Iemand, die wordt ingewijd, zal dit gewoonlijk doormaken tussen zijn 27e en zijn 33e tot 35e jaar, daarna zal hij pas veranderen. Dan gaat hij zijn eigen weg bepalen, afwijkend van alles wat daarvoor is gebeurd. Het belangrijke van deze periodiciteit ligt daarin dat je een grotere vrijheid krijgt in stoffelijk opzicht, als je geestelijk rijp genoeg bent om te beseffen wat er nu in je tot leven komt. Er zijn mensen die dat doormaken.

Dan is het natuurlijk erg leuk te praten over de manier waarop rassen en groepsgeesten tot stand komen. Maar als u naar de dierentuin gaat, dan vraagt u zich ook niet af wie de voorvader is geweest van de neushoorn. Kijk maar rustig naar de feiten. Kijk naar uzelf. Al het andere is alleen maar background. Het is een manier waarop je kunt begrijpen wat er in je is gebeurd. En wat er in je is gebeurd, is juist het belangrijkste. Zonder deze innerlijke ontwikkelingen, zonder deze voortdurende wisseling van periodiciteiten, die in je leven de mogelijkheden steeds weer op een andere manier manifesteren, zou je eenvoudig geen mens zijn.

Wees dus maar rustig een mens. Leef op je eigen manier, maar probeer niet ten koste van alles het oude door te zetten, wanneer je voelt dat het niet meer kan. Probeer niet ten koste van alles een geestelijke vernieuwing door te zetten, wanneer je voelt dat je daar de middelen niet voor hebt. Pas je aan.

Probeer vooral harmonieën te kennen. Probeer in jezelf een gevoel van verbondenheid ook eens te beleven, want daarin ligt voor de mens de grootste mogelijkheid om een tamelijk grote vrijheid ook van wil, maar zeker ook ten dele van handelen te bereiken en toch voortdurend innerlijk blijder en bewuster te worden.

LEEGTE

Een man zeis Nu zoek ik naar mijn brein; naar de rede en het verstand waardoor ik alles weet en alles goed besef. En zo drong hij in zichzelf door. Maar toen hij eindelijk een spoor van zijn verstand had gevonden, vond hij alleen nog maar een leegte. Want wie doordringt in het zijn der dingen, dringt door in een leegte, omdat de vormen vervaagd zijn.

Wie denkt dat zijn leven leeg is, ziet eenvoudig niet meer wat de werkelijkheid opbouwt; feit na feit, beleving na beleving, gebeuren na, gebeuren.

Je zegt "leegte" omdat je iets bepaalds zoekt. Maar als je gewoon het leven aanvaardt, bestaat er geen leegte: De leegte is iets wat je zelf creëert door te zoeken naar. iets wat misschien niet existeert zoals je denkt dat het moet zijn.

Een werkelijkheid kun je altijd ontdekken. De leegte waarover je spreekt is iets wat je met je gedachten schept zonder te beseffen waarom.

Wie werkelijk wil weten wat de leegte is, zal ik een beschrijving daarvan geven:

De werkelijke leegte is de totaliteit van alle gebeuren waarbij alles elkaar opheft en er niets overblijft, totdat wij ons richten tot de gebeurtenissen zelf en plotseling ontdekken dat de werkelijke leegte tevens de eeuwigheid is waarin alle gebeuren gelijktijdig aanwezig is.

LES 6 - ONTWIKKELING VAN DE MENS

Tweede blok C

Als u denkt aan het begin van Genesis, dan ontdekt u een paar vreemde zaken. In de eerste plaats maakten engelen met God ruzie over de vraag of de mens al of niet mocht worden geschapen. In de tweede plaats; de mens is geschapen na al het andere. In de derde plaats: die mens wandelde met God.

Als we nu gaan kijken naar de oervormen van de mens (we houden ons dan bij de warmbloedige vertebraten die op het land leven) dan vragen we om af: hoe kan men ertoe komen hier te zeggen; de mens wandelde met God? Ik heb getracht deze toch wel belangrijke fase in de ontwikkeling na te gaan.

Bij eencelligen ontstaat er een conditionering. Als u nu onder een microscoop een druppel water bekijkt, ziet u dat nog. Er wordt aangevallen, maar het is net, of dat alleen op grond van het uiterlijk geschiedt, een andere reden is niet nodig. Er wordt gevluht, maar de vlucht hangt weer samen met een bepaald verschijnsel. De eerste conditionering van het leven is er ongetwijfeld één geweest waarbij het hoofdzakelijk ging om associaties die op niet bewust vlak plaatsvonden. Dit heeft een bepaalde kleur, dus is het goed. Dat heeft een andere kleur, dus is het verkeerd. Dit heeft een vorm die eetbaar is, dat heeft een vorm die niet eetbaar is enz. enz.

In die eerste mensen, de oermensen, vinden we dergelijke kwaliteiten nog wel terug. *Ook zij* zijn zeer sterk geconditioneerd. Ze reageren op de buitenwereld. Een groot gedeelte, zo niet hun gehele handelen is eigenlijk niet een kwestie van willen, maar van gewoon reageren op grond van ingeboren drangverschijnselen. Pas wanneer die mens te zeer onder spanning komt te staan en in een milieu leeft waarin het zelfbehoud een zo belangrijke factor wordt dat hij geen kans meer heeft om tot rust te komen, blijkt hij steeds achterdochtiger te reageren. Gevaar is alles wat niet herkend wordt als ongevaarlijk: En daarmee is een stap gedaan in de richting van wat we misschien wel een obsessie zouden kunnen noemen. Want al het andere dat niet kenbaar is als gevaar moet daarom juist beter begrepen en ontleed worden.

Er wordt veel meer verschil gemaakt dan in alle andere levensvormen bij elkaar. Zelfs nu, in deze tijd, mag worden gesteld dat het onderscheid dat dieren maken veel eenzijdiger is dan het onderscheid dat een mens kan maken. Ook de oermens maakte dus al meer verschil dan een dier. Het was minder een kwestie van instinctieve reactie, van conditionering. Het was meer een kwestie van overweging. Als het aantal factoren waarmee je rekening moet houden en waarop je bewust moet reageren te groot wordt, dan ontstaat er een mate van intelligentie die groot genoeg is om een zelfstandig en beredeneerd handelen mogelijk te maken. Laat mij dit illustreren met een voorbeeld;

Er zijn bepaalde vossen en ook wel wolven die een normaal levenspatroon hebben. Maar door omstandigheden (er komt b.v. een vallenzetter in de buurt wordt het leven ineens veel gevaarlijker. Een paar keer ontsnappen ze ondanks zichzelf. Vanaf dat ogenblik worden ze wantrouwend. Ze gaan alles twee keer, drie keer bekijken. Wat zien wij dan? Zo'n dier is ten slotte niet alleen in staat om alle vallen op te sporen, maar het weet ook hoe het zo'n val moet laten dichtslaan. Het heeft het kennelijk een paar keer gezien en ontdekt, dat als dat is gebeurd, die val dan niet meer gevaarlijk is. Die dieren worden de pest van de vallenzetter, want hij heeft heel weinig kans om nog werkelijk bont te krijgen, dus dieren die een goede vacht hebben.

Op diezelfde manier is de mens langzaam maar zeker wakker geworden ..... en hij ging combineren. Er zijn twee belangrijke verschijnselen in dit geval:

De spontane groep wordt tot een georganiseerde groep. Er is dus niet meer alleen een elkaar verdedigen, maar daarnaast is er een taakverdeling die niet tot stand komt door toevallige omstandigheden maar door beredenering.

Men moet middelen vinden. Of dat nu een steen is waarmee men gooit, een stok waarmee men vecht of het beheersen van allerlei kleine trucjes zoals een steenlawine, dat maakt niet zoveel uit. Op het ogenblik, dat wij weten hoe wij op een bepaalde manier samen moeten reageren, ontstaat er een totaal nieuwe sociale orde. Waar een sociale orde is, moet ook het besef van de mens anders worden. Zijn omgeving gaat anders tot hem spreken.

In deze periode waarin die mens nog niets kan verklaren, wordt hij omringd door het mysterie. Een mysterie dat niet alleen groot is, maar ook ergens vertrouwd. Het kan tot hem spreken uit een boom. Een vogel kan het hem toeroepen uit de lucht. Hij kan het zien aan een wonderlijk teken dat ergens op de grond staat. God is overal aanwezig en daarom leeft die mens met het bovennatuurlijke.

Nu heeft hij, krachtens zijn voorgeschiedenis, toch al die kans gehad. Zijn verre voorvaderen hadden direct contact met lichtende geesten, een soort groeps- en rassengeesten. Het is duidelijk, dat deze verbondenheid gepaard gaat met een grote telepatische gevoeligheid. Men leest veel meer af. Ook dit weet u.

Dieren misschien geen goede vergelijking, maar ik moet er toch een treffen zijn in staat om op afstand bepaalde gebeurtenissen waar te nemen. Zij reageren op een brand, die voor hen niet zintuiglijk constateerbaar is. Zij trekken, uit een gebied voordat, er een aardbeving of vulkanische uitbarsting plaatsvindt, niet wanneer die uitbarsting reeds is geschiedt. Ze voelen die dingen aan. Ze interpreteren zeer kleine tekenen. En hun gedachten worden bepaald door zaken, die ze niet helemaal kunnen beredeneren, waarvoor zij geen verklaring kunnen geven. God spreekt eenvoudig. En als God spreekt, dan trekt de mens verder, dan zoekt de mens een ander hol, dan besluit hij plotseling een van zijn grootste vijanden te gaan bestrijden.

Nu weet ik wel, dat het begin van de mensheid volgens de evolutionisten veel later ligt dan volgens ons, die hebben geprobeerd de werkelijkheid waar te nemen. De mens heeft namelijk geleefd in de tijd dat de sauriërs er reeds waren en niet eerst lang daarna. Die mens heeft misschien juist daardoor allerlei impulsen gekregen die hem later, wanneer de grote hagedissen verdwijnen, een bijzonder goede kans geven om zijn omgeving te gaan domineren. En dat is weer een belangrijke fase.

Op het ogenblik, dat ik mij niet alleen maar verbonden voel met de een of andere mystieke kracht die hoe dan ook voortdurend ergens in mij spreekt, maar bovendien daardoor meester ben over alle dingen, ga ik mij met veel meer zelfvertrouwen bewegen. Ik besef de gevaren wel, maar ik geloof niet dat die gevaren mij kunnen treffen. Er ontstaat een soort heldendom, tenminste wanneer men uitgaat, van de moderne denkwijze. De mens durft alles aan. Hij schrikt niet terug voor het overvallen van dieren die veel groter zijn dan hijzelf. Degenen die zich daarvan een voorstelling willen maken, zou ik eraan willen herinneren dat er soms mensen zijn vooral negers die in kleine jachtgroepen van 18, hooguit 20 man rustig neushoorns en olifanten aanvallen met als wapens alleen lansen. En ze winnen. Zo waren die mensen. Het is duidelijk, dat in deze gevallen degene die het best kan vechten op de voorgrond komt. En dat is ook alweer een factor welke in de beschavingen een grote rol speelt. Het recht van de, sterkste zeggen wij tegenwoordig.

De sterkste is degene die krachtens zijn vermogen, zijn inzicht en durf, maar vooral krachtens zijn vermogen om een ieder die hem niet gehoorzaamt de les te lezen, aanvoerder wordt. Die aanvoerders moeten daardoor gaan letten op de mogelijkheid anderen te verslaan. Ze worden wat krijgszuchtiger. De stam zelf voelt daar misschien niet al te veel voor, maar jagen, prooi slaan, vijanden verslaan dat is het leven van de krijgsman. En juist daardoor verzwakte een beetje de innerlijke stem. de mens wandelt niet meer zo bewust met God. Hij wandelt meer bewust met vernietiging, met chaos, met datgene wat hij aan zichzelf kan offeren.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 6 – Ontwikkeling van de mens

In die periode is het duidelijk dat de stem der goden op een andere manier moet worden gehoord. Wij krijgen dan te maken met de vroegste priesters of wijzen (sjamanen zou je ook kunnen zeggen), die spreken met de geesten van voorouders, die de geheimzinnige stem als de stem van een bepaalde god weergeven. Want je moet met fantasie omkleden wat je anders niet kunt verklaren en uitdrukken. Zo wordt in de mensheid een deling gemaakt. Er zijn de mensen die nog steeds op de een of andere manier verbonden zijn met God en er zijn mensen die eigenlijk meer verbonden zijn met de aarde.

Het is een geschiedenis die bepalend is voor de grote rijken van Mû en Atlantis. Het is een geschiedenis die doorwerkt in al het gebeuren en in alle mogelijkheden van Atlantis. Ik zou zeggen, dat nog in deze tijd de mensheid eigenlijk in twee soorten uiteenvalt: zij die wandelen met God en zij die wandelen met de rede; het vermogen hun milieu en anderen te domineren en te overheersen.

Soms lijkt het of de krijgsman gehoorzaam is aan de priester. Maar dat is maar heel beperkt, want als de priester iets zegt wat de krijgsman absoluut onredelijk vindt, dan handelt deze als krijgsman en niet als gelovige. Dat geldt ook voor de wetenschap. De wetenschapsman kan heel vroom zijn, maar op het ogenblik dat de wetenschap in strijd komt met het geloof, is de kans heel groot dat hij de wetenschap aankleeft en het geloof probeert om te vormen tot het nog net aanvaardbaar is. Het is een zeer typische situatie waarin men langzaam maar zeker ook de meer bewuste mens vorm en gestalte ziet krijgen.

Als je alles gaat overwegen, moet je op den duur je ook afvragen wat je eigen instinctieve drang is. Wanneer dieren in de bronst zijn, dan zijn ze enorm kwetsbaar. Ze zijn riet een ding bezig en de rest van de wereld kan ze niets neer schelen. Maar een mens met die opgevoerde drang tot zelfbehoud kan zich dat niet permitteren. Hij moet veilig blijven; en dat betekent dat hij zijn instinct moet beheersen. Maar dat betekent ook dat hij de drang van zijn instinct niet meer bindt aan bepaalde temperaturen en perioden, maar plat hij het gaat omzetten in iets wat hij naar wil en geloven kan gebruiken. Ook dat is een belangrijk punt.

De mens ontkomt dus aan de drang van zijn lichaam. Hij kan gaan beredeneren en beheerst en bewust handelen. Of dit nu de wil is die hierbij een rol speelt, lijkt mij nog altijd een vraag. Ik neen, dat het eigenlijk meer de angst is dan de wil die in het begin de mens heeft vrijgemaakt. Zeker is echter en dat klopt dan weer een beetje met Genesis dat hij op den duur alles gaat benoemen.

Hij ontwikkelt een taal, die in het begin misschien honderd klanken kende, maar die al heel snel uitgroeit tot een soort oertaal die in de tijd van Mu praktisch overal nog werd verstaan. Een taal, die gebaseerd is op ongeveer 40 hoofdklanken. Elk van die klanken kan men beschouwen als een woord. Die klanken zijn echter op zoveel manieren te combineren dat men ten slotte een woordbestand krijgt van ongeveer 8000 tot 10.000 En dat is even veel of meer dan de gemiddelde mens in deze tijd ter beschikking heeft. Die taal geeft hun ook de mogelijkheid ervaringen uit te wisselen.

Het is langzamerhand gewoonte geworden dat, als je een vreemdeling ontmoet, je met hem spreekt: Hij vertelt je hoe de weg is, of er vijanden zijn. Hij vertelt je dat hij nieuwe wapens heeft gezien of nieuwe eetbare planten heeft ontdekt. Deze manier van uitwisseling maakt een scheiding mogelijk tussen de eigen ervaring en die van de ander. Het is niet meer noodzakelijk zonder neer te reageren op wat een ander zegt, want je kunt beredeneren. Er ontstaat een steeds groter theoretisch vlak waarvan iedereen kennis noemt en waarvan men gebruik raakt, indien dat eventueel nodig is. Deze theoretische kennis wordt door de ouderen verward en die zijn dan vaak in staat om enorme opsommingen daarvan te geven.

Nog later blijkt, dat die onderwijzers een soort priesterlijke functie erbij krijgen en dan zijn ze vergelijkbaar met de status van de barden bij de Kelten. Ze brengen niet alleen nieuws en overleveringen rond, zij zijn ook degenen die leren rekenen, die de tekentaal onderwijzen die vooraf gaat aan het schrijven. Zij zijn het die later uit het bloemenschrift van Atlantis de eerste wampuntaal ontwikkelen. een beeldschrift waarin door de combinatie van de beelden bijzondere windingen mogelijk zijn en sores zelfs abstracte denkbeelden kunnen worden

uitgedrukt. Op deze manier wordt de mens meer en meer een gemeenschapswezen dat voor zijn gemeenschap steeds meer afhankelijk is geworden van de kennis die anderen bezitten.

Nu moet u niet denken aan specialisatie zoals u die in uw eigen tijd kent. Iedereen kan beschikken over alle kennis die behoort tot de groep waarvan hij deel uitmaakt. Dat wil zeggen, dat als hij leerling medicijnman wordt, hij toegang heeft tot alle kennis van planten, van natuurkrachten, alle overleveringen omtrent goden, de manier om voorvaderen aan te roepen etc. Hij mag het niet allemaal direct gebruiken, maar hij heeft er wel toegang toe.

Wordt hij krijger, dan heeft hij niet alleen toegang tot de kennis van wapens hoe maak ik die en hoe hanteer ik zeg hoe maak ik een vuistbijl of een speerpunt), hij krijgt ook de mogelijkheid om alle strijdverhalen aan te horen. Hij krijgt dus een begrip van strategie, zij het beperkt. Hij krijgt begrip van landstreken, die hij nog nooit heeft gezien. Hij hoort hoe hij zich moet oriënteren en al die dingen meer. Hij krijgt een theorie die veel verdergaat dan voor zijn eigen directe behoefte nodig lijkt. Dit opvoedingssysteem, dat al zeer vroeg bestaat, is voor de vorming en de verdere geschiedenis van de mensheid beslissend, Op die manier naak je namelijk een mate van wetenschap mogelijk.

Het zal u misschien vreemd klinken, als ik u vertel dat reeds lang voordat de mensen in de holen de eerste tekeningen maakten er toch al mensen zijn geweest die eens een kaart wisten te tekenen. Onbeholpen misschien en meestal in het zand, zodat het toch weer uitgeveegd moest worden, maar ze wisten aan de hand van overleveringen te vertellen: Als je daarheen gaat, dan vind je die bergen, die rivieren, dan moet daarvoor oppassen en daar kun je jagen. Het aanwezig zijn van een intellectuele kaste en een krijgerskaste zal later bepalend zijn voor elke sociale samenhang. Dat geldt nu ook nog. Zelfs als u nu niet te maken heeft met een priesterdom, maar met partijfilosoof en, dan heeft u nog te maken met mensen die zich met het abstracte bezighouden, de mystieke werkelijkheid van de mens.

Daarnaast heeft u de practici. Die zijn tegenwoordig misschien niet meer allemaal soldaten, maar ze zijn net zo goed ook de wetenschappers, de economen, de sociologen, die eenvoudig aan de hand van macht en mogelijkheden vertellen wat de rest moet doen. Deze indeling van de mensheid is voor zover mij bekend, nooit teniet gedaan. Ze heeft altijd bestaan.

Wel zien wij dat er steeds meer gemeenschappen ontstaan. Elke gemeenschap maakt haar eigen ontwikkeling door, dat is duidelijk. Iemand, die op een vlakte leeft, heeft een ander milieu, kent andere gevaren, andere noodzaken en mogelijkheden dan iemand, die in de bergen woont. Iemand, die op een eiland woont, wordt weer met andere situaties geconfronteerd dan iemand die ergens verder op het vasteland woont. Overlevering.

En steeds ook weer het trekken, want er is nog steeds geen sprake van een wereld waarin je nu eens even voorraden e.d. gaat aanleggen. Zeker, de jagers zijn langzamerhand misschien veehouders geworden, maar ze trekken. Als het hier niet gunstig meer is, dan ga je verder. Er is ruimte genoeg. Maar dat betekent ook dat je voortdurend nieuwe omstandigheden ontmoet. Het betekent dat je niet altijd de wegen kunt gaan die je zou wilt willen gaan. Mag ik u eraan herinneren dat de veeteelt in Zwitserland waar men het vee naar de hoge zomerweiden brengt andere eisen stelt, maar ook een andere kennis veronderstelt dan bij een veehouderij in Nederland.

Het is belangrijk dat wij zien hoe de mens wordt gevormd door zijn omgeving, Maar doordat die omgeving vaak wisselt, beschikt hij op den duur over een verstand dat in staat is veel meer combinaties te maken dan welk dier ook. Het houdt ook in dat deze mens voor de geest veel bruikbaar is dan een dier. Want waar eenmaal abstracties aanwezig zijn, daar kunnen we a.h.w. nieuwe combinaties, nieuwe voorkeuren aanbrengen. De wordende mens zal daardoor bijzonder begaafd zijn op deze of gene wijze. Hij zal intens emotioneel leven misschien, of intens verstandelijk. Hij zal zijn belangstelling speciaal richten op uitdrukking (kunst b.v.) of op feitenverwerking (wetenschap). De situatie is vanuit de geest gezien in deze periode zo, dat je eigenlijk met die mens alle kanten uit kunt. Je kunt hem ongeacht zijn betrekkelijk primitieve omstandigheden ontwikkelen in elke richting. Dit is erg belangrijk.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 6 – Ontwikkeling van de mens

Het wandelen met God is hierdoor grotendeels vergeten, dat is duidelijk. Zeker, de priesters hebben nog die vreemde band met de totaliteit, maar ook zij hebben die dusdanig geformaliseerd dat ze eigenlijk niet meer weten waar zij aan toe zijn. Een enkele keer komt er een mens, die wordt getroffen door de een of andere innerlijke kracht en dan door de uiterlijkheden, de facade van het priesterschap, heen kijkt. Maar dan tast hij de sociale orde aan. En vergeet niet dat de priesters en de soldaten op den duur een soort machtsbalans vormen. In vele gevallen is het hoofd van beide kasten een koning of een priester koning, die als hogepriester en als opperste generaal functioneert. Niet alleen fungeert, want hij neemt zelfbewust deel aan de ontwikkeling.

Het is verklaarbaar waarom Abraham wegtrekt uit Ur. Hij kan zich niet aan de maanaanbidding, die daar hoofdzakelijk wordt beoefend, overgeven. Hij ziet wel een god, maar het is een andere god. Hij gelooft ook aan een god die zich in vuur en in vurige verschijnselen openbaart, zeker, maar het is een god die tot hem spreekt en niet alleen tot de priester. Abraham heeft kennis. Hij voelt aan. Hij heeft voorwetenschap van bepaalde gebeurtenissen en daardoor wordt hij gevaarlijk. Dit zelf beseffend trekt hij weg.

Het is typerend voor alles wat er in de loop van de tijd gebeurt. Wij zien namelijk overal en bij alle volkeren dergelijke figuren. Ik weet het, Abraham is een bijzonder geval geworden omdat hij de voorvader is geworden van het volk, dat zozeer zijn eigen overleveringen wist te bewaren dat het tot op deze dag een soort bloedverbonden eenheid is gebleven. Maar het neemt niet weg dat het elders evenzeer gebeurt. U kunt dit terugvinden in de legenden van China. U kunt het terugvinden in de oude: boeken van India.

U kunt het misschien ook nog terugvinden in de oude overleveringen van bepaalde indianenstammen in Zuid Amerika. Zelfs de negers hebben dergelijke overleveringen.

Nu wordt de mensheid natuurlijk niet geconfronteerd met een wereld die rustig blijft. Er zijn een aantal wereldomvattende rampen. Overal geven de overleveringen ons weer waar het om gaat.

Sommige indianenstammen geloven dat ze vluchten in rotsholen voor neervallende meteorieten en later door een verlosser daaruit weer naar de oppervlakte worden gebracht. De negers geloven aan een soort overstroming waarbij een heel verre voorvader in een kano over de zee kwam en het eerste dorp stichtte. Noë is geen uitzondering.

Realiseer u wat dergelijke rampen betekenen, ook als ze niet de gehele mensheid uitroeien. Dat is kolder. De zwakkeren vallen weg. Degenen, die het vindingrijkst zijn, die het snelst kunnen reageren, die weten wat ze wel en niet nodig hebben, overleven. En dat betekent dat door die natuurrampen er eigenlijk verschillende malen een soort kunstmatige selectie plaatsvindt. U zou misschien zeggen een natuurlijke, maar ik geloof dat die rampen samenhangen met het besef van de mensheid en met het besef van de grotere krachten van die mensheid.

De ontwikkeling van de mens is nu zover gevorderd dat hij helemaal vrij is. Wij zien de eerste landbouwers. Wij zien de eerste steden. We zien ook nieuwe legenden ontstaan. Maar het belangrijkste van alles is misschien wel, dat de mens zijn nieuwsgierigheid voortdurend verder uitbreidt.

Men leest in de sterren niet alleen de wil van de goden, neen, men zoekt ook naar een verklaring voor het verschijnsel. Men ziet de wind, maar men wil weten waarom de wind draait en men verbindt dit aan de wolkenformaties. Men gaat bepaalde wolken zien als regenbrengers. En indirect is dit weer de aanleiding tot een religieuze plechtigheid, die zich bij de negers maar ook bij de eskimo's eigenlijk overal in de wereld heeft ontwikkeld tot de regendans.

De mens leert in deze periode ook steeds meer de magie van het leven kennen. De magische fase keert in het leven van de mensen steeds weer terug. Het is een terugkeer naar de stem van het onbekende en daardoor een poging om hernieuwd te wandelen met God.

In een magische periode wordt kennis en erkenning samengevoegd met uiterlijkheden of verdienste. Waarom, zo zult u zich afvragen, wilde Abraham zijn zoon Izaak offeren en nam hij hem mee de berg op? Heel eenvoudig; De bergen waren dicht bij de goden. Daar had je meer kans dat het offer gezien en aanvaard werd. In het vuur openbaart zich steeds weer de werkelijkheid. Mozes met zijn brandend braambos is daarvan een bijbels voorbeeld. Maar er zijn verschillende voorbeelden van vuur, zoals vuurvogels die een grote rol spelen bij het optreden van de oude helden. Denk maar eens aan de verhalen over Ardjoena. Op deze manier gaat de mens uiterlijk een vorm vinden waardoor hij zijn innerlijke krachten op een voor hem nog aanvaardbare manier weet te organiseren. Zijn band met het onbekende, met de mystieke wereld van goden en krachten, wordt omgezet in de priesterlijk magische wereld van rituelen, van juiste overleveringen en zelfs van geheime spreuken en formules.

Als u nu naar de mensen van vandaag kijkt, zult u zeggen, die zijn zo gek niet meer. Dat had u gedacht. In Nederland zweert u nog steeds een waarheid met de woorden; Zo waarlijk helpe mij God Almachtig. Of u volstaat met de belofte om de waarheid te spreken, die eigenlijk toch door de meesten wat minder wordt aangeslagen. Het aanroepen van goddelijke of hogere krachten, maar zelfs ook het wat spottend afroepen van een oordeel over zichzelf. Zoals de koopman zegt; "Het is goed. 'k Mag hier blind worden als het niet waar is." Dit alles maakt duidelijk hoezeer wij eigenlijk nog teruggrijpen naar die dingen, ook in uw dagen.

De geestelijke ontwikkeling krijgt ondertussen een andere vorm, want het leven met hoge geesten zonder meer wordt steeds moeilijker. Zij moeten tekenen hebben. Als de Israëlieten uit Egypte trekken, dan gaat hun god hen voor.

Overdag in de gedaante van een rookwolk en 's nachts als een vurige kolom. Het symbool treedt in de plaats van de leidende werkelijkheid. En dat voert weer tot een betere zelfstandigheid.

Het klinkt misschien wat vreemd, als je zegt dat het goed is dat de mens dat directe contact verliest, maar voor een ontwikkeling is het haast onmisbaar. Nu hij niet meer te maken heeft met een waarde, die hij direct benadert en beleeft, wordt het noodzakelijk zelf meester te worden van het milieu, ook op die punten waar vroeger de godheid moest ingrijpen. De mens vindt niet meer langs de magische weg van de godheid de kudde waarop hij wil jagen, maar hij heeft wel geleerd de tekenen te lezen. Nu kijkt hij naar een stofwolk in de verte en gaat dan die richting uit, omdat hij daar kan jagen. Of hij luistert met zijn oor tegen de grond, totdat hij aan de geluiden in een bepaalde richting een prooi meent te mogen veronderstellen. Gelijktijdig neemt hij meer en meer in aantal toe. Hoe groter de aantallen worden, des te belangrijker het wordt een eigen gebied te verdedigen.

In de tijd van Mû was het verdedigen van het gebied eigenlijk meer een kwestie van verdedigen tegen de natuur. het scheppen van rustplaatsen waar men veilig was. In de tijd van Atlantis was het het scheppen van een soort alleenrecht voor handel, voor uitwisseling. Nu wordt het eigen gebied een levenskwestie. Je hebt een gebied nodig omdat je anders niet kunt jagen, niet het land kunt bebouwen. Je moet dat gebied verdedigen. Het territorium wordt steeds belangrijker. Het trekken wordt in verhouding steeds minder. Alleen die gebieden waar toch niet zoveel te halen is blijven nog vrij voor de trekkende stammen. Iets wat overigens later aanleiding zal zijn tot onder meer de beruchte reizen van Djengis Khan, die er genoeg van had om alleen maar aan de rand van de woestijn te leven.

Kijkt u naar de mensheid in de tijd van Rome. Dat is een voorbeeld dat u gemakkelijk kunt controleren en dat juist daardoor ook erg interessant is gezien zijn achtergronden! Wat zien we namelijk?

Rome adopteert alle goden. Waarom? Men zegt: Dat is een politieke maatregel. Maar dat kan niet helemaal waar zijn, want Rome wordt wel degelijk geleid aan de hand van geheime boeken met profetieën. Rome wordt beheerst door het heilige Vestaalse vuur. Rome is een stad, die schijnbaar een democratie is. In feite is het een militaire slavenstaat. Waarom is Rome dan zo grootmoedig? Omdat de filosofie van Rome zegt: "Alle goden zijn slechts de

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 6 – Ontwikkeling van de mens

---

klederen waarin de werkelijke God zich vertoont.” Een uitspraak die door de Cani (een bedelende monnikenorde in die dagen, maar dan een heidense) voortdurend werd verkondigd.

De mens mag alles zijn en mag alles doen, maar zijn functie in de gemeenschap is onaantastbaar. Daaraan zitten verplichtingen vast. Als je b.v. een huisvrouw bent, dan is dit huisvrouw zijn belangrijk. Daarin mag je niet falen. Wat je voor de rest uitspookt, moet je onder elkaar maar uitmaken. Als je een slaaf bent en je hebt een bepaalde positie, b.v. die van leraar, dan is het je taalt ervoor te zorgen dat er kennis wordt overgedragen. Wat er verder gebeurt en wat je verder doet, dat doet weinig ter zake.

In de tijd van Rome is het bepalen van de functie van de mens een van de belangrijkste zaken geworden. Je kunt een barbaar zijn, maar word je als barbaar officier van een Romeins leger, dan heb je je rechten in Rome. Dan word je haast automatisch Romeins burger. Dan heb je een plaats. Dan zijn bepaalde bezittingen veilig en kan niemand ze aantasten. Het is misschien een heel vreemde wereld gezien vanuit het huidige standpunt, want alles wat je doet heeft natuurlijk het heil en de macht van Rome tot doel. Maar daarachter zit een verworvenheidsfilosofie waarbij het overwinnen van de elementen en ten slotte het overwinnen van de zon eigenlijk de hoefdrijfveer is.

Er ontstaat ook een, vooral door militairen gevolgd, inwijdingsritus die godsdienstig in bepaalde fasen erg veel lijkt op het katholicisme: de Mitrasverering.

Rome kent dezelfde economische verhoudingen die vandaag de dag nog bestaan. Rome is in zijn ruimheid van opvattingen gelijktijdig erg benepen als het gaat tegen de eigen belangen. Als we de Senaatsvergaderingen van Rome willen vergelijken met die van de UNO, dan is het verschil werkelijk niet zo groot. Wat verandert er dan? Wat ontwikkelt er zich in de mens? Misschien voornamelijk wel de kennis en de mystiek.

Het christendom komt. Elders is het het boeddhisme of de islam. Het ligt wel een tijd van elkaar af, maar dat is niet zo belangrijk. Er is een vaste mystieke lijn, die verbondenheid met God garandeert. Zeker, ook dat krijgt weer uiterlijke vormen. We zien het christendom ontstaan als een aantal mensen sprekend met tongen die door God worden beroerd en bewogen en al heel snel wordt het een organisatie. Maar het gevoel van de mystieke verbondenheid blijft bestaan en tot op deze dag kent men bij de christenen het Avondmaal, dat als herinneringsdienst of als direct contact met de Christus beide denkwijzen zijn mogelijk een grote intense beleving van het Goddelijke wordt. De concretisering van God in jezelf.

Gelijktijdig met de godsdienst gaat ook de wetenschap verder. In het begin zal de godsdienst alleen zoeken naar een bevestiging van haar waarden in redelijke termen. Vandaar dat Galilei in grote moeilijkheden komt. Maar daardoor ontstaat

het systematische denken, het wetenschappelijke denken dat ook enige tijd als een priesterlijk voorrecht heeft bestaan,

de in Atlantis z.g. groene of duistere orde genoemd, maar nu wordt verbreid over iedereen. Het typerende var, de situatie is, dat de krijgsmansstand daardoor steeds afhankelijker wordt van degenen die de mystiek kennen en degenen die concrete kennis vergaren.

De wetenschap en de godsdienst samen beheersen in feite de koninkrijken en keizerrijken. Denkt u maar eens aan de knieval die Frederik Barbarossa voor de Paus moest maken, want zonder diens erkenning kon hij zijn gezag niet langer handhaven. Wat dat betreft, wil ik u eraan herinneren dat zelfs in het begin van de 17e eeuw er overal aan de hoven bepaalde priesters waren die in feite de macht achter de troon vormden. Van Frankrijk herinnert u zich dit van Richelieu en Mazarin. Dat weet u dan nog. Maar al die anderen zijn in de vergetelheid geraakt. Zij waren de biechtvaders van koningen en koninginnen. Maria Theresia nam zeer zelden een beslissing, als ze niet eerst door een bepaalde pater daarbij was geadviseerd. Ook Franz Jozef van Oostenrijk, der alte Franz, had de gewoonte om religieuze raad in te winnen; en dat terwijl hij in bepaalde gevallen voor zijn omgeving absoluut niet toegankelijk was. Zeker, het bleef sub rosa.

In deze dagen, nu de godsdienst dan toch wel wat verder op de achtergrond is geraakt, blijkt dat men in de eerste plaats raad inwint bij wetenschapsmensen. Het Pentagon neemt praktisch geen beslissingen meer, indien niet eerst de voorstellen door grote computers zijn gecontroleerd op mogelijkheden en consequenties. In veel landen wordt het probleem van ja oorlog, of nee oorlog of: op welke manier zullen wij onze industrie gebruiken, mede bepaald door wetenschapsmensen, die met hun denken, hun plannen en hun vermoeden dat nieuwe vindingen binnen zekere tijd mogelijk zullen zijn de gehele economische en sociale tactiek van landen bepalen.

Als u dat ziet, is het eigenlijk allemaal een beetje hetzelfde. De vorm is anders, de bevolkingsdichtheid is anders, maar het wezen is niet veel veranderd. Alleen de aantallen spelen altijd in de ontwikkeling van de mensheid een heel grote rol. Het is nl. zo, dat een mens en een dier trouwens ook een bepaald. terrein rond zich wil hebben waarin hij vrij is, waarin zijn uitstraling niet door die van anderen zal worden beroerd. Tegenwoordig staat u in de steden in de tram, in de trein, bij een halte of een oversteekplaats in feite allemaal in elkaars aura. U realiseert zich dat niet eens meer. Vroeger was dat uitermate storend. Wanneer de bevolkingsdichtheid in een bepaald gebied zozeer toenam dat men dus niet wanneer men dit wenste dergelijke contacten met de geestelijke uitstraling van anderen kon vermijden, dan ontstonden er grote spanningen. Die spanningen vormden dan op zich weer een neiging tot gewelddadigheid. Volksverhuizingen zijn eraan te wijten geweest, maar ook opstanden en revoluties. Altijd weer, wanneer de toename van de bevolkingsdichtheid in een bepaalde periode te groot was, zien we als gevolg daarvan; sociale omwenteling, onrust, verandering in gebruiken en gewoonten. Hoe komt dat?

De mens heeft nu eenmaal een eigen uitstraling. Deze uitstraling is geneigd te reageren op al wat sympathiek is. Datgene wat harmonisch is wordt zonder meer aanvaard. Maar als dat iets niet harmonisch is, alleen maar neutraal, dan wordt het als een onaangename beroering of prikkeling ervaren. Is er sprake van antipathie, dan blijkt zelfs een lichamelijke reactie het gevolg, o.a. een lichte toename van adrenalineafscheiding. Dat kan men overal zien.

Nu gaan de mensen steeds dichter bij elkaar leven. Wat is het gevolg? Wat eens een inbreuk op je privé leven was, wordt nu langzaam maar zeker een behoefte. Er zijn mensen, die niet meer gelukkig zijn als ze zich niet bevinden in een situatie waarin ze eigenlijk op elk ogenblik een zeker Contact kunnen hebben met anderen. En dat is niets lichamelijks. Het is een nabijheid, een erkennen, een wetens die uitstraling is vlakbij. Ik kan mij er onmiddellijk mee vermengen, indien dat nodig is. Dat verandert veel, want dat betekent dat in de ontwikkeling van de mensheid bepaalde bovenbewuste factoren, die vroeger alleen via de mystiek enige betekenis hadden, nu steeds sterker gaan uitwerken. Hoe meer de aura's van de mensen niet eikaar vervlochten zijn, hoe meer er sprake is van een onbewuste overdracht van feiten, van inhouden, van gevoelens en hoe sterker een pressie uit de omgeving wordt uitgeoefend.

Wanneer een bevolkingsdichtheid zo groot is geworden dat een voortdurend contact met de aura van anderen onvermijdelijk wordt, ontstaat er een uit de gemeenschap voortkomende conditionering, die dwingend is voor een deel van het emotionele leven en voor een beperkt deel van het handelingsleven van elke mens. Hierdoor wordt men in een tijd als de uwe, vooral in de landen die een grote bevolkingsdichtheid genieten, eigenlijk gedwongen tot een sneller partij kiezen.

Polarisatie is een verschijnsel dat zich vooral in dichtbevolkte staten zeer kenbaar aftekent. Elders wordt het wel geïmiteerd, maar dan blijkt het eigenlijk meer een theoretische kwestie dan een praktisch emotionele relatie te zijn. Het betekent hierdoor. ook het scheppen van spanningsvelden tussen mensen. Waar die spanningsvelden aanwezig zijn, ontstaat er enerzijds een grote gevoeligheid voor geestelijke waarden en krachten, anderzijds een grotere moeilijkheid in het contact met anderen. Het bewust worden van het contact wordt moeilijker door de spanning die er op onbewust terrein bestaat tussen de mensen.

Ontleedt men dit verder, dan zou men voor de huidige periode kunnen concluderen dat de mens op een punt staat waarop de doorbraak naar het mystieke onvermijdelijk wordt. Niet

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 6 – Ontwikkeling van de mens

---

omdat het mystieke zoveel betekenis heeft, maar omdat het mystieke, het boven alle bewustzijn uitgaande waarmee men zich innerlijk verwant voelt, de compensatie kan vormen voor de spanningsvelden, die tussen de mensen onderling zijn opgebouwd.

De mens zoekt naar een stabilisator. Iets wat zijn wezen een mate van rust en zekerheid kan geven. Dat kan in de gemeenschap niet meer, dus kiest men voor de projectie naar het hogere langs welke weg dan ook om op deze manier die evenwichtigheid te verkrijgen. Waar die evenwichtigheid bestaat, ontstaat gelijktijdig in elk contact een uitstraling die alleen aanvaarding of een absolute, maar dan ook gewelddadige en lichamelijke verwerping zal inhouden. Het conflict groeit op stoffelijk niveau, terwijl gelijktijdig een grotere harmonisatie op geestelijk terrein onvermijdelijk is.

Dan komt de mens op een punt dat de gemeenschap als zodanig moet gaan functioneren zoals ongeveer de Witte Priesters hebben gedaan in Atlantis. Ze moeten wel omwille van hun geestelijke gezondheid, hun zelfbehoud dus niet alleen om religieuze motieven een contact opnemen met hogere machten en krachten. Ze moeten het paranormale a.h.w. overschakelen op gebruikswaarde, anders kunnen ze zichzelf niet handhaven. Dat is de toestand waarin men zich langzamerhand gaat bevinden. En wat is het resultaat?

Door de verhevigde tegenstelling tussen groepen en de grotere contrasten tussen uitstralingen dat is onvermijdelijk zal er van groep tot groep een neiging zijn tot intensere geweldpleging. Gelijktijdig ontstaat er in elke groep een grotere harmonie. Op het ogenblik, dat men met geestelijke middelen gaat strijden, komt er een versmelting. Wanneer die versmelting wordt gevreesd, zal men naar stoffelijke middelen grijpen die veelal voeren tot zelfvernietiging van de stoffelijke vorm voor enige tijd.

U ziet, als u de ontwikkeling van de mens nagaat; er eigenlijk van alles en nog wat in te vinden is. Ik heb niet deze les niet alleen maar willen zeggen; Mensen, op die manier is het allemaal gekomen. Ik zou u veel liever duidelijk willen maken in welke situatie wij ons thans bevinden. Dat is voor u zeer belangrijk.

De ontwikkeling van de mens is er niet slechts die van zijn redelijke vermogens. Het is ook een ontwikkeling waarin zijn emotionele status veranderingen ondergaat en op den duur zijn innerlijk leven van veel groter belang kan zijn dan men op dit moment misschien maar durft veronderstellen. Want de redelijkheid kan alleen functioneren, indien ze wordt aangevuld door het innerlijk leven. De vrijheid van de mens, de vrijheid van wil wordt alleen mogelijk, indien men dit paranormale, dit bovenmenselijke voortdurend mee betreft in het geheel van zijn menselijk bestaan. De scheiding tussen mensen en goden moet ongedaan worden gemaakt: Er kan niet iets hogers zijn buiten de God die in mij is. De God die in mij is, behoef ik niet buiten mij te zoeken. Dat is eigenlijk het hele verhaal.

Nu is het heel begrijpelijk dat veel mensen zullen zeggen; Na al die verhalen over de contacten tussen geesten en mensheid, de ontwikkeling van de mensheid en nu weer dit verhaal, zou ik wel eens willen weten wat is nu eigenlijk het belangrijkste? Laat mij proberen dit kort voor u samen te vatten:

Het belangrijkste voor de mens is het vinden van innerlijk evenwicht, stabiliteit. Hij kan dit alleen doen door zijn innerlijke kwaliteiten en gaven een grote rol te laten spelen. De rede alleen kan die stabiliteit niet geven. Dit betekent dat de rede uitvoerend orgaan wordt en niet op zichzelf essentieel bepalend is.

De essentie van het "ik" is niet redelijk. Ze is ook niet bovenzinnelijk zoals men dat zo mooi zegt. Het heeft weinig te maken met de zintuiglijke waarneming en beleving. Het drukt zich uit middels de rede, omdat op deze manier het innerlijk leven manifesteerbaar wordt. Daarnaast drukt het zich uit in de stoffelijke emotionaliteit omdat op deze wijze spanningen, die redelijk niet uitdrukbaar zijn toch verwerkt kunnen worden. Het houdt in, dat u op dit punt van de ontwikkeling van de mensheid eigenlijk niet kunt leven zonder ideaal, zonder droombeeld, of dit nu echt is of niet. Het betekent dat u in deze tijd bij alles wat u redelijk doet mede geleid zult worden door de droom, die in u leeft. En het betekent dat u uw emoties niet steeds zult

kunnen en mogen bedwingen, omdat die op een gegeven ogenblik noodzakelijk zijn om de spanningen in uw wezen af te reageren. Zo bezien heeft mijn betoog ook enige praktische betekenis.

Voor hen die zich afvragen hoe de mens, zoals die nu bestaat, eigenlijk samenhangt met de kosmos, kan ik alleen dit zeggen:

Het evenwicht dat je vindt, is bepalend voor datgene wat van het kosmisch bewustzijn tot je wezen doordringt. Elke mens kan dus ten deel van het kosmisch bewustzijn in zich opnemen, mits hij innerlijk een voldoende toestand van rust, van ontspanning, van vrede heeft bereikt. Het betekent niet, dat je dat zonder meer kunt uitdrukken. Naarmate je de kosmos meer in je erkent en laat werken, zul je ook veel meer in staat zijn om je energieën aan te vullen. Je uitingsmogelijkheden worden groter, ook als je redelijke mogelijkheden meestal nog beperkt zijn. De kosmos spreekt door elke mens die innerlijk tot rust komt. Dat houdt echter voor uw huidige wereld in, dat veel van de kosmische werkelijkheid de mens zal ontgaan door de enorme spanningsvelden die tussen de mensen indeling plegen te bestaan.

Als slot van dit betoog zou ik nog willen opmerken;

De eerste mensen zagen er niet uit als mensen en toch zouden u zonder hen niet kunnen bestaan. Nu zijn er veel mensen, die uiterlijk sterk van elkaar verschillen en toch zou de mensheid, zoals ze nu is, niet zonder deze mensen kunnen bestaan. Begrijp, dat ook in uw tijd, zoals in alle tijden, het evenwicht tussen volkeren en rassen van het grootste belang is. Geen van hen kan worden gemist. Elk in zijn eigen kwaliteit, met zijn eigen bijzondere uitstraling voor het bereiken van een zo harmonisch geheel dat het merendeel van de mensheid zich ten slotte van de kosmische krachten zelf bewust kan worden.

COMMENTAAR

Als er wordt gezegd dat er twee soorten mensen zijn, dan ben ik het daarmee volkomen eens. Er zijn mensen, die denken dat ze meer waard zijn, de anderen zijn mensen die het niet denken, maar wel doen alsof.

Als er wordt gezegd dat de bevolkingsdichtheid grote invloed heeft op de gevoeligheden en de prikkelbaarheid van de mensen, ben ik het ook daarmee volledig eens. De meeste mensen worden vooral prikkelbaar omdat ze de leider willen zijn en als er een te grote massa is, moeten zij achteraan lopen.

Als je zegt dat de geestelijke waarde en de geestelijke werkelijkheid een steeds grotere rol moeten spelen op het ogenblik dat je stoffelijke mogelijkheden blinder gaan worden, ben ik het daarmee ook eens. Want als je helemaal niets meer kunt, denk je aan God.

Het is eigenaardig dat de meeste mensen aan God denken. En als God een te hoge autoriteit is, proberen ze iemand te vinden die een beetje lager staat. O, zijn er heel wat mensen die hopen dat ik hen kom afhalen. Toch heb ik helemaal geen afhaal en besteldienst. Maar dat komt doodgewoon, omdat ze denken; die staat nog dicht genoeg bij me om tegen te kunnen sputteren, als het nodig is. Het is geen God waarvoor je alleen eerbiedig je mond moet houden. Ik kan dat volkomen begrijpen.

In de hele ontwikkeling van de mensheid heeft de mens altijd van die stadia doorgemaakt. We doen nu net alsof dat heel wat bijzonders is. Toen was het zus en toen was het zo. Als je het mij vraagt, is de eerste toen begonnen met te denken, ik ben meer dan een ander. Sindsdien is geen mens daarmee opgehouden.

Wat is de Grootste waarheid van de mens? Dat hij over die dingen, waarmee *hij* het meest bezig is, het minst weet. Vandaar dat de meeste mensen zich bezighouden met God.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 6 – Ontwikkeling van de mens

Wat is de grootste waarheid omtrent de menselijke ontwikkeling? Dat de mens, naarmate hij beseft wat hij is, in staat is om iets meer te begrijpen van hetgeen er rond hem bestaat.

Wat is de grootste waarheid omtrent de menselijke ontwikkeling gezien in massaliteit? Maarmate de massa groter wordt, heeft zij meer de neiging autoriteiten te zoeken om zo aan eigen aansprakelijkheid te ontkomen. Slagen de autoriteiten, dan acht men zich daarom meer. Slagen de autoriteiten niet, dan acht men de autoriteiten minderwaardig. Dit geldt zelfs bij voetbal.

Wanneer onze spelers een wedstrijd winnen, dan is dat ook onze verdienste. Wanneer zij echter een wedstrijd verliezen, dan is het heel begrijpelijk dat het de schuld van de coach is. Die stommeling had nooit die opstelling moeten maken. Bovendien had hij nooit een paar van die idioten in het veld moeten brengen, zelfs een die in eigen doel trapt.

Als ik kijk naar de ontwikkeling van de mensheid, dan zeg ik. Ach, als je rekent hoeveel tijd ze nodig hebben gehad om zover te komen als ze nu zijn, dan kunnen wij voorlopig nog wel een aardig eindje doorgaan. Maar als wij ons realiseren wat op dit ogenblik de mogelijkheden van de mens zijn, dan moeten we zeggen; Indien de mens innerlijk beseffend normaal handelt uit hetgeen hij beseft en daarbij de vorm kiest die volgens zijn rede de meest aanvaardbare is, zal hij de grootste resultaten bereiken. Dat is wijsheid.

Als ik kijk naar de situatie waarin de mensen tegenwoordig verkeren, dan zou ik willen zeggen: Je moet beginnen met je af te vragers in hoeverre je zelf faalt. Wanneer je je eigen falen geheel hebt opgelost, wordt het tijd te kijken of je anderen kunt helpen hun fouten te verbeteren. Maar als je begint anderen te helpen hun fouten te verbeteren, dan kom je er niet aan toe jezelf te verbeteren; en dat wil zeggen, dat je hen met de beste bedoelingen van de wal in de sloot helpt.

Als je in deze tijd wetenschappelijk wilt derden, moet je begrijpen dat alle wetenschap op zich een beperkt deel van de feiten bevat en dat als zodanig de wetenschap nooit kan gelden als een verklaring voor alle feiten. Je moet je verder realiseren dat de redelijke en logische processen van de mens noodzakelijk zijn om voor hem aanvaardbaar zijn eigen wereld en mogelijkheden te omschrijven en aan te duiden, maar dat hij daarbij innerlijk niet in staat is deze redelijkheid en logica consequent voor zichzelf en anderen toe te passen in de wereld.

Als ik onze vriend zo over Rome hoor praten, heb ik iet gevoel dat de Nederlanders hun kans gemist hebben. Ze hebben eens wel gezongen: "Wij gaan naar Rome", maar ze zijn er nooit terecht gekomen. Vandaar waarschijnlijk de reformatorische inslag in Nederland. Maar als je zegt: Rome was een gemeenschap die ontzettend veel kon aanvaarden, dan zeg ik; Ja. Waarom konden zij zoveel aanvaarden? Omdat ze op een ander terrein niets namen. Ze namen erg veel, maar ze namen van niemand iets. Het resultaat is dat, als je Rome beschouwt als model voor de wereld zoals ze nu nog bestaat, je tot die wereld zegt, dat ze schermend met vele goden in feite aan niets werkelijk en volledig gelooft. Dat is volgens mij overtrokken. Je zegt verder, dat ze op grond van haar eigen wetten probeert alle menselijke waarden uit te schakelen, ook dat lijkt mij - ofschoon soms waar - toch niet de juiste benadering van het mens zijn.

De meeste mensen zijn voortdurend bezig de fouten bij anderen op te sporen. Ik geloof, dat ook dit een foute benadering is. Als je eerst kijkt waar je zelf faalt, kom je verder. Een commentaar dat ik graag wil doorgeven aan de betrokken partijen als de heren Den Uyl, Van der Stoep en alle anderen die in het buitenland komen verklaren wat de Nederlandse natie, in feite is zonder dat ze er iets van afweten.

Als u intens en eerlijk in uzelf gelooft, dan moogt u dit geloof nimmer binden aan vormen en verwachtingen. Onthoudt u dit goed: U kent alleen één waarheid. Deze waarheid zal u innerlijk als juist aanvoelen nl., het licht is datgene wat ik begeer. Het licht is datgene waarin ik zichzelf zal kennen. Het licht is datgene waardoor ik zal worden bevrijd van vele van de voorstellingen waarmee ik nu ben belast. Dit beseffend zoekt u naar het licht. Niet naar een figuur die u erheen zal brengen. Niet naar een wereld waarin het u gebracht zal worden.

Wij zijn op weg naar het licht. Als u zich dit steeds voor ogen stelt zowel tijdens uw leven als tijdens uw overgang, zal het licht voor u een werkelijkheid zijn, die niet teloor kan gaan.

Denk niet dat je met je gedachten of voorstellingen kunt bepalen wat je nu bent of wat je later zult beleven. In de stof ben je gebonden aan bepaalde mogelijkheden. Je kunt misschien wel denken dat je anders had willen zijn, maar je kunt jezelf niet anders maken. Wanneer je in de geest bent, kun je denken dat je bepaalde ervaringen op prijs stelt, maar je kunt alleen datgene ervaren wat in jou leeft. Je kunt jezelf dus uiten, maar je kunt niet meer een verandering of ontwikkeling tot stand brengen.

De spanningen, de teleurstellingen die je op aarde hebt ondergaan, zijn bepalend voor de mogelijkheden die je geestelijk zult bezitten. Wanneer je ze geestelijk geheel ontplooid hebt, heb je daarmee tevens je nieuwe mogelijkheden in de stof reeds vastgelegd en zul je op grond daarvan juist incarneren.

Wat dat betreft, is het misschien ook wel interessant op te merken dat mensen incarneren en reïncarneren. Je kunt natuurlijk de ontwikkeling van de mensheid wel schetsen, naar als je je niet realiseert dat mensen, die in de oertijd jagers zijn geweest misschien in deze tijd weer opduiken om politieagent of handelaar te worden, dan vergeet je toch iets. De waarden van het verleden worden in het heden middels reïncarnatie voortdurend hernieuwd tot leven gebracht. De manier waarop ze verder worden ontwikkeld en uitgewerkt is bepalend niet alleen voor het lot van de mensheid, maar ook voor de ontwikkeling van bewustzijn, die in de mensheid en in de geest mogelijk is.

Dan heb ik nog een paar kleine commentaren als slot.

Wanneer u zich bezighoudt met de ontwikkeling van de mensheid, moet u begrijpen dat u alleen probeert aan de hand daarvan te constateren wat u zelf in feite bent. Want niet wat de mensheid geworden is, maar wat u nu bent is van belang. Alleen aan de hand van uzelf en uw eigen bereiking kunt u namelijk verder gaan.

Een ver verleden en vele vergelijkingen zijn ongetwijfeld interessant, maar het meest belangrijke is hoe u nu de kracht, die u vandaag beseft en het probleem dat vandaag voor u bestaat zult benaderen. In het heden vormen wij de toekomst. In het heden drukken wij het hele verleden uit voor zover het in ons vertegenwoordigd is.

Wanneer u beseft, vrienden, hoe betrekkelijk alles is zodat u ook weleens om uzelf kunt lachen, zult u ook beter beseffen hoezeer de essentie van het leven een innerlijke vreugde is, die gebaseerd is op een innerlijke vrede.

Als u die beide voortdurend gadeslaat al is het maar in de verte en soms voor een ogenblik benadert, zult u daardoor alle krachten en mogelijkheden in stoffelijk en geestelijk bestaan bezitten die nodig zijn om een ware ontwikkeling van uw persoonlijkheid mogelijk te maken en die dan als vanzelf bijdraagt tot de ontwikkeling van de mensheid als geheel.

PERSOONLIJKHEID

Ikheid. Wezenheid. Mijn persoonlijkheid is al wat ik ben, of ik dit erken of niet. Mijn wezen is een goddelijke werkelijkheid, geopenbaard in zeer bepaalde en gerichte mogelijkheden. Als ik dus zeg: Ik ben een persoonlijkheid, dan zeg ik alleen maar dat ik deel ben van een Goddelijk geheel en daarmee uitdrukking geef aan een zeer specifieke waarde, die in het Goddelijke tegenwoordig is. Dan is het ook niet zo belangrijk om mijn persoonlijkheid te ontwikkelen. Het is belangrijker om datgene waaruit mijn persoonlijkheid bestaat tot uitdrukking te brengen.

Wanneer ik de hoogste krachten in mij steeds tot uitdrukking breng door datgene wat ik ben en ervaar op mijn eigen niveau van beseffen en beleven dat het hoogste in mij voortdurend werkzaam is, dan zal ik als vanzelf mijn persoonlijkheid voor een deel verliezen ten aanzien

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 6 – Ontwikkeling van de mens

---

van mijzelf. Ik ben minder begrensd, maar voor anderen zal ik meer een persoonlijkheid zijn, omdat ze in mij een sterkere uitdrukking vinden van de Goddelijkheid, van de totaliteit, maar wel in een vorm die voor hen nog begrijpelijk en benaderbaar is.

Laat mij daarom maar een persoonlijkheid zijn voor anderen, mits ik gelijktijdig besef hoezeer ik onderworpen ben aan de kracht waaruit ik ben voortgekomen.

SENSATIE

Sensatie, sensatie. Wij zijn in 's Heren hand. Wij rijden door het leven langs de steile wand door moterkracht van het Zijn waanzinnig voortgedreven.

Sensatie, sensatie. De eeuwigheid staat open, maar we hebben geen tijd. Daarom laten we de eeuwigheid vergaan, want je bent bezig met deze tijd met het bestaan.

Sensatie, sensatie. De totaliteit openbaart zich. De werkelijkheid wordt beleefbaar en wordt beleefd, maar geen mens die er ooit een cent voor geeft. Want de mens wil graag zichzelf zijn, zich dompelen in eigen dromen. En die totaliteit nu ja, die mag dan later komen.

Sensatie, sensatie. O, prikkelend gevoel. O, heerlijk beseffen. Ik zonder doel dat toch beleeft en dat toch streeft en dat al schijnt alles te vergaan zichzelf vernieuwend in de sensatie weet, dat het voort kan bestaan.

Sensaties sensatie. Het is maar een woord. Het is een begrip, een stuk uit de tijd. Maar de ware sensatie is weten om leven, is weten om zijn. Weten verweven te leven met al wat er bestaat is de enige sensatie in het Zijn, die nimmer vergaat.

Als de burenen weer lastig zijn, dan zegt u; Sensatie, sensatie, hier is de bloem der natie in een conflict gewikkeld en door zichzelf gekweld totdat ze beiden scheldend zichzelf hebben uitgeteld:

LES 7 - KOSMISCHE INWERKINGEN OP DE MENS

Derde blok A

De oude Grieken hadden een denkbeeld over de kosmos: de aarde was het centrum. Daar omheen waren allerlei bollen, in die bollen zaten planeten en ten slotte sterren. Sindsdien heeft men een hele theorie herzien die is voortgekomen uit de Chaldeese opvatting, dat de sterren het schrift der goden waren en dat ze het lot van de mensen aankondigden. Een hele tijd hebben de mensen gedacht: dat is allemaal onzin. Nu neigt men mede op grond van statistische gegevens helaas tot de conclusie dat erin astrologie iets meer zit dan men dacht. Met andere woorden men begint aarzelend te erkennen dat er een relatie is tussen de mens, zijn lot en de kosmos. En dat is het nu waarover wij vanavond zullen spreken.

De kosmos zelf kunt u zich het best voorstellen als een enorme ruimte vol energie. In die energie zijn luchtbellen; dat zijn sterren en planeten. In die luchtbellen zit weer een andere vorm van energie. Waar die energieën samenvallen ontstaat een sterke werking. Waar die energieën elkaar opheffen is praktisch geen werking. Waar die energieën elkaar tegenwerken ontstaat een negatieve werking. Het is duidelijk, dat ook afstand daar iets mee te maken heeft.

Als we zegen dat de kern van een Melkwegstelsel de aarde beïnvloedt, dan is dat natuurlijk wel waar. Maar er liggen zo enorm veel sterren tussen die de bestaande uitstraling kunnen variëren en daarin veranderingen kunnen aanbrengen of ze neutraliseren, dat je eigenlijk kunt zeggen: Dat komt alleen in golven. Je kunt niet zeggen: Dat is de kracht die in het centrum van het Melkwegstelsel bestaat en die zal altijd op gelijke wijze op aarde merkbaar zijn. Ze komt in golven.

Nu hebben sterren gelukkig wel vaste banen en een vast bewegingspatroon. Zo kun je vanuit dit Melkwegstelsel toch wel een aantal energiegolven voorspellen. Als je het een beetje handig aanlegt, kun je zelfs ongeveer nagaan wat voor inwerking die energie op aarde zal hebben.

Wij zitten nu net aan het einde van een kosmische tendens die voor de meeste mensen nogal ongunstig was. We hebben op het ogenblik in het zonnestelsel nog steeds de invloed van Saturnus. Met andere woorden tegenstellingen, oorzaak erg gevolg werkingen worden verscherpt uitgedrukt, maar de invloed uit de kosmos wordt meer positief. Dat houdt dus in, dat het voor heel veel mensen toch wel weer iets beter zal gaan, maar niet voor iedereen. Die mensen voelen zich beter, daardoor reageren ze beter en daardoor wordt hun lot anders. Kort gezegd: De kosmos heeft hen beïnvloed. Als dat nu alles was, dan waren we vlug door het onderwerp heen. Maar er zit nog veel meer aan vast.

Een mens heeft een geest. Die geest kun je weer in zoveel etages indelen. Uw stoffelijk lichaam is op dit moment de bel-etage, uw onderbewustzijn is het souterrain en daarboven kunnen wij de voertuigen opstapelen tot een soort wolkenkrabber.

Nu heeft elk voertuig eigen gevoeligheden, maar het leeft ook in een wereld met eigen energieverhoudingen. Het wonderlijke is nu dat in elke wereld ook bepaalde krachtswisselingen plaatsvinden. Als we dat kort willen samenvatten, kunnen we zeggen: Elke sfeer waarin het ego bestaat of kan bestaan, is krachtens haar geaardheid onderhevig aan pulsaties die periodieke verschijnselen t.a.v. energietoename en energievermindering zullen veroorzaken. Dat is erg aardig, maar wat moet je ermee doen?

Neem de astrale wereld; die is half stoffelijk en ligt dichtbij. Soms zal de astrale wereld veel sterker op de aarde inwerken dan anders het geval is. Er zijn perioden dat een astrale invloed op aarde eigenlijk maar heel weinig vermag. Hoe zit dat in elkaar?

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - A – Kosmische inwerkingen op de mens

Wel, de astrale wereld is voor een deel afhankelijk van signalen en stralingen van sterren en planeten. Daarom is ze ook fijn stoffelijk. De planeetstanden hebben dus iets te maken met de energieverhoudingen in de astrale wereld. Nu is het zo, dat als ik een gedachte uitzend deze in de astrale wereld vorm krijgt. Die vorm moet ik dan behouden door er energie in te brengen. Nu zou men kunnen zeggen dat onder bepaalde omstandigheden de beweeglijkheid van de kleinste deeltjes zoveel groter is dat men misschien het tienvoudige aan energie nodig heeft om hetzelfde resultaat als vorm (iets wat op de aarde kan inwerken) te bereiken.

De periode van astrale beïnvloeding is op het ogenblik gelukkig klein. We zitten ten slotte vlak voor het Wessakfeest en dan zijn sterke astrale invloeden nooit zo aangenaam.

De astrale wereld varieert. Maar ook Zomerland. Er zijn tijden waarin iemand, die in Zomerland vertoeft, veel gemakkelijker de aarde kan bereiken dan anders het geval is. Daar zijn dan twee invloeden werkzaam. Allereerst de eigen energie die in de wereld ook niet altijd dezelfde is. Dan zijn er zaken, die men vanuit het standpunt van Zomerland omschrijft als verschijningen van het gouden licht, het witte licht en de pilaren van vele kleuren. Dat betekent een contact met hogere werelden, dat is zeker, maar gelijktijdig is het ontstaan van een veel grotere variëteit van stralingsmogelijkheden. Normalerweise zou je zeggen is het een gebundelde lichtstraal.

Er zijn perioden waarin die bundeling zo groot wordt, dat wij een soort laserstraal effect hebben: een volkomen gelijkrichten van alle uitstraling. Als je daarmee iemand op aarde wilt beroeren, dan moet je heel nauwkeurig te werk gaan en heb je voor dat proces veel meer aandacht en energie nodig dan anders het geval is. Maar op het ogenblik dat die gouden kracht er is, diffuseert het veld. Dat wil zeggen, dat je met mikken en wat afstemmen op een persoon hem bereikt. Zeker, anderen kunnen dan meeluisteren, maar dat doet meestal niet zoveel ter zake. Het contact tussen uw wereld en een geestelijke wereld kan weer mede worden bepaald door de situatie op uw wereld en in die andere wereld. Dat geheel vatten we samen in de kosmische wetten van evenwicht en de z.g. regels van harmonie. Wat zeggen die nu t.a.v. een kosmische beïnvloeding? Dat is heel eenvoudig:

Waar gelijke waarden overwegend aanwezig zijn, ontstaat er niet alleen een sterke correspondentie tussen deze waarden, maar wordt tevens het tegendeel van deze waarden ook in de kosmos gewekt. Anders gezegd: Wanneer heel veel lichtende krachten het goede proberen te brengen dat alleen kan, indien ook het duister een zekere mogelijkheid krijgt voor krachtsontplooiing, en wel in dezelfde mate waarin het licht deze heeft.

Nu heeft het licht een voordeel, want het werkt positief en opbouwend.

Het kwade werkt negatief, chaotisch. Waar vorm overheerst, aan ze de chaos vaak de baas, niet altijd. Dat ziet u wel aan de slopprocedure's in de grote steden. Er zijn harmonieën aanwezig in bouwkundig opzicht, maar die worden dan plotseling omgezet in kaalheid versierd met betonnen staketsels. De theorie is ongeveer juist.

Er zijn dus inwerkingen van verschillende sferen mogelijk. Persoonlijkheden, levend in een bepaalde sfeer zullen, indien de condities juist zijn, zich op aarde zeer sterk kunnen manifesteren. Zijn de condities het tegendeel van juist, dan zal alleen met zeer veel kracht en moeite een gelijkwaardig contact tot stand te brengen zijn.

Er zijn natuurlijk nog hogere dingen dan een geest die in een sfeer rondzwerft. Er zijn grote krachtcentra en die noemen wij dan maar de Heren van Wijsheid, de Heren van de Stralen, de Heren van Licht enz. Dat zijn namen die wij geven aan brandpunten van geestelijke energie. Nu is die energie zo groot, dat ze zeer sterk inwerkt niet alleen op een wereld die toevallig wordt beroerd, maar bovendien ook op een bepaalde harmonie van leven.

Wanneer de Heren van Wijsheid werken (de vraag is dan: welke?) geldt: Op het ogenblik, dat een Heer van Wijsheid werkt, zal hij allen die met hem harmonisch zijn zodanig oriënteren, dat hun ontvankelijkheid voor zijn invloed aanmerkelijk groter wordt. Er zijn dus tijden waarin een Heer van Wijsheid a.h.w. volgelingen kan maken. Hij kan dan gemakkelijker doordringen. Deze

volgelingen kan hij ook bereiken, indien de omstandigheden niet gunstig zijn, maar dan zal hij heel moeilijk nieuwe mensen kunnen bereiken.

Wat betreft de Heren van de Stralen is dat eigenlijk nog gemakkelijker. Zo'n straal hangt samen met levenskracht, daarop heeft ze de voornaamste invloed. Als u in het begin een bepaalde vorm van levenskracht heeft, dan komt u onder de invloed van een Heer van een Straal. Deze helpt u bij de bewustwording, maar gelijktijdig conditioneert hij u voor datgene wat voor u belangrijk is en wat u ontvangt. Als u tot een bepaalde Straal behoort, zal de Heer van die Straal praktisch gedurende de gehele ontwikkelingsfase u blijven beheersen. Dat houdt in, dat als die Heer in de kosmos sterker wordt, u dus veel meer mogelijkheden krijgt dan anders. Overigens zijn dat meestal mogelijkheden op mentaal, geestelijk of mystiek gebied.

Dan hebben we de Heren van Licht. Een Heer van Licht is een geveer van levenskracht. Gewoon gezegd? het is net leven en dood tegelijk. Een Heer van Licht brengt de energieën waardoor manifestatie mogelijk wordt, maar hij brengt ook die soort energie waardoor de manifestatie op zichzelf niet onbeperkt houdbaar is. Je moet dus op een gegeven ogenblik van vorm veranderen.

Wanneer een Heer van Kracht in een positieve fase inwerkt op uw wereld, dan is het niet alleen een kwestie van groei en bloei, maar een kwestie van overvloedigheid van al het leven dat met die Heer en alleen met die Heer correspondeert. Er zijn jaren dat er enorm veel mensen worden geboren, zelfs veel genieën. Er zijn ook jaren dat er veel vlooien zijn of andere insecten. Er zijn jaren dat er bijzonder veel lammeren, veulens, kalveren worden geworpen. De honden en katten reageren op een andere invloed, maar die zijn dan ook buitengewoon vruchtbaar. Er zijn perioden dat de graanoogst bijzonder veel opbrengt en er zijn ook perioden dat bij schijnbaar gelijke omstandigheden de oogst veel minder is; dan zijn er veel minder korrels. Ook dat is een invloed van een Heer van Licht. Het is een vorm van energie die overheersend is.

In de samenwerking van de Heren van Kracht kunt u het best denken aan drie zonnen die rond een gezamenlijk middelpunt draaien. Een zon is het dichtste bij, die beïnvloedt u. Maar de beide andere zonnen geven u ook licht, Het is dus nooit zo, dat er maar één soort licht uit deze bron komt. Maar in sommige perioden geeft de ene bron het meeste licht en heeft dus de meeste invloed. En dan vervangen andere bronnen hem weer op dat gebied. Er zijn ook ogenblikken dat het bijna neutraal is. Dit is maar een kleine opsomming van alle kosmische krachten die er bestaan. Maar als mens kun je je ook afvragen: Wat betekent dit voor mij? En dan stel ik:

U behoort tot een bepaalde fase van licht. De menselijke ontwikkeling is gebaseerd op een gevoeligheid voor een bepaalde vorm van levenskracht.

Er zijn tijden waarin de mensheid veel sterker is, veel meer wilskracht heeft, positiviteit bezit. Er zijn perioden waarin de mensheid het initiatief schijnt te verliezen. Als zodanig wordt het geheel van de mensheid door de Heren van Licht beïnvloed en zijn er perioden van grote activiteit en vernieuwing, daarnaast grote perioden van 50 soms zelfs tot 100 jaar waarin er eigenlijk niets gebeurt. Iedereen zegt dat hij vooruit gaat en iedereen maakt pas op de plaats. Dit kan een verklaring geven voor bepaalde historische ontwikkelingen. Waarom plotseling een bloeiperiode en een ogenblik later ineens een stilstand of zoals ze het tegenwoordig noemen: een verburgerlijking.

U moet begrijpen, dat de mensen daarbij nog tot stralen behoren. Als een Heer van een Straal sterk staat (dus grote invloed heeft), dan zullen al degenen die op dit gebied reageren, die dus tot deze ontwikkeling behoren, veel meer kunnen doen. Zij hebben een snellere bewustwording. Zij begrijpen beter en ook neemt hun reactievermogen toe, zeker als ze niet in een negatieve fase van een Heer van Licht zitten.

De Heer van Wijsheid draagt daar nog iets toe bij. De Heren van Wijsheid brengen u er namelijk toe om te snoeien. Heeft u een positieve invloed van de Heren van Licht en van de Heer van de Straal waartoe u behoort, dan is het heel goed mogelijk. dat de Heer van

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - A – Kosmische inwerkingen op de mens

Wijsheid u ertoe brengt om de bijkomstigheden te verwaarlozen. Hij brengt u tot een besef van hoofdzaken en maakt daardoor weer een intense innerlijke vernieuwing mogelijk. Heeft u dat allemaal, dan staat u er goed voor, denkt u. Maar dan heeft u nog te maken met de beïnvloeding van het lichaam.

Die beïnvloeding van het lichaam komt in de eerste plaats uit het gehele Melkwegstelsel. Om het wat eenvoudiger te maken heeft men in de z.g. grote astrologie bepaalde sterren aangeduid als dragers van deze stralingen. Dat is natuurlijk niet altijd waar. U kunt spreken over een straling, van Altair, Aldebaran enz, maar in wezen geeft u daarmee gewoonlijk aan een bepaald type straling, die vanuit het centrum van de Melkweg, de buitenkant ervan en ook de aarde, en de zon bereikt. Indien die invloed nu toevallig positief is, dan betekent dat wel dat alles wat in het zonnestelsel gebeurt meer van de positieve kant benaderd kan worden. En dan hebben we in de astrologie weer te maken met de omloop van de planeten, inclusief zon en maan, die ook dat bepalen volgens het type van uw geboorte (?) en dat is in feite het punt waarop de prenatale ontwikkeling is vastgelegd. Daar kunt u zeggen: Ik heb een negatieve periode in mijn horoscoop, maar de grote sterren staan voor mij toch wel gunstig. U heeft dan weinig energie, lichamelijk heeft u wat moeilijkheden, maar gelijktijdig meer inzicht en doorzicht, u kunt gemakkelijker reageren. Zijn er daarbij bovendien nog positieve kosmische invloeden uit de sferen (van uw straal en eventueel van licht en wijsheid), dan zult u ontdekken dat u een aantal sterke mystieke belevingen doormaakt, die zich vaak in dromen, soms in visioenen manifesteren en waaruit u dan conclusies kunt trekken omtrent het bestaan en zelfs omtrent het tijdsverloop. Dat klopt over het algemeen heel aardig, maar u bent niet de enige.

Als alle invloeden gunstig zijn voor u en voor de astrale wereld, dan is het duidelijk dat u vanuit de astrale wereld veel gemakkelijker wordt lastig gevallen, maar ook geholpen. Het betekent verder, dat u gemakkelijker zult uittreden (dus contact opnemen met de astrale wereld) en zo ook zelf in die wereld bepaalde dingen beleeft of tot stand brengt. Datzelfde geldt ook voor andere sferen.

Als een sfeer bijzonder sterk is op het ogenblik dat voor u de situatie gunstig is geaspecteerd vanuit de Melkweg; en grotendeels negatief vanuit uw eigen zonnestelsel, dan zijn mystieke belevingen, ervaringen en uittredingen gemakkelijker mogelijk en zullen de indrukken, die ze bij u achterlaten ook blijvender in uw bewustzijn zijn vastgelegd.

Nu vraagt u zich natuurlijk af: Maar als nu alles gunstig is? Als het allemaal tegelijk gunstig is, dan is dat de periode waarin u de Steen der Wijzen vindt, per ongeluk nog 6 goed heeft in de lotto, de hoofdprijs in de loterij wint en bovendien ook nog een erfenis krijgt. Dit komt zeer zelden voor. Maar daar staat tegenover dat u toch voor een groot gedeelte gunstige invloeden heeft. Juist als niet alles gunstig is, maar wel een groot gedeelte, speelt uw eigen persoonlijkheid daarbij een selecterende rol.

U heeft een eigen wil. Die wil is afhankelijk van stoffelijke conditionering, van vorige incarnaties en wat dies meer zij. Maar het is een persoonlijke gerichtheid. Als de levenskracht nu versterkt wordt, als het Melkwegstelsel u meer stoffelijke energie geeft en een paar sterren tegen staan, dan zult u die energie zelf gemakkelijker kunnen kanaliseren. Zodra het hele veld gunstig is, heeft u eigenlijk geen keuze meer, dan drijft u op uw mogelijkheden en wordt het beleven bepaald door alles wat eraan vooraf is gegaan. Maar bij de eenzijdigheid, die bij de meeste mensen praktisch continu is, kunt u met de wil uw belevingen bepalen. Dit houdt in, dat bij een redelijk gunstige aspectering op geestelijk, stoffelijk of astrologisch niveau de mens zeer veel van zijn wensen kan verwezenlijken, maar dat hij bij die verwezenlijking altijd zelf betrokken is. Het is dus geen toeval, geen geluk. Het is wel degelijk een samenwerking tussen de eigen concentratie en de voor het "ik" gunstigste omstandigheden daarbuiten. Dit is dan voor de eenling.

Nu moeten we natuurlijk ook gaan nadenken over delen van de mensheid, volkeren b.v.

Nu weet elke astroloog dat men voor een volk of natie wel een horoscoop kan maken, maar dat die betrekkelijk blijft. Een volk of een groepering heeft echter wel de neiging om mede een

eigen groepsgeest te vormen. Er is wel een entiteit die in die groep bestaat, maar naarmate het bewustzijn groter wordt gaat men zelf ook meer bepalen wat de groepsgeest wel of niet kan doen. En het is nu juist die groepsgeest, die buitengewoon gevoelig is voor alle invloeden uit de kosmos en in het bijzonder uit de geestelijke wereld. Hierdoor verandert in het gemeenschappelijk bewustzijn van een volk iets. Die verandering kan betekenen: grote agressiviteit b.v, groter inzicht, meer innerlijke rust, meer vreugde.

Dan gaan we eens kijken wat de horoscoop van die groep stoffelijk ongeveer aangeeft. Staat daarin: gevaar voor oorlog en zien we dat de mensen in een periode van vreugde zijn, dan geloven we daar niet zo hard in. We zeggen dan: Er komt misschien politieke strijd of geschillen, maar er komt geen oorlog. Zien we dat de mensen agressief zijn, dan is oorlog onvermijdelijk. Zien we dat de mensen alleen maar een depressieve periode hebben, dan is er geen onderling begrip. Er is een waarschijnlijkheid van oorlog door foutieve reacties. Dat is dan de oorlog die bij vergissing uitbreekt. Vroeger zeiden we: Dat doet Mars. Nu heeft Mars heel wat in zijn mars als kracht, maar hij is toch ondergeschikt aan de zon. Hij kan zeker zelf niet bepalen, of er nu wel of geen oorlog komt. Wel kunnen we zeggen: Wanneer die agressie er is, zal de invloed van Mars bijzonder sterk tot uiting komen.

Is Mars gunstig geaspecteerd, dan zien wij in zo'n volk een aantal veranderingen optreden, die nog lange tijd nawerken en die voor het gehele volk positief zijn. Staat Mars negatief geaspecteerd op een ogenblik dat de agressie tamelijk groot wordt door de kosmische straling, dan zullen ofwel opstanden, dan wel oorlogen daarvan onvermijdelijk het gevolg zijn. Ook hier dus: invloed op de mens.

Dan kunnen we nog denken aan de zon zelf. De zon die in het leven van de mensheid, de planeetbewoners, zo'n enorm grote rol speelt. Kijkt u maar naar buiten. De zon komt weer een beetje dicht bij uw halfrond, de straling wordt intenser, rechtstandiger en alles bloeit en groeit. Het wordt ook wat warmer, al zult u daarover nog wel eens klagen. Eigenlijk heb je ineens het gevoel dat je veel meer kunt. De zon schijnt, het is overal lente en dan moet u zien hoe de mensen dartelen.

Ik heb getracht u een beeld te geven van allerlei kosmische invloeden die op de mensen inwerken. U zult begrijpen dat het niet mogelijk is om dat helemaal weer te geven. Het is een ontzettend gecompliceerd geheel waarbij, als je het lot van een enkele mens zou willen bezien, behalve de astrologische verhoudingen ook nog rekening moet worden gehouden met ongeveer 40 andere invloeden. Dat is teveel, dat kun je niet doen. Maar algemene lijnen heb ik u ongetwijfeld gesuggereerd.

Nu zult u die invloeden toch willen gebruiken. Er zijn enkele grondregels, een soort ezelsbruggetjes, die u kunnen helpen om, wanneer u een gunstige tendens aanvoelt daarvan toch optimaal gebruik te maken. U kunt niet alle invloeden voldoende duidelijk aanvoelen. U kunt natuurlijk nooit met zekerheid zeggen wat nu wel of niet het resultaat zal zijn. Algemeen gesproken kunt echter zeggen:

Op het ogenblik, dat u voelt bijzonder veel energie en daadkracht te hebben, moet u overwegen welke voornemens u. in de afgelopen periode heeft gehad. Neem die voornemens welke het dichtst bij een directe verwezenlijking staan en begin daar onmiddellijk aan te werken. U zult hierdoor veranderingen tot stand brengen die misschien klein lijken, maar die grote gevolgen kunnen hebben.

Als u het gevoel heeft innerlijk ontruikt te zijn, andere werelden dichtbij voelt, u vergezeld weet van Meesters misschien en dat soort dingen, dan geldt het volgende;

Op het ogenblik dat wij ons geestelijk sterk beïnvloed voelen, zijn wij in harmonie met sferen. Is het gevoel dat wij daarbij hebben droefgeestig, dan moeten wij ons op iets anders concentreren, bij voorkeur op eenvoudige lichamelijke ontspanning of arbeid. Is het gevoel dat wij daarbij krijgen positief, lichtend misschien, dan zullen wij ons realiseren wat nu stoffelijk gezien onze grootste problemen zijn. En dan niet denken aan geld, maar denken aan onze gezondheid, onze levenskracht, onze mentaliteit en de behoefte aan een bepaalde kennis.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - A – Kosmische inwerkingen op de mens

Door ons daarop sterk te concentreren en dit zolang die periode duurt ongeveer eens per 10 uur te herhalen gedurende een kwartier, is er grote kans dat er in ons een nieuwe benadering ontstaat voor alle problemen waarmee we bezig zijn, terwijl gelijktijdig de eigen levenskracht aanmerkelijk zal toenemen. U zult zich prettiger gevoelen en tevens nieuwe samenhangen gaan zien in verband met de problemen waarop u zich concentreerde. Dit kan u heel goed van dienst zijn, als het gaat om wetenschap, geestelijke wetenschappen of de manier waarop bepaalde geestelijke krachten gericht en gebruikt kunnen worden.

U zult soms een horoscoop hebben. Als uw horoscoop heel gunstig is en de zon dominant (dat zijn dus twee punten), dan kunt u zich concentreren op elk punt dat voor u belangrijk is. U zult dan intuïtief moeten reageren. U doet dit het best door onmiddellijk notities te maken van uw reactie; dus die niet onmiddellijk in de daad omzetten. De geestelijke waarden kunnen misschien negatief zijn en er zullen op geestelijke problemen praktisch geen antwoorden komen, maar voor de stoffelijke problemen krijgt u misschien toch nieuwe inzichten.

Zijn de geestelijke invloeden gunstig, al is het maar tot Zomerland, dan kunt u soms zelfs in de toekomst kijken. U kunt bepaalde dingen, beter aanvoelen. U kunt intuïtief de juiste keuze doen uit vele mogelijkheden. Om u een voorbeeld te geven hoe dat kan zijn;

Uw horoscoop staat gunstig geaspecteerd. De zon staat daarin zeer sterk, u bent geestelijk goed geaspecteerd wat betreft uw straal en eventueel nog de Heren van Licht. Nu wilt u de lotto invullen. Dan moet u niet denken welke getallen er zullen komen. U grijpt een potlood, u kijkt en waar u het eerst naar kijkt, zet u een kruisje. Indien de impulsen worden gevolgd, heeft u een prijsje: Als u absoluut harmonisch bent met de buiten de tijd liggende impulsen, dan zult tot zelfs 14 dagen tevoren de mogelijkheid hebben om er zelfs 6 goed te hebben.

Het zal u duidelijk zijn dat u dat op vele gebieden kunt doen. De regel, waaraan u zich altijd moet houden is echter nog eenvoudiger; Op het ogenblik, dat ik zelf voel dat ik energiek ben, zal ik daden moeten stellen. Als mijn energie gering is, ben ik geestelijk gewoonlijk gevoeliger. Ik zal mij dan juist moeten bezighouden met al datgene, wat mentaal of geestelijk tot oplossing moet komen.

Elke mens heeft per 28 dagen (per maan: cyclus gemiddeld 2 perioden van optimale energie en 2 perioden van optimale geestelijke mogelijkheid, Degenen onder u die weten hoe zij de grafiek kunnen trekken, zullen van deze periodiciteit ongetwijfeld gebruikmaken.

Met betrekking tot uw horoscoop zou ik u willen aanraden rekening te houden met de volgende aspecten:

Bij gunstige standen van Uranus, Jupiter, Zon en Mercurius heeft u een buitengewone feeling voor ontwikkeling. U kunt juist disponeren op langere termijn. Heeft u een gunstige stand van Saturnus, Venus, Mars, dan kunt u zoals soms als Neptunus gunstig geaspecteerd is stoffelijk wel direct besluiten nemen die van groot belang zijn en die gunstig zullen uitwerken op het geheel van de ontwikkeling. U kunt het niet vooruit zien. In een dergelijk geval is speculeren uit den boze.

Dan geef ik u nog een raad: Als u denkt dat er een geestelijke invloed is, dan moet u proberen dagvoor een bewijs te vinden. Als u denkt dat u de juiste energie heeft, dan kunt u dat op de proef stellen. Bijvoorbeeld, Neem 2 dobbelstenen en kijk hoeveel keer u 7 gooit uit 10 worpen, of een ander getal dat u zelf kiest. Als hier het geluk met u is, zodat u misschien 4 á 5 keer 7 gooit, dan betekent het dat u op dat ogenblik en in de daaropvolgende periode van 6 tot 7 uur zekere risico's kunt nemen. Doe dat niet, indien u van tevoren u niet ervan heeft overtuigd dat alles goed gaat.

Een andere manier om dit te gebruiken is: Wanneer ik mij depressief voel, moet, ik mij niet afvragen waar die depressie vandaan komt. Die zal ongetwijfeld naast andere ook kosmische oorzaken hebben. Ik moet mij richten op een aspect van mijn bestaan of van de wereld waarin ik leef, dat voor mij positief is en in deze concentratie proberen licht te zien. Dat licht kan een gevoel zijn, het kan een visuele hallucinatie zijn. Het kan ook zijn het plotseling voor uw geestesoog verschijnen van een beeld van b.v. bloeiende bomen, een bloem misschien iets

wat u mooi vindt. Als dit gebeurt, houdt u dan dit beeld goed voor ogen. Probeer het voor uzelf nog eens op te wekken. U zult zien dat u daarmee door een eenzijdige gerichtheid de depressie kunt verbreken en gelijktijdig een juistere oriëntatie vindt in uw wereld. U kunt op deze wijze harmonische principes hanteren die voor de doorsnee mens ontoegankelijk zijn.

De door mij gegeven raadgevingen berusten op ezelsbruggetjes. Ze zijn zeker niet onfeilbaar. De kans echter dat u goede resultaten behaalt bij het volgen van deze regels is 3 tot 4 op de 5, en dat is een tamelijk hoog percentage; dat ligt tussen de 60 en 80 %. Het is de moeite waard dat te proberen. Want als je als mens van alle kanten wordt beïnvloed door kosmische krachten, dan zou je wel dwaas zijn als je niet zou proberen om daarmee zo nu en dan een klein beetje geestelijk en desnoods stoffelijk je voordeel te doen.

❖ *Hoe weet je, of je een gunstige stand hebt van Saturnus en Uranus?*

Dan moet u een geboortehoroscoop en een progressieve horoscoop hebben. Dat kan desnoods een planetengroep zijn. Vergelijkt u de planeetstand met de geboortestand, dan kunt u zien in welke huizen de planeten staan en welke plaats ze ten opzichte van elkaar innemen. Dat is erg belangrijk, want dan zie je wat de directe werkingen zijn. Als je een vierkant in een geboortehoroscoop hebt en het herhaalt zich in de progressieve horoscoop, berg je dan. Verwacht de resultaten van dat vierkant in de huizen, die worden aangegeven door de geboortehoroscoop, dus niet in de progressieve horoscoop. Je weet dan waar je ongeveer aan toe bent. Je moet er echter een beetje horoscopie en astrologie voor kennen. Het is voor een ieder, die daarmee werkt gemakkelijk om zo de grove lijnen te vinden, zodat u kunt zeggen; Nu zit het voor mij gunstig op dit of dat terrein en kan ik er wat aan doen.

❖ *Hoe weet je wanneer een straal gunstig voor je is? En welke straal?*

Het is de straal waartoe u behoort. Verder is het een gevoelskwestie. In ieders leven is er een periodiciteit. Die periodiciteit kan lopen tussen de 5 en 9 jaar. 7 jaar is een veel voorkomende. Nu weet u zelf wel wat in het verleden voor u de kroonpunten zijn geweest. Dat zijn de ontwikkelingen die voor u zeer belangrijk waren. U moet ze dan niet vertalen in b.v. liefde of geld, maar in harmonie, eventueel stoffelijk slagen e.d. Dan gaat u na op welke ogenblikken u het gevoel heeft gehad van een bijzonder sterke verbondenheid met iets onbekends. Een gevoel eigenlijk of je een beetje van de voeten wordt getild, als je mediteert. Dan gaat u na wat die invloed in het verleden is geweest. Dan kunt u ook nagaan welke werking de invloed die u nu voelt, kan hebben. U kunt ook weten op welke manier u zich nog het best kunt richten om optimale resultaten uit de gunstige aspectering van die straal te krijgen.

Het is allemaal niet zo eenvoudig, dat begrijp ik wel. Maar als u ziet wat een eigenaardige kronkels een mens maakt om op een ander terrein zijn zin te krijgen, dan zou ik zeggen: U kunt hiervoor ook evenveel moeite doen, vooral omdat de resultaten vaak blijvender zijn.

KOSMISCHE INVLOEDEN VOOR DE KOMENDE TIJD

U weet allen dat het nu praktisch Wessak is. Wij hebben al wat invloed kunnen aflezen en weten dus enigszins wat er gaat komen. Ik zal u in deze lezing een beknopt overzicht geven van wat er allemaal te verwachten is.

Als men het eenvoudig wil zeggen, dan wordt dit het jaar van de spreekwoorden. Wie het onderste uit de kan wil hebben, krijgt het lid op de neus b.v." Dit is een van de feiten die zeker waar zullen worden. Heel veel mensen zullen in hun verwachtingen teleurgesteld worden om de doodeenvoudige reden dat de verwachtingen net meer met de werkelijkheid overeenkomen.

Het is een jaar waarin prijzen plotselinge stijgingen en ook dalingen zullen vertonen. Dat laatste is schijnbaar gunstig, maar het betekent eigenlijk een grote instabiliteit. Het betekent

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - A – Kosmische inwerkingen op de mens

---

ook, dat er heel veel bedrijven zullen zijn in Europa, Amerika, maar ook in andere landen, die op de een of andere manier failliet zullen gaan.

Gelijktijdig bestaat de neiging om tot overdrijving te komen. Dat betekent, dat er in de komende periode waarschijnlijk heel veel zult horen over de honger in de derde wereld, over het tekort aan energie, over de noodzaak van beperking van bevolkingsaantallen en dat soort dingen. Allemaal gegevens, die een beetje vals zijn, die niet helemaal juist zijn en die hoofdzakelijk te maken hebben met een irreële voorstelling van zaken.

Het is een jaar waarin illusies een zeer grote rol zullen spelen. Deze illusies zullen ongetwijfeld mede te maken krijgen met geloofszaken, politieke zaken en economische verhoudingen.

Opvallend is de manier waarop het egoïsme zowel van het individu als van de groep in de komende periode een sterke bevordering ondergaat, zeer waarschijnlijk in de eerste maanden van het volgend jaar. Deze neiging tot egoïsme zal zeer veel conflicten uitlokken.

In de gemeenschappen zal de misdadigheid tijdelijk toenemen. Het is vooral incidentele misdadigheid en ook de neiging om in roestoestand dingen te doen waarvan men later zelf schrikt. Deze dingen zullen in die periode heel erg groot zijn.

Wij nemen aan, dat voor de gehele wereld de uiterlijke verschijnselen negatief zullen zijn. Daarnaast staat echter de invloed die de mensen, zeker in de komende 3 á 4 maanden, veel meer energie geeft. De mensen krijgen dus meer kracht en zullen daardoor zich ook gemakkelijker kunnen voorbereiden op de schokken die ze eventueel te verduren zullen krijgen.

De natuur zelf is niet rustig. Er is nog een aantal aardboringen en stormen te verwachten, die hier en daar nogal wat schade zullen aanrichten. Er zijn ook zeer veel ongelukken in het verkeer te verwachten waarbij het vliegverkeer er in verhouding gunstig afkomt. Zeer waarschijnlijk zal het spoorwegverkeer (en dan denk ik niet specifiek aan Nederland maar aan de gehele wereld) door een aantal grote en omvangrijke ongevallen in de publiciteit komen

De invloed ter vernieuwing die in deze periode kan worden gebruikt, zal volgens de verwachtingen eveneens zeer groot zijn. Ze heeft bepaalde mystieke neventinten. Dat betekent, dat men niet op grond van feiten, maar eerder van emoties en innerlijke belevingen tot hervormingen zal overgaan zowel in het eigen leven als Ook in de gemeenschap. Daarop kan worden ingehaakt. Het is mogelijk om daardoor zeer veel mensen op het juiste moment te inspireren.

Er wordt verwacht dat er eveneens maar dat weten we niet zeker, dat moeten we afwachten, zeer grote geestelijke krachten zullen vrijkomen waardoor het mogelijk zal zijn om vanuit bepaalde geestelijke sferen zeer intens op individuen in te werken.

De stromingen, die uit het stoffelijk heelal komen, zijn op z'n minst genomen ontstellend doordat ze een zeer snelle pulsatie vertonen. Grote energie en het wegvallen van energie volgen elkaar met grote snelheid op; dat kan soms tweemaal á driemaal in een maand voorkomen. Dat zal waarschijnlijk zijn van half oktober tot half december van dit jaar. Deze zeer snelle golving heeft tot gevolg dat de mensen eigenlijk zelf niet meer weten wat ze zijn. Het ene ogenblik zijn ze ziek, het volgende ogenblik zijn ze gezond. Op het ene ogenblik hebben ze met iedereen ruzie, het volgende ogenblik voelen ze zich geïsoleerd en zitten ze in een hoekje. Deze invloeden zijn echter van stoffelijke aard en worden gelukkig voor een groot gedeelte door geestelijke kracht aangevuld.

De periode van wit licht, die gewoonlijk rond het kerstfeest valt, zal dit jaar waarschijnlijk later zijn dan normaal. Voor ons is dat aan een kant een beetje vervelend, omdat onze Steravond veel minder een beroep zal kunnen doen op dat licht dan anders. Maar wij vermoeden toch dat wij door een beroep te doen op bepaalde mystieke invloeden ook een heel bijzondere Steravond zullen hebben dit jaar, indien alles tenminste meewerkt.

De mensen zelf en daarmee moeten wij rekening houden worden vaak tot het uiterste beproefd. Je zult heel vaak moeten doorbijten om te bereiken wat je wilt en af te maken wat je

dacht dat je zou kunnen doen. Maar aan de andere kant is het voor de mensen in deze periode heel belangrijk om zich regelmatig en zo volledig mogelijk te ontspannen, omdat juist deze ontspanning (dat is een invloed uit het planetenstelsel) kennelijk noodzakelijk wordt en dan voert tot nieuwe mogelijkheden en inzichten.

Alles bij elkaar en voor zover wij het nu kunnen overzien een jaar, waarin krachtsverhoudingen bijzonder snel wisselen, waarin aspecten (ook stoffelijk aspecten) in onvoorstelbaar korte tijd in hun tegendeel schijnen te veranderen. Het is een tijd waarin de mens weinig houvast heeft, als hij naar uiterlijke zaken kijkt. Degene daarentegen die zich baseert op zijn innerlijke krachten en verwachtingen, zal zeer waarschijnlijk ongeacht de wisselingen buiten hem een zeer goede periode doormaken, omdat hij niet alleen aan geestelijk bewustzijn wint, maar bovendien door zijn evenwichtigheid grotere voordelen kan bezitten ten opzichte van de omgeving.

Als wij dit nu zo in het algemeen zeggen, dan betekent dat niet dat het voor u allemaal precies zo zal verlopen. Het zijn algemene tendensen. U zult ze regelmatig in uw omgeving kunnen opmerken.

U zult ontdekken dat heel veel mensen sterk worden gedomineerd door hun horoscoop. U zult in dit jaar (dat tot de volgende Wessak bijeenkomst loopt) een tijd doormaken waarin u het gevoel heeft niets te kunnen doen. Alles wordt buiten u om bepaald. In zo'n tijd kunt u zich het best op uw innerlijke krachten beroepen. Dat is de enige manier waarop u juist kunt begrijpen wat er buiten u gebeurt.

Heel veel mensen *menen plotseling* vernieuwingen in hun emotioneel leven te ondergaan. Het gevoelsleven van de mens zal gemiddeld bij 2 van de 3 mensen een grote verandering ondergaan in hun gevoelens t.a.v. de wereld. Dat is erg belangrijk.

Wie in deze tijd erg hangt aan materiele verhoudingen en bezit, zal moeilijkheden ervaren, want juist deze zaken zijn niet evenwichtig.

Wie zich in deze tijd veel bezighoudt met een moraal die gebaseerd is op recht volgens de ouderwetse opvattingen, zal eveneens veel moeilijkheden ondervinden, omdat hij de kans gewoon niet krijgt om te doen wat hij juist acht. Wie echter bereid is te handelen zo goed als onder de omstandigheden maar mogelijk is, daarbij uitgaand van de heersende condities, zal tot zijn verbazing ontdekken dat hij er heel goed afkomt. Je moet de innerlijke spanning van: kan ik dit wel of kan ik dit niet doen, op het ogenblik vermijden. Daar staat tegenover dat, als er een beslissing is genomen je je daar dan gewoon bij moet neerleggen. Daar moet je dan niet verder over nadenken. Wie in deze tijd leeft bij de dag, heeft de grootste kans een gelukkig leven te leiden en daarbij ook zijn energieën niet onnodig te verknoeien.

Willen we kijken naar de invloeden die zuiver geestelijk uit de verschillende sferen tot ons komen, dan valt op dat er sterke openbaringsneigingen bestaan in de lichtsferen en vooral in die sferen waarin de kleuren eigenlijk al verdwenen zijn. Hierdoor moet worden aangenomen dat hoge filosofische denkbeelden op aarde vaste voet zullen kunnen krijgen. Daarnaast moet worden verwacht dat bepaalde opvallende vernieuwingen in wetenschappelijk denken daarvan het gevolg zullen zijn. Ik heb zo het idee dat hierdoor ook bepaalde oudere personen, die erg veel, last hebben veroorzaakt door hun behoudzucht, zullen verdwijnen. Ik denk daarbij o.a. aan de Paus, maar ook aan verschillende staatslieden, en niet te vergeten een aantal nu nog sterk dominerende wetenschapsmensen. Ik wil niet zeggen dat het uitverkoop of grote opruiming wordt, maar er gaat heel wat weg.

De situatie van uw land zou ik in dit verband even kort willen schetsen, ofschoon het geen toekomstverwachting is.

Wij weten dat Nederland op het ogenblik zeer sterk verdeeld is. Het is een gespletenheid die niet alleen in het volk tot uiting komt, maar ook in de denkbeelden van elke mens afzonderlijk. De meeste mensen weten niet wat ze moeten doen omdat ze gelijktijdig twee dingen tegelijk willen doen en eigenlijk helemaal niets. Het is duidelijk, dat dit moet leiden tot allerlei extreme reacties. De mensen zullen het ene moment zeer strijdvaardig zijn en het volgende moment

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - A – Kosmische inwerkingen op de mens

---

zullen ze over zich laten lopen. Dat laatste is niet zo bijzonder voor de Nederlandse burger. Er wordt veel over gelopen. Maar het is erg belangrijk dat dit ook gebeurt met de leidinggevende figuren en dat dit een rol speelt in de buitenlandse politiek.

De neiging om je door te zetten zelfs als het onredelijk is zal uw land verschillende malen parter spelen. Aan de andere kant moet u er wel mee rekenen dat Nederland ook internationaal bepaalde successen en voordelen zal behalen juist door het feit, dat het aan een redelijke voorstelling van zaken weet vast te houden, ook als alle belangen eigenlijk het tegenovergestelde schijnen te eisen.

Nederland heeft bovendien grote kans betrokken te worden in bepaalde vernieuwingen van medische technieken in deze periode. Dit zou wel eens aar het einde van het jaar al opzien gebaard kunnen hebben. Daarnaast zal Nederland proberen in te grijpen in bepaalde internationale economische ontwikkelingen. Hier zal Nederland het lid op de neus krijgen.

Ik heb geprobeerd om een korte samenvatting te geven van alle invloeden, zoals ze gaan optreden. Ik kan ze echter niet allemaal in perioden indelen.

Ik wil u erop wijzen dat u nu een periode van rood licht tegemoet gaat. Dat geeft een periode van toenemende levenslust en levenskracht aan de mensen, maar gelijktijdig een toenemende en vaak onredelijke strijdvaardigheid. Zorg, dat u weinig ruzie krijgt. Profiteer van de energie die u heeft om datgene te doen wat wilt doen.

Wit licht periode van ongeveer 10 tot 15 dagen in Juli Augustus, zeer waarschijnlijk beginnen de 22e á 23e juli. Deze periode zal m.i. bepaalde destructieve gevolgen kunnen hebben doordat bestaande tegenstellingen en fouten bijzonder scherp tot uiting zullen komen. Het zal daarnaast echter in vele gevallen de mensen helpen om de zaak weer in een juist verband te zien. Degene die streeft naar een contact met de werkelijkheid zal dat in deze tijd gemakkelijk kunnen krijgen.

Blauw licht. Eind augustus tot begin oktober. Deze tijd geeft veel bezinningsmogelijkheden. In deze periode moeten wij er rekening mee houden dat denken vaak belangrijker is dan doen, omdat juist het maken van een plan, het juist inzien van een situatie veel beter is dan eenvoudig maar ergens aan beginnen. In deze periode zult u waarschijnlijk met onverwachte ontwikkelingen te maken krijgen. In dat geval moet u niet alleen aan uzelf denken, maar aan allen die erbij betrokken zijn. U moet dus altijd proberen het geheel te zien en vandaaruit proberen de zwaksten te steunen. Dat is belangrijk:

Groen licht in de daarop volgende periode geeft een sterke geloofsinslag. Het groene licht gaat al heel snel over in een zelden voorkomende violetperiode. Deze zal waarschijnlijk vallen in begin december en zal een duur hebben van ongeveer 12 dagen. (Dat betekent dat onze Steravond daar middenin valt.) In deze periode zult u bepaalde innerlijke belevingen kunnen hebben. Houdt u vast aan de krachten die u ervaart, niet aan de denkbeelden. Denkbeelden zijn vaak onvolledige vertalingen, maar de kracht die u ervaart en de innerlijke zekerheden die u in een dergelijke tijd kunt verkrijgen kunnen een heel belangrijke rol spelen in het verdere jaar.

Wit licht rond 26 december. Deze periode houdt waarschijnlijk tot de jaarwisseling aan, 5 tot 6 dagen. In deze tijd wederom felle tegenstellingen, maar gelijktijdig felle openbaringen van waarheid, bijzondere inzichten en zeer waarschijnlijk weer opzienbare publicaties.

De periode daarna toont ons violet licht tot het begin van de 3e decade van januari. Ze wordt gevolgd door een periode van geel licht. In de maand februari zullen zeer velen op onverklaarbare wijze ontdekken dat ze over meer levenskracht beschikken dan voordien. Afgelopen is dat vermoedelijk 17 of 18 februari.

Een periode van rood licht volgt. Er zullen dan heel veel lelijke dingen gebeuren. U moet heel goed uitkijken. De neiging tot geweldpleging zal in die tijd erg groot zijn. Dat duurt tot einde maart. Er zijn enkele korte perioden van groen en blauw licht tussen, maar dat is niet veel.

Daarna komt er een korte flits van 4 dagen wit licht, gevolgd door blauw licht. in deze tijd kunt u nieuwe plannen maken. U zult daarvoor de energie hebben en het juiste inzicht. Vanuit deze periode kunt u de daarop volgende rood periode gebruiken om uw daadkracht te vergroten. En dan hebben we het jaar gehad.

Ik heb geprobeerd de perioden in de bekende kleurencode weer te geven. Houdt u echter vooral rekening met de aanduiding van betekenis die ik u gaf. Het kan u een aardige leidsnoer zijn voor de komende tijd. Wilt u verder nog weten wat de kosmische invloeden zijn die daarna optreden, dan kan ik u alleen een algemene lijn geven.

De spanningen nemen in het komende jaar sterk toe zowel op het economische vlak als in de politiek. Grote veranderingen vinden plaats, die o.a. betrekking hebben op de verhouding Rusland-China, China-Amerika en Rusland-Amerika en die daarnaast een totaal nieuwe oriëntatie van de EEG ten aanzien van de U.S.A. ten gevolge zal hebben. Ik geloof, dat instellingen als de UNO en de EEG tegen het einde van 1978 zeer waarschijnlijk ofwel een verandering hebben ondergaan, dan wel zijn gekomen op een punt waar ze niet meer in staat zijn iets reëls te betekenen of tot stand te brengen. Dit geldt ook voor vele andere internationale verdragsorganisaties en zelfs voor de uitvoerende lichamen van de UNO.

Interessant in de hele komende periode is wel dat, al zal er hier en daar wel geweld worden gepleegd, het gevaar voor een internationale oorlog niet feitelijk aanwezig is. Ongeacht de vele verschijnselen zullen steeds weer tekenen van naastenliefde en internationale solidariteit een bekend woord in deze tijd naar voren komen. En dat niet alleen van landen waarvan men het misschien zou verwachten, maar ook van landen die u wellicht verdenkt van fascisme, communisme e.d. Indien het werkelijk nodig is, blijken de mensen toch wel bereid te zijn elkaar te helpen. Hierdoor zullen ze ook naar ik aanneem en dat zou erg belangrijk zijn tegen 1980 een grotere waardering voer elkaar kunnen krijgen.

In de ruimtevaart zijn een tweetal opzienbarende publicaties te verwachten. Maar dat zal pas in de tweede helft van 1978 zijn. Een nieuw technisch foefje zal waarschijnlijk einde 1978 of 1979 in omloop komen. Het heeft betrekking op de mogelijkheid om magnetisme op een bepaalde manier voor krachtwinning te gebruiken. Dus niet alleen om elektrische stroom, maar ook om er directe stuwkracht mee te krijgen en nog zo van die dingen. Het zal wel publiciteit krijgen maar voorlopig niet praktisch worden uitgewerkt.

Het laatste punt dat hierbij interessant is;

1978 heeft een periode van bijna 45 dagen onafgebroken een zeer sterke blauwe invloed. In deze periode vermoeden we, we kunnen dat nooit met zekerheid zeggen op zo'n lange termijn, dat nieuwe methoden van energiewinning, energievoorziening zeer grote aandacht krijgen en voor het eerst in lange tijd op reële wijze benaderd zullen worden. Dit zal internationaal zijn. Het zal dus zowel de U.S.A, Europa als Rusland en China en de andere grote mogendheden betreffen. Zeer waarschijnlijk zal de eerste aanduiding hiervan reeds merkbaar zijn in het begin van 1978. Maar dan zal er riet veel aandacht aan worden besteed. Het zal een Japanse publicatie zijn.

Nu heeft u dan een paar aanduidingen (het is geen prognose van wat er uit de kosmos te verwachten is en wat daaruit ongeveer kan voortkomen.

U heeft een eigen lot, een eigen levensritme, eigen periodiciteiten. Die kunt u alleen zelf vaststellen. Als u uw leven goed nagaat, dan zult u heus wel ontdekken: om de zoveel jaren gebeurt er met mij het een en ander waardoor er iets voor mij verandert. Of om de zoveel jaren ben ik bijzonder ziek en om de zoveel jaren heb ik ineens een periode dat alles meeloopt. Als u dat in de gaten houdt, dan kunt u deze ritmen gewoon verder projecteren voor de komende jaren. Doet u dit, dan krijgt u een beter inzicht in de betekenis van de door mij genoemde stralingen voor uw persoonlijke mogelijkheden, uw persoonlijke belevingen.

Ik wil u er nog op wijzen dat de instabiliteit, die in de afgelopen periode voor veel mensen is begonnen in hun leven zich nog lange tijd zal voortzetten, waarschijnlijk zelfs tot na 1984. Dat is niet zo erg als u denkt, want deze onevenwichtigheden moeten gewoon worden

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - A – Kosmische inwerkingen op de mens

---

opgevangen. U moet gewoon leren wat meer te balanceren, u een beetje minder aan zekerheden en vaste waarden vastklampen. Op die manier kunt u enorm veel bereiken.

Geestelijk krijgt u ongetwijfeld veel meer kansen in de komende tijd dan ooit te voren, omdat we weten dat uit bepaalde sferen bijzonder veel op aarde kan worden bereikt. Wees niet pessimistisch. U denkt misschien: wat ziet het er slecht uit! Dat is uiterlijk. Tegenover alles wat u slecht noemt, staat altijd iets wat voor u ook positief is. Begrijp, dat het geheel van de kosmos altijd in evenwicht is en dat het optreden van al die krachten dat evenwicht niet werkelijk verstoort, maar alleen de facetten waarop het evenwicht tot uiting wordt gebracht doet verschillen.

Er zijn heel veel mensen die zich afvragen: Maar hoe moet het dan met en dan krijg je: het verloop van de verkiezingen, het moderne verkeer tot het probleem van de atoomenergie. Altijd weer, wanneer er iets gebeurt, dan gebeurt er ook iets anders.

Het zou interessant zijn om te zien wat er gebeurt met de verkiezingen. U zult zien dat er een wat onverwachte constellatie ontstaat politiek gezien, maar u zult ook zien dat daarvoor onmiddellijk een tegenwicht komt. Een tegenwicht dat uit de omstandigheden, uit de pressiegroepen en uit de mensen voortkomt. Het is dus niet zo dat al die invloeden eenzijdig zijn. In uw leven ondergaat u ze vaak eenzijdig, omdat u de neiging heeft u vast te klampen aan het verschijnsel op het ogenblik dat zich dit manifesteert en u niet bereid bent te kijken naar de achtergrond, het andere deel dat al even belangrijk is.

Wie rekening houdt met wat er op het Wessakfeest gaat gebeuren, zal voor zichzelf reeds de conclusie hebben getrokken: je kunt nooit alles tevoren volledig voorzien. Dit geldt ook en dat zal binnenkort wel weer gebeuren voor wat u te horen krijgt over de uitwerking van de Grote Raad van de Witte Broederschap. Zij geven dan hun plannen. Maar plannen zijn plannen. Denkt u maar eens aan het laatste Kabinet, wat voor plannen ze niet hebben gehad! Maar een plan kan alleen worden uitgevoerd, indien het voldoende aanslaat. Met andere woorden: wanneer het door anderen zo wordt opgenomen, dat het in een realiteit kan worden omgezet. En dit betekent dat de samenwerking zowel met natuurkrachten, geestelijke krachten als met de mensheid zelf ook voor de Witte Broederschap afhankelijk is van een beantwoorden aan hetgeen wordt uitgestraald.

Dit geeft u in ieder geval een voor u aangename gedachte. Er is in de kosmos misschien niet veel zekerheid te vinden behalve deze ene: Wij zullen altijd voortbestaan. Maar tevens kunnen wij er wel zeker van zijn dat niets absoluut is. Alles is altijd relatief. Alles is voorwaardelijk. Indien wij dat beseffen, kunnen wij inspelen op het evenwicht dat rond ons blijft bestaan.

Zo vinden wij in onszelf; de harmonie waardoor wij juist die krachten kunnen puren uit de kosmos, die we nodig hebben om ons een zo positief mogelijk leven te verschaffen. Als u daar nu maar rekening mee houdt, dan geloof ik wel dat dit kleine overzicht van de inwerkingen uit de kosmos in de komende periode u zal helpen om de juiste harmonieën te zoeken en daardoor voor uzelf steeds meer licht te puren uit de wisseling van kleuren die de kosmos op aarde voortdurend manifesteert.

Vrienden, ik hoop dat mijn bijdrage interessant genoeg is om er kennis van te nemen. Het is geen prognose, het geeft alleen de tendenzen aan. Wilt u daar s.v.p. aan denken. Het is belangrijk dat u weet wat voor tendens er heerst. Maar als er een tendens tot staken is, dan is het meer de vraag wie staken zal, of het de televisie is, of de asman, de waterleiding of een metaalfabriek waarmee u niets te maken heeft. Dat moet u goed begrijpen. Maar als u weet dat het komt, dan houdt u er wat rekening mee, wanneer er tekenen zijn dat het op een voor u pijnlijk terrein kan gebeuren. Anders gezegd; een gewaarschuwd mens telt voor twee.

LES 8 - DE MENS IN DE KOSMOS

Derde blok B

Er is altijd een relatie geweest tussen de mensheid en de kosmos. Reeds in het allereerste begin van menselijk bewustzijn op deze planeet zijn er verbindingen geweest zowel met geestelijke sferen als ook verschillende malen met de vergevorderde rassen uit de ruimte.

De mensheid heeft zich langzamerhand ontwikkeld. Er komen meer en meer openbaringen, er komen verhalen, er komen geloofssoorten en vooral beïnvloedingen van het menselijk denken. Als wij de invloed van de kosmos op de mens willen bezien, dan zullen we daar moeten beginnen. Wanneer de mens normaal dierlijk en instinctief leeft, dan leeft hij in velerlei opzichten niet verschillend van het dier. Zijn capaciteit en handelingsbekwaamheid zijn iets groter, maar voor de rest wordt hij geleefd door zijn instincten.

Dan komen de eerste leraren, de eerste meesters en zij maken de mens duidelijk, dat hij kan afwijken van dit patroon. Het is mogelijk om zelfstandig te leven. Men hoeft zich niet zonder meer door de natuur en de ritmen daarvan te laten beheersen. Deze zelfstandigheid houdt ook in, dat men een zeker meesterschap gaat tonen t.a.v. de dieren die er dan zijn, dat men daarnaast ook meer georganiseerd gaat optreden. Er is een taal, er is overleg. Dat is het eerste begin. Vanaf dat ogenblik is de mens een wezen dat in zich de mogelijkheid heeft zijn gehele wereld te overzien, ook als er veel onbekend blijft. Telkenmale treden er weer kosmische krachten op om openbaringen te geven; de mens te leren b.v. landbouw te bedrijven, hem duidelijk te maken hoe hij zich in de wereld moet gedragen, de menselijke relaties telkenmale weer scherper te stellen. Dan is er voor die mens toch hoofdzakelijk sprake van een verandering van inzicht in en overzicht van de wereld.

Een kosmische mens kan niet beperkt worden door wat men noemt menselijke wetten. Dat klinkt wat vreemd in uw wereld waar alles door wetten wordt geregeld, maar toch is het waar. Er bestaan namelijk geen regels, die dermate kosmisch zijn dat ze voortdurend van kracht blijven. Wat op het ene ogenblik goed is, kan op het volgende ogenblik kwaad zijn. Wat op dit ogenblik juist is, is op het volgende ogenblik onjuist. Daardoor krijgen we een vreemde tweeslachtigheid in de gedragingen, ook van de grote leermeesters, van degenen die godsdiensten hebben gesticht. Altijd weer zie je tegenstellingen waarvan je je afvraagt waarom eigenlijk? Om een enkel voorbeeld te geven:

Jezus treedt nu niet bepaald zachtzinnig op in de tempel wanneer hij de handelaren en de wisselaars eruit zeept. Diezelfde Jezus is tot tranen toe ontroerd door de dood van Lazarus. Hij wekt hem inderdaad tot leven. Dus eigenlijk zijn die tranen verspild, zou je kunnen zeggen. Deze tegenstrijdigheid is, geloof ik, kenmerkend voor de mens die zich kosmisch bewust wordt. De toestand van het ogenblik is de toestand die je leeft. Al datgene wat morgen komt, kan alleen volgens de maatstaven van morgen worden beoordeeld, nimmer aan de hand van hetgeen je nu op dit ogenblik overziet. Zo is ook gisteren niet meer te beoordelen aan de hand van hetgeen je vandaag weet. Gisteren is zichzelf genoeg en het enige wat je daar over moet weten is; heb ik volgens mijn beste weten juist gehandeld?

De mens kan ook dromen. De eerste dromen hebben voornamelijk betrekking op hooggeplaatsten, op belangrijke personen, voorouders die blijven voortbestaan en raad kunnen geven riddels sjamanen en tovenaars. Later worden het vorsten en koningen, die een eeuwig bestaan hebben en uitverkoren. Nog later misschien degenen die in staat zijn geweest hun lichamen op de juiste wijze te laten balsemen, te laten verbranden of door dieren te laten consumeren, want dat verschilt nogal eens.

De eeuwigheid komt dichterbij. Als we te maken krijgen met Griekse filosofen, maar ook met Jezus van Nazareth, met de Prins Siddhartha Gautama Boeddha, dan worden we geconfronteerd

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - B – De mens in de kosmos

---

met een soort eeuwigheid die er voor iedereen is. Wij leven in de eeuwigheid, ook wanneer we de tijd nog ervaren.

Het is een heel belangrijke verandering, want hierdoor wordt het leven of eigenlijk minder belangrijk. Wat er gebeurt, gaat voorbij. Je kunt niet zeggen: de wereld is verantwoordelijk voor mij. Je bent verantwoordelijk voor jezelf. Je kunt niet meer uitroepen: ik doe alleen datgene wat men mij zegt te doen, want het gezag is maar een voorbijgaande kwestie. Je eigen wezen is een blijvend geheel. Op deze manier worden leerstellingen gegeven waarin mededogen, naastenliefde en rechtvaardigheid een grote rol spelen. Zo worden bepaalde kwaliteiten en eigenschappen aan de mens voorgelegd die hij niet geheel kan verwezenlijken. Het is het proces van openbaring, het kenbaar maken van bepaalde mogelijkheden. en noodzaken waaruit de mens dan later zijn eigen conclusies moet gaan trekken. De verandering is tamelijk groot.

Als we zien hoe de wereld in de nu toch wel christelijke era denkt en handelt, dan is de mens niet meer te vergelijken met de mens van het jaar nul. En als we kijken naar de wijze waarop deze mensen zich hebben ontwikkeld tot een totaal nieuwe samenleving, daal blijkt ook dat er geen enkele vergelijking meer mogelijk is, zelfs met de samenleving van 1500 á 1600.

Het gedrag van de mens verandert. Toch blijven in hem zijn begeerten, zijn hartstochten, zijn angsten wel gelijk, want de mens is en blijft lichamelijk dierlijk. Daar kan hij niet aan ontkomen. Omdat hij echter alles een nieuwe intentie, een nieuwe waarde geeft, mentaal daarvoor een totaal nieuwe wereld schept, bouwt hij eigenlijk voor zichzelf het onbestaanbare op.

Een wereld als de huidige zou een paar honderd jaar geleden nog onbestaanbaar zijn. Wanneer Malthus komt met zijn predictie over de overbevolking van de wereld, dan is dat een voorspelling die is gebaseerd op de middelen maar ook op de mentaliteit van de periode waarin hij leeft. Op dit ogenblik verandert dat alweer. Als we kijken naar de predicties van b.v. de Club van Rome, dan zien we dat die ergens wel waar zijn, indien wij blijven stilstaan en alleen bepaalde aspecten zich ontwikkelen. Maar in de totale ontwikkeling van de wereld verandert dat. Dit zijn zuiver stoffelijke zaken, daarvan ben ik mij bewust, maar ze hangen weer samen met de kosmische ontwikkeling.

De mens moet leren om over de grens van het mogelijke heen te kijken. De mens moet zich verder ontwikkelen totdat hij het bovenzinnelijke en het bovenredelijke binnen het bereik brengt van zijn eigen kenvermogen en zijn vermogen om te werken. Deze ontwikkeling valt in de laatste periode in enkele fasen uiteen. Ik geef u de laatste 3 fasen er, vervolg met de waarschijnlijke 4e fase, die verwezenlijkt gaat worden.

1e fase.

Allereerst hebben we te maken met de mens die zichzelf identificeert met bezit en positie. Hiervan zijn er nog velen over in deze dagen. Deze mensen denken niet aan hun mede mensen. Ze denken eigenlijk niet eens aan het leven als zodanig. Ze denken in de formules van hun eigen belangrijkheid. Hun gehele voelen en denken is gebaseerd op het waarmaken van datgene wat zij goed en bewonderenswaard vinden. Het is typerend voor de ridderlegenden dat we daarin worden geconfronteerd met mensen die het goede doen, alles daaraan opofferen, uittrekken om goed te doen in de wereld en gelijktijdig slachtoffers maken bij de vleet. In diezelfde periode vinden we mensen, die bezittingen bijeen garen in de naam van God of van een zakelijk belang, die grote handelscompagnieën stichten en gelijktijdig menen zo Gods wil te doen, ofschoon zij hun rijkdommen alleen kunnen vergaren ten koste van de armen.

2e fase.

De periode van de rede en de redelijkheid.

De mens maakt zichzelf tot maatstaf van het mogelijke. Datgene wat niet, door de rede verklaard kan worden, dus aan de hand van bewijsbare gegevens, aan de hand van aantoonbaar juiste beredeneringen bestaat niet. Er moet worden gezocht naar een nieuwe weg. In die weg (die leer echter wordt het woord "naastenliefde" weliswaar vervangen door: "solidariteit", maar het blijft bestaan. In de golven van wreedheid van de Franse Revolutie b.v. is ook kenmerkend de enorme samenhang tussen groepen mensen. Zij verdedigen elkaar ten koste van alles. Zij komen voor elkaar op, en wat meer is, ze zijn zelfs bereid hun vroegere tegenstanders in dit mededogen, dit medegevoel te betrekken.

In deze fase leert de mens denken. Het is niet alleen maar leren lezen. Het is wel degelijk ook beredeneren, overzien, in jezelf een beeld vormen van je wereld en alle verschijnselen toetsen aan het gekende. Deze periode van toetsing, gaat al snel voorbij omdat men het geheel van de getoetste wereld nu a.h.w. wil veranderen volgens het beeld van eigen mogelijkheid.

3e fase.

We krijgen een periode waarin enorm veel uitvindingen worden gedaan en waarin bovenal en dat is het belangrijkste van alles uitvindingen worden omgewerkt totdat ze praktisch hanteerbaar zijn. De wereld stort zich in de techniek van het leven, de techniek van bewerking en beheersing van de materie. Ze zou dezelfde processen ook willen toepassen op een geestelijke ontwikkeling.

Deze fase is nu praktisch ten einde. De mens van vandaag wordt geconfronteerd met de noodzaak om zijn beeld van de wereld aan te passen aan het beeld van de wereld van andere mensen. Je kunt niet meer de mensheid zonder meer een ideaal opleggen, je kunt hun geen geloof meer verkonden zonder dat zij zich een eigen oordeel daarover gaan vormen, zonder dat zij op hun manier gaan reageren.

De beheersbaarheid van de massa is eveneens ten einde gekomen. Je kunt met leuzen en geweld de massa niet meer onbepaald in bedwang houden. Je kunt de mensen niet meer wijsmaken dat het goed is te luisteren naar wijzen. Ieder wil zijn eigen wijsheid en zijn eigen leven. En dat betekent dat er reeds heel veel banden in deze tijd sneuvelen. Ik wil hier wijzen op een andere benadering bij velen van de seksualiteit, een andere benadering van bezitsrecht, een andere benadering van medemenselijkheid. Als je deze zaken goed samenvat, dan kom je tot de conclusie, dat de verdere ontwikkeling er een moet zijn waarin de mens volledig vrij is. De mens is niet meer bezit van een ander en hij bezit geen andere meer. Hij is geen meester van bepaalde eigendommen. De eigendommen zijn in feite alleen maar gebruikswaarde geworden. De mens, die zich zo verder ontwikkelt, moet grijpen naar diepere innerlijke bronnen en waarden, omdat hij kracht nodig heeft om het juiste te zien.

Het Nu is niet zo direct kenbaar, als je niet gevoelig bent. De gevoeligheden van de mens moeten dus groter worden, maar gelijktijdig roet hij daardoor zijn banden steeds minder sterk maken. Die banden zijn voor hem persoonlijk bestaande banden, geen banden meer die voor anderen kunnen gelden. Ik weet wel, dat dit sommige mensen een beetje vreemd in de oren klinkt: Helemaal geen banden meer? Waar komen we dan terecht? Wat zal deze anarchie betekenen? Maar het is geen anarchie, omdat een ieder in zijn eigen vrijheid wel degelijk een relatie erkent met anderen en die relatie voor hem als een persoonlijke erkenning, ervaring en verplichting een rol speelt in zijn bestaan.

De kosmische mens zegt niet: de wereld moet zo zijn. Hij zegt ik moet zo zijn. De kosmisch bewuste mens zal ook niet meer spreken over begrippen als naastenliefde e.d, want deze zijn vanzelfsprekend. Ik kan niet leven, indien ik het leven niet liefheb. Het leven manifesteert zich in mijn naasten, in degenen met wie ik contact heb. Eerlijkheid en rechtvaardigheid spelen natuurlijk een rol, maar ze kunnen niet meer worden uitgedrukt in een juistheid van feiten zonder meer. Ze betekenen een benadering waarbij het eigen "ik" zichzelf oprecht kenbaar maakt aan anderen, zonder terughoudendheid, zonder achterdocht, zonder trots.

4e fase.

De kosmische mens van morgen is een mens die organisaties alleen er kent op een volkomen vrijwillige basis. Het is er een, die grenzen niet meer kan erkennen, omdat de grens kunstmatig is en niets te maken heeft met zijn eigen wezen of net de werkelijkheid van de wereld waarin hij leeft.

Dat deze ontplooiing wordt voorafgegaan door een Wereldleraar en een Wereldmeester, waarvan wij mijns inziens tot op heden eigenlijk te weinig merken in, openbaringen, dus in kenbaar wordende geschriften, staat buiten twijfel. Misschien is het wel de angst om weer een godsdienst te scheppen; weer een afzondering van de mensheid waardoor de leerlingen van deze Meesters worden gedreven in deze tijd. Wij moeten echter naar de verbondenheid op basis van absolute vrijheid. Op deze manier ontplooit zich langzaam maar zeker ook in de mensen het besef van mogelijkheden.

Zeker, het leven in de ruimte raakt wat verder van je af. Als je hebt geconstateerd dat er enig leven is op Mars ook al wordt dat nu nog ontkend, als je hebt ontdekt dat er op Venus wel degelijk bepaalde celvormen bestaan en dat er zelfs ook in een kunstmatig milieu hoger georganiseerde wezens zijn, dan zegt dat niet veel. Je zoudt vele lichtjaren ver in de ruimte moeten gaan om bewoonde werelden te vinden en andere beschavingen. Maar de mens voelt aan dat ze er moeten zijn. Hij peilt de ruimte, hij doet vaak het bijna onmogelijke om een contact te krijgen met de oneindigheid (de ruimte waarin hij leeft) en gelijktijdig zoekt hij innerlijk naar een contact met de grotere wereld waarvan hij eveneens aanvoelt deel uit te maken.

Het is in deze tijd helemaal niet zo dwaas meer om contact te zoeken met geesten. Eens was dat anathema (vloek). De mens van heden gebruikt zijn wonderbaarlijke gaven zonder er misschien bij te denken. En dan denk ik niet in de eerste plaats aan een mens als Uri Geller en vele anderen die soortgelijke fenomenen kunnen tonen. Dan denk ik allereerst aan de doodgewone mensen, die zonder dat ze het weten hun omgeving en voorwerpen beïnvloeden. Er zijn zoveel van die voorbeelden.

Er zijn mensen die b.v. zoetjes gebruiken. Het wonderlijke is, dat als ze zo'n busje zoetstof hanteren er net zoveel tabletjes uitkomen als ze nodig hebben, elke keer weer. Ze hebben het altijd raak. Onbewust selecteren ze. Zo zijn er mensen in deze tijd die afwijkingen in een verkeerspatroon aanvoelen en automatisch, wanneer er zich een file vormt verder op de weg die ze nog niet kunnen zien en waarvoor geen waarschuwing is, zeggen: ik kies hier maar een bijweg. Ze weten misschien niet waarom, maar ze doen het. De mensen moeten wel gevoelig geworden zijn. Ze moeten rekening houden met allerlei waarden en factoren die niet meer verstandelijk uitdrukbaar zijn in zuiver stoffelijke termen.

De mens wordt zich bewust van de krachtstroom die zijn leven beheerst. En dat is niet alleen maar een kwestie van acupunctuur. Het is wel degelijk ook een besef van al die wonderlijke stralingen en uitstralingen die er zijn.

En zo de redelijke mens enige ondersteuning kan vinden in de Kirlian fotografie, dan is het toch wel zeker alleen maar een aanduiding van datgene waarmee menigeen al rekening houdt.

Het wekken van sfeer, het wekken van suggesties. De wereld wordt ermee overspoelt. De mens grijpt uit nog niet volledig bewust van wat hij doet naar een andere wereld, en waarin de gevoeligheden van de mens ook zijn verhouding tot zijn medemensen helpen bepalen op grond van hetgeen hij zelf voelt als verplichting tegenover de mensheid, tegenover de geest, tegenover God. Het is deze ontwikkeling van de kosmos in de mens waardoor zijn harmonie riet de kosmos buiten hem langzaam zal kunnen groeien.

Het is op het ogenblik nog niet zo dat de mensen vrede kennen. Vrede is een illusie. Vrede is een leuze voor een ieder die haar buiten zich zoekt te verwezenlijken. Alleen wie in zich die innerlijke diepe rust vindt waardoor hij het leven kan aanvaarden, weet misschien enigszins wat vrede kan zijn.

Oorlogen dreigen nog steeds en zullen de wereld blijven bedreigen. Strijd tussen allerlei groepen is onvermijdelijk. Maar daar achter schuilt ook nu reeds een onrust: het niet meer kunnen en willen aanvaarden van hetgeen er op de wereld uiterlijk gebeurt.

Als ik spreek over de mens in de kosmos, dan spreek ik over de mens die in zichzelf de kosmos opbouwt. Misschien als een droomwereld, misschien als een vage hunkering. Hij bouwt in zich iets op wat hij nog niet kan overzien, maar overschrijdt steeds weer de beperkingen van zijn dierlijk stoffelijk bestaan, en dat is het belangrijkste.

Het kost mij weinig moeite om u hier een groot aantal Meesters uit het verleden en uit deze tijd voor ogen te stellen en u te vertellen hoe op het ogenblik zeven grote ingewijden op aarde actief zijn om allerlei kleinere ingewijden te leiden zodat er een nieuwe geestelijke ontplooiing van de mensheid mogelijk is. Maar wat heb je daaraan? Wat heb je aan dergelijke verhalen, als je niet begrijpt waar het om gaat? Mens en kosmos zijn één. Maar eerst wanneer die eenheid wordt beseft en in de mens beleefd, zodat grenzen en beperkingen voor hen wegvallen en gelijktijdig zijn bewustzijn openstaat voor een totaliteit van geestelijke en stoffelijke waarden, kan de mensheid verdergaan.

Er is een tijd geweest dat lichaamskracht het belangrijkste was. Een sterke man was ontzettend veel waard. Tegenwoordig is het vooral de man die machines kan bedienen. En wie zegt ons, dat niet binnenkort de werkelijk belangrijke mens degene zal zijn die geestelijke energieën weet te gebruiken, die levensenergieën weet te leiden en te kanaliseren op de juiste manier, die vanuit zich krachten weet te projecteren op de juiste wijze? Het is een wereld waarin het niet wetenschappelijke, het niet geheel redelijke een steeds grotere plaats inneemt.

Ik weet het, je kunt heel veel dingen terzijde schuiven en zeggen; ze zijn onbelangrijk. Nog steeds zegt de astronaut dat de astroloog gek is. Toch kun je aan de hemel wel degelijk aflezen welke invloeden er in de kosmos heersen. En invloeden betekenen voor de mens beïnvloeding, nog wel.

Maar een mens, die weet dat die beïnvloeding bestaat en bewust deze ontvangt, kan zich aan een groot gedeelte daarvan onttrekken. Hij heeft een vrijere keuze, een vrijere mogelijkheid. Die mens moet er komen. De mens, die eindelijk in staat is zich van zijn dierlijke dwangneurosen te ontdoen. Niet verloochenend dat hij een stoffelijke mens is, maar innerlijk levend in een wereld die groter is dan de stoffelijke, zodat dit een begeleidend verschijnsel wordt dat je eventueel kunt richten en bedwingen zoals je noodzakelijk acht.

Elke mens leeft in het heden. Hij moet in het heden proberen om op de juiste wijze zijn bestaan voren te geven. Het is niet wat je morgen doet, het is wat je nu moet doen. Wat je nu doet, bepaalt wat er morgen zal zijn. Niet wat je nu denkt dat er morgen gaat gebeuren, want dat verandert toch weer. Het is liet heden en de reactie op de invloeden die op dit moment bestaan, het bewust hanteren van de mogelijkheden die op dit moment aanwezig zijn waardoor je je mens zijn waarlijk bewijst in meer kosmische zin.

Je kunt leven, natuurlijk. Je kunt je laten leven, maar je moet verder. In de kosmos bestaat alles in een wonderlijke goddelijke regelmaat. De banen van zonnen en sterren zijn vastgesteld, maar ze vloeien voort uit hun wezen, hun massa, hun beweging, uit de omzettingsprocessen die zich in hen afspelen.

Planeten komen op en sterven. En ook deze bewegen zich volgens regels. Maar niet volgens regels welke voor die ene planeet, voor die ene zon zijn vastgelegd. Neen, het is een kosmisch geheel. Men spreekt wel daarover als: een melodie der sferen. Het is een harmoniëren van al het zijnde. Dat kun je zelfs in de kosmos constateren. Dit harmoniëren betekent dat elke verandering waar die ook plaatsvindt m elders aanpassingen teweeg brengt zodat het geheel zijn eigen harmonie bewaart.

In de mens is eenzelfde relatie te scheppen of te zien tussen de verschillende factoren waaruit zijn wezen is opgebouwd. In hem is die lichtende kracht die het hoogste Ego is. In hem zijn de verschillende geestelijke voertuigen elk met hun eigen visie, hun eigen benadering van het bestaan. In hem zijn lagere voertuigen en ten slotte heeft hij ook dat stoffelijk dierlijke

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - B - De mens in de kosmos

---

mentaliteitselement in zich. Al deze moeten functioneren zodat het geheel in harmonie blijft. Het beeld van de kosmos en de kosmische harmonie moet worden weerspiegeld in de werkelijkheid van het totale Ego dat zich nu op aarde Mens noemt.

Het zal nog lang duren voordat dit geheel verwezenlijkt is, dat is duidelijk. Maar het is eveneens duidelijk dat de fase, die op dit ogenblik reeds is aangebroken in die richting voert.

Vaak vinden wij in dit zoeken naar de nieuwe vrijheid, de nieuwe innerlijke eenheid, excessen. Wij zien mensen, die zich vastklampen aan droombeelden, die nooit geheel verwezenlijkt kunnen worden. Maar dit zijn begeleidingsverschijnselen. Het is een onevenwichtigheid waarbij men nog niet heeft begrepen dat alles moet samenlinken, alles een eenheid moet zijn.

De mens kan werkelijke vrede bereiken, indien hij in zich die volledige harmonie heeft, want dan kan hij al zijn krachten gebruiken, dan kan hij het geheel van zijn kenvermogen gebruiken om een harmonie tot stand te brengen met al datgene wat er buiten hem bestaat. Waar die harmonie niet mogelijk is, kan hij zich voor elk contact afsluiten. Die kant gaat het nu langzaam aan uit.

De mens gaat begrijpen dat de kosmos meer omvat dan alleen maar wat stoffelijke gaten in de ruimte die riet definieerbaar zijn. Integendeel, de ruimte is een kunstwerk; een concept waarin de perfecte harmonie door vreemde wetmatigheden in stand wordt gehouden. Hij zal gaan begrijpen dat zijn eigen "ik" op een gelijksoortige manier moet reageren. Hij zal moeten erkennen dat er dingen bestaan die niet kenbaar zijn. De zwarte gaten van de ruimte misschien; die vreemde punten waarin alle licht schijnt te verdwijnen. Hij heeft ze zelf in zich. Hij heeft in zich de ster, de stralende radioactieve wolken die signalen op radiofrequenties uitzenden over ongetelde lichtjaren. Hij heeft bepaalde punten, die voortdurend signaal geven en die je toch niet kunt definiëren, die je niet redelijk kunt vaststellen. Hij zal gaan begrijpen dat dit onbekende in zijn wezen erg belangrijk is, omdat hij bepaalde dingen absorbeert en projecteert naar het onbekende, maar gelijktijdig uit dit onbekende op een wonderlijke wijze boodschappen terugontvangt. Misschien zou je het zo moeten zeggen:

De kosmos leert de mens dat het niet voldoende is om je als punt te beleven en te bewegen volgens een bepaalde kringloop, maar dat het belangrijk is de kringloop te kennen en te beseffen, hoezeer de verplaatsing van je bewustzijn langs die lijn in wezen alleen maar een aanduiding is van de belevingen, die tezamen toch het geheel vormen, dat je bent. Het is het zoeken naar totaliteit.

Ik voorzie, dat juist dit alles in de komende tijd heel wat strijd en moeilijkheden zal brengen. Het is onvermijdelijk. Er zullen mensen worden uitgelachen, omdat ze meer zijn dan anderen. Er zullen mensen zijn die worden vervolgd, omdat ze wijzer zijn dan anderen. Er zijn werelddelen die met elkaar slaags zullen raken, omdat ze proberen op die manier de mensen die in die werelddelen wonen terug te houden van de ontdekking van hun eigen werkelijk "ik" en hun werkelijke kracht.

Waar we ook te maken krijgen met een grote leermeester, altijd weer zien we dat zijn volgelingen worden vervolgd. Altijd weer zien we dat er een soort oorlog ontstaat of dat nu de heilige oorlog van de islam is, de vervolging die de volgelingen van de Boeddha eveneens hebben moeten ervaren of het martelaarschap dat kenmerkend is voor de eerste eeuwen van het christendom, altijd weer worden degenen die voorgaan met de nieuwe waarheid naar de nieuwe ontwikkeling vervolgd. Want al wat er bestaat, wat bang is de totaliteit van eigen wezen te aanvaarden, zal zich verzetten..

Heel veel mensen zijn bang voor de duisternis die in hen leeft en voortdurend tot uiting komt. Zij kunnen die niet integreren in hun persoonlijkheid. Daarom zal er veel strijd zijn, want de kosmos heeft de mens geleerd dat het niet anders kan. Je zult ten slotte de eenheid en de samenhang moeten bereiken of ten onder gaan.

Elke mens zal zich volgens zijn bewustzijn, zijn eigenschappen, geestelijke en stoffelijke kwaliteiten moeten bewegen in die richting waarin hij het best harmonieert met anderen. En als er dan een verstoring van evenwicht is, dan zal hij zich moeten heroriënteren en op een

andere wijze harmonisch samengaan met wat er overblijft. Er, zijn geen andere kansen. Daarom zeg ik u, vrienden, dat wij in feite op weg zijn naar de kosmische mens, naar de ontwikkelingen die een verre toekomst ongetwijfeld als een normale menselijke werkelijkheid zal doen beleven.

Het is ook duidelijk, dat we daarvoor de stemmen uit de kosmos nodig hebben: de stemmen van de grote meesters, de ingewijden die uit onvoorstelbaar lichtende sferen tijdelijk een stoffelijk voertuig aannemen. Die vreemde krachten die inwerken op de mensheid. De ingewijden, die vermomd als mensen proberen op iets van het licht der oneindigheid kenbaar te maken. Ze zijn nodig; en ze zijn er. Maar ze zijn eigenlijk alleen maar een aanduiding van hetgeen er gaat gebeuren. Ze zijn de aanduiding van de mogelijkheden van de mensheid op een bepaald moment in de tijd.

U leeft. In hoeverre leeft u totaal? Bent u in staat de angst van uw dromen uit te bannen? Bent u in staat uw begeerten in evenwicht te brengen? Bent u in staat uw medemensen te zien als vrije eenheden waarmee u een harmonie moet zoeken? Bent u in staat los te komen van de beperkingen, die in een stelling van een geloof of van een leer liggen en u af te vragen wat is voor mij op dit moment de juiste harmonische werking? Als u dat kunt, dan bent u op weg naar de kosmische mens.

Nu nog is de kosmos een kracht die u beheerst en beïnvloedt niet door de meesten niet eens vermoede stromingen en werkingen. Nu nog bent u de mens die wordt gestuwd, al is het niet meer alleen door zijn instincten. Maar de volgende ontwikkeling van de mensheid eist, dat zij zich daarvan bewust wordt, dat zij in zichzelf het beeld van de kosmos, zijn harmonische werkingen, zijn wonderlijke gelaagdheid van invloeden beseft en leert hanteren.

Eerst de mens, die zelf leeft volgens de wetten van de oneindigheid, zal als mens kunnen beantwoorden aan de eisen van de kosmos en in zich de krachten kennen van het geheel waarvan hij ten slotte deel uitmaakt.

Ik hoop dat u zich de moeite wilt geven deze maal om ook de eerste lezing van Cursus II na te gaan waarin op een heel andere wijze en met een andere intentie het. een en ander wordt gezegd omtrent de gezonden op aarde. Wanneer u dit samenvat, dan zult u misschien iets meer de progressie zien van de ontwikkeling en zult u ook gaan begrijpen dat daardoor de verdieping van het ego en de meer bewuste ongebonden uiting van het ego praktisch mogelijk wordt.

HET WEZEN VAN KOSMISCHE KRACHTEN

Alles is energie. Alle energie uit zich voortdurend in verschillende vormen. Elke vorm van energie kan worden omgezet in elke andere vorm van energie. Dat zijn de drie regels waarmee men moet beginnen.

Als je spreekt over kosmische kracht, dan heb je het eigenlijk over een groot aantal verschillende krachten. We hebben de Heren van Wijsheid, de Heren van de Stralen en nog vele anderen. Iedere mens en elke bewustwording wordt daardoor beïnvloed. De grote fout die we maken is eigenlijk dat we ons daaraan altijd onderwerpen.

Wanneer we een invloed hebben, zoals we binnenkort krijgen: een mooi vierkant; Saturnus, maan, zon en Mercurius (de heerser van het jaar), dan kunnen er op aarde daardoor gekke dingen gebeuren. Maar de vraag is: moeten ze gebeuren? En dan blijkt dat iemand, die voldoende begrip heeft van de kosmische energieën, ook in staat is ze te veranderen, om te zetten. Hij kan van een kracht die destructief lijkt een scheppende kracht maken, een vormende kracht. Hij kan van een kracht die eigenlijk negatief is en dus uitputting schijnt te betekenen een kracht maken, die juist in het bijzonder stuwende in zichzelf en zijn omgeving veroorzaakt, zodat er meer kracht is om te leven en om iets te doen. Dat is het punt waarop

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - B - De mens in de kosmos

---

de meeste mensen falen. Zij denken, kosmische krachten zijn invloeden en wetten waaraan wij zonder meer zijn onderworpen.

Het wezen van de kosmische krachten is niets anders dan een bepaalde verschijningsvorm van die ene kracht die overal aanwezig is. Laten we een heel eenvoudig voorbeeld nemen:

U behoort b.v. tot de Heer van de rode Straal of van de blauwe Straal. Dan denkt u: ik zit daar mijn hele leven aan vast. Dat is inderdaad waar. U kunt dus, omdat je daardoor bent gevormd moeilijk een andere kant uit totdat je gaat begrijpen wat de kracht is die je ontvangt, wat datgene is wat je vormt en dan kies je zelf de straal uit die je wilt hebben, al is het de gouden Straal. En dan kun je de kracht die je ontvangt omvormen.

Op dezelfde manier gaat het met levenskracht. Er zijn perioden dat er veel levenskracht is en perioden dat er wat Minder is. De afgelopen winter hebben een hoop mensen met een lang gezicht gelopen omdat ze geen fut hadden. Die mensen hebben te maken gehad met een invloed waardoor de levensenergie gering was. Ze dachten dan: in de lente knap ik wel weer op. Behalve de paar die afgeknapt zijn. En dan hoor je ze redeneren: Daar kun je niets tegen doen; daar moet je alleen maar het beste van maken. Dat komt omdat u niet weet wat er aan de hand is.

Kijk eens, elke vorm van kracht kan worden omgezet in elke andere vorm van kracht. Het enige dat daarvoor nodig is, is iets wat die transformatie mogelijk maakt. Die transformatie maak je zelf mogelijk door de manier waarop je zelf leeft, door de manier waarop je denkt en je beweegt. De manier waarop je b.v. een aangevoelde depressie omzet in werkkraft of in een gevoel van vrijheid: het kan mij niets meer schelen.

Het is zo wonderlijk, als je dat de mensen gewoon vertelt, dan zeggen ze: Zijn dat kosmische krachten? Is het u nooit overkomen dat u zozeer in de puree zat, zo weinig fut meer had en zei: Ach, wat kan het mij schelen: En niet dat "wat kan het mij schelen", zei u; Nu doe ik naar waar ik zin in heb> ik ga er lekker bij zitten. En het wonderlijke was, dat u daardoor ineens weer boven jan kwam. U had weer energie. Zeker, de problemen waren niet verdwenen, maar u kon ze op een andere manier benaderen. U had er ineens een betere greep op. Dan heeft u dus onbewust de energieën die op u afkwamen getransformeerd tot iets anders.

Het komt ook heel vaak voor dat mensen heel krampachtig iets willen. Ze willen b.v. met alle geweld een prijs in de loterij. Of ze willen met alle geweld een bepaald contact tot stand brengen. En dat gaat niet, want het is te krampachtig. Op het ogenblik, dat ik mij bezighoud met de invloed die mij bereikt, erken ik haar in haar uitstraling en ik antwoord daarop in de soort. Maar er zijn ook mensen die zeggen: Wat kan het mij ook schelen, en ze beginnen aan wat anders. Het vreemde is dan, dat ze dachten dat onmogelijk was, zichzelf mogelijk maakte. Het wezen van 4 kosmische krachten is dus eigenlijk gebaseerd op het alomvattende en het almogelijke.

Nies is onmogelijk. Maar het is alleen mogelijk, indien wij de kracht die ons bereikt omzetten in datgene, waarmee we waarmaken wat we verlangen. En dat is ook weer een moeilijkheid, want wie weet precies wat hij wil? Mijnheer Den Uyl wil minister president worden. Als hij het eenmaal is, denkt hij. Mijn goede God. waar ben ik aan begonnen: Zelfs hij, en dat wil wat zeggen.

Er zijn ogenblikken dat je missers raakt, maar die komen uit je eigen besef. Die kosmische invloeden rond je kun je hanteren. Nu zijn er een paar eenvoudige regels, die ik in dit verband toch wel even zou willen aangeven:

Astrologisch

U behoort tot een bepaald sterrenbeeld. U heeft een geboortehoroscoop. In uw horoscoop moet u altijd rekening houden met het volgende; De planeet, die op de ascendent staat, is de grootste invloed die u ondergaat. Indien die negatief staat, dan voelt u zich negatief, ook al gaat alles in werkelijkheid goed, Ze beïnvloedt een groot gedeelte van uw ervaringsleven; niet van de feiten, maar het ervaringsleven. Indien u de eigenschappen van die planeet kent

zeggen: wanneer ze nu slecht staat voor mij, dan ontken ik niet dat ze er is, maar ik zeg: daarmee kan ik iets goeds tot stand brengen. De astrologische beïnvloeding wordt op deze manier door uw positief beleven en reageren omgezet in het schijnbare tegendeel en alle gunstige aspecten, die u verder heeft, zullen veel sterker tot uiting komen.

De kwestie van de verschillende Stralen, rode, blauwe, gele enz.

Als er een invloed van de rode Straal is, dan kunt u dat op twee manieren verwerken. U kunt zeggen: Ik laat alle problemen in mij scherper tot uiting komen. Ik ga er strijdlustiger tegen aan, maar dat helpt u meestal niet. U kunt ook zeggen; Dat stimuleert mij om mij uit te leven. Ook daarmee komt u er meestal niet. U kunt echter ook zeggen: Ik heb extra levenskracht. Waarvoor wil ik haar gebruiken? En dan is het wonderlijke, dat u daarmee uw kwaliteiten en eigenschappen kunt veranderen. Het rode licht kan wel degelijk voeren tot diepere bezinning, als u het maar op de juiste manier verwerkt:

U kunt ook te maken krijgen met het blauwe (redelijke) licht Dan denkt iedereen; nu moet ik wetenschappelijk gaan doen. U zegt Neen, ik heb daar helemaal geen zin in. Ik wil deze keer juist die extra energie hebben die bij het gouden licht hoort. Dan zegt u tegen uzelf: al dit weten dat tot mij komt is in wezen kracht; en deze kracht zend ik uit. Dan heeft u, zonder dat u eigenlijk beseft hoe u het doet die kracht getransformeerd.

liet wezen van de kosmische kracht is gebaseerd op de gelijkheid van energie waaruit alles is opgebouwd. De trillingen zijn een beetje anders. Maar op het ogenblik dat u niet de trilling ontvangt maar de kracht zelf en deze kracht vervolgens voorziet van de trilling die volgens u de juiste is, kan niets u tegenhouden. Dan heeft u die kracht en zijn er uit de kosmos voortdurend invloeden en energieën die u bereiken. U hoeft niets anders te doen dan ze om te vormen.

Een paar punten die ik nog graag wil aanstippen.

Juist omdat alle kosmische kracht in feite niets anders is dan een fractionering van het Goddelijke, kunnen wij met alle krachten die ons bereiken het Goddelijke bereiken. Dat wil zeggen, dat wij uit dat deel dat wij ontvangen altijd het geheel kunnen reconstrueren. Dat is wel heel belangrijk.

Er zijn mensen die denken dat je werkelijk alle invloeden nodig hebt om God te kennen. Dat is niet waar. Elke invloed die ons bereikt, is een deel van het Goddelijke. En als wij die invloed geestelijk volgen tot het uiterste, worden wij geconfronteerd met het vibrerende rijk van de goddelijke werkelijkheid.

Nu zijn de meesten van ons er helemaal niet zo op gebrand om nu ineens met die goddelijke werkelijkheid te maken te krijgen. Per slot van rekening, we hebben al meer dan genoeg aan onze eigen onwerkelijkheid. Maar het houdt wel in, dat wij elk niveau van geestelijk kunnen of van geestelijke kracht kunnen bereiken op grond van de willekeurige invloed die ons bereikt. We behoeven dus niet te weten wat het is. We behoeven niet te weten of het rood, blauw of groen is. Het is alleen maar we weten dat we beïnvloed worden.

Wij stellen ons wezen in om deze invloed te ervaren niet in haar uiting maar in haar oorsprong. Dat is gewoon een kwestie van je gevoelswereld. Dan komt er een soort mystieke beleving los. In die beleving kunnen we gelijktijdig ook weer zeggen op welke manier wij de kracht die we erkennen nu willen uiten. Het is een manier waarmee je op den duur zelfs leert wonderen te doen.

Onthoudt u echter een ding: Wonderen moet u alleen aan anderen doen, indien ze bereid zijn deze aan zichzelf te doen. Dus u kunt niet zeggen: ik ga iemand, die erg negatief is heel erg positief maken, als die negatieve persoonlijkheid innerlijk niet de behoefte heeft om positief te zijn. Dat is een van de bekende bestanddelen van de werkelijkheid: alleen datgene wat innerlijk aanvaardbaar is, kan worden gegeven. Maar op het ogenblik dat je geeft en het is innerlijk niet aanvaardbaar (iemand zoekt zelf zijn depressie), dan geef je positieve kracht die

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Derde blok - B – De mens in de kosmos

---

dan tot depressie wordt. Want elke mens vormt de krachten die hem bereiken voortdurend om.

Wanneer wij de hogere kosmische werkingen en krachten ervaren en daarmee werken, dan zullen we nog steeds moeten beseffen dat dit alleen geldt voor onszelf en voor al datgene wat niet denkt. Alles wat denkt en een gevoelsleven heeft, zal de kracht ook als wij die zenden toch weer veranderen en vervormen volgens zijn eigen inhoud en beeld. Hier heeft u een paar van de belangrijkste punten.

Onthoudt u nog dit; Je kunt nooit met een gedeelte van je wezen werken met een kosmische kracht. Je kunt het alleen met het geheel van je wezen doen. Je kunt dus niet zeggen: ik ga op een hooggeestelijk niveau met het gouden licht werken en stoffelijk laat ik 't ondertussen maar op een andere manier gebeuren. Dat gaat niet. Er is een eenheid nodig in je gehele wezen wil je de juiste transformatie tot stand brengen.

Ik meen, dat een ieder die het wezen van de kosmische krachten zo ver heeft doorgrond dat hij hun basiseenheid (het witte licht dat alle kleuren in zich bergt) begrijpt, in staat zal zijn om voor zich in het geheel van zijn wezen de juiste werkingen doen plaatsvinden, ongeacht de geaardheid van de kosmische invloeden die hem bereiken.

LES 9 - DE KOSMISCHE MENS

Derde blok C

Elke mens is deel van de kosmos en is op zichzelf een mikro kosmos. Alle krachten die buiten ons bestaan, bestaan ook in ons. Indien wij de krachten, die buiten ons aanwezig zijn juist kennen, zin wij in staat de krachten in ons beter te ontleden. Dan begrijpen wij ook beter waar wij aan toe zijn.

Ons bewustzijn kan heel veel werelden en sferen omvatten. Er zijn mogelijkheden dat het "ik" terugreist naar het begin aller tijden. Er zijn mogelijkheden dat het "ik" vooruit gaat in de tijd en daar een aantal waarnemingen loet. We zijn dus in onze persoonlijkheid niet gebonden aan de tijd, wel in de uiterlijke vorm.

Wij zijn in staat om alle krachten in ons op de juiste wijze te reguleren, indien wij weten welke evenwichten daarbij een rol spelen. Wij kunnen die krachten projecteren. Wij kunnen elk verschijnsel tot stand brengen dat wij in de kosmos buiten ons kunnen constateren. Kortom, wij kunnen elke kracht beleven die behoort tot dat wat voor het geestelijk "ik" kenbaar is.

Wie probeert de bewustwording, de ontwikkeling van de mens na te gaan, die wordt geconfronteerd met zeer veel onwaarschijnlijkheden. Als men zich realiseert hoe wonderlijk het is dat op een gegeven ogenblik de lichamelijke zwakkere soort (homo sapiens) in staat is zich te handhaven en door te zetten, terwijl andere stammen die veel sterker zijn en veel meer aangepast aan de omstandigheden dat niet kunnen, dan lijkt het of er een wonder is geschied. Dergelijke wonderlijke verschijnselen ziet men meer.

Hoe kan worden verklaard, dat op een gegeven ogenblik bijna gelijktijdig over de gehele wereld bepaalde vormen van veehouderij ontstaan? Hoe kan men verklaren dat op de verschillende continenten en weer bijna gelijktijdig de landbouw zich plotseling ontwikkelt, dat men de eerste graansoorten gaat selecteren. De hele geschiedenis van de mensheid is vol wonderlijke verschijnselen en die kunnen wij het best verklaren, als wij kijken naar de kosmische mens.

Hoe vreemd het u ook moge lijken, u bent zelf een kosmos. In een kosmos is de kracht die de evenwichten reguleert de baas. Als het "ik" is afgestemd op instandhouding van het eigen stoffelijke wezen en dat is bij de meeste mensen het geval dan is het heel duidelijk, dat op het ogenblik dat de omstandigheden daartoe niet de mogelijkheid geven het "ik" in zich zoekt naar nieuwe factoren waardoor het evenwicht kan worden behouden en waardoor kan worden voorkomen dat het geheel wordt uitgedoofd. En dan zal het altijd precies die punten aanroeren welke voor dat "ik" op dat moment noodzakelijk zijn.

Er zijn mensen die denken: alles gaat altijd wel door. Dat is niet waar. U verandert zelf ook. U maakt ook perioden door waarin plotselinge gebeurtenissen uw leven regeren. Een ogenblik later vallen ze ineens weg en dan zegt u misschien: ik vind dat niet rechtvaardig, ik kan het niet begrijpen. Maar dat is zo. En dan ziet u opeens dat er in datzelfde leven andere invloeden optreden. Soms lijkt je alleen te zweven in de donkere ruimte. Het volgend ogenblik ben je omringd door zonnen. En dan is het een lentefeest waaraan de hele wereld schijnt deel te nemen. Als je begrijpt dat dit voortkomt uit je innerlijk wezen dat zich voortdurend probeert af te stemmen op het geheel waarvan het deel uitmaakt, dan wordt dit alles beter verklaarbaar. Dan kun je ook begrijpen waarom je stemmingen soms zo sterk worden bepaald door zaken waarmee je eigenlinc niets te maken hebt en waar je stoffelijk gezien niets van afweet. Op deze manier kun je langzaam maar zeker bouwen aan het beeld van de kosmische mens.

Het is niet alleen maar een wezen dat in zichzelf hoog uitwikt naar onbekende verten, God omhelst en dan zegt: Och, wat een ellende dat ik nog op aarde moet leven: Neen, het is wel degelijk zog dat de kosmische mens een wezen is dat zijn eigen evenwichten steeds weer

herstelt. Maar de bewuste kosmische mens is degene die begrijpt wat er gebeurt. Dat is het grote verschil tussen mensen die bewust en mensen die niet bewust zijn.

De bewuste mens begint uit de aard der zaak met het aanvaarden van de situatie waarin hij zich bevindt. Maar hij doet meer; hij gaat begrijpen wat de situatie betekent. Het is niet alleen het over je laten komen van alle gebeuren. Het is daarnaast een bewust kiezen, een bewust weten waarom deze omstandigheden er zijn en een reageren op mogelijkheden, die juist uit deze omstandigheden naar voren treden. Het is een wat wonderlijke zaak, dat geeft ik graag toe.

Wij hebben ons nu beziggehouden met het geheel van alle bewustzijnsprocessen en dat daarbij hoort. We hebben ons ook beziggehouden met de kosmos, met de wereld, met de geest. Als je zo'n reeks onderwerpen wilt afsluiten, dan kom je toch weer terecht bij het "ik", het wezen van de mens. Je probeert dat kort in punten samen te vatten. Zaten we de wetten van de kosmos, zoals ze in de mystiek en voor een deel zelfs inde namens erkend zijn, trachten over te zetten in hun betekenis die ze hebben voor de kosmische mens.

De wet van evenwicht

De neiging om een bestaand evenwicht in stand te houden, ongeacht of dit als juist of als niet juist wordt ervaren. Dit bestaat in de mens ook. Elke mens heeft de neiging de bestaande situatie voor zijn besef te continueren. Hij is bereid om alles af te wijzen wat daarmee in strijd is. Hij is bereid om alles te aanvaarden en een bijzondere nadruk te leggen op wat daarmee overeenstemt. Dit wordt echter van buitenaf beïnvloed.

De wet van de gelijkblijvende velden of de wet van compensatie

Wanneer op een punt iets verloren gaat, moet er elders iets ontstaan, want het geheel blijft zichzelf gelijk. De mens, zijnde een tijdloos wezen, kan wel op verschillende manieren in verschijning treden, maar hij kan aan zijn wezen niets werkelijk toevoegen en niets werkelijk wegnemen. Dientengevolge verschuift de nadruk. Als je in een negatieve fase van je bestaan komt, dan is het belangrijk dat je probeert na te gaan wat daar tegenover staat. Wat is de gevoeligheid, de emotie, het innerlijk aanvoelen dat nú op de voorgrond komt? Door de bestudering van de nu plotseling optredende verschijnselen ben je vaak in staat om wederom positief gericht en bewust te leven. De werkelijk bewuste kosmische mens doet dit.

De wet van oorzaak en gevolg

Oorzaak en gevolg spelen overal een rol. Wanneer een ster nova wordt, zal ze niet alleen een enorme straling in de ruimte werpen, maar ze zal daarnaast vaak satellieten (planeten) absorberen, ze zal evenwichten veranderen in de omgeving. Er gaat eenvoudig een soort lichtstorm van zo ster uit en in haar omgeving kan dat heel veel betekenen.

Als wij te maken hebben met oorzaak en gevolg, dan is het bij ons vaak zo; dat een bepaald facet van ons wezen zich plotseling explosief ontwikkelt; het domineert alles. Dat betekent dan dat een verandering in ons, die werkelijk belangrijk is, over de gehele scala van het kenbare voor ons veranderingen tot stand zal brengen. Dat geldt voor geestelijke waarden, voor stoffelijke waarden, voor stoffelijke mogelijkheden, alles wat u maar wilt. Zo zijn er dus heel veel parallellen te trekken. Dan vraagt men zich af; welke wetten zullen de kosmische mens dan regeren?

De kosmische mens heeft een oervorm. Die oervorm van het "ik" bevat het totaal van alle mogelijkheden die het "ik" hoe en waar dan ook ooit tot uiting zal kunnen brengen. Het besef van al die mogelijkheden is gelijktijdig het besef van de betekenis van elke uiting van een der mogelijkheden. Door je besef voortdurend te herleiden tot het kosmische "ik" kun je de betekenis van hetgeen je doormaakt begrijpen. Maar dat houdt tevens in dat je juist en vollediger doormaakt en aanvaardt. Er zijn heel veel dingen bij waarvan je zegt; voor mij hoeft dat niet. Maar dat "voor mij hoeft dat niet" is altijd iets wat behoort bij een bepaalde vorm.

Het denkbeeld op zichzelf maakt duidelijk, dat het deel is van de oerpersoonlijkheid, het werkelijke Ik. Daarom stellen wij:

De verwezenlijking kan afhankelijk zijn van de vorm en van de wereld waarin wij optreden. Maar elk concept dat in ons bestaat, is op zichzelf deel van onze werkelijkheid en geeft als zodanig weer wat er in ons bestaat. Het is niet alleen onze relatie met de wereld of met bepaald geestelijke werelden. Het is a.h.w. onze relatie met het Goddelijke, met de Totaliteit.

Zoek je als mens een wisselwerking met de mensheid of met de geest, dan moet je onthouden dat ook hier kosmische wetten gelden. Elke ster kan alleen responderen op een andere ster in haar eigen frequentie. Een blauwe ster b.v. kan praktisch niet communiceren met een rode reus om de doodeenvoudige reden dat ze een verschil hebben in uitstraling, in massaverdeling, in kwaliteit. Wel kan de rode reus met een andere rode reus communiceren en misschien nog met een B-type ster (zie noot). De blauwe ster kan dat met alle kleine blauwe sterren, met alle grote gele sterren met grote activiteit en misschien ook met een B type ster. Onze communicatie is dus sterk afhankelijk van ons wezen. Maar ons wezen wordt in de uiting voortdurend bepaald door ons besef van onszelf. Niet alleen wat je weet te zijn, maar ook wat je denkt te zijn bepaalt je relatie met de buitenwereld.

De kosmisch bewuste mens weet, dat alles slechts verschijnsel is en als zodanig onbelangrijk. Hij zoekt dus achter de verschijnselen de werkelijke beweegredenen en vindt die in zijn wezen en uit zijn wezen ongetwijfeld in het geheel waartoe hij meer en meer beseft te behoren.

NOOT

Een B-type ster is over het algemeen een ster met een betrekkelijk kleine stralingssterkte. Ze is fluctuerend in haar uitstraling. Ze heeft een bepaald ritme van uitstraling. Een B type ster komt heel dicht bij de zon. De zon is een instabiele ster van het geel-rode B.type.

Gaan we zoeken naar oplossingen voor problemen, dan geldt weer precies hetzelfde. Een probleem is altijd een onevenwichtigheid. Een onevenwichtigheid kan zelden worden opgeheven door haar ter plaatse te vernietigen. Je kunt altijd een evenwicht herwinnen door elders een evenwichtsverstoring te creëren. Hier komt de wet van compensatie weer om de hoek kijken.

Wanneer ik een kracht ontdek in een medemens die niet aanvaardbaar is, dan kan ik daar een kracht tegenoverstellen en proberen de zaak in evenwicht te brengen. Maar dat zal in 9 van de 10 gevallen niet gaan. Ik kan natuurlijk ook ontdekken waarom die kracht voor mij disharmonisch is en proberen in de omgeving een neutraliserende kracht (een kracht die daaraan tegenovergesteld is) te stellen. Wanneer ik dat doe, dan valt het verschijnsel als zodanig weg en is het evenwicht hersteld, ook voor mij. En dan kan er in mijn bewustzijn elke factor (ook die welke eens tegen mij scheen te zijn) worden aanvaard, terwijl aan de andere kant door de verstoring in de omgeving nieuwe contrasten kenbaar worden en een nieuwe ervaringsmogelijkheid zich zal openbaren.

Probeer nooit iets ongedaan te maken. Het helpt niet en berouw is een overbodige luxe. Probeer altijd, als je erkent dat iets niet juist is een werking tot stand te brengen die de onjuistheid voor je besef voor zover mogelijk opheft. Het resultaat daarvan is een evenwichtigheid waardoor beide daden of acties of denkbeelden of krachten aanvaardbaar worden. De aanvaardbaarheid van het bestaan is voor de kosmische mens een eerste vereiste, want hij kan niet bewust en kosmisch leven, indien hij niet in staat is het geheel van het bestaan altijd te accepteren zoals het in verschijning treedt. Op het ogenblik, dat dat niet kan, moet hij dus zelf actief worden. Wat mij voert tot de zeer eenvoudige stelregel;

De kosmisch bewuste mens is een wezen dat in staat is zichzelf en zijn omgeving zodanig te manipuleren dat er altijd een optimale harmonie kan worden bereikt en behouden, ongeacht de veranderingen die de uiterlijkheden ondergaan.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 9 – De kosmische mens

Als we ons de mens kosmisch proberen voor te stellen, dan gaan wij onwillekeurig alles op die mens projecteren. In de middeleeuwen had men de astrologie tamelijk ver ontwikkeld en tekende men de banen van de planeten zodanig dat ze elkaar in het menselijk lichaam sneden. En waar die lijnen samenkwamen stond ook het symbool. Men ging zeggen. De zon beheerst dit orgaan, de maan dat orgaan. Elke planeet kreeg dus a.h.w. een functie. Dit alles is wat simplistisch bedacht. Aan de andere kant; als wij in de astrologie allerlei waarden aantreffen, dan moeten wij niet aannemen dat die alleen van buitenaf komen. Als je een horoscoop van het bekende deel van de ruimte zouft hunnen maken, dan moet je die ook kunnen maken van bekende eigenschappen in jezelf. En zoals er voor de planeten omloopbanen zijn rond de zon en daardoor een voortdurend verschuivend patroon kenbaar wordt, zo moet ook in het "ik" een voortdurend verschuiven van kwaliteiten en eigenschappen plaatsvinden waardoor je a.h.w. steeds weer nieuwe driehoeken, vierkanten, opposities, sextielen e.d. krijgt. (Dat kunt u aantreffen in elke astrologische verhandeling.) Het gaat er mij om duidelijk te maken dat al wat wij buiten ons zien een vergelijkbare betekenis kan hebben in ons.

Ieder die de ritmen kent waarin hij leeft, weet ook: ik heb dagen dat ik buitengewoon vaardig ben. Ik voel mij prettig en gezond, ik kan alles, ik zie alles, alles loopt mij mee. Er zijn dagen dat ik niet uit de voeten kan, dat alles mij pijn doet, dat ik juist wat ik nodig heb voorbij zie, dat alles mij tegenloopt. In feite zijn dat perioden van positieve en negatieve oriëntatie ten aanzien van de wereld waarin je leeft. Het heeft niets te maken met het "ik" of het lichaam. Het heeft wel te maken met de persoonlijke relatie met de kosmos en roet het werkelijke Ik. Wie dergelijke ritmen kent en bovendien een beetje thuis is in de gedachten van een 3 jaar, een 7 jaar. ritme enz, die zal al gauw zeggen: Dus ik mag een vergelijking maken met de astrologie.

Planeten kunnen retrograde worden. Dat kan ook voor u. Er zijn werkingen in uw persoonlijkheid die op een bepaald punt stilstaan en dan negatief teruggaan: Als u ze wilt opvangen, dan zult u daar positieve waarden tegenover zetten terwijl u vroeger eigenlijk overdonderd werd door de uitstraling, met haar negatieve waarden voor een deel krachteloos maken. Ik weet, dat het niet gemakkelijk is zo'n horoscoop van jezelf te trekken en ik geloof ook niet dat het veel zin heeft, als je nog niet zover bent dat je zo'n cursus probeert te volgen.

Laten we goed begrijpen, alles fluctueert in het "ik", levenskracht, besefsvermogen; wilskracht, attractie tot andere mensen, isolement, een tot jezelf proberen terug te keren, de neiging om zeer kritisch te zijn tegenover de wereld en de neiging om alles voor zoete koek op te eten. Al die dingen fluctueren. Ze zijn aanwezig in u maar nimmer even sterk.

Als u naar het zonnestelsel kijkt, dan kunt u zien dat de omloopbanen van de verschillende planeten inderdaad mede de eigenschappen van de zon bepalen. Het is niet zo dat de zonnevlekken alleen worden bepaald door de werkingen van de zon. Neen, het is wel degelijk iets wat samenhangt met de relatie zon omloopbaan massa van de verschillende planeten. Het lijkt onbelangrijk, maar zo is het.

Zo heeft u in uzelf een hoofdeigenschap. Laten we die bewustzijn of licht noemen. Wanneer dit licht fluctueert, dan is dat het gevolg van eigenschappen die veranderen. Elke verandering van eigenschap kan worden opgeheven. De kosmisch bewuste mens kan niet het voortdurend proces van wisselingen in zich stopzetten, maar in het besef daarvan kan hij wel steeds zijn bewustzijn en zijn wil richten op die kwaliteiten en eigenschappen die op dat moment voor hem belangrijk zijn.

De kosmisch bewuste mens wordt eigenlijk zelf een soort zon voor de verschillende factoren die in hem een rol spelen. De stralingen, die van zo groot belang zijn in het zonnestelsel zou je misschien kunnen vergelijken met de interne secreties en de invloed die bepaalde geestelijke factoren daarop kunnen hebben. Deze situatie erkennen, betekent leren hoe haar te beheersen.

Beheersing is een van de factoren die voor de kosmisch bewuste mens erg belangrijk wordt. Want zonder beheersing, dus zonder meesterschap allereerst over jezelf maar op den duur ook

over de omstandigheden, zul je nimmer in staat zijn je eigen harmonie steeds zo juist mogelijk uit te drukken en je eigen problemen op te lossen.

Een probleem kan altijd opgelost worden, indien wij beseffen dat in de stelling van het probleem het antwoord erop ligt opgesloten. Je kunt geen vraag stellen die in zich niet de waarde van het antwoord bevat. Want om de vraag te stellen is een bepaald denkproces nodig. Daarbij ontstaan er een groot aantal associaties. Als die associaties op een andere wijze zouden plaatshebben, zou de vraag meteen beantwoord zijn. Dit is iets waartegen sommige mensen zullen protesteren. Zij zeggen. Dat gaat niet met een wetenschappelijk vraagstuk; dan moet je dat bewijzen. Dat geef ik toe, maar in algemene zin gaat het toch wel op.

Besef, dat elk probleem te vergelijken is met een verstoring van evenwicht. Aangezien ik deze niet kan opheffen, kan ik haar compenseren. Op het ogenblik dat ik tegenover mijn probleem een tweede werking stel (dat kan een ander probleem zijn, een actie, een geloofsdaad die voor mij evenwicht brengt), ontstaat als vanzelf de beantwoording of oplossing. Het probleem verandert voor mij van betekenis. Het is niet meer een vraag, een noodzaak tot oplossen, het is een antwoord geworden, een aanduiding. Een probleem is, zoals men wel zegt, een negatieve fase van het positief beseffen.

Wij hebben krachten. Die krachten zijn niet altijd dezelfde. Vandaag kun je iemand het leven geven, morgen kun je hem alleen maar troost geven bij wijze van spieken. Het is duidelijk dat we met de krachten moeten werken op het ogenblik dat ze er zijn. Realiseer u dat de kosmische mens voortdurend reageert in overeenstemming met de omstandigheden. Dat is heel belangrijk! Ook wat uw denken, uw geloven, uw innerlijk beleven betreft. Op het ogenblik dat u honger heeft, zult u moeten eten en niet gaan mediteren. Dit is misschien een heel dwaze vergelijking, maar zij is juist. Want een goede meditatie kan alleen plaatshebben daar waar het lichaam geen storende factor meer is voor de bewustzijnsprocessen die zich in het "ik", afspelen. Maar als u dit voorbeeld wel wilt accepteren, waarom zoudt u het dan niet accepteren riet betrekking tot uw dagelijks leven?

Er zijn ogenblikken dat u iemand kracht zoudt willen geven en dan kunt u hem die niet geven. Dat is helemaal niet belangrijk. Maar wat is er dan wel? Wat heb ik wel? Dat moet ik dan gebruiken. Ik moet ook niet wachten tot het volgens de horoscoop het juiste moment is voor het magisch gebeuren. Daar heb je niets aan. De kosmisch bewuste mens is een wezen dat altijd werkt uit zijn erkenningen en daarbij put uit zijn totaliteit, zoals hij op dat ogenblik toegankelijk is voor de vorm waarin het "ik" zich manifesteert. En dat houdt in, dat men a.h.w. automatisch die krachten en die denkbeelden gebruikt die uitstralingen produceert welke op dat ogenblik volgens het "ik" nodig zijn. Het is een bijna instinctieve reactie als je een bewuste mens bent met een kosmisch besef.

Daar elke mens in wezen een kosmische mens is, zal voor een ieder dit alles in meer of mindere mate gelden. Maar als je de zaken niet kent en niet beheerst, ontstaat er een splitsing. De mens kan in zichzelf verdeeld zijn. Hij kan aan de ene kant mens blijven met alle menselijke emoties en gevoelens en aan de andere kant als een hoog bewust geestelijk wezen ageren zonder dat te beseffen. Of hij kan als een hoog bewust geestelijk wezen optreden, maar daarbij zijn menselijkheid verliezen. Het is juist de noodzaak om dat evenwicht te vinden en om de oorzaak en gevolg werking ook binnen de harmonie mogelijk te maken, dat wij tot erkenning moeten komen.

Als u ontdekt dat een bepaalde kracht niet aanwezig is, dan doet u niet zeggen: Hoe kom ik aan die kracht? Dan moet u uw hele wezen a.h.w. tot rust laten komen (openstellen). De eerste impulsen die dan opkomen geven de aard van de kracht aan, die op dat ogenblik het best bruikbaar is. Besef daarbij wel, dat die kracht vaak wordt uitgebeeld in stoffelijke symbolen die niet noodzakelijkerwijs de vervulling ervan betekenen. Die kracht wordt uitgedrukt in bepaalde stoffelijke beelden, maar die zijn niet identiek met de kracht; ze zijn alleen uw omschrijving ervan. Maar is die omschrijving eenmaal gegeven, besef dan dat ze ook het geheel van het "ik" betreft.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 9 – De kosmische mens

Straal die kracht uit. Wek die kracht in uzelf op. Absorbeer haar desnoods uit het onbekende en zeg niet: ik zit met dat probleem. Neen, u heeft deze kracht. U zult zien dat het evenwicht zich voortdurend herstelt en dat u daardoor in een toenemende mate van vrede en met een zekere mate van tevredenheid kunt blijven leven zonder dat u gelijktijdig uw ontwikkeling ziet stagneren. Dit geldt voor elke mens. De kosmische mens kunnen wij overal op aarde opzoeken. Er zijn enorm veel problemen aan verbonden.

Er zijn mensen riet bijzondere geestelijke kwaliteiten. Als je dat nagaat, dan blijkt dat dat vaak hele geslachten lang aanwezig is. Om u een voorbeeld te geven:

Er is op het ogenblik een zeer bekende helderziende in de U.S.A, die o.m. de overwinning van Jimmy Carter en daarna ook zijn moeilijkheden in het laatste kwartaal van dit jaar heeft aangekondigd. Dat is op zichzelf niet belangrijk. Maar gaat men dat nu terugzoeken, dan blijkt dat zij afstamt van mensen die bij de heksenvervolging van Salem zijn geweest. Gaat u nog verder terug, dan ontdekt u dat verre voorouders oorspronkelijk uit Frankrijk kwamen (Auvergne) waar ze eveneens behoorden tot een natuurscultus. Volg die nu verder terug en u ziet dat ze behoorden bij de z.g. Koptisch magische School. Een school die hoofdzakelijk Syrische godinnen aanbad, maar die ook bepaalde opvattingen had. Als er in een gezin kinderen komen, dan blijkt b.v. dat er vier normaal zijn. De vijfde kan misschien begaafd zijn. Sommigen zijn eenzijdig anderen veelzijdig begaafd. (In het geval waarover ik sprak is sprake van een eenzijdige begaafdheid.) Nu blijkt dat die genetische begaafdheid altijd weer optreedt. Lichamen hebben dus bepaalde capaciteiten waardoor de geestelijke gevoeligheden gemakkelijker beseft en gehanteerd kunnen worden. Als meer van die factoren samenkomen dat gebeurt zo 1 op de 10.000, dat komt dus in een geslacht niet zo vaak voor dan is zo iemand veelzijdig begaafd. Dat kan b.v. iemand zijn die goed kan voorspellen, die een goed telepaat, een goed genezer is enz. Alle kwaliteiten die u paranormaal noemt. zijn dan wel aanwezig. Ze worden echter niet geheel gebruikt. Wat blijkt nu verder: Wanneer die mensen die gaven hebben en ze gebruiken ze niet, dan zijn ze erg onevenwichtig. Maar als ze die gaven wel gebruiken zonder precies te weten wat ze ermee doen, dan zijn ze ook onevenwichtig; ze verwerpen een deel van zichzelf. Dat zijn natuurlijk geen kosmische mensen, maar ze hebben wel voertuigen waarin een kosmische ontwikkeling gemakkelijker mogelijk is dan voor ieder ander. Hoe zit dat?

Wel, in de eerste plaats moet de geest aanvaarden dat de capaciteiten van het gekozen lichaam voldoende zijn om zijn totale "ik" op een juiste wijze tot uiting te brengen.

In de tweede plaats moet de mens zichzelf met zijn eigenschappen en gaven aanvaarden. Ik denk, dat dat voor heel veel mensen moeilijkheden met zich meebrengt.

Kosmisch bewustzijn wil ook zeggen: jezelf aanvaarden niet alleen met je goede kanten, maar ook met je kwade kanten. Dat wil zeggen: accepteren dat de wereld is zoals ze is, ook al heb je een voorkeur in een bepaalde richting. Je moet ook het andere kunnen aanvaarden. Waar eenheid beseft wordt, waar geen scheidingen worden gemaakt, daar wordt de kosmos een beleefbare werkelijkheid en dan zullen alle krachten uit de kosmos volgens voornoemde wetmatigheden gericht en gebruikt kunnen worden om het "ik dit kosmisch bewustzijn in zich te behouden en buiten zich uit te drukken. Dit zijn eigenlijk recepten, want je wilt zo'n cursus niet besluiten zonder een aantal praktische gevolgtrekkingen te maken. Daarnaast wil je proberen de mensen een bepaalde stimulans te geven. Wat ik voor u heb, is in feite zo simpel dat een tafel van vermenigvuldiging daarbij vergeleken zeer ingewikkeld is.

Verwijt uzelf niets en prijs uzelf niet voor iets. Aanvaard uzelf zoals u bent en probeer ook uw beeld van de buitenwereld in harmonie met uzelf te houden.

Denk niet dat een gave, mogelijkheid of capaciteit die u bezit altijd zal blijven bestaan; ze verandert. Indien u bereid bent om elke kracht, die zich in u schijnt aan te dienen als volwaardig aan te nemen zonder terug te zoeken naar een kracht of besef dat u gehad meende te hebben, dan zult u daardoor de evenwichtigheid van uw wezen steeds doen toenemen. U

zult daarmee tevens uw levenskracht doen toenemen en ook uw innerlijke harmonie vergroten.

Besef, dat een innerlijke harmonie waarmee het werkelijke Ik (het oer-Ik) relatie heeft met zijn uitingen (het voertuig) dit voertuig; deze harmonie zal blijven weerspiegelen. Er ontstaat een grotere mate van veerkracht. Misschien niet van absolute gezondheid, maar wel van het vermogen om kwalen te verwerken. Er ontstaat misschien geen geniaal verstand, maar wel het vermogen om door aanvoelen de feiten op een juiste wijze met elkaar te verbinden, zelfs als er redelijk niet voldoende argumenten aanwezig zijn. U kunt uzelf aanmerkelijk verbeteren.

De vreemdste raad die in dit kader gegeven kan worden is de volgende: Elke mens heeft de neiging om bepaalde zaken als symbool te hanteren, het symbool van de eigen betekenis, het symbool van kosmisch werken, het symbool van geestelijk beleven en noemt u ze maar op. Besef, dat dergelijke symbolen voor u nodig of belangrijk kunnen zijn, maar dat zij niet identiek zijn met hetgeen ze voor u aangeven. U kunt afstand doen van die symbolen zonder dat de werkelijke waarden teloor gaan. Maar dan moet u ook niet proberen het symbool in de plaats te stellen van de kracht. Dat betekent voor heel veel mensen dat ze veel meer kunnen doen, veel kunnen bereiken en veel meer kunnen beleven, als ze maar bereid zijn af te zien van het symbool, van de precies omschreven feiten, impedimenta enz.

Leef niet volgens ritueel. Leef uzelf, maar wel zo dat u steeds meer aanvaarding kunt opbrengen voor de wereld en minder in strijd bent met uzelf. Dat maakt u steeds meer tot een kosmisch bewust mens. De kosmische mens ik heb het al gezegd weerspiegelt in zich alle ritmen van de kenbare (stoffelijke) kosmos plus een aantal ritmen van de geestelijke kosmos. Deze ritmen verbinden u met alle krachten welke buiten u in de kosmos bestaan. Die verbinding behoeft niet eens beseft te worden; ze is een feit. Gelijkheid van fluctuatie betekent gelijkheid van werking en daardoor gelijkheid van macht, kracht en al wat u maar wilt. Laat ze dan in u doorwerken. Laat ze vanuit u doorwerken en probeer alstublieft niet om op een bepaald terrein meer te zijn. Probeer alleen op elk terrein, dat op een bepaald ogenblik voor u belangrijk is, harmonisch te reageren.

Met dit alles heb ik een praktische visie toegevoegd aan alle voorafgaande lezingen. Ik hoop, dat u bereid bent deze les wat nader onder de loep te nemen en zelf na te denken in hoeverre het op uw leven betrekking heeft. Indien u uw levensritme kent, reken er dan op dat die ritmen zich herhalen, anders zou het geen ritme zijn. Reken er echter niet op dat de verschijnselen zich herhalen. De verschijnselen zijn in aard gelijk, doch niet in uiterlijke vorm of kwaliteit. Leer uzelf kennen. Wie zichzelf leert kennen, kan meer beantwoorden aan zijn innerlijke kracht. Wie aan zijn innerlijke kracht beantwoordt, vindt een grotere harmonie met de werkelijkheid. Wie met de werkelijkheid steeds meer leert leven, wordt een kosmisch bewuste mens bij wie de verschijnselen misschien geen zin of betekenis meer hebben, behalve in de uitbeelding van de werkelijkheid zoals die in het "ik" bestaat. Ik hoop, dat u het allemaal zover zult brengen, is het niet in dit leven dan in een volgend.

Als u dit blok stelt tegenover het eerste en het tweede blok, dan zult u tot de conclusie komen dat hier de betekenis van al die blokken nog eens in het bijzonder is onderstreept. Ik hoop, dat het voor u toch de moeite waard is geweest. Je moet de dingen misschien langzaam opbouwen, maar op een gegeven ogenblik moet je ze formuleren. Als ze geformuleerd zijn, dan kan niemand daar meer iets aan doen behalve uzelf. Hopelijk bent u zover.

PAS OP VOOR VERGISSINGEN!

Mensen hebben de neiging om nogal erg concreet te denken. Als ze dromen dat ze beter zullen worden door een haring te eten, dan breken ze hun spaarpot open, en dat is in deze tijd zo en

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 9 – De kosmische mens

---

gaan onmiddellijk een vat haring kopen; en als ze het niet kunnen kopen, dan jatten ze het wel. Dat is natuurlijk dwaas, want de haring wijst in een heel andere richting.

De haring kan wijzen op iets wat naar je toekomt. Je moet iets uit de buitenwereld naar je toehalen.

Haring is rauwe vis. Met andere woorden het is geen gezelschapsspelletje; het zijn gewoon feiten die een rol spelen.

Daardoor word je beter. Anders gezegd: je verandert. Op die manier heb je dan de droom beter uitgelegd.

De situatie waarin een mens zich bevindt, brengt altijd met zich mee dat hij probeert de dingen precies te zien. Er zijn mensen die denken als ik nu met een hink stap sprong over de stoep ga, dan kan mij vandaag verder niets gebeuren. Dat is kolder. Maar de hink-stap-sprong is wel een onregelmatige manier van voortbewegen. Anders gezegd: elke beweging wordt afzonderlijk overdacht. Het betekent dus eenvoudig: als je zoiets in je voelt opkorten, je elke handeling afzonderlijk moet trachten te overzien en van tevoren berekenen. Op die manier kun je allerlei misverstanden gemakkelijk uit de weg ruimen.

Er zijn mensen die dromen dat ze een oplossing krijgen voor het een of ander probleem; wat mij betreft een algebraïsche vergelijking of een vergelijking met 6 onbekend. Daar kom je nooit uit. Ze krijgen een antwoord. Maar dan blijkt dat antwoord niet te passen bij de vergelijking. Wat wordt er dan eigenlijk bedoeld? In uw leven treden op dit ogenblik een aantal invloeden op. U kunt die invloeden niet overzien. Het antwoord waarnaar u moet streven is het antwoord dat wordt gegeven. Anders gezegd: u moet de vergelijking zo veranderen dat het antwoord dat voor u harmonisch is het juiste is. Dat betekent, dat u elke keer dat er onverwachte en onbekende dingen optreden u moet proberen die zo te schuiven dat het toch blijft passen bij hetgeen u als antwoord heeft gekregen. Op die manier kunt u heel vaak in uzelf allerlei gegevens vinden.

Maar er zijn ook totaal andere situaties denkbaar.

Een mens houdt van symbolen. Er zijn mensen die zeggen: een medemens die onrustig is ga ik genezen. Die zet ik in het groene licht. Ze zijn dan in staat te kijken, of zo iemand al een beetje groen uitgeslagen is. Dat is natuurlijk. kolder. Groen licht wil helemaal niets zeggen. Lichtwerking straling, openbaring. Groen natuur, vrede, harmonie. Dat zijn de waarden die je uitstraalt. Met het groene licht vat je dat alles samen.

Anderen zeggen weer; Ik werk magisch. Ik maak een poppetje van mijnheer Jansen met een stukje van zijn haar of een nagelknipsel erin en als ik daar met een speld in prik, zal mijnheer Jansen opwippen. Er zijn mensen die daarin geloven en dat tot stand brengen. De enige vraag is, Is dat poppetje daarbij zo belangrijk? En dan blijkt dat. het helemaal niet belangrijk is. Het gaat namelijk helemaal niet om het poppetje, maar om het beeld van mijnheer Jansen. Het gaat ook niet om de speld of de spijker die je gebruikt. Het gaat om het feit dat je je eigen energie richt op mijnheer Jansen op een zeer speciale manier. Dat heb je dan riet een gebaar uitgebeeld. Maar dat wil ook zeggen, dat je mijnheer Jansen ook kunt laten springen, als je geen poppetje van hem hebt geraakt.

Nu wil ik u dat niet aanraden. Het zou zo vreemd zijn, als de zomermaanden werden bevolkt door allerlei huppelende mensen, die door u geestelijk werden gestimuleerd om bokkensprongen te maken, die ze anders op een heel andere manier maken. Ik probeer echter duidelijk te raken dat u zich niet moet vergissen.

Mensen hebben vaak de neiging om een symbool in de plaats te stellen van de werkelijkheid. En dat kan niet. Een symbool is een aanduiding van de werkelijkheid. Pas als u het symbool ontleedt en het in zijn werkelijke samenhang en betekenis ziet, weet u wat het eigenlijk wil zeggen. Laat mij u een eenvoudig voorbeeld geven.

Een paar mensen kennen elkaar. Ze wonen op grote afstand van elkaar. Opeens heeft de een het gevoel: ik moet die ander kussen. Dat zou je natuurlijk kunnen proberen, maar het is zo'n gek gezicht. Haar daar gaat het helemaal niet om. Wat is het eigenlijk? Het is de uitdrukking van vereenzelviging met een ander. Het is a.h.w. een intimiteit. Het betekent dus in feite dat er tussen die twee personen op dat ogenblik een zeer grote overeenstemming bestaat en de erkenning daarvan geeft mogelijkheden. Niet het feit, dat het droombeeld wordt verwerkelijkt. De wereld is vol dergelijke gekke denkbeelden.

Neem nu het feit, dat ministers druk bezig zijn over b.v. de grondpolitiek en andere dingen. Tegen de tijd dat ze ermee klaar zijn, is er kans dat de meeste mensen toch geen geld meer hebben om grond te kopen en dan hebben ze het weer voor niets gedaan. Het gaat helemaal niet om die grond, het gaat om wat men noemt sociale rechtvaardigheid. Maar sociale rechtvaardigheid kun je niet alleen in een groundbank uitdrukken. Die moet je uitdrukken in de manier waarop je de mens benadert en zolang ze dat niet beseffen, maken ze alleen maar brokken. Maar op het ogenblik, dat ze beseffen dat het om de mens gaat, zullen ze ongetwijfeld hun hele streven en bemoeiingen afstemmen op de mens zelf. Wanneer ze dat doen en zich niet alleen maar op een fictieve persoon met een fictief inkomen baseren, zullen ze grote resultaten boeken.

Dit zijn zaken waar de mensen altijd weer een beetje vreemd tegenover staan. Ze vragen zich af, of het werkelijk zo belangrijk is dat een katholieke mis op de een of andere manier wordt gelezen. Ik zou zeggen: helemaal niet. Of de mensen nu door Gregoriaanse of door gewone gezangen heen slapen, dat maakt geen verschil uit. In feite gaat het om iets heel anders. Het gaat om de vraag, of het een persoonlijke actie is of een magische werking die men ondergaat. En als je zover komt dat je dat begrijpt, dan begrijp je ook de samenhangen die er overal zijn. De vergissing is dat je alleen de uiterlijkheden beziet, dat je de conflicten probeert uit te drukken in termen waarin ze worden gesteld. Op het ogenblik, dat je gaat begrijpen wat de achtergronden zijn, ga je ook beter beseffen waarom, hoe? En je weet ook beter hoe je je daar tegenover kunt opstellen.

De wereld is vol mogelijkheden, maar niet elke mogelijkheid is op elk ogenblik voor elke mens geschikt, dat weet u ook. Waarom zouden we dan niet proberen die achtergronden te erkennen, opdat we weten welke mogelijkheid op welk ogenblik de meest juiste is. Want dat is een belangrijk punt. Daarmee kun je iets bereiken, kun je iets doen.

Vergissingen worden ook vaak gemaakt, als men met ons werk in aanraking komt. Er zijn mensen die zeggen: Als de geest het heeft gezegd, dan is het zo. Was dat maar waar: De geest geeft haar inzicht, haar wijsheid. Maar u leeft in uw wereld met uw eigen persoonlijkheid, uw eigen problemen, wensen en voorstellingen. De geest kan u stimuleren om ze op een bepaalde manier te beschouwen, maar dan moet u nog altijd zien, of dat bij u past. Anders gezegd; het is een grote vergissing aan te nemen dat er onveranderlijke en vaststaande waarden zijn die u kunnen bepalen. Dat kunt u alleen zelf doen.

Een mens, die denkt dat een ander hem kan verlossen, heeft het mis. Een ander kan u niet verlossen, tenzij u uzelf wilt bevrijden; en zelfs dan gaat het niet alleen om de wijze maar ook om de bijkomende actie.

U moet begrijpen dat een mens die op aarde leeft alles moet uitdrukken in een innerlijk aanvoelen, in een denkbeeld, in een daad of handeling. U kunt dus niet zeggen: ik doe het alleen op een niveau. U moet het altijd zo doen dat het in het geheel van uw persoonlijk bestaan tot uiting komt; voelen, denken doen. Als een van die factoren ontbreekt, dan ontbreekt een band waardoor hogere krachten werkelijk door u kunnen werken. Dan ontbreekt er misschien ook een besef waardoor u juist kunt reageren. Wat u nodig heeft is een relatie met de hele kosmos, met uw gehele ego. Je kunt dat niet eventjes onderbreken. Maar je moet ook begrijpen dat alles zijn tijd heeft. Het is misschien goed om dat hier nog even in het kort te zeggen.

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Sleutels jaargang 22: 1976 - 1977 - cursus 1 - Kosmologie

Les 9 – De kosmische mens

Het kan zijn dat u op grond van gevoelens, denkbeelden, erkenningen zegt nu moet ik dat gaan doen. U wilt b.v. de straat oversteken en net op dat moment komt er een optocht aan. Nou, ga dan maar naar het park om te wandelen. Het is dan niet de tijd om het plan uit te voeren. De omstandigheden buiten u bepalen dus vaak wanneer u met aanvoelen, met denken, met doen iets bereikt. Alle factoren moeten samenvallen. Bij u is het dus zo dat u een bereidheid moet kennen. U moet klaar staan om te handelen, wanneer het zover is. Maar u handelt op het ogenblik, dat alles inderdaad samenloopt op de juiste manier. U kunt uw lot nu wel proberen te beheersen, maar welke mens zal dat gelukken? U kunt niet zeggen wat er vandaag moet gebeuren en wat er morgen moet gebeuren. U kunt alleen zeggen wat u vandaag voelt dat noodzakelijk is en wat u morgen voelt dat noodzakelijk is. U kunt dat in gedachten doen. En wanneer de omstandigheden dan samenvallen en u kunt overgaan tot de daad, dan is daarmee aangegeven dat die daad op dat ogenblik juist is. Maar dan is het ook een uiting van de totale persoonlijkheid geworden.

Probeert u echter tegen de omstandigheden in een daad te stellen of tegen de omstandigheden in alle waarden die rond u zijn toch tot een plan te ontwikkelen, dan zult u merken dat het u alleen maar moeilijkheden bezorgt. U maakt een vergissing als u denkt ik heb nu een bepaalde kracht of een bepaalde zending en wat er ook gebeurt, nu moet het gaan. Neen. het is zog Ik erken in mij een bepaalde kracht. Ik omschrijf die als een bepaalde zending en wanneer de omstandigheden dat mogelijk maken, zal ik die uitvoeren. En dan niet zeggen; tot alle omstandigheden goed zijn. Maar toch wel de meeste. Er moet een mogelijkheid zijn.

Een mens moet niet bang zijn voor conflicten, zegt men wel eens. Dat is tot op zekere hoogte waar, omdat vele conflicten eerder in het denken van de mensen bestaan dan in de feiten, in de werkelijkheid. U moet dus niet bang zijn voor conflicten. Maar aan de andere kant moet u geen conflicten uitlokken of veroorzaken waar u ze kunt vermijden. Ook dat is een belangrijk punt.

Een conflict op zichzelf is nu eenmaal altijd een tegenstelling tussen u en de wereld. U moet die tegenstellingen niet oproepen, tenzij het onvermijdelijk is. Denk niet, dat de tegenstellingen wegvallen, als je het zo doet. Maar als ze dan ontstaan, krijgen ze voor jezelf en voor de wereld een positieve betekenis. Als je ze de wereld probeert op te dringen zonder rekening te houden met alles wat er om je heen is, dan krijgt het een negatieve betekenis en vernietigt het veel.

De mens moet leren om op de juiste manier te manouvreren en met de omstandigheden mee te leven. Dat steekt veel mensen. Zij denken je moet ten koste van alles je houden aan; de regels, de boodschap die ik heb gekregen enz. enz. De feiten scheppen echter de mogelijkheden. Wanneer de mogelijkheden er zijn en uw innerlijk bevestigt die, dan betekent het ook dat ze op dat ogenblik voor u en voor anderen positief uitwerken. Forceert u, dan werkt het een voor u en voor de anderen negatief uit. Daar wij nu eenmaal een positieve soort zijn (de mens en de geest die tot de mensheid behoort zoekt nu eenmaal altijd naar uitbreiding van bewustzijn en verhoging van geluk moeten we proberen om onnodige conflicten te vermijden. We moeten niet proberen even onze wil aan de wereld op te leggen. We moeten gebruik maken van de wereld om onze wil zo juist mogelijk te verwezenlijken.

Nu zijn er ook mensen die zeggen: dat leidt allemaal tot chaos. Besef, wat u werkelijk wilt. Als u een idee of een gevoel heeft, vraag u af wat het werkelijk betekent. De mens, die weet wat hij werkelijk wil, kan dat meestal waarmaken, omdat hij op het ogenblik, dat er ernstige omstandigheden zijn, meteen kan toehappen. Iemand, die zich alleen met de uiterlijkheden bezighoudt, met zaken die er eigenlijk niet bijhoren, zal over het algemeen te complex zijn. Hij maakt het te ingewikkeld en daardoor zal op het ogenblik dat hij begint te ageren die gunstige omstandigheid alweer lang voorbij zijn. Denk niet, dat u die kunt bepalen of dat; het uw schuld is, als ze niet optreden, want er zijn zoveel factoren. Zaten we een eenvoudig voorbeeld nemen.

U heeft u voorgenomen om een bepaalde mens te ontmoeten en hem een vraag te stellen. Daarvoor is het nodig dat u die mens even onder vier ogen kunt spreken. U had uitgerekend dat het om zo laat zou gebeuren. Maar toevallig zit hij vast in een file of hij mist de tram, zijn trein heeft vertraging of hij krijgt opeens visite en de mogelijkheid voor de ontmoeting valt weg.

Dan kunt u zeggen: nu zit dat fout. Neen. De omstandigheden waren niet gunstig. U kunt het nooit aan een ander wijten en het ook niet uzelf verwijten. U moet gewoon kijken; wanneer het het juiste ogenblik is dat hetgeen ik besef als de werkelijke waarde in mij zich moet openbaren en wanneer moet ik gewoon pas op de plaatsmaken.

Elke mens zal in zijn leven veel meer pas op de plaats moeten maken dan hij aanvaardbaar vindt, omdat hij denkt dat beweging op zichzelf het doel is.

Laat mij u dan nog erop wijzen dat werkelijke vooruitgang alleen daar wordt geboekt, waar men een stap voorwaarts doet op het ogenblik dat men dit inderdaad kan doen zonder gelijktijdig twee stappen terug te moeten doen. Als ik mensen zie op weg naar de vooruitgang, doet mij dat altijd denken aan een soort springprocessie. Ze komen er wel, maar erg langzaam omdat ze vooruit gaand ook weer teruggaan; en dat is niet de bedoeling.

Vergis u niet. Het is soms goed te wachten. Beter te wachten dan maar iets te doen. Want er komt een ogenblik dat je een stap vooruit kunt doen. En als je die op het juiste moment zet, heb je iets gewonnen wat niet meer teloor kan gaan.

Als u dit allemaal als een praktisch commentaar wilt beschouwen bij hetgeen de eerste spreker heeft gezegd, zult u misschien veel van zijn uitspraken ook gemakkelijker kunnen hanteren. Ik vlei rij althans enigszins met de lichte dat ik daartoe enigszins kan hebben bijgedragen.

SAAMHORIGHEID

Ik ben. Maar wie ben ik? Ik ben dat wat ik ben met anderen, want zonder anderen ben ik niets. Dan ben ik niet, dan ken ik niet, dan leef ik niet. Ik hoor met anderen saaien. Ik kan niet op mijzelf bestaan. De illusie dat ik boven anderen of minder dan anderen leef, die waan richt je zo te gronde.

De grootste zonde is wel het verwerpen van wat je bent een mens met mensen, een kracht met krachten, een geest roet geesten. Want leven is bestaan en bestaan doe je alleen door anderen. Het is wat anderen voor je zijn, er wat jij voor anderen bent dat uitmaakt wie je bent en wat je bent.

Wie erkent: alleen kan ik niet zo bestaan, die richt zich op saamhorigheid. Wie breekt de grenzen slecht de muren die er tussen mensen staan, opdat men samen zijnde, tezamen kan leven en kan streven, en 't erkennen van elkaar, van elk anders streven en het werken dat allen samen doen, beseffen wat de totaliteit is waaruit het "ik" is geboren en zo levend kan komen tot een vervulling van zijn eigen zijn en het werkelijke bestaan van dat wat zonder grenzen is.

Ik wens u allen een heel prettige ontspannen tijd toe waarin u misschien in de geest contact riet ons opneemt, ook als de uiterlijke en meer duidelijke contacten zoals dit, tijdelijk buiten beschouwing blijven.